Intru mărirea lui Damnedeu, celui în Treime lăudat.

NOUL TESTAMENT

Tipărit,

Cu aprobarea și cu bine cuvêntarea S-lui Sinod al Sântei Biseriei Autocefale Ortodoxe Române.

In dile!e Maiestățeĭ Sale lubitoruluĭ de Christos.

REGELUĬ ROMANIEĬ.

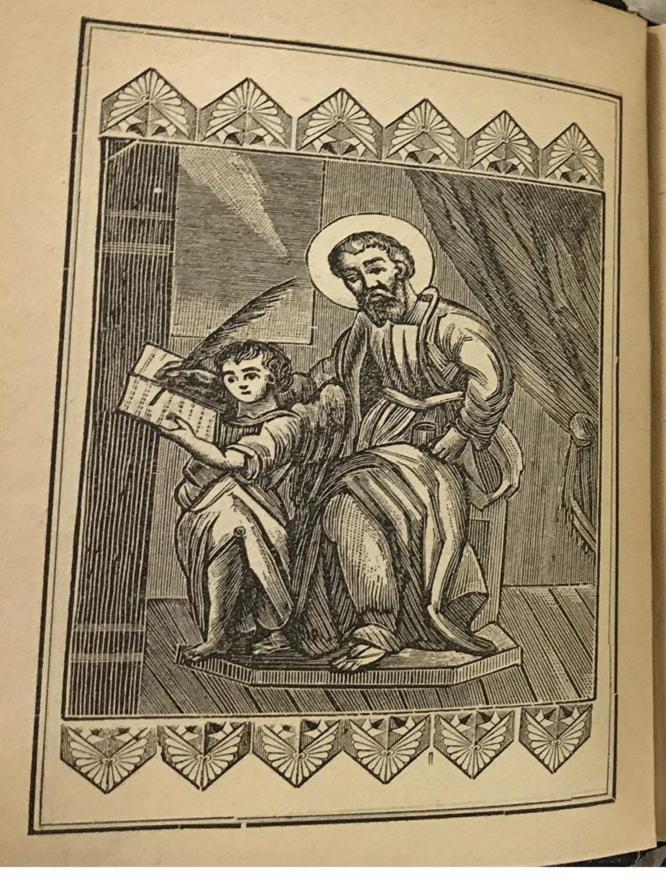
CAROL I.

Sub Archipăstoria I. P. S. Archiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlachiei, Primat al României și Președinte S-lui Sinod.

D. D CALINIC MICLESCU.

BUCUREȘTI.
TIP-LITOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICESCI
1886.

SANTA EVANGHELIE

CEA DE LA

MATEĬ

CAP. I.

Pentru neamul lui Christos.

¹ Cartea neamuluĭ luĭ Iisus Christos, fiiul luĭ David, fiiul luĭ Avraam. ² Avraam a născut pre Isaac; ĭar Isaac a născut pre Iacov; ĭar lacov a născut pre Iuda și pre frațiĭ luĭ; ³ Iar Iuda a născut pre Fares și pre Zara din Tamar; ĭar Fares a născut pre Esrom; ĭar Esrom a născut pre Aram; ⁴ Iar Aram a născut pre Aminadav; ĭar Aminadav a născut pre Naason; ĭar Naason a născut pre Sal-Rahav; ĭar Vooz a născut pre Ovid din

Rut; ĭar Ovid a născut pre Iesse; 6 Iar Iesse a născut pre David Imperatul. Iar David Imperatul a născut pre Solomon din femeia lui Urie; 7 Iar Solomon a născut pre Rovoam; ĭar Rovoam a născut pre Avia; ĭar Avia a născut pre Asa; 8 Iar Asa a născut pre Iosafat; ĭar Iosafat a născut pre Ioram; iar Ioram a născut pre Ozia; 9 Iar Ozia a născut pre Ioatam; ĭar Ioatam a născut pre Aĥaz; ĭar Ahaz a născut pre Ezechia; 10 Iar Ezechia a născut pre Manasse; ĭar Manasse a născut pre Amon; iar Amon a născut pre Iosia; 11 Iar Iosia a născut pre Iehonia și pre frații lui la mutarea în Babilon; 12 Iar după mutarea în Babilon, Iehonia a născut pre Salatiel; ĭar Salatiel a născut pre Zorovavel; 13 Iar Zorovavel a născut pre Aviud; ĭar Aviud a născut pre Eliakim; ĭar Eliakim a născut pre Azor; 14 Iar Azor a născut pre Sadok; ĭar Sadok a nascut pre Ahim; ĭar Ahim a născut pre Eliud; 15 Iar Eliud a născut pre Eliazar; ĭar Eliazar a născut pre Mattan; ĭar Mattan a născut pre Iacov; 16 Iar Iacov a născut pre Iosit, bărbatulMariei, din care s'a născut Iisus, ce se dice Christos. 17 Decĭ, toate neamurile de la Avraam pănă la David, neamuri patru-spre-dece, și de la David pănă la mutarea în Babilon neamuri patru-spre-dece, și de la mutarea în Babilon pănă la Christos neamuri

patru-spre-dece.

18 Iar nașterea lui Iisus Christos așa a fost: că logodită fiind muma lui, Maria, cu Iosif, mai 'nainte de a se aduna eï, s'a aflat avênd în pântece din Duhul Sânt. 19 Iar Iosif, bărbatul eĭ, drept fiind, şi nevrênd să o vădiască pre ea, a vrut pe ascuns să o lase pre dênsa. 30 Şi acestea gândind el, écă îngerul Domnului în vis s'aarătat lui dicênd: Iosife! fiiul lui David, nu te teme a lua pre Maria femeea ta; că ce s'a zămislit într'ênsa din Duhul Sânt este. 21 Şi va naşte fiiŭ, şi vei chema numele lui: Iisus; că acesta va mântui pre poporul seŭ de pĕcatele luĭ. 22 Iar aceste toate s'aŭ făcut, ca să se pliniască ceea ce s'a dis de la Domnul prin profetul ce dice: étă fecioara în pântece va avea și va naște fiiŭ și vor chema numele luï: Emmanuel, ce se tălcuește: Cu noi Dumnedeŭ. 23 Şi sculân. du-se Iosif din somn, a făcut precum i-a poruncit lui ângerul Domnului, și a luat pre femeea sa. 24 Şi nu o a cunoscut pre ea, pănă ce a născut pre fiiul seu cel ânteiunăscut; și a chemat numele lui Iisus.

CAP. II.

Pentru Magi, pentru omorirea pruncilor și pentru întoarcerea lui Iosif cu Maria și cu Iisus pruncul din Egipet în Nazaret.

1 Iar dacă s'a născut Iisus în Vitleemul Iudeeĭ, în dilele lui Irod Imperatului, cată magii de la resărit au venit în Ierusalim, dicênd: 2 Unde este Impěratul Iudeilor cel-ce s'a născut? Că am vedut steaua lui la resărit, și am venit să ne închinăm lus. 3 Şi audind Irod Imperatul s'a turburat și tot Ierusalimul cu dênsul. 4 Şi adunând pre toți archiereii și cărturarii poporului, a întrebat de dênșii: Unde este să se nască Christos? 5 Iar ei aŭ dis lui: In Vitleemul Iudeei; ca aşa s'a scris prin prorocul: 6 Şi tu, Vitle-

eme, pămêntul Iudeei, nici de cum nu ești mai mic între domnii ludei; că dintru tine va eși povățuitor, care va paște pre poporul meu Israel. 7 Atunci Irod, într'ascuns chemând pre magi, a cercat cu de amenuntul de la dênşii de timpul, întru care s'a arătat steaua. 8 Şi trimeţêndu-ĭ pre ei în Vitleem, le-a dis: Mergênd, cercetați cu amenuntul pentru prunc; și dacă îl veți afla, să-mi vestiți și mie ca și eu venind să më închin lui. 9 Iar ei ascultând pre Imperatul s'aŭ dus. Şi eată steaua, pre care o věduseră la resărit, mergea înaintea lor, pănă a venit și a stătut de-asupra, unde era pruncul. 10 Iar ei vědênd steaua, s'aŭ bucurat cu bucurie mare fórte. 11 Şi întrând în casă, aŭ vedut pruncul cu Maria, muma lui; și cădênd s'aŭ închinat luĭ; și deschidendu-și visteriile lor, aŭ adus lui daruri: aur și tămâe și smirnă. 12 Şi luând însciințare prin vis, să nu se întoarcă cătră Irod, pre altă cale s'aŭ dus la ţéra lor.

13 Iar după ce s'aŭ dus eĭ, iată ângerul Domnului în vis se arată lui Iosif dıcênd; Sculându-te, ĭea pruncul şi pre muma luĭ și fugĭ în Egipet și fiĭ acolo pănă voiŭ dice ție; că va Îrod să caute pruncul, să-l peardă pre el. 14 Iar el sculându-se, a luat pruncul și pre muma lui noaptea, și s'a dus în Egipet. 15 Şi a tost acolo pănă la sevârșirea lui Irod, ca să se pliniască ceea ce s'a dis de Domnul prin prorocul, ce dice: Din Egipet am chemat pre Fijul meŭ. 16 Atunci Irod, vedênd că s'a batjocorit de magi, s'a mâniat forte; și trimețênd a omorît pre toți pruncii, carii eraŭ în Vitleem și întru toate hotarele lui, de doi ani și mai mici, dupre timpul, pre care-l cercase de la magĭ. 17 Atuncĭ s'a plinit ceea ce s'a dis de Ieremia prorocul, ce dice: 18 glas în Rama s'a audit, plângere și tânguire şi ţipĕt mult; Rahel plângêndu-şi pre fiii sei, și nu vrea să se mângăie, că nu sunt. 19 Iar după ce s'a sevârșit Irod, iată îngerul Domnului în vis se arată lui Iosif în Egipet, 20 dicend: Sculândute, ĭea pruncul și pre muma luĭ, și mergi în pămêntul lui Israel, că au murit cei ce căutaŭ sufletul prunculuĭ. 21 Iar el sculându-se a luat pruncul și pre muma lui și a venit în pămêntul lui Israel. 22 Iar audind, că Arhelaŭ împërățește în Iudea în locul lui Irod, tatălui seŭ, s'a temut să meargă acolo; farluând poruncă în vis, s'a dus în părțile Galileei. 23 Şi venind a locuit în cetatea ce se numește Nazaret, ca să se pliniască ceea ce s'a dis prin profeți, că: Nazarinean se va chema.

CAP. III.

Intăiŭ Ioan a predicat împerăția ceriurilor; pentru Botezul Domnului de la Ioan.

1 Iar în dilele acelea a venit Ioan Botezătorul, predicând în pustia Iudeei; și dicênd: Pocăiți-vĕ, că s'a apropiat împerația ceriurilor. 3 Că acesta este cela ce s'a predis de Isaia profetul ce dice : Vocea celui ce strigă în pustie, Gătiți calea Domnuluĭ, drepte faceţī cărările luĭ. 4 Şi acest Ioan avea îmbrăcămintea lui de peri de cămilă, și brâŭ de curea împrejurul mijlocului lui; iar hrana lui era acride și miere sĕlbatică. ⁵ Atuncĭ eşia la dênsul Ierusalimul și tótă ludea și tótă laturea

dimprejurul Iordanuluĭ. 6 Şi se botezaŭ în Iordan de la dênsul, mărturisindu-și pěcatele lor. 7 Iar vědênd pre mulți din fariseĭ şi din saducheĭ, venind cătră botezul luĭ, a dis lor: Puĭ de năpărcĭ! cine v'aŭ arătat voî, ca să fugiți de mânia ce va să fie? 8 Deci faceți roduri vrednice de pocăință; 9 Şi să nu vi se pară a grăi întru sine-vě: Părinte avem pre Avraam, că dic voî: că póte Dumnedeŭ și din petrele aceste să ridice fiii lui Avraam. 10 Că iată și securea la rădăcina pomului zace; deci tot pomul, carele nu tace ródă bună, se taie și în focsearuncă. 11 Eŭ adică vě botez pre voĭ cu apă spre pocăință, ĭar cela-ce vine după mine mai tare de cât mine este, căruia nu sînt vrednic a-i ținea încălțămintele; acesta ve va boteza pre voi cu Duh Sânt și cu foc. 12 A căruia lopată este în mâna luĭ, și va curăți aria sa, și va aduna grâul în jitnița sa; ĭar plevele le va arde cu focul nestins.

13 Atunci a venit Iisus din Galilea la Iordan cătră Ioan, ca să se boteze de la dênsul; 14 Iar Ioan îl opria pre el, dicênd: Eŭ am trebuință a me boteza de tine, și tu vii cătră mine! 15 Şi respundênd Iisus, a dis cătră el: Lasă acum; că așa este cu cuviință noî ca să plinim tótă dreptatea. Atuncil-alăsat pre el. 16 Şi botezânduse Iisus, îndată a eșit din apă, și iată i s'aŭ deschis lui ceriurile, și a vedut pre Duhul lui Dumnedeu pogorindu-se, ca un porumb și venind preste dênsul. 17 Şi iată voce din ceriuri dicênd: Acesta este Fiiul med cel iubit, întru carele bine am voit.

CAP. IV.

Pentru postul și pentru ispita lui Christos; pentru începerea predicărei lui Christos; pentru chemarea lui Petru și a lui Andreiŭ și a fiilor luĭ Zevedeiŭ.

1 Atunci a tost dus Iisus de duhul în pustie, ca să se ispitiască de diavolul. ² Şi postind patru-deci de dile şi patrudeci de nopți, după aceia a flămândit. 3 Şi venind la dênsul ispititorul a dis: De ești Fiiul lui Dumnedeu, di ca petrele acestea să se facă pâni. 4 lar el respundênd, a dis: Scris este: Nu numai cu pâne va trăi omul, ci cu tot cuvêntul, ce

ese prin gura lui Dumnedeu. Acunci l-a dus pre el diavolul în sânta cetate, și l-a pus pre el pe aripa bisericer. 6 Si a dis lui: De esti Fiiul lui Dumnedeu, aruncăte pre sine-ți jos; căci scris este, că îngerilor seĭ va poruncĭ pentru tine, şi pre mânī te vor ridica, ca nu când-va să împedici de peatră piciorul teŭ. 7 Şi a dis Iisus lui: iarăși scris este: Să nu ispitești pre Domnul Dumnedeul těŭ. 8 Iarăși l-a dus pre dênsul diavolul în munte înalt fórte, și 1-a arătat lui tote împerațiile lumei și mărirea lor, Si ĭ-a dis luĭ: Aceste tóte le voiu da ție, dacă cădênd, te vei închina mie. 10 Atunci a dis Iisus lui: Mergi înapoia mea Satano! că scris este: Domnului Dumnedeului teŭ să te închini și lui unuia să-ĭ serveștĭ. 11 Atuncĭ l-a lăsat pre el diavolul; și iată îngerii aŭ venit la dênsul şi-ĭ serviaŭ luĭ.

12 Iar audind Iisus, că Ioan s'a prins, s'a dus în Galilea. 13 Şi lăsând Nazaretul, venind a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele Zavulonului și ale Neftalimului: 14 Ca să se pliniască ceea ce s'a dis prin Isaia profetul, ce dice: 15 Pamêntul Zavulonului şi pămêntul Neftalimului, calea mărei cea de ceea parte de Iordan, Galilea neamurilor; 16 Poporul, cel ce ședea întru întunerec a vedut lumină mare; și celor ce ședeaŭ în laturea și în umbra morței lumină a resărit lor. 17 De atuncia început lisus a predica și a dice: Pocăiți-vě, că s'a apropiat împerăția ce-

18 Şi umblând Iisus pre lângă marea Galileer, a vedut pre doi frați: pre Simon, ce se numește Petru, și pre Andreĭ, fratele lui, aruncându-și mreja în mare (că eraŭ pescari). 19 Şi a dis lor: Veniți după mine și vě voiŭ face pre voi vênători de oameni. 20 Iar ei îndată lăsându-şi, mrejele aŭ mers dupre dênsul. 21 Şi de acolo mergênd mai 'nainte a vedut pre alți doi frați, pre Iacov al lui Zevedei și pre Ioan, fratele lui, în corabie cu Zevedei, tatăl lor, cărpindu-și mrejele lor, și i-a chemat pre dênşii. 22 Iar eĭ îndată lăsând corabia și pre Zevedeĭ, tatăl lor, aŭ mers după dênsul. 28 Şi a străbătut Iisus toată Galilea, învețând întru adunările lor, și predicând evanghelia împerăției, și vindecând toată boala şi toată neputința întru popor. ²⁴ Şi a eşit vestea lui întru toată Siria; şi aduceaŭ cătră dênsul pre toți cei ce se aflaŭ cu feliuri de boale şi pre cei ce se țineaŭ de chinuri și pre cei lunatici, şi pre slăbănogi; şi îi vindeca pre ei. ²⁵ Şi a mers după dênsul popor mult din Galilea şi din Decapole, şi din Ierusalim şi din Iudea, şi de cea parte de Iordan.

CAP. V.

Pentru fericiri; pentru aceasta, adică că Apostolii și învețătorii sunt sare și lumină; pentru a nu strica legea și ordinele, pentru a nu face ceva împotriva aproapelui; pentru împăcarea cu părîșul; pentru a nu curvi; pentru smintele; pentru a nu-și lăsa femeia; pentru a nu se jura nici de cum; pentru a suferi ocările și a nu se împrotivi celui reă; pentru a iubi pe vrăjmași.

1 Iar vědênd poporul, s'a suit în munte, şi şedênd el, aŭ venit cătră dênsul învețăceii sei. ² Şi deschidêndu-şi gura sa, îi înveța pre ei dicênd: ³ Fericiți cei săraci cu duhul, că acelora este împerația ceriurilor. 4 Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia. 5 Fericiți cei blândi, că aceia vor moșteni pămêntul. 6 Fericiți cei ce flamândesc și însetoșază de dreptate, că aceia se vor sătura. 7 Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui. 8 Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnedeu. 9 Fericiți tăcetorii de pace, că aceia fiii lui Dumnedeŭ se vor chema, 10 Fericiți cei ce se gonesc pentru dreptate, că aceiora este împerăția ceriurilor. 11 Fericiți veți fi, când ve vor ocarî pre voi, şi ve vor goni, şi vor dice tot cuvêntul reŭ împrotiva voastră, mințind pentru mine. Bucurați-ve și ve veseliți, că plata voastră multă este în ceriuri; că așa aŭ gonit pre profeții cei mai 'nainte de voi. 13 Voi sînteți sarea pămêntului; iar dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? Intru nimic nu maĭ este de treabă, fără numaĭ a se arunca afară, și a se călca de oamerī.

"Voi sînteți lumina lumei; cetatea stând deasupra muntelui nu poate a se sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează

tuturor celor ce sunt în casă. 16 Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă lucrurile voastre cele bune, și să măriască pre Tatăl vostru cel din ceriuri. 17 Să nu socotiți că am venit să stric legea saŭ profeții; n'am venit să stric, ci să plinesc. 18 Că amin dic vouě: Pănă ce va trece ceriul și pămêntul, o iotă saŭ o cirtă nu va trece din lege, pănă ce vor fi tóte. 19 Deci cel ce va strica una dintr'aceste porunci mai mici, și va înveța așa pre omeni, se va chema mai mic întru împerăția ceriurilor; iar cel ce va învěţa și va face, acela mare se va chema întru împerăția ceriurilor.

20 Că die voî: că de nuva prisosi dreptatea voastră mai mult de cât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra întru împerăția ceriurilor. 21 Ați audit că s'a dis celor de demult: Să nu ucidī; că cine va ucide, vinovat va fi judecăței. 22 Iar eŭ dic voî, că tot cel ce se mânie asupra fratelui seŭ în deșert, vinovat va fi judecăței; și cine va dice fratelui seu: Raca, vinovat va fi soborului; ĭar cine va dice: Nebune, vinovat va fi focului gheenei. 28 Deci, de-ți vei aduce darul teŭ la altar, și acolo îți vei aduce aminte, că fratele teŭ are ceva asupra ta. 24 Lasă acolo darul teŭ înaintea altarului, și mergi mai ântéiu de te împacă cu fratele teu, și atuncea venind, adă darul teŭ. 25 Fii împĕcându-te cu pîrîşul tĕŭ degrab pănă ești pe cale cu dênsul; ca nu când-va să te dea pîrîşul judecătorului, și judecătorul te va da servului și în temniță vei fi aruncat. 26 Amin dic ție, nu veĭ eşi de acolo, pană când veĭ da codran-

tul cel mai de pe urmă.

27 Ați audit, că s'a dis celor de demult: Sănu prea-curvești. 28 lar eŭ dic voî, că tot cel-ce caută la femeie, spre a o pofti pre ea, eată a prea-curvit cu dênsa întru inima sa. 39 Iar dacă ochiul teŭ cel drept te sminteste pre tine, scote-l pre el, și-l leapădă de la tine; că mai de folos îți este ție, ca să peară unul din membrele tale și nu tot trupul teŭ să se arunce în gheena. 30 Şi dacă mâna ta cea dreaptă te smintește pre tine, tae-o pre ea și o leapădă de la tine; că mai de folos îți este ție ca să peară unul din membrele tale, și nu tot trupul teŭ să se arunce în gheenă. 31 Iarăși s'a dis, că: Cel ce își va lăsafemeia sa, să-i dea ei carte de despărțire. 32 Iar eŭ dic voî, că tot cel ce-și va lăsa femeia sa, afară de cuvêntul de curvie, o face pre easă prea-curviască; și cel ce va lua pe cea

lăsată, prea-curvește.

38 Iarăși ați audit, că s'a dis celor de demult: Sănujuri strîmb, ci să dai Domnului jurămintele tale. 4 Iar eŭ dic voî : Să nu te juri nici de cum: nici pre ceriu, că este scaun al lui Dumnedeu; 85 Nici pre pămênt, că este așternut al picioarelor lui; nici pe Ierusalim, că este cetate a marelui Imperat; 36 Nici pre capul teŭ să te juri, că nu poți să faci un për alb saŭ negru. 37 Ci fie cuvêntul vostru: Aşa, aşa; nu, nu; ĭar ce este mai mult de cât acestea, de la cel reu este. 38 Ați audit, că s'a dis: Ochiu pentru ochiŭ, și dinte pentru dinte. 39 Iar eŭ dic voî: Să nu stați împrotiva celui reŭ; ci de te va lovi cine-va preste fața obrazului cea dreaptă, întoarce-i lui și pre ceea-laltă. 40 Şi celuĭ ce voește să se judece cu tine și să-ți ĭea haina ta, lasă-ĭ luĭ și cămașa. 41 Şi cela ce te va sili pre tine o milă, mergi cu dênsul douĕ. 49 Celui ce cere de la tine dă-i; și pre cel ce voește să se împrumute de la tine nu-lîntorce. 43 Ați audit că s'a dis: Să iubeşti pre aproapele tĕŭ, şi să urăşti pre vrăjmașul teŭ. 44 Iar eŭ dic voue: Iubiți pre vrajmașii vostri, bine-cuvêntați pre cei ce ve blestemă pre voi; taceți bine celor ce vě urěsc pre voi; și vě rugați pentru cei ce vě supără și vě gonesc pre voi; 46 Ca să fiți fiii Tatălui vostru celui din ceriuri; că resare soarele seu preste cei rei și preste cei buni, și plouă preste cei drepți și preste cei nedrepți. 46 Că de iubiți pre cei ce ve iubesc pre voi, ce plată veți avea? Aŭ nu și vameșii fac acceași? 47 Şi de veți îmbrățișa cu dragoste numaĭ pre prietenii voștri, ce mai mult faceți? Aŭ nu și vameșii fac așa? 48 Fiți dar voi desevârșiți, precum și Tatăl vostru cel din ceriuri desevârșit este.

CAP. 6.

Pentru milostenie; pentru rugăciune; pentru postire; pentru a defăima pre cele lumești; pentru că nimeni nu póte sluji la doi domni; pentru a nu se griji de cele trupești.

1 Luați aminte, să nu faceți milostenia voastră înaintea oamenilor, spre a fi věduți de dênșii; iar de nu, nu veți avea plată de la Tatăl vostru, carele este în ceriuri. 2 Deci când faci milostenie, să nu trîmbiţezi înaintea ta, precum fac făţarnicii întru adunări și în uliți, ca să se măriască de oameni. Amin dic voî, că-și ian plata lor. 3 Iar tu, făcêud milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta; 4 Casă fie milostenia ta într'ascuns; și Tatăl teu cel ce vede într'ascuns, acesta va resplăti ție întru arătare. 5 Şi când te rogi, nu fii ca fățarnicii, că iubesc prin adunări și prin unghiurile ulițelor stând să se róge, ca să se arate oamenilor. Amin dic voî, că-și ĭaŭ plata lor. 6 Iar tu, când te rogi, intră în cămara ta, și încuind ușa ta. roagă-te Tatălui tĕŭ celui într'ascuns; și

Tatăl tĕŭ, cel ce vede într'ascuns, va rĕsplăti ție la arătare. 7 Şi rugându-vĕ să nu vatologisiți precum păgânii; că li se pare că întru multa vorba lor, se vor audi. Deci nu vě aseměnați lor, că știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai nainte de a cere voi de la dênsul. 9 Deci aşa să vĕ rugați voi: Tatăl nostru carele ești în ceriuri, Sânțiască-se numele tĕŭ; 10 Vie împĕrăția ta; Fie voia ta, precum în ceriu și pre pămênt; 11 Pânea nóstră cea spre ființă, dă-ne-o noî astă-dǐ; 12 Şi ne eartă noî datoriele nóstre, precum și noi ertăm datornicilor noștri; 13 Şi nu ne duce pre noï întru ispită; ci ne isbăvește de cel viclén. Că a ta este împerăția și puterea și mărirea, în viaci,

lor, erta-va şi voî Tatăl vostru cel ceresc; ¹⁵ Iar de nu veți erta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va erta voî greșalele vostre. ¹⁶ Şi când postiți fețele lor, ca să se arate oamenilor că postesc. Amin dic voî, că-şi iaŭ plata

lor. 17 Iar tu, când postești, unge-ți capul tĕŭ, şi faţa ta o spală; 18 Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tĕŭ, celui ce este într'ascuns, și Tatăl tĕŭ, cel ce vede într'ascuns, va resplăti ție la arătare. 19 Nu vĕ adunațĭ voî comori pre pămênt, unde moliile și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură. 20 Ci vě adunați voî comori în ceriŭ, unde nici moliile, nici rugina nu le strică, și unde furii nu le sapă nici le fură. 21 Că unde este comóra vóstră, acolo va fi și inima vóstră.

²² Luminătorul trupului este ochiul; deci de va fi ochiul teŭ curat, tot trupul tĕŭ va fi luminat. 23 Iar de va fi ochiul těŭ rěŭ, tot trupul těŭ va fi întunecat. Deci dacă lumina, care este întru tine, este întunerec, dar întunerecul cu cât maĭ mult? 21 Nimeni nu poate servi la doi domni; că sau pre unul va urî și pre altul va iubi; saŭ de unul se va ținea și de altul nu va griji; nu puteți servi lui Dumnedeŭ și lui Mammona. 25 Pentru aceasta dic voî: Nu vě grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca și ce veți bea; nici cu corpul vostru, cu ce vě veți îmbrăca. Aŭ nu sufletul mai mare este de cât hrana, și trupul de cât haina? 26 Căutați spre paserile ceriului! că nici seamănă, nici seceră, nici adună în jitnițe, și Tatăl vostru cel ceresc le hrănește pre dênsele. Aŭ nu voj maj multă deosebire aveți de acestea? 27 Dar cine din voi grijindu-se, póte să-și adauge statului seu un cot? 28 Şi de haină ce ve grijiţī? Socotiţī criniĭ câmpului, cum cresc; nu se ostenesc, nici tore; 29 Iar die voî, că nici Solomon întru toată mărirea sa, nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'aceștia. 30 Deci dacă pre iarba câmpului, care este astă-di și mâne se aruncă în cuptor, Dumnedeŭ așa o îmbracă, nu cu mult mai vêrtos pre voi, putin-credinciosilor?

⁸¹ Deci nu vě grijití, dicênd: ce vom mânca? saŭ ce vom bea? saŭ cu ce ne vom îmbrăca? 32 Că aceste toate neamurile le caută; că știe Tatăl vostru cel ceresc, că trebuință aveți de toate acestea. 38 Ci căutați mai ântĕiŭ împĕrăția lui Dumnedeŭ și dreptatea lui și acestea toate se vor adăoga voî. 34 Drept aceea nu vě grijiți de diua de mâne; că diua de mâne se va griji de sine. Ajunge dilei reutatea ei.

CAP. VII.

Pentru a nu judeca pre nimeni și pentru a nu da sântele cânilor; pentru a cere și a căuta; pentru poarta cea strîmtă și pentru cea largă; pentru a ne păzi de profeții cei mincinoși.

1 Nu judecați, ca să nu fiți judecați. ² Că cu ce judecată vedĭ judeca, veți fi judecați; și cu ce mesură veți mesura, se va mesura voî. 3 Şi ce vedi paiul cel ce este în ochiul fratelui teu, iar bîrna, care este în ochiul tĕŭ, n'o simțī? * Saŭ cum dici fratelui teŭ: Lasă să scot paiul din ochiul tĕŭ, și eată bîrna este în ochiul tĕŭ. Fățarnice! scoate ântĕi bîrna din ochiul teŭ, și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul frateluĭ tĕŭ. 6 Nu daţī sânta cânilor, nicĭ lepădaţĭ mărgăritariĭ vostri înaintea porcilor, ca nu cum-va să-i calce cu picioarele lor, și întorcêndu-se să vě rupă pre voi. 7 Cereți și se va da voi; căutați și veți afla; bateți și se va deschide voî. 8 Că tot cela-ce cere ia; și tot cela-ce caută află; și celui ce bate i se va deschide. 9 Saŭ carele cm este dintre voi, de la care de va cere fiiul lui pâne, aŭ doar peatră îi va da lui? 10 Saŭ de va cerepeşte, aŭ doar şearpe va da luï? 11 Decĭ dacă voi rei fiind, știți să dați dări bune filor voştri, cu cât mai vêrtos Tatăl vostru cel din ceriuri va da cele bune celor ce cer de la dênsul?

12 Deci toate câte voiți să vě facă vouè oamenii, faceți și voi lor asemenea; că aceasta este legea și profeții 13 Intrați prin uşa cea strîmtă; că largă este uşa și lată calea, ceea ce duce în perdare, și mulți sunt cei ce intră printr'ensa; 14 Ce strîmtă este ușa și îngustă calea, care duce în vieață! și puțini sunt cei ce o află

pre ea.

15 Păziți-vě de profeții cei mincinoși, carii vin la voi în haine de oi, iar în lăuntru sunt lupi răpitori. 16 Din roadele lor îi veți cunoaște pre ei. Aŭ doar vor culege din spini struguri, saŭ din ciuline smochine? 17 Aşa, tot pomul bun roade bune face, ĭar pomul putred, roade rele face. 18 Nu poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul putred să facă róde bune. 19 Decitot pomul, care nu face roade bune, se tae, și în foc se aruncă. 20 Pentru aceea din roada lor îi veți cunoaște pre dênșii.

21 Nu tot cela ce-mi dice mie: Doamne! Doamne! va întra întru împerăția ceriurilor, ci cela ce face voia Tatălui meŭ, care este în ceriuri. 22 Mulți vor dice mie în diua aceea: Doamne! Doamne! Aŭ nu cu numele tĕŭ am profetit și cu numele teŭ demoni am scos? și cu numele teŭ multe puteri am făcut? 23 Si atunci voiu mărturisi lor: că nici odată nu v'am știut pre voi; depărtați-vě de la mine cei ce lucrați fără de legea.

24 Deci tot cela-ce aude cuvintele mele acestea și le face pre ele, asemena-l-voiu pre el bărbatului înțelept, care și-a zidit casa sa pe peatră; 25 Şi s'a pogorît ploaea, și aŭ venit rîurile, și aŭ suflat vênturile, și s'aŭ pornit spre casa aceea, și n'a cădut: că era întemeiată pre peatră. 26 Şi tot cela ce aude cuvintele mele acestea și nu le face pre ele, se va asemena bărbatuluĭ nebun, care şĭ-a zidit casa sa pe nisip: 27 Si s'a pogorît ploaea, şi aŭ venit rîurile, și aŭ suflat vênturile, și aŭ lovit în casa aceea, și a cădut, și era mare căderea ei. 28 Şi a fost după ce a stêrșit lisus cuvintele acestea, se mira poporul de învěțătura lui. 29 Că-i învěţa pre ei, ca cela ce are putere, iar nu ca cărturarii.

CAP. VIII.

Pentru leprosul; pentru sutașul; pentru soacra lui Petru; pentru cei ce s'aŭ vindecat de feliuri de boale; pentru cel ce nu i-a dat lisus voe să-ĭ urmeze; pentru certarea apelor, pentru cei îndrăciți, ai cărora draci aŭ intrat în turma porcilor.

1 Si pogorîndu-se el din munte, a mers după densul mult popor. 2 Si eată un lepros venind se închina lui dicênd: Doamne! de vei vrea, poți să me curățești. 3 Şi tindênd Iisus mâna, s'a atins de dênsul, dicênd: Voesc, curățește-te! Şi îndată s'a curățit lepra lui. 4 Şi a dis Iisus lui: Vedi nimenui să nu spui; ci mergi de te arată pre sineți preotului, și du darul, care a poruncit Moisi, întru mărturie lor.

5 Iar întrând el în Capernaum, s'a apropiat cătră dênsul un sutaș, rugându-l pre el şi dicênd : 6 Doamne! servul meŭ zace în casă slăbănog, cumplit chinuindu-se. 7 Si a dis Iisus luï: Eŭ venind, îl voiŭ vindeca pre dênsul. Si respundend sutașul, a dis: Doamne: nu sînt vrednic ca să intri sub acoperemêntul meŭ, ci numaĭ di cu cuvêntul şi se va tămădui servul meŭ. 9 Că și eŭ sînt om sub stěpânire, avênd sub sine-mi slujitori: și dic acestuia: Mergi, și merge; și altuia: Vino, și vine ; și servului meŭ : Fă acesta, și face. 10 Iar Iisus audind acestea s'a minunat, și a dis celor ce veniaŭ după dênsul: Amin, dic voî, nici întru Israel nu am aflat atâta credință. 11 Şi dic voî : că mulți de la resărituri și de la apusuri vor veni și se vor odihni, cu Avraam eu Isaac și eu Iacob întru împe răția ceriurilor. 12 Iar fiii împerăției vor fi goniți întru întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. 18 Şi a dis Iisus sutașului: Mergi, și cum ai credut fie ție. Şi s'a tămăduit servul lui într'acea oră.

12 Şi venind Iisus în casa lui Petru, a vědut pre soacra lui zăcênd și aprinsă de friguri. 15 Şi s'a atins de mâna eĭ, şi o a lăsat pre dênsa frigurile; și s'a sculat, și servea lui. 16 Iar făcêndu-se séră, aŭ adus lui pre mulți îndrăciți, și a scos duhurile cu cuvêntui, și a tămăduit pre toți bolnavii; 17 Ca să se pliniască ceea ce s'a dis prin profetul Isaia, carele graesce: Acesta a luat neputințile noastre și boalele a purtat. 18 Deci vědênd Iisus popor mult împrejurul seu, a poruncit învețăceilor să meargă de ceea parte. 19 Şi apropiindu-se un cărturariu i-a dis lui: Invětatorule !voiŭ să merg după tine oriunde vei merge. 20 Şi a dis Iisus lui: Vulpile aŭ vizuini, și paserile ceriului cuiburi; ĭar Fiiul omuluĭ n'are unde să-şī plece capul. 21 Iar altul din învețăceii lui i-a dis lui: Doamne! dă-mi voie ânteiu să merg să îngrop pre tatăl meŭ. 22 Iar lisus a dis lui: Vino după mine și lasă morții să-și îngroape pre morții lor.

23 Si intrând el în corabie, aŭ mers după dênsul învețăceii sei. 24 Şi eată s'a facut mare vifor în marea, cât se acoperia corabia de valuri; iar el dormia. 25 Şi venind învețăceii lui, l-aŭ deștep. tat pre el dicênd: Doamne! mântueștene, că perim. 26 Şi le-a dis lor: Ce sînteți înfricoșați, puțin-credincioșilor! Atunei sculându-se, a certat vênturile și marea, și s'a făcut liniște mare. 27 Iar oamenii se miraŭ, dicênd: Cine este acesta, că și vênturile și marea ascultă de el.

28 Si trecênd el de ceea parte în laturea Gherghesenilor, l-a întimpinat pre dênsul doi îndrăciți, eșind din mormênturi, foarte cumpliți, cât nu putea nimenea să treacă pre calea aceea. 29 Şi eată a strigat dicênd: Ce este noî și ție Iisuse fiiul lui Dumnedeu? Ai venit aici mai nainte de timp să ne muncești pre noi? 30 și era departe de dênşii o turmă de porci mulți păscênd. 31 Iar dracii îl rugaŭ pre el dicênd: De ne scoți pre noi, dă-ne voe să ne ducem în turma cea de porci. a dis lor: Mergeți! Iar ei eșind aŭ mers în turma cea de porci, și eată s'a pornit toată turma cea de porci de pe țermurin marea și aŭ murit în ape 33 Iar păstorii aŭ fugit și mergênd în cetate aŭ spus de toate și cele de cei îndrăciți. 84 Şi eată toată cetatea a eșit întru întimpinarea lui ca să treacă din hotarele lor.

CAP. IX.

Pentru slăbănogul, ce se purta de patru;
pentru chemarea lui Matei; pentru Mântuitoriul ce a mâncat cu vameșii; pentru
fiica mai marelui sinagogei; pentru femeia,
ce-i curgea sânge; pentru cei doi orbi; penîndrăcitul cel mut.

¹Şi intrând în corabie, a trecut şi a venit în cetatea sa. ²Şi eată aŭ adus luĭ pre un slăbănog, carele zăcea în pat. Şi vĕdênd Iisus credința lor, a dis slăbănogului: Indrăzneşte fiiule, eartă-ți-se ție pĕcatele tale. ³Şi eată oare-cariĭ din cărturari aŭ dis întru sine: Acesta huleşte. Pentru ce voi cugetați viclene întru inilartă-ți-se ție pĕcatele tale, saŭ a dice: scoală şi umblă; °Ci ca să ştițĭ, că punoul Testament

pecatele. 7 Atunci a dis slabanogului: Scoală-te, rădică-ți patul teŭ și mergi la casa ta. 8 Si sculându-se, s'a dus la casa sa; ĭar popoarele vědênd se miraŭ şi mă. riaŭ pre Dumnedeŭ, carele a dat putere ca aceasta oamenilor.

9 Si trecênd Iisus de acolo, a vědut pre un om sedênd la vamă, ce se numia Mateĭ, şi ĭ-a dis luĭ: Vino după mine, şi sculându-se, a mers după dênsul. 10 Şi a fost când a şedut el în casă, și eată mulți vameși și pecătoși viind, ședeaŭ cu Iisus și cu învețăcei lui. 11 Şi vedênd fariseií aŭ dis învețățceilor lui: pentru ce cu vameșii și cu pecătoșii mănâncă și bea dascălul vostru. 12 Iar Iisus audind, a dis lor: N'aŭ trebuință cei sănătoși de doctor, ci ceĭ bolnavĭ. 13 Decĭ mergênd învețați-ve ce este: milă voesc, iar nu jertfă, că n'am venit să chiem pre cei drepți, ci pre cei pecătoși la pocăință.

14 Atunci a venit la dênsul învețăcei lui Ioan dicênd: Pentru ce noi și fariseii postim mult; iar învețățceii tei nu postesc? 15 Şi le-a dis lor Iisus: Aŭ doară pot fiii nunței să se jeliască în câtă vreme

este cu dênşiî mirele? ci vor veni dile, când se va lua de la dênşiĭ mirele, şi atunci vor posti. 16 Că nimeni nu pune petec de pânză nouĕ la haină veche, că își iea plinirea sa de la haină, și mai rea spărtură se face. 17 Nici pun vin nou în foi vechi; iar de nu, se sparg foii, și vinul se varsă, și foii pier; ci pun vinul

nou în foi noui, și amêndoĕ se țin. 18 Acestea dicênd el cătră dênșii, eată un boier oare-carele venind s'a închinat lui, dicênd: Că fiica mea acum a murit, ci venind pune mâna ta preste dênsa, și va învia. 19 Şi sculându-se Iisus, a mers după dênsul și învețățceii lui. (20 Şi eată o femeie întru curgerea sângelui fiind de doi-spre-dece ani, venind dinapoi, s'a atins de poala hainei lui. 21 Că dicea întru sine: că numai de me voiu atinge de haina luĭ, mě voiŭ mântui. 22 Iar Iisus întorcêndu-se și vedênd-o pre ea, ĭ-a dis: Indrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit, și s'a tămăduit femeia din ora aceea). 28 Şi venind Iisus în casa boierului, și vedênd fluerătorii și mulțimea gâlcevindu-se, a dis lor: fugițĭ, că n'a murit

fecioara, ci dórme. 24 Şi'şĭ rîdea de dênsul. 25 Iar dacă s'a scos afară poporul întrând o a luat de mână, şi s'a sculat fecioara 26 Şi a eşit vestea aceasta preste

tot pămêntul acela.

27 Şi trecênd Iisus de acolo, a mers după dênsul doi orbi, strigend și dicend milueşte-ne pre noi Fiiule al lui David. 28 Iar după ce a mers în casă, aŭ venit la dênsul orbiĭ, şi li-a dis lor Iisus: Credeți că pot să fac eŭ aceasta? Dis-aŭ, luĭ: aşa Doamne. 29 Atuncĭ s'a atins de ochii lor, dicênd: după credința voastră fie voî: şi s'aŭ deschis ochii lor. 80 Şi cu asprime li-a poruncit lor Iisus dicênd: Vedeți nimenea să nu știe. 31 Iar ei eșind, l-aŭ vestit pre dênsul în tot pămêntul acela. 32 Iar eşind eĭ, eată aŭ adus la dênsul pre un om mut îndrăcit. 38 Şi scoțêndu-se dracul, a grăit mutul; și s'a mirat poporul dicênd: că nici o dinioară nu s'a arătat așa întru Israil. 34 Iar fariseii diceau: cu Domnul Dracilor scoate pre draci. 38 Şi străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învețând în soboarele lor, și predicênd Evanghelia împerăției, și vindecând toată boala și toată nepu-

tința întru popor.

se Iar vedênd el poporul i s'a făcut
milă de dênsul; că era supărat și lepămilă de dênsul; că era supărat și lepămilă de dênsul; că era supărat și lepădat ca oile, ce n'aŭ păstor.

se Atunci
a dis învețăceilor sei: Iată secerișul
a dis învețăceilor sei: Iată secerișul
este mult, iar lucrătorii puțini.

se Deci
rugați pre Domnul secerișului, ca să scoață lucrători la săcerișul seŭ.

CAP. X.

Pentru chemarea apostolilor și pentru trimiterea lor la predicare; pentru învețătura, ce a învețat Christos pre Apostoli, când i-a trimis și pentru profeția de cele ce era să li se întâmple lor și pentru alte învețături.

¹ Şi chemând pre ceĭ doĭ-spre-dece învețăceĭ aĭ seĭ, le-a dat lor putere asu-pra duhurilor celor necurate, ca să le scoață pre ele, şi să tămăduiască toată boala, şi toată neputința. ² Iar ale celor doĭ-spre-dece Apostolĭ numele sînt Petru, şi Andreĭ fratele luĭ; Iacov al luĭ Zevedei şi Ioan fratele luĭ; Filip şi

Iacoval luĭ Alfeŭ şi Levi, ce s'a numit Tadeŭ. 4 Simon hananitul şi Iuda Iscarioteanul, carele l-a şi vêndut pre dênsul. Pre aceştí doí-spre-dece ĭ-aŭ trimis Iisus, poruncindu-le lor şi grăind: In calea păgânilor să nu mergețĭ, şi în cetatea Samarinenilor să nu intrațĭ. Ci maĭ vêrtos mergețĭ cătreoile cele perdute ale caseĭ luĭ Israil. Şi umblând predcațĭi, dicênd: Că s'a apropiat Impĕrăția Cerurilor. Pre ceĭ bolnavĭ vindecațĭ, pre ceĭ leproșĭ curățițĭ, pre ceĭ morțĭ îi înviațĭ, dracii scoatețĭ; în dar ațĭ luat, în dar dațĭ.

9 Nu câştigaţĭ aur, nicī argint, nicī banī, la brânele voastre, 10. Nicī traistă în cale, nicī doĕ haine, nicī încălţăminte, nicī toiag: că vrednic este lucrătorul de hrata asa. 11 Şi orĭ în care cetate, séu braş veţĭ intra, cercetaţĭ cine este întru dên sul vrednic; şi acolo să petreceţĭ pănă sul vrednic; şi acolo să petreceţĭ pănă când veţĭ eşi. 12 Şi intrând în casă, să-i când veţĭ eşi. 12 Şi intrând în casă, să-i uraţĭ eĭ, grăind: Pace caseĭ aceştia 13 Şi uraţĭ eĭ, grăind: Pace caseĭ aceştia 13 Şi de va fi casa aceia vrednică, va veni pacea voastră preste dênsa; iar de nu va cea voastră preste dênsa; iar de nu va fi vrednică, pacea voastră se va întoarce fi vrednică, pacea voastră se va întoarce la voi. 14 Şi orĭ cine nu va primi pre voi.

nici va asculta cuvintele voastre, eşind nici va asculta cuvintele voastre, eşind din casa, séŭ din cetatea aceia, scuturați din casa, seŭ din casa, seŭ din cetatea aceia, scuturați din casa, seŭ din cetatea aceia, scuturați din casa, seŭ din casa, seŭ din cetatea aceia, scuturați din casa, seŭ d

16 lată eŭ trimit pre voĭ, ca oile prin mijlocul lupilor. Deci fiți înțelepți ca șerpii, și proști ca porumbii. 17 Şi ve luați aminte de oameni, că ve vor da pre voi în soboare, și întru adunările lor ve vor bate pre voi. 18 Incă și înaintea Domnilor și a Imperaților veți fi duși pentru mine, întru mărturie lor și limbilor. 19 Iar când vě vor da pre voi, nu ve grijiți, cum sau ce veți grăi; că se va da voî într'acea oră ce veți grăi; 20 Că nu voi sînteți cei ce grăiți, ci Duhul Tatălui vostru, carele grăește întru voi. 21 Si va da frate pre frate spre moarte, și tată pre fecior; și se vor scula feciorii asupra părinților, și i vor omorî pre dênşiĭ. Şi veţĭ fi urîţī de toti pentru numele meŭ. 22 Iar cela ce va răbda pănă în sfêrșit, acela se va mân-

28 Iarcând vě vor goni pre voïîntru acéstă.

cetate, fugiți în cea laltă. Amin grăesc voî: Nu veți sfêrși cetățile lui Israil, pănă când va veni Fiiul omului. 24 Nu este invețăcel mai pre sus de dascălul seu, nici slugă mai pre sus de Domnul seŭ. 25 A. junge înveța celului să fie ca dascălul seŭ, și sluga ca Domnul seŭ. Daca pre stěpânul caseĭ l-aŭ numit Veelzevul, cu cât maĭ vêr. tos pre casnicii lui. 26 Deci nu vě temeți de dênşiĭ; că nimic nu este acoperit, care să nu se descopere, și ascuns, care să nu se cunoască. 27 Ceia ce grăesc voi la întunerec, să spuneți la lumină; și ce audiți la urechie să predicați deas upra caselor 28 Si să nu vě temeți de cei ce ucig corpul, iar sufletul nu pot să-lucigă, ci să vě temeți mai vêrtos de cela ce poate să peardă și corpul și sufletul în gheenă. 29 Aŭ doară nu se vînd doĕ paseri întru un filer, și nici una dintr'ênsele nu cade pre pămênt fără de Tatăl vostru. 30 lar ai voştri şi perii capului ve sînt toți numërați. 31 Pentru aceia nu vě temeți, că voi sînteți cu mult mai buni de cât pa-82 Deci tot cela ce va mărturisi întru serile.

mine înaintea oamenilor, voiŭ mărturisi și eŭ întru dênsul înaintea Tatălui meŭ carele este în ceruri. 33 Iar cela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mě voiŭ lepăda și eŭ de dênsul înaintea Tatălui meŭ carele este în ceriuri. 84 Să nu socotiți, că am venit să puiŭ pace pre pămênt, n'am venit să puiŭ pace, ci sabie; 36 Că am venit să despărțesc pre om de tatăl seŭ, și pre fiică de mumă sa, și pre noră de soacră sa. 36 Si vrăjmașii omu-

lui, casnicii lui.

37 Cela ce iubește pretată séŭ pre mumă, mai mult de cât pre mine, nu este mie vrednic. Si cela ce iubește pre fiiŭ, saŭ pre fiică, mai mult de cât pre mine, nu este mie vrednic. 38 Si cela ce nu va lua crucea sa, și să vie după mine, nu este mie vrednic. 39 Cela ce ş'a aflat sufletul seŭ, îl va perde pre el ; şi cela ce s'a perdut sufletul seŭ pentru mine, îl va afla pre el. 40 Cela ce vĕ primeşte pre voï, pre mine më primeşte, şi cela ce më primeste pre mine, primeste pre cela ce m'a trimis pre mine. 41 Cela ce primește profet, în nume de profet,

plata profetului va lua; și celace priimeşte drept, în nume de drept, plata drep. tului va lua. 42 Si cela ce va adăpa pre unul dintr'acești mici, numai cu un pahar de apă rece, în nume de învețăcel, amin grăesc voë: Nu-și va perde plata sa.

CAP. XI.

Pentru cei trimisi de Ioan la Iisus; pentru asemănarea Fariseilor și a legiuitorilor cu copiii, ce se jucaŭ în târg; pentru ticăloșirea Horazinului și a Vetsaidei; pentru aceasta, că toate sunt date Fiiului omului de la Tatal; pentru chemarea celor osteniți la odihnă.

¹ Si a fost când a sevêrșit Iisus, poruncind celor doi-spre-dece învețecei aĭ seĭ, s'a mutat de acolo, ca să învețe și

să predice în cetățile lor. 2. Iar Ioan audind din închisoare de lucrurile lui Iisus, și trimițênd pre doi din învețăceii sei, i-aŭ dis lui: 3 Tu ești cela ce vine, séŭ pre altul să așteptăm? 4 Si respundend lisus, a dis lor: Mergênd spuneți lui Ioan, cele ce audiți, și vedeți. 6 Orbii ved și șchiopii umblă, leproșii se curățesc și surdii aud, morții se scoală și săracilor bine se vestește. ⁶ Și fericit este cela ce nu se va sminti întru mine. 7 Si după ce s'aŭ dus aceia, a început Iisus a grăi popoarelor pentru Ioan: Ce ați eșit în pustie să vedeți, aŭ trestie clătită de vênt ? 8 Dar ce ați eșit să vedeți, aŭ om îmbrăcat în haine moi? Iată cei ce poartă cele moĭ, în casele împĕraților sînt. Dar ce ați eșit să vedeți? aŭ profet? adeverat graesc voî : Si mai presus de profet. 10 Că acesta este de carele este scris: Iată eŭ trimit pre ângerul meŭ înaintea feții tale, carele va găti calea ta înaintea ta. 11 Amin grăesc voî: Nu s'a sculat întru cei născuți din femei mai mare de cât Ioan Botezătorul; iar cel mai mic, întru împerăția cerurilor, mai mare de cât el este. 12 Și din dilele lui Ioan Botezătorului pănă acum, împerăția cerurilor se silește, și silitorii o răpesc pre ea. 13 Că toți profeți și legea pănă la Ioan aŭ profețit. 14 Si de voiți să priimiți, acesta este Ilie cela ce va să vie. 15 Cela ce

are urechi de audit, audă.

16 Si cu cine voiŭ asemăna pre neamul acesta? Asemenea este copiilor celor ce șed în târg, și strigă către soțiile sale, și grăesc: 17 Fluerat-am voî, și n'ați jucat; de jale am cântat voî, și n'ați plâns 18 Că a venit Ioan, nici mâncând nici bênd, și dic: drac are. 19 A venit Fiiul omului, mâncând și bênd, și dic: Iată om mâncătoriu și beutoriu de vin, prieten vameșilor și pecătoșilor. Și s'a îndreptat înțelepciunea de la fiii sei.

20 Atunci a început Isus a împuta orașelor, întru care se făcuse puterile sale cele mai multe, pentru că nu s'aŭ pocăit. 21 Vai ție Horazine, vai ție Vitsaido; că de s'ar fi făcut în Tir și în Sidon puterile care s'aŭ făcut întru voi, de demult în sac și în cenușe s'ar fi pocăit. 23 Insă dic voue: Tirului și Sidonului, mai ușor va fi în diua judecății, de cât voî; 23 Si tu Capernaume, carele până la ceriù te-ai înălțat, până la iad te veï pogorî; că de s'ar fi făcut în Sodom puterile care s'aŭ făcut întru tine, ar fi remas pănă în diua de astădi. 24 Insă grăesc voî: că pămêntului Sodomului mai ușor îi va fi în diua judecății, de cât ție. 25 Intr'acea vreme respundend Iisus, a dis: Mărturisescume ție Părinte, Doamne al ceriului și al pămêntului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pre ele pruncilor. 26 Adeverat Părinte, că așa a fost buna voință înaintea ta.

27 Toate îmi sunt date mie de la Tatăl meŭ, și nimeni nu cunoaște pre Fiiul fără numai Tatăl, nici pre Tatăl nu-l cunoaște nimenea fără numai Fiiul, și căruia va voi Fiiul să-ĭ descopere. 28 Veniți către mine toți cei osteniți și însărcinați, și eŭ ve voiŭ odihni pre voi. 2º Luați jugul meŭ preste voi, și vě învětatí de la mine, că sûnt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor vóstre'; că jugul meŭ este bun

CAP. XII.

Pentru învețăceii ce aŭ rupt spice Sâmbăta; pentru cel ce a avut mâna uscată; pentru îndrăcitul cel orb și surd; pentru pecatul și hula împotriva Duhului Sânt; pentru cet ce aŭ cerut semn; pentru muma lui Iisus și pentru frații lui.

¹ In vremea aceia mergea Iisus Sâmbăta prin semănături; iar învețăceii luĭ aŭ flămândit, și aŭ început a smulge spice și a mânca. 2 Iar fariseii vedênd aŭ dis luï: iată învețăceii tei fac ce nu se cade a face Sâmbăta. ³ Iar el lea dis lor: aŭ n'ați cetit ce a făcut David, când a flămândit el și cei ce eraŭ cu dênsul? 4 Cum a intrat în casa lui Dumnedeŭ și pânile punerei înainte a mâncat, care nu se cuvenia lui să le mănânce, nici celor ce eraŭ cu dênsul, fără numai preoților. 5 Saŭ n'ați cetit în lege, că Sâmbăta preoții în biserică spurcă Sâmbăta, și nevinovați sunt? 6 Iar grăesc voî: că mai mare de cât biserica este aicea. 7 Iar de ați ști ce este, milă voesc, iar nu jertfă, n'ațī fi osândit pre ceĭ nevinovați. 8 Că Domn

este și al Sâmbeteĭ Fiiul 'omuluĭ. 9 Si trecend de acolo, a venit în sinagoga lor. 10 Si iată un om era acolo avênd mâna uscată, și l-a întrebat pre dênsul, dicênd: De se cuvine Sâmbăta a vindeca? ca să-l vinuiască pre el. "Iar el le-a dis lor: Ce om este dintre voi carele va avea o oae, și de va cădea aceia Sâmbăta în groapă, aŭ nu o va apuca pre ea, și o va scoate? 12 Dar omul cu cât se deosebiste de oae? Pentru aceia se cuvine Sâmbăta a face bine. 18 Atunci dis-a omului: întinde mâna ta, și o a întins; și a venit la starea cea dintăiŭ sănătoasă ca și cealaltă.

"Iar fariseiĭ eșind afară, sfat aŭ făcut asupra luĭ, ca să-l piardă pre el Iar Iisus cunoscênd, s'a dus de a-

16 Si a mers după dênsul popoare multe, și ĭ-a tămăduit pre denșii pre toți. ¹⁰ Si le-a poruncit lor, ca să nu-l facă Pre el arătat, ¹⁷ Ca să se pliniască ceia ce s'a grăit prin Isaia profetul ce dice: 18 Iată pruncul meŭ, pre carele am ales: iubitul meŭ, întru carele bine a voit sufletul meŭ; pune-voiŭ Duhul preste dênsul, și judecată neamurilor va vesti. 19 Nu se va prici, nici va striga, nici va audi cine-va în uliță glasul lui. 20 Trestie sdrobită nu va frânge, și in aprins nu va stinge, pănă ce va scoate judecata spre biruință. 21 Si întru numele luĭ neamurile vor nădăjdui. 22 Atunci a adus la dênsul pre un îndrăcit orb și mut, și l-a tămăduit pre el; cât orbul și mutul grăia și vedea. 28 și se miraŭ popoarele și diceaŭ: nu cum-va aceasta este fiiul luï David. 24 Iar fariseii audind, diceau: acesta nu scoate draciĭ, fără numaĭ întru Veelzevul domnul dracilor. 25 Iar Iisus știind gândurile lor, le-a dis lor: tótă împerăția ce se împerechează între sine, se pustiește; și toată cetatea saŭ casa ce se împerechiază între sine, nu va sta. 26 Și daca satana pre satana scoate, între sine s'a înpărecheat; deci cum-va sta împerăția lui? 27 Şi dacă eŭ cu Veelzevul scot dra-

cil, feciorii voștri cu cine scot? Pentru aceasta ei vor fi voî judecători. 28 Iar dacă eŭ cu Duhul lui Dumnedeŭ scot dracii, iată a ajuns la voi împerăția lui Dumnedeŭ. 29 Saŭ cum poate cineva să intre în casa celui tare, și vasele lui să le jefuiască, de nu ântĕiù va lega pre cel tare, și atunci va jefui casa lui? 30 Cela ce nu este cu mine, împrotiva

mea este; și cela ce nu adună cu mine, răsipește. 31 Pentru aceasta grăesc voî: tot pecatul și hula se va erta oamenilor; ĭar hula care este împrotiva Duhuluĭ, nu se va erta oamenilor. 32 Si ori-cine va dice cuvênt împrotiva fiiului omului, se va erta lui; iar ori-cine va dice împrotiva Duhului sânt, nu se va erta lui, nici în veacul de acum, nici în cel ce va să fie. 35 Saŭ faceți pomul bun și roada lui bună, saŭ faceți pomul putred și roada lui putredă; că din roadă se cunoaște pomul. 34 Pui de năpârci! cum veți putea grăi cele bune, rei fiind? Că din prisosința inimei grăește gura 35 Omul cel bun, din comoara cea bună a inimii scoate cele bune; iar

omul cel reŭ din comoara cea rea scoate cele rele. 36 Deci graesc voue: Ca pentru tot cuvêntul desert-carele vor grai oamenii, vor să dea seamă de dênsulîn diua judecății. 37 Că din cuvintele tale te vei îndrepta, și din cuvintele tale te veĭ osândi.

38 Atunci aŭ respuns oari-carii din cărturari și din farisei, dicênd: Invețătorule, voim să vedem de la tine semm 39 Iar el respundênd, a dis lor: Neamul viclean și prea curvar semn caută, și semn nu se va da luĭ, fără numaĭ semnul lui Iona profetului. 40 Că precum a fost Iona în pânticele chitului trei dile și trei nopți, așa va fi Fiul omului de inima pămêntului trei dile și trei nopți. 41 Bărbații Nineviteni se vor scula la judecată cu neamul acesta, și îl vor osândi pre el; căci ei s'aŭ pocăit pentru predicarea lui Iona, și iată mai mult de cât Iona aici. 42 Imperă teasa de la Austru se va scula la judecată cu neamul acesta, și-l va osândi pre el; că a venit de la marginile pă mêntuluĭ, să audă înțelepciunea lui So-

lomon, și iată mai mult de cât Solomon aici. 43 lar când Duhul cel necurat va eși din om, umblă prin locuri fără de apă, căutând odihnă și nu află. 44 Atunci dice: Mĕ voiŭ întoarce în casa mea de unde am eșit; și venind o află deșartă, măturată, și împodobită. 45 Atunci se duce, și ia cu sine alte șapte mai duhuri mai rele decât sine și întrând locuesc acolo; și se fac cele depre urme ale omului aceluia mai rele decât cele din tăiŭ; așa va fi și acestuĭ neam viclean.

46 Si încă grăind el către popoare, iată muma lui și frații lui sta afară căutând să grăia scă cu dênsul. 47 Și a dis lui oare cine: Iată muma ta și frații tei staŭ afară, vrênd să grăiască cu tine. 48 lar el respundênd, a dis celuï ce-í a dis lui: Cine este muma mea, și carii sunt frații mei? 49 și tindêndu-și mâna sa spre învețăceii sei, a dis: Iată Muma mea și frații mei. 50 Că ori cine va face voia Tatălui meŭ celui din ceruuri, acela frate al meŭ, și soră și mumă este.

CAP. XIII.

Pentru pilda Semanatorului și pentru a Imperației cerurilor.

1 Si în diua aceia eșind Iisus din casă, ședea lăngă mare. 2 Și s'aŭ adunat la dênsul popoare multe, cât i-a fost lui a intra in corabie să șadă, și tot poporul sta pre termurile mării; 3 Si le-aŭ grăit

lor multe în pilde:

Dicênd: Lată a eșit semănătorul să semene semânța sa. 4 Si semănând el unele aŭ cădut lângă cale, și aŭ venit paserile și le-aŭ mâncat pre ele. 5 Iar altele aŭ cădut pre pietriși, unde n'avea pămênt mult și îndatăși resări, pentru căci n'avea pămênt adânc. 6 Şi resărind soarele, s'aŭ pălit, și pentru căci n'avea rădăcină; s'aŭ uscat. 7 Iar altele aŭ cădut în spini, și aŭ crescut spinii, și le-au înecat pre ele. 8 Iar altele aŭ cădut pre pămênt bun, și aŭ datroadă, una adecă o sută; iar alta, șese-deci, iar alta, treĭ-decĭ. 9 Cela ce are urechi de audit, audă.

10 Şi apropiindu-se Invețăceii aŭ dis luï: Pentru ce în pilde grăeșt I lor? 11 Lar el respundend, a dis lor: Ca voî s'a dat a ști tainele împerăției ceriurlor, iar acelora nu s'a dat. 12 Că cela ce are i se va da lui, și-i va prisosi; iar cela ce n'are, și ceia ce are se va lua; de la dênsul. 13 Pentru aceasta în pilde grăesc lor, că vědênd nu věd, și audind nu aud, nici înțeleg. 14 Și se plinește întru dênșii profeția Isaiei cea ce dice: Cu audul veți audi, și nu veți întelege, și privind veți privi, și nu veți vedea. 15 Că s'a îngroșat inima poporului acestuia, și cu urechile greŭ a audit, și ochii lor ș'aŭ închis, ca nu cum-va să vadă cu ochii, și cu urechile să audă, și cu inima să înțelégă, și să se întoarcă și să-i vindec pre ei. 16 Iar ochii vostri fericiți sînt că věd, și urechile voastre că aud. 17 Că amin grăesc vouě: că mulți proroci și drepți aŭ dorit să vadă cele ce vedeți voi, și nu aŭ vědut, și să audă cele ce audiți, și nu au audit. 18 Deci voi audiți pilda semănătorului 19 Dela tot cela ce aude cuvêntul împerăției, și nu-l înțelege, vine vicleanu, și răpește ceia ce este semănat în inima lui; aceasta este cea semănată lângă cale. 20 Iar cea semănată pre pietriși, acesta este carele aude cuvêntul și îndată cu bucurie îl primeste; 21 Insă n'are rădăcină întru sine ci este până la o vreme, iar făcêndu-se ne caz saŭ goană pentru cuvênt, îndatăși se sminteste. 22 Iar cea semănată în spini, acesta este carele aude cuvêntul, iar grija veaculuí acestuia și înșelăciunea bogăției, îneacă cuvêntul și nerodi-23 Iar cea semănată în pător se face. mênt bun, acesta este carele aude cuvêntul și-l înțelege, carele aduce roadă și face, unul adecă o sută; Iar altul, șase-deci: iar altul, trei-deci.

24 Altă pildă le-a pus lor înainte, dicênd: Asemenea este împerăția cerurilor, omului carele a semănat semânța bună în țarina sa; 25 Iar dormind 08menii, a venit vrșmașul lui, și a semănat zizaniĭ între grîŭ, și s'aŭ dus 26 lar dacă a crescut iarba și a făcut roadă, atuncī s'au arărat și zizăniile 27 și vi-

ind slugile stăpânului i-au dis lui: Doamne, au n'ai semanat semanța bună în țarina ta, dar de unde are zizanii? 28 Iar el a dis lor: Un om vrășmaș a făcut aceasta. Iar slugile aŭ zis luĭ: vrea-vei dar să mergem să le plivim? 29 lar el a dis lor : Ba. Ca nu cum-va plivind zizaniile, să rupeți și grîul împreună cu dênsele. 30 Lăsați să crească amândouĕ împreună până la seceriș, și atunci la vremea secerișului, voiu dice: secerătorilor, pliviți întâi zizaniile, și le legați snopi, ca să le ardem pre dânsele; Iar grîul îl adunați în jitnița mea.

31 Altă pildă le-a pus lor înainte, dicênd: Asemenea este împerăția cerurilor grăuntelui de muștaru, pre carele luându-l omul, l'a semănat în țarina sa 32 Carele este maĭ mic de cât toate semințele, iar dacă crește, este mai mare de cât toate buruenile, șise face copaciŭ cât vin paserile ceriului și se sălășluesc în ramurile luĭ. 33 A'ltă pildă au grăit lor: Asemenea este împerăția ceriurilor a luatuluĭ, pre carele luându-l femeia l'a ascuns în treĭ mĕsurĭ de făină, pănă ce s'a dospit toată. 34 Acestea toate a grăit Isus în pilde popoarelor și fără de pilde nu grăia lor. 35 Ca să se plinéscă ceia ce s'a grăit prin profetul ce dice: Deșchide-voĭ în pilde gura mea, spune-voiŭ cele ascunse din începutul lumiĭ; 36 Atuncĭ lăsând popórele a venit în casă Isus.

37 Si s'aŭ apropiat cătră dênsul Invețăcei lui dicênd: Spune noî pilda zizaniilor țarineĭ. 38 Iar el respundênd a dis lor. Cela ce a semanat semanta cea bună, este Fiul omului. 39 Iar țarina este lumea; iar semânța cea bună, acestea sînt fiii Imperăției; iar zizaniile sunt fiiĭ celuĭ viclean. 40 Iar vrășmașul cel ce le-a semănat pre dênsele este diavolul; Iar secerișul este sfârșitul veacului; iar secerătorii sunt îngerii. 41 Deci cum se adună zizaniile și se ard cu foc, asa va fi la sfărșitul veaculuĭ acestuia 42 Va trimite Fiul omului pre îngerii sei, și vor aduna din tru împerăția lui pre tôte smințele și pre cei ce fac fără de lege 43 Și -1

vor arunca pre eĭ în cuptorul cel de foc, acolo va fi plânsul și scrâșnirea foc, acolo va fi plânsul și vor străluci din tor. 44 Atunci drepții vor strălui lor; ca soarele întru împerăția Tatălui lor; la co are urechi de audit, audă.

cela ce are urechi de audit, audă. 45 Iarăși asemenea este împerăția cerurilor cu comora ascunsă în țarină, pre care aflând-o o mul, o a ascuns, și de bucuria ei merge și toate câte are le vinde, și cumpără țarina aceia. "Iarăși asemenea este împerăția cerurilor omului neguțătoriu, ce caută mărgăritari buni, 46 Carele aflând un mărgăritariu de mult pret, mergênd a vêndut toate câte avea, și l-a cumperat pre el. 47 Iarăși asemenea este împerăția ceriurilor năvodului carele s'a aruncat în mare, și a adunat de tot felul de peste; 48 pre carele după ce s'a umplut scoțêndu-l la margine, și șdênd a ales pre cei buni în vase, iar pre cei rei i-a lepădat afară. 49 Așa va fi la sfârșitul veacului, vor eși îngeri, și vor despărți pre cei rei din mijlocul celor drepți; 50 Si -i vor arunca pre ei în cuptorul cel'de foc, acolo va fi plân-

gerea și scârșnirea dinților. 51 Grăita lor Isus: Ințeles-ați aceste toate? Dis aŭ luĭ: Așa Doame. 52 Iar el le-a dis lor. Pentru aceasta tot cărturarul carele se învață întru împerăția ceruri. lor asemenea este omului stepân al casii carele scote din visteria sa noui și vechi 53 Şi a fost după ce a sfărșit Iisus pildele acestea, a trecut de acolo.

54 Si venind la patria sa, îi înveța pre dênşiĭ în sinagoga lor, cât se miraeĭ şi dicea. De unde îi este lui înțelepciunea aceasta și puterile?. 55 Aŭ nu este acesta fciorul teslariului? Aŭ nu se numește muma luĭ Mariam, și frațiĭ luĭ Iacov, Iosi, și Simon, și Iuda? 56 Și surorile lui aŭ nu sunt toate la noï? Dar de unde sunt lui acestea toate? 57 Si se smintea întru dênsul. Iar Iisus a dis lor: Nu este profet necinstit, fără numai în patria sa, și în casa sa. 58 Și n'a făcuta colo puteri multe pentru necredința lor.

CAP. XIV.

Pentru tăerea capului lui Ioan și pentru Irod; pentru cele cinci pâni și pentru cet doi pești; pentru umblarea lui Iisus pre mare.

1 Intr'acea vreme, a audit Irod cel a patra parte stěpânitoriŭ, vestea luĭ Iisus. 2 Și a dis slugilor sale: Acesta este Ioan Botezătoriul, el a înviat din morți, și pentru acesta se fac puteri întru el. 3 Că Irod prindênd pre Ioan, l-a legat pre el, și l-a pus în temniță, pentru Irodiada femeia luĭ Flip frateluī sĕŭ. 4 Că dicea Ioan luĭ: Nu ți-se cuvine ție să o aibi pre ea. Si vrînd să-l omoare pre dênsul, se temea de popor, pentru căci ca pre un profet îl avea pre el. Flar prăznuindu-se diua nașterei lui Irod, a jucat fata Irodiadei în mijloc și a plăcut lui Irod. 7 Pentru aceia cu jurămêntŭ a mărturisitŭ eĭ, să-ĭ dea ori ce va cere. 8 Iar ea îndemnată find de muma-sa, a dis: Dă-mĭ aicĭ în tipsie capul luï Ioan Botezătoriul. 9 Si s'a întristat împeratul; iar pentru jurămêntul și pentru cei ce ședeaŭ împreună cu dênsul, a poruncit să i se dea. 10 Si trimețênd a tăiat pre Ioan în temniță. 11 Si s'a adus capul luï în tipsie, și s'a dat feter, și l-a dus la mumă-sa. 12 Si Venind învețăceii lui, aŭ luat trupul, și l-aŭ îngropat pre el, și venind aŭ vestit luĭ Iisus. 18 Şi audind Isus, s'a dus de acolo cu corabia, în loc pustiŭ de osebī, și audind popoarele s'a dusă dupre

dênsul pedestri de prin orașe.

14 Şi eşind Iisus a vedut popor mult, și i-s'a făcut milă de eĭ, și a tămăduit pre bolnaviĭ lor. 15 Iar făcêndu-se seară, s'a apropiat către dênsul învețăceii luĭ, dicênd: Locul este pustiŭ și vremea iată a trecut, slobodește poporul, ca săse ducă prin satesă-și cumpere bucate loru. 16 Iar Iisus le-a dis lor: Nu trebue să meargă; dați-le lor voi să mănânce. 17 Iar eĭ aŭ dis luĭ: N'avem aicĭ, fără numaĭ cincĭ pâinĭ și doĭ pești. 18 Iar el a dis: Aduceți-le pre ele aici la mine. 19Si a poruncit poporului să șadă pre iarbă, și luând cele cinci pâni

și cei doi pești, căutând la ceriu, a bine-cuvêntat, și frângênd a dat învețăceilorpânile, iar învețăceii poporului. 20 Si aŭ mâncat toți și s'aŭ săturat, și aŭ luat remășițile de sfârămituri douespre-dece coșuri pline. 21 Iar cei ce mâncase eraŭ bărbați ca cinci-mii, afară de

femei ,și de copii. 22 Si îndată-și a silit Iisus pre învěțăceii sei să intre în corabie, și să meargă mai nainte de cât el de cea parte, pănă ce va slobodi poporul. 23 Si slobodind poporul, s'a suit la munte să se roage deosebi și făcêndu-se seară, era acolo singur. 24 Iar corabia era în mijlocul mărei învăluindu-se de valuri, că era vêntul împotrivă. 25 Iar într'apatra streajă a nopții, a mers la dênsiĭ Iisus, umblând pre mare. 26 Şi vědándu-lpre el învětăceiĭ umblând pre mare, s'aŭ spăimântat, grăind: Că nălucă este, și de frică aŭ strigat. 27 Iar Ilisus îndatăși a grăit lor dicênd : Indrăsniți, eŭ sînt, nu vě temeți. 28 Iar Petru respundênd a dis : Doamne! de estitu, porunceste-mī să viŭ la tine pre apă iar; el a dis: Vino. 29 Și pogorin. du-se Petru din corabie, umbla pre a. pă, ca să meargă la Iisus. 30 Iar vědênd vêntul tare, s'a înfricoșat, și începênd a se afunda, a strigat graind: 31 Doam. ne mîntuește-mĕ și îndată Iisus tin. dênd mâna, 1-a apucat pre dênsul, și i-a dis lui: Puțin credinciosule, pentru ce te-aĭ îndoit? 32Si intrând eĭ încorabie, a stătut vêntul. 38 Iar cei ce eraŭ în corabie, venind s'aŭ închinat lui dicênd: Cu adevěrat Fiul luĭ Dumnedeŭ eşti 34 Si trecend aŭ venit în pămêntul Genisaretului.

35 Sicunoscêndu'l pre eloameniiloculuĭ aceluia, aŭ trimis în toată laturea aceia, și aŭ adus la dênsul pre toți bolnavii. 36 Si rugaŭ pre el ca numai si se atingă de poalele veșmintelor lui; Și câți se atingeau se mântuiau.

CAP. XV.

Pentru învéțăcer când aŭ mâncat cu mâníle nespălate; pentru călcarea poruncilor lui Dumnedeŭ; pentru obiceiurile oamenilor; pentru cele ce spurcă pre om; pentru Chananeanca cea cu fata îndrăcită; pentru popoarele ce s'aŭ tămăduit; pentru şapte pânĭ.

Atunci a venit la Iisus cărturarii și fariseii cei din Ierusalim, dicênd: ² Pentru ce învěțăceii, calcă aședămêntul bătrânilor? că nu'și spală mâinile sale, când mănâncă pâne? 3 Iar el respundênd le-a dislor: Pentru ce și voi călcați porunca lui Dumnedeŭ pentru asedămêntul vostru. 4 Că Dumnedeŭ a poruncit, dicênd: Cinstește pre tatăl teu, și pre muma ta. Și cela ce va grăi de rĕŭ pre tatăl sĕŭ saŭ pre muma sa, cu moarte să moară. 5 Iar voi dice-ți: Cela ce ar dice tătâne-sĕŭ, saŭ mâne-sa: dar este aceia cu care te-aĭ fi folosit de la mine, și să nu cinstească pre tatăl seŭpre muma sa. Si ați stricat poruncalui Dumnedeŭ pentru aședămêntul vostru; 7 fățarnicilor, bine profetit pentru voïIsaia, dicênd: 8 Se apropie de mine poporul acesta cu gura lor, și cu budele me cinstesc; iar cu inima lor departe stă de mine. 9 Şi îndadar me cinstesc, învětênd învětături poruncii omenești, 10 Si chiemând la sine pre popor a dis lor: audiți și înțelegeți. Il Nu ce intră în gură spurcă pre om, ci ce iese din gură, acea spurcă pre om.

12 Atunci apropiindu-se cătră dânsul învețaceii lui, ii dise lui: Cunoscutai d fariseii audind cuvêntul, s'aŭ scandalisht. 13 lar el respundênd a dis: tot sadul pre carele nu l'a sădit Tatăl mei cel ccresc, se va dezrădăcina. 14 Lăsații pre dênșii, povățuitori orbi, sunt ai orbilor: un orb pre orb de va povățui, îngroapă vor cădea. 14 Si respundênd Petru, a zis lui: spune noî pilda aceasta. 15 Iar Iisus le-a dis lor: încă și voi nepricepuți sunteți? 16 Dar nu înțelegeți, că tot ce intră în gură merge în pântece, și ese pe afedron? 17 lar cele ce es din gură, din inimă es, și acestea spurcă pre om? 18 Că din inima es gânduri rele, ucideri, prea curvil

curvii, furtișaguri, mărturii mincinoase, hule. 20 Acestea sînt care spurcă pre om; iar cu mâni nespălate a mânca

21 Si eșind Iisus de acolo, s'a dus în nu spureă pre om. părțile Tirului și ale Sidonului. 22 Și iată o femee Chananeancă eșind din hotarele acelea, striga cătră dênsul, dicênd: miluește-me Doamne, Fiul lui David, fiica mea rĕu se îndrăcește. 23 Iar el nu i-a răspuns ei cuvênt: Si apropiindu-se învețăceii lui îl ruga pre el, dicênd: slobodește-o pre ea, că strigă în urma noastră. 24 Iar el respundend a dis: Nu sînt trimis, fără numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil. 25 Iar ea viind s'a închinat lui dicênd: Doamne ajută-mĭ. 26 lar el răspundênd a dis: Nu este bine a lua pânea fiilor și a o arunca cânilor. 27 Iar ea a dis: adeverat Doamne, că și cânii mănâncă din sfărămiturile ce cad din masa domnilor seĭ. 28 Atuncĭ rĕspundênd lisus, a dis ei: o femee! mare este credința ta, fie ție precum voe-Noul Testament

ști. Și s'a tămăduit fiica ei dintr'acea oră.

29 Şi trecênd de acolo Iisus, a venit lîngă marea Galileii, și suindu-se în munte, a ședut acolo. 30 Şi a venit la dênsul popor mult, avênd cu sine şchiopĭ, orbĭ, muți, ciungi, și alți mulți. Şi i-aŭ aruncat pre dênșii la picioarele lui lisus și i-aŭ tămăduit pre ei. 31 Cât se mira poporul vědênd pre muți vorbind, pre ciungi sănĕtoși, pre șchiopi umblând, și pre orbi vědênd, și măriaŭ pre Dum-

nedeul luï Israil.

32 Iar Iisus chiemând la sine pre învețăceii sei, a dis lor: milă îmi este de poporul acesta, că iată trei dile sînt de când așteaptă lângă mine, și n'aŭ ce mânca și a-ĭ slobodi pre dênșiĭ flămândĭ nu voesc, ca nu cum-va să slăbiască pre cale. 33 Şi aŭ grăit lui învețăceii lui: de unde noî în pustie atâtea pâni cât să se sature atâta popor? 34 Şi a dis lor Iisus: Câte pânĭ avetī? Iar eĭ aŭ dis: șépte, și puținĭ peștișori. Si a poruncit poporului să șeadă pre pămênt. 35 Si luând pre cele sépte pâni

și pre pești; mulțămind, a frînt și a dat învețăceilor lui; iar învețăceii poporului; și aŭ mâncat toți, și s'aŭ săturat. 87 Ši aŭ luat remășițele de sfărămituri, șepte coșnițe pline. 38 Iar cei ce mâncase, eraŭ ca patru mii de bărbați afară de femei și de copii. 39 Si slobodind poporul a întrat în corabie, și a trecut în hotarele Magdalului.

CAP. XVI.

Pentru cer ce aŭ cerut semn din ceriu; pentru aluatul fariseilor; pentru întrebarea, cea în Cesarea lui Filip; pentru lepădarea de sineși și pentru luarea crucei lui Christos; pentru certarea lui Petru căci a grăit împrotivă să nu pătimiască Christos și pentru mărturisirea lui.

1Si apropiindu-sefariseiisisaducheii, ispitindu-l, îl ruga pre dênsul, ca să le arate lor semn din ceriŭ.

² Iar el respundênd, a dis lor: Când se face seară, diceți: senin va fi, că se

rosește ceriul. 3 Si dimineața diceți: astă-dī va fi furtună, că se roșește ceriul posomorît. Fățarnicilor, fața ce. riului știți să o socotiți; iar semuele vremilor nu puteți? 4 Neamul viclean și prea-curvariă, semn caută, și semnu nu se va da luĭ, fără numaĭ semnul luĭ Iona profetuluĭ; și lăsându-ĭ pre dênșii, s'a dus. 5 Si mergênd învețăceii lui de ceea parte uitase să iea pâne.

6 Iar Iisus le-a dis lor: căutați, și ve păziți de aluatul fariseilor, și al saduceilor. 7 lar eĭ cugetaŭ întru sine, dicênd: că pâne n'am luat. 8 Iar Iisus cunoscênd, le-a dis lor: Ce cugetați întru voi, puțin credincioșilor, că n'ați luat pâne? 9 Dar nu înțelegeți, nici vě aduceți aminte de cele cinci pâni la cele cinci mii, și câte coșuri ați luat? 10 Nici de cele sépte pâni la cele patru mii, și câte coșnițe ați luat? 11 Cum mi înțelegeți că nu pentru pâne am dis voî să ve păziți de aluatul fariseilor și al saduceilor. 12 Atunci aŭ înțeles că nu de aluatul pânii a dis lor să se păziască, ci de învețătura fariseilor si a saduceilor.

18 Iar viind Iisus în părțile Cesariei luí Filip a întrebat pre învețăceii sei dicênd: cine îmi dic oamenii că sînt eŭ Fiiul omuluĭ? 14 Iar eĭ aŭ dis : uniĭ, Ioan Botezătoriul ; iar alții, Ilie ; iar alții Ieremia, séŭ unul din profeți. 15 Dis-a lor Iisus: Dar voi cine îmi diceți că sînt? 16 Si respundênd Simon Petru a dis : Tu ești Hristos fiiul lui Dumnedeŭ celuĭ viŭ. 17Şi rĕspundênd Iisus, a dis luĭ: Fericit eștĭ Simone var Iona, că corp și sânge nu ți-a descoperit ție, ci Tatăl meŭ cel din ceriuri. 18 Și eŭ dicție: că tu ești Petru, și pre această piatră voiŭ zidi biserica mea, si portile iaduluĭ nu o vor birui pre dênsa. 19 Si îți voiŭ da ție cheile împerăției ceriurilor, și ori ce vei lega pre pămênt va fi legat și în ceriuri și ori ce vei dezlega pre pămênt, va fi dezlegat și în ceriuri.

20 Atunci a poruncit învětăceilor sei să nu spue nimenui că el este Christos. 21 De atunci a început Iisus a spune învețăceilor seĭ, că se cuvine luĭ a merge în Ierusalim, si mult a pătimi de la bětrânĭ, și de la arhiereĭ, și dela cărturari, și a fi omorît, și a treia di a învia. 22 Si luându-l pre el Petru, a început a-ĭ sta luĭ împrotivă dicênd: milostiv sii ție Doamne, nu va si ție acestea. 23 Iar el întorcêndu-se a dis luĭ Petru: mergĭ după mine satano, sminteală îmi ești; că nu cugeți cele ce sînt ale lui Dumnedeu, ci cele ce sînt ale oamenilor.

24 Atunci Iisus a dis învețăceilor seĭ: Ori-cine voeste să vie după mine, să se lepede de sine, și să-și iea crucea sa, și să-mĭ urmeze mie. 25 Că cine va vrea să-şĭ mântuiască sufletul seŭ, pierde-lva pre el; iar cine își va pierde sufletul seŭ pentru mine, afla-I-va pre el. 26 Că ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul seŭ își va pierde? Saŭ ce va da omul schimb pentru sufletul seŭ ? 27 Că va să vie fiul omuluĭ întru mărirea Tatăluĭ seŭ, cu îngeriĭ luĭ, și atuncí va rĕsplăti fieștecăruia, dupre faptele lui. 28 Amin grăesc voî: sînt unii din cei ce stau aicea, carií nu vor gusta moarte, pănă ce vor vedea pre fiiul omuluï viind întru împerăția sa.

CAP. XVII.

Pentru schimbarea la față a lui Christos; pentru cel lunatic; pentru cer ce cereaŭ didrahme.

¹ Si după șese dile a luat Iisus pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan fratele luĭ, şi i-a suit pre dên şi în munte înalt de osebĭ. ² Şi s'a schimbat la față înaintea lor; și a strălucit fața lui ca soarele; iar hainele luĭ s'aŭ făcut albe ca lumina, 3 Si iată s'aŭ arătat lor Moisi, și Ilie, împreună cu dênsul vorbind. Si respundênd Petru, a dis cătră Iisus: Doamne, bine este noî a fi aicea: de voești să facem aicea trei colibi: ție una, lui Moisi una, și una lui Ilie. Incă el grăind, iată nor luminos i-a umbrit pre eĭ, și iată glas din nor dicênd: acesta este fiiul meŭ cel iubit, întru carele am bine voit, pre acesta să-l ascultață. 6 Si audind învețăceii aŭ cădut pre fețele sale, și s'aŭ spăimântat foarte. 7 Si apropiindu-se Iisus, s'a atins de dênșii, și a dis: sculațivě, și nu vě temeți. Si rădicându-și ochii lor, pre nimenea n'aŭ vědutu fără numai pre Iisus singur. Si pogorindu-se ei din munte, le-a poruncit lor Iisus, dicênd: nimenui să nu spuneți vederea aceasta, până când fiul omu-

luĭ se va scula din mortĭ.

luí, dicênd: dar ce dic cărturarii, că se cuvine Ilie să vie mai 'nainte? 11 Iar Iisus respundênd a dis lor: Ilie adecă, va veni mai 'nainte, și va aședa toate.

12 Iar grăesc voî: că Ilie 1ată a venit și nu l-aŭ cunoscut pre dênsul; ci aŭ făcut luĭ câte aŭ voit; așa și fiiul omuluĭ va să pătimiască de la dênșii. 13 Atunci aŭ înțeles învețăceii, că pentru Ioan Botezătoriul le-a dis lor.

către dênsulă un om, îngenunchind înaintea lui, și dicênd. 15 Doamne miluește pre fiiul meă, că este lunatic, și reă pătimește; că de multe ori cade în foc, și de multe ori în apă. 16 Si l-am adus pre dênsul la învețăceii tei, și n'aŭ putut să-l vindece pre el.

17 Iar Isus respundênd a dis: o neam necredincios și îndărătnic, până când voju fi cu voj?, până când voju suferi pre voi? aduceți-l pre el aici la mine. 18 Si l-a certat pre el Iisus, și a eșit dracul dintr'ênsul, și s'a tămăduit copilul din ora aceea. 19 Atunci apropiindu-se învețăceii cătră Iisus de osebī, a dis : pentru ce noī n'am putut să-l scoatem pre el? 20 Iar Iisus a dis lor: pentru necredința voastră. Că amin grăesc voî, de vețí avea credință ca un grăunte de muștaru, veți dice mun telui acestuia mută-te de aici acolo, și se va muta, și nimic nu va fi voî cu neputință. 21 Că acest neam nu ese fără numai cu rugăciune și cu post. 22 Si întorcêndu-se eĭ în Galilea, le-a dis lor Iisus: va să se dea fiiul omuluĭ în mânele oamenilor. 23 Si îl vor omorî pre el, și a treia di se va scula, și s'aŭ întristat eĭ foarte.

24 Si viind eĭ în Capernaum, aŭ venit ceĭ ce lua didrahme către Petru,
și aŭ dis: învĕţătoriul vostru nu dă
didrahme? dis-aŭ, adevĕrat, 26 Si când

a intrat în casă, a apucat Iisus mai'nainte de el dicênd: ce ți se pare Simone?
Impĕrații pămêntului de la care ieaŭ
dajdii, saŭ bir? Dela fiii lor, séŭ dela
cei streini? ²⁶ Grăit-a Petru lui: de
la cei streini. Dis-a Iisus lui: iată dar
că sînt slobodi fiii. ²⁷ Ci ca să nu-i
smintim pre dênşii, mergênd la mare
aruncă undița, și peștele carele vei
prinde întâi, ia-l; Si deschidênd gura lui, vei afla un statir, acela luându-l
dă-l lor pentru mine și pentru tine.

CAP. XVIII.

Pentru cet ce diceaŭ cine este mat mare; pentru a nu sminti, pentru pilda de o sută de ot; pentru certarea aproapelut; pentru puterea a lega și a deslega; pentru certarea greșelet fratelut; pentru datornicul cel cu dece mit de talanți.

¹ In ora aceia s'aŭ apropiat învețăceii către Iisus, grăind : Oare cine este mai mare întru împerăția ceriurilor ? ² Şi

chiemând Iisus un prunc, l-a pus pre el în mijlocul lor și a dis: 3 Amin grăesc voî: De nu vě veți întoarce și să vě faceți ca pruncii, nu veți întra întru împerăția ceriurilor. 4 Că cine se va smeri pre sine ca pruncul acesta, acela este cel mai mare întru împerăția ceriurilor. 5 Si orĭ-cine va primi pre un prunc ca acesta întru numele meu, pre mine me primește. 6 Iar ori-cine va sminti pre unul dintr'acești mici carii cred întru mine, mai de folos'i-ar fi lui, ca să se spânzure o piatră de moară la grumazul luĭ, și să se înnece întru adâncul mării. 7 Vai lumii de smintele; Că nevoe este să vie smintelele, dar vai omului aceluia prin care vine sminteala. 8 Iar de te smintește pre tine mâna ta, séŭ piciorul teŭ, tae-le pre ele și le leapădă dela tine ; mai bine îți este ție, să întri în viață șchiop saŭ ciung, de cât doe mâni saŭ doe picioare avênd, să fii aruneat în focul cel vecinic. 9 Şi ochiul teu de te sminteste pre tine, scoate-l pre el, și îl aruneă de la tine; maĭ bine este ție cu un ochiŭ să întri în viață, de cât amândoi ochii avênd, să fii aruncat în gheena focului.

10 Căutați să nu defăimați pre vre unul dintr'acești mai mici, că dic voî: Că îngerii lor în ceriuri, pururea ved fața Tatălui meŭ carele este în ceriuri. 11 Că a venit fiiul omului să mântuiască pre cel perdut. 12 Ce vi se pare voî; de va avea un omo sută de oi, și se va rătăci una dintr'ênsele, aŭ nu lasă pre cele noë deci și noë în munți, și mergênd caută pre cea rătăcită? 13 Şi de i se va în tîmpla să o găsiască pre ea, amin graesc voî, că se bucură de dênsa mai vîrtos de cât de cele noë deci și noë ce nu s'aŭ rătăcit. 14 Așa nu este voia înaintea Tatălui vostru celui din ceriuri ca să piară unul dintr'acești mici. 15 S1 de-ți va greși ție fratele teŭ, mergl; și îl mustră pre dênsul între tine și între el singur. Deci de te va asculta, ai dobândit pre fratele teŭ 16 Iar de nu te va asculta, mai iea împreună cu tine încă pre unulu, séu doi, ca

prin gura a doĕ saŭ a treĭ mărturiĭ prin gura a doĕ saŭ a treĭ mărturiĭ să stea tot adevĕrul. 17 Iar de nu-ĭ va asculta pre eĭ, spune-l soboruluĭ, și de nu va asculta nicĭ de sobor, să-țĭ fie ție

ea un păgân și vameș. 18. Amin grăesc voî : Orĭ câte vețĭ lega pre pămênt, vor fi legate în cer; Si ori-câte veți dezlega pre pămênt, vor si dezlegate în cer. 19 Iarăși amin grăesc voî : Că daca doi din voi se vor uni pre pămênt, pentru tot lucrul ce vor cere, va fi lor dela Tatăl meŭ, carele este în ceriuri. 20 Că unde sînt doi séu trei adunați întru numele meŭ, acolo sînt în mijlocul lor. 21 Atunci apropiindu-se cătră dênsul Petru a dis: Doamne, de câte orī va greși mie fratele meŭ și voiŭ erta luĭ? aŭ doară până de sépte ori? 22 Grăit-a Iisus lui: Nu-ți dic ție până de sépte ori,

ci până de sépte deci de ori câte sépte.

Pentru aceasta asemănatu-s'a împerat, capele a vrut să iea seama slugilor sale.

Si începênd el a lua seama, aŭ adus dênsul pre un datornic cu dece mii de

talanți. 25 Si ne avênd el să plătiască, a poruncit domnul lui să-l vînză pre el, și pre femeia lui, și pre copii, și toate câte avea, și să plătiască. 26 Deci cădênd servul acela, se închina lui dicênd: Doamne, mai îngăduiește-me pre mine, şi îți voiŭ plăti ție tot. 27 Si milostivindu-se domnul servuluĭ aceluia, l'a slobo. dit pre dênsul, și i-a ertat lui și datoria. 28 lar eşind servul acela, a aflat pre unul din soții sei, carele era dator lui o sută de dinari, și apucându-l pre el îl sugruma, dicênd : Plătește-mi ce îmi ești dator. 29 Deci cădênd soțul aceluia la picioarele lui, îl ruga pre dênsul dicênd: Maĭ îngăduește-mĕ pre mine și-ți voiŭ plăti. 30 Iarel n'a vrut; ci mergênd l'a băgat în temință, până când va plăti datoria. 31 Iar soții lui vedênd cele ce s'a făcut, s'aŭ întristat foarte, și viind, aŭ spus domnului lor toate cele ce s'aŭ făcut. 32 Atunci chiemându-l pre el domnul luĭ, i-a dis luĭ : serv viclean, toată datoria aceea ți-am ertat ție, pentru că m'ai rugat. 33 Dar ție nu ți se cădea să-ți fie milă de soțul teu,

precum și mie mĭ-a fost milă de tine? Si mîniindu-se domnul luĭ, l'a dat pre el muncitorilor, până ce va plăti toată datoria lui. 35 Așa și Tatăl meŭ cel ceresc va face voî, de nu veți erta fiește-carele fratelui seŭ din inimile voastre greșalele lor.

CAP. XIX.

Pentru cei ce aŭ întrebat, oare se cade bărbatului să-și lase femeea; pentru fament; pentru punerea mânelor lui Iisus pre copii; pentru bogatul ce a întrebat pre Iisus.

1 Si a fost când a sfârsit Iisus cuvintele acestea, a trecut din Galilea, și a venit în hotarele Iudeei de ceea parte de Iordan. 2 Si a mers după dênsul popor mult, și i-a vindecat pre eĭ acolo.

³ Si aŭ venit la dênsul fariseiĭ ispitindu-l pre el și dicênd : Oare se cade omului să-și lase femeea sa pentru fiește ce pricină? 4 Iar el respundênd a dis lor : Dar n'ați cetit, că cela ce a fă-

cut dintâi, bărbat și femee i-a făcut pre eĭ. s Si a dis : Pentru aceasta va făsa omul pre tatăl seŭ, și pre muma sa, și se va lipi de femeea sa, și vor fia. mândoi un corp. 6 Pentru aceea nu mai sînt doĭ, ci un corp. Decĭ ce a împreunat Dumnedeŭ, omul să nu desparță. 7 Dis-aŭ luĭ : Dar cum Moisi a poruncit să i-se dea carte de despărțire, și să o lase pre ea? 8 Dis-aŭ lor: Că Moisi dupre învêrtoșarea inimei voastre a dat voie să ve lăsați femeile voastre; dar din început n'a fost așa. 9 Iar grăesc voî: Că orī-cine își va lăsa femeea sa afară de cuvênt de curvie, și va lua alta, prea-curvește, și cela ce va lua pre cea lăsată, prea-curvește. 10 Disaŭ lui învețăceii lui: Daca așa este pricina omuluï cu femeea, nu este de folos a se însura. 11 lar el a dis lor: Nu toți încap cuvêntul acesta, ci celor ce s'a dat. 12 Că sînt famenĭ, cariĭ din pântecele mumei lor s'aŭ născut așa, și sînt fameni, carii s'aŭ scopit de oameni; și sînt famenĭ, cariĭ singurĭ s'aŭ scopit pre sine pentru împerăția ceriurilor. Cela ce poate a încăpea, încapă.

13 Atunci s'aŭ adus la dênsul prunci, ca să pue mânile peste-ei, și să se roage; lar învețăceii i-aŭ certat pre ei. 14 Iar lisus a dis lor: Lăsați pruncii, și nu-i opriți pre ei a veni la mine, că a unora ca acestora este împerăția ceriurilor. 15 Si puindu-și preste ei mâ-

nile, s'a dus de acolo.

16 Si iată oare-carele viind la el, a disluï: învețătoriule bune, ce bine voiŭ face ca să am viața de veci? 17 Iar el a dis lui : Ce îmi dici bun? Nimeni nu este bun, fără numai unul Dumnedeŭ. Iar de voești să întri in viață, păzește poruncile. 18 Dis-a luï: Care? Iar Iisus adis: Să nu ucidi, să nu prea-curvești, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă. 19 Cinstește pre tatăl tĕu și pre mumă-ta, și să iubeștí pre vecinul teu, ca însuți pre tine. 20 Dis-a lui tênărul: toate acestea le-am păzit din tinerețile mele; ce încă îmi lipsește? 21 Dis-a Iisus lui : De voești să fii desăvêrșit, mergĭ, vinde-ţĭ averile tale, și le dă săracilor, și vei avea comoară in cer, și vino urmează mie. 22 Iar tênărul audind va moştenĭ. 30 Si mulţĭ dintêĭ vor fi pre urmă, și de pre urmă, întâi.

CAP. XX.

Pentru lucrătorii, cei tocmiți la vie; pentru suirea lui Iisus în Ierusalim spre patimă; pentru feciorii lui Zevedei ; pentru doi orbi.

1 Că asemenea este împerăția ceriurilor omuluĭ stĕpân al caseĭ, carele a eșit dis-de-dimineață să tocmiască lucrători la via sa. ³ Si tocmindu-se cu lucrătorii câte un dinar pe di, i-a trimis pre eĭ in via sa. 3 Si eşind la a treia oră a vědut pre alții stând în têrg fără de lucru. 4 Si a dis și acelora, mergeți și voi în vie, și ce va fi cu dreptul voi da voî; Iar eĭ aŭ mers. 5 Iaraşĭ eşind într'a şésea și într'a noa oră, a făcut asemenea. 6 Iar într'a un-spre-decea oră eşind, aflat'a pe alții stând fără de lucru, și a dis lor : Ce ați stătut aici toată dioa fără de lucru. 7 Dis-aŭ luĭ: Că nimeni pre noi nu ne-a tocmit. Dis-a

cuvêntul, s'a dus întristat ; că avea avuții multe. 28 Iar Iisus a dis înveță. ceilor seĭ: Amin grăesc voî: Că cua. nevoe va întra bogatul întru împerăția ceriurilor. 24 Si iarăși grăiese voi: Că mai lesne este a trece cămila prin urechile aculuï, de cât bogatul a întra întru împerăția lui Dumnedeu. 25 Iar învețăceii lui audind, s'aŭ îngrozit foarte, dicênd: dar cine poate să se mântuiască? 26 Iar Iisus căutând, a dis lor: La oameni aceasta este cu neputință, iar la Dumnedeŭ toate sînt cu putință. 27 Atuncí respundênd Petru, a dis lui: Iată noi am lăsat toate și am urmat ție; oare ce va fi noî? 28 Iar lisus a dis lor: Amin grăiesc voî, că voi cel ce ați urmat mie, întru a doa naștere, când va ședea fiiul omului pre scaunul mărirei sale, veți ședea și voi pre doe spre-dece scaune, judecând pre cele doe-spre-dece seminții ale lui Israil 29 Si tot carele a lăsat case, séŭ frați seu surori, séŭ tată, séŭ mumă, séŭ femee séŭ feciori, séŭ holde, pentru numele meŭ, însutit va lua și viață vecinica

lor: merge-ți și voi în via mea, și ce va fi cu dreptul veți lua. 8 Iar dacă s'a făcut seară, a dis domnul viei către ispravnicul seu: Chiamă pre lucrători, și li dă lor plata, începênd dela ceï de pre urmă pênă la cei dintâi. 9 Deci viind cei dela a un-spre-decea oră aŭ luat câte un dinar. 10 Iar viind cei dintâi, socotia că vor lua mai mult, și aŭ luat și ei câte un dinar. 11 Iar dupĕ ce aŭ luat, graia împrotiva stăpânului casei, dicênd: 12 Că acești de pre urmă o oră an lucrat, și i-aĭ făcut pre dênșii întocma cu noi, carii am purtat greutatea dilei și zăduful. 13 Iar el respundênd, a dis unuia dintr'ênşii: Prietene, nu-ți facție strâmbătate, aŭ nu câte un dinar te-al tocmit cu mine? Iati al teŭ, și mergi 14 Că voiesc și acestui de pre urmă să-l dau ca și ție. 15 Aŭ doară nu mi se cade să fac eu ce voiu vrea cu ale mele? aŭ este ochiul teu viclean, pentru ca eu sînt bun? 16 Aşa vor fi ceï de pre urma întăi, și cei dintăi, pre urmă. Că mulți sînt chiemați, dar puțini aleși.

17 Si suindu-se Iisus în Ierusalim, a

luat pre cei doi-spre-dece învețăcei deosebi pe cale, și li-a dis lor: 18 Iată ne suim în Ierusalim, și fiiul omului se va da arhiereilor, și cărturarilor și-l vor judeca pre el spre moarte. 19 Si-l vor da pre el neamurilor ca să-l batjocuriască, și să-l bată, și să-l restigniască, și a treia di va învia. 20 Atunci s'a apropiat către dênsul muma fiilor lui Zevedei împreună cu fiii sei, închinându-se și cerênd oare-ce de la dênsul. ²¹ Iar el a dis eĭ: Ce voieștĭ? dis-a luĭ: di, ca să șeadă acești doi fiii ai mei, unul de-a dreapta ta, și altul de-a stânga ta, întru împerăția ta. 22 Iar Iisus respundênd, a dis: Nu știți ce cereți. Puteți, să beați păharul carele voiu să-l beau eu; și cu botezul, cu carele eu mě botez, să vě botezați? Dis-a lui: Putem. 3 Si a grăit lor : Păharul meŭ cu adeverat veți bea și cu botezul, cu carele en mě botez, vě vetř boteza; Iar a-şedea de dreapta mea, și de-a stânga mea, nu este al meŭ a da, ci celor ce s'a gătit de la Tatal men. 24 Si audind cei dece, s'aŭ mâniat pentru cei doi frați. 25 Iar

_87-CAP. XXI.

Iisus chiemându-ĭ pre dênşiĭ, a dis Stiți că domnii păgânilor îi domnesc pre eĭ, şi ceĭ marĭ îĭ stĕpânesc pre dênşii, 26 Tar întru voi nu va fi aşa; ci carele întru voi va vrea să fie mai mare, să fie voî slugă. 27 Si carele întru voi va vrea să fie întăi, să fie voî slugă. 28Pre. cum și fiiul omuluĭ, n'a venit să-ĭ lujiască luĭ, ci să slujiască el și să-și dea sufletul seu, rescumpărare pentru

mulți.

29 Si eşind eĭ din Ierihon, au mers după dênsul popor mult. 30 Si iată doi orbĭ şedênd lânga cale, audind că Iisus trece, au strigat, graind : Milueşte-ne pre noĭ Doamne, fiiul luĭ David. 31 Iar poporul i-au certat pre dênşiĭ să tacă; iar ei mai tare strigaŭ grăind: Miluește-ne pre noï Doamne, fiiul luï David. 32 Si stând Iisus i-a strigat pre dênşu, și a dis: Ce voiți să ve fac voî? 38 Dis-a lui: Doamne să se deșchidă ochii noștri 34 Si făcêndu-i-se milă luĭ Iisus s'a atins de ochiĭ lor, şi îndată aŭ vĕdut 0chii lor, și aŭ mers dupre dênsul.

Pentru asină și pentru mânzul et; pentru zarafi, și alți târgoveți ce i-a scos din biserică; pentru cet orbi și schiopi; pentru smochinul cel uscat; pentru speranța în Dumnedeŭ; pentru Archiereit și betrânii ce aŭ întrebat pre Domnul de puterea lui; pentru pilda a doi fii ce i-a trimis să luereze în vie; pentru via ce o a dat lucrătorilor.

1 Si când s'a apropiat de Ierusalim, și a venitîn Vitsfaghi la muntele Maslinilor, atunci Iisus a trimis doi învețăceĭ, dicêndu-le lor. 2 Mergeți în satul carele este înaintea voastră, și numai de cât veți găsi o asină legată și mânz cu dênsa, deslegându-o o aduceți la mine. 3 Si de va dice voî cineva ceva, veți dice, că acestea Domnului trebuesc, și numai decât le va trimite pre ele. 4 Iar acestea toate s'aŭ făcut, ca să se pliniască ceea ce s'a disprin profetul ce dice: 5 Diceți fetei Sionului: Iată împeratul teu vine la tine blând, și ședênd pre asină și pre mânz fiiul celeï de sub jug. 6 Şi mer. gênd învețăceii aŭ făcut precum leporuncit lor Iisus. 7 Aŭ adus asinasi mânzul, și aŭ pus de-asupra lor veșmin tele sale, și a ședut pre densele 8 și cei mai mulți din popor, așterneau veșmintele sale pre cale; iar alții tăia stâlpări din copaci, și așterneaŭ pre cale. Iar popoarele cele ce mergea înainte, și cele ce venia pre urmă, striga, dicênd: Osana fiiuluĭ luĭ David, bine cuvêntat este cel ce vine întru numele Domnului, Osana întru cei de sus 10 Si intrând el în Ierusalim, s'a cutremurat toată cetatea, dicênd: Cine este acesta? 11 Iar poporul dicea: Acesta este Iisus profetul cel din Nazaretul Galileiĭ.

12 Si a întrat Iisus în biserica lui Dumnedeŭ, și a scos pre toți cei ce vindea și cumpera în biserică, și mesele schimbătorilor de bani le-a resturnat, și scaunele celor ce vindea porumbi. dis lor: Scris este: Casa mea casă de rugăciune se va chema, iar voi o ați facut pre dênsa peșteră tâlharilor,

a venit la dênsul șchiopi și orbi în bi-serică, și vindeca pre eĭ. 15 Iar vĕdênd archiereii și cărturarii minunile ce a făcut, și pruncii strigând în biserică și dicênd: Osana fiiul lui David, s'aŭ mâ-16 Şi i-a dis luĭ: Audĭ ce dic aceștia? Iar Iisus a dis lor: Adeverat, aŭ nici o dată n'ați citit: că, din gura pruncilor, și a celor ce sug, ai sevârșit laudă? 17 Si lăsându-ĭ pre eĭ, a eșit afară din cetate la Vitania, și s'a sălășluit acolo.

18 Iar a doua di întorcênduse în cetate a flămândit. 19 Si vědênd un smochin lângă cale, a venit la dênsul și n'a aflat nimic într'ênsul, fără numai frunde; și a dis luĭ: De acum să nu se maĭ facă din tine rod în viaci. Si îndatăși s'a uscat smochinul. 20 Si vědênd învětăceiĭ s'aŭ minunat, dicênd: Cum îndată s'a uscat smochinul?. 21 Si respundênd Isus a dis lor: Amin dic voî de veți avea credință și nu ve veți îndoi, nu numaĭ cea a smochinuluĭ vețī face, ci și muntelui acestuia de veți dice: Ridică-te și te aruncă în marea, va fi. 22 Si toate ori câte veți cere întru rugăciune, credênd, veți lua.

23 Si viind el în biserică, a mers la dênsul când învěța, archiereii și bětrânii poporului, dicênd: Cu ce putere faci acestea, și cine ți-a dat ție puterea aceasta?. 24 Si respundênd Isus, a dislor: Intreba-voiu și eŭ pre voi un cuvênt, pre carele de mi'l veți spune mie, și eŭ voiŭ spune voî cu ce putere fac acestea. 25 Botezul lui Ioan de unde a fost? Din cer, séŭ de la oameni? lar eĭ cugetaŭ întru sine, dicênd: de vom dice din cer, va dice noî: dar pentru ce n'ați credut lui? 26 lar de vom dice, de la oameni; ne temem de popor, că toți aŭ pe Ioan ca pre un profet. 27 Si respundênd lui Iisus, au dis: Nu stim. Dis-a lor și el: Nici eu nu voiŭ spune voî cu ce putere fac acestea.

28 Dar ce vi se pare voî? Un omu avea doï feciori, și mergênd la cel dintâi i-a dis: Fiule, mergi astă-di de lucrează în via mea. 29 Iar el respundênda dis: nu voiŭ; iar mai pe urma

căindu-se, a mers. 30 Si mergênd la celalalt a dis asisderea; iar el respundênd a dis: Eŭ Doamne voiŭ merge, și n'a mers..... 81 Carele dintr'acești doi, a făcut voia tatălui seŭ? Dis-aŭ lui: Cel dintâiŭ; dis-a lor Iisus: Amin die voî: că vameșii și curvele merg mai înainte de voi întru împerăția lui Dumnedeu. 82 Că a venit la voi Ioan în calea dreptății, și n'ați credut lui; iar vameșii și curvele aŭ credut luï; iar voï vědênd, nu v'ați căit după aceea să credeți lui.

38 Ascultați altă pildă: Un om era stěpân al caseĭ, carele a sădit vie, și o a îngrădit împrejur cu gard, și a săpat într'ênsa teasc, și a zidit turn, și o a dat lucrătorilor, și s'a dus departe. 34 Iar când s'a apropiat vremea roadelor, a trimis pe slugile sale la lucrători, ca să iea rodul eĭ. 35 Iar lucrătorii prindênd pre slugile luĭ, pre unul l-a bătut; iar pre altulu 1-a omorît, iar pre altul cu pietre l-a ucis. 36 Iarăși a trimis pre alte slugi mai multe de cât cele dintăiŭ, și li-aŭ făcut lor

aşişderea. 36 Iar mai pre urmă a tri. mis la eĭ pre fiiul seŭ, dicênd: se vor rușina de fiiul meŭ. 37 Iar lucrătorii vědênd pre fiiul, aŭ dis întru sine: A. cesta este moștenitoriul; veniți să-lo morîm pre el, și să stěpânim moșteni. rea lui. 38 Si prindêndul pre el l-ai scos afară din vie și l-a omorît. 89 Deel când va veni domnul vier, ce va face lucrătorilor acelora? 40 Dis-aŭ luĭ: Pro cei rei, reŭ îi va perde, și viea o va da altor lucrători, care vor da rodurile la în vremea lor.41 Dis-a lor Iisus: Aŭ nici o dată n'ați citit în Scripturi: Piatrape care nu o aŭ băgat în seamă ziditorii aceasta s'a făcut în capul unghiului, de la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

42 Pentru aceasta dic voî: Că se va lua de la voi împerăția lui Dumnedeu, și se va da neamului carele va face rodurile eĭ. 43 Si cel ce va cădea pres te piatra aceasta, se va sfărâma; iar preste carele va cădea, îl va spulbera 44 Si audind archiereii și fariseii pil dele lui, aŭ cunoscut că pentru denși

grăește. 45 Si căutând să-l prințe pre el, s'aŭ temut de popor, de vreme ce ca pre un profet îl avea pre el.

CAP. XXII.

Pentru cei chemați la nuntă; pentru cet ce au întrebat pre Domnul, cade-se a da dajdie împeratului; pentru saducheit ce nu primesc învierea; pentru legiuitoriul ce a întrebat pre Iisus, ce bine va face? pentru întrebarea Domnului, al cui Fiiu îi dic cărturarii că este el.

¹ Si respundênd Iisus iarăși a grăit loa în pilde, dicênd: 2 Asemănatu-s'a împerăția ceriului omului împerat, carele a făcut nuntă fiiului seŭ. 3 Si a trimis pre slugile sale să cheme pre cei chemați la nuntă, și nu vrea să vie. ⁴ larăși a mai trimis pre alte slugi, dicênd: diceți celor chemați, iată că am gătit prânzul meŭ; juncii mei și cele hrănite ale mele s'aŭ junghiat și toate sînt gata veniți la nuntă. 5 Iar ei nebăgând seamă s'aŭ dus, unul la holda sa, altul la neguțitoria sa 6 Iar ceialalți prindênd pre slugile lui i-aŭ pedepsit și i-aŭ omorît pre eĭ. 78i audind împeratul acela, s'a mâniat, și trimițind oștile sale, aŭ pierdut pre ucigașii aceia, și cetatea lor o aŭ ars. 8 Atuncia dis slugilor sale: Iată nunta este gata; iar ceĭ chemațĭ n'aŭ fost vrednici. 9 Deci mergeți la respîntiile căilor, și pre câți veți afla, îi chemați la nuntă. 10 Şi eşind slugile acelea la rëspîntii, aŭ adunat pre toți câți aŭ aflat și rei și buni; și s'a umplut nunta de ceĭ ce ședea. 11 Şi intrând împeratul să vadă pre cei ce ședea, vedut-a acolo pre un om ce nu era îmbrăcat în haină de nuntă. 12 Si i-a dis lui: Prietene, cum aĭ intrataicĭ, ne avênd haină de nuntă? Iar el tăcea. 13 Atunci a dis împeratul slugilor: Legândului mânile și picioarele, luați-l pre dênsulŭ, și-l aruncați întru întune ricul cel maï din afară, acolo va l plângerea, și scrîșnirea dinților. 14 Ca mulți sînt chemați dar puțini aleșt

15 Atunci mergênd fariseii sfat aŭ făcut ca să-l prinde pre el în cuvênt. 16Si aŭ trimis pre învețăceii lor împreună cu irodianii, dicênd: Invețătorule, știm că adeverat ești, și calea lui Dumnedeŭ întru adever înveți, și nu-ți este ție grijă de nimenea, că nu cauți în fata oamenilor. 17 Deci spune-ne noî, ce ți se pare ție? Se cade a da dajdie Cesarului, séu nu? 18 Iar Iisus cunoscênd vicleşugul lor, a dis: Ce mĕ ispitiți fățarnicilor? Arătați-mi mie banul dajdiei. 19 Iar ei aŭ adus lui un dinariu. 20 Si a dis lor: Al cui este chipul acesta și scriptura cea de pre el? 21 Dis-a lui: Ale Cesarului. Atunci a dis lor: Dați înapoi dar cele ce sînt ale Cesarului, Cesarului; Si cele ce sînt ale lui Dumnedeŭ lui Dumnedeŭ. 22 Si audind s'aŭ mirat, și lăsându-l pre el, s'aŭ dus.

28 Intr'acea di, aŭ venit la dênsul saducheii cari dic că nu este înviere, și l-aŭ întrebat pre el, dicênd: 24 Invețătorule, Moisi a dis: De va muri cineva ne avênd feciori, să iea fratele lui

pre femeea luĭ, şi să ridice sĕmânţa fra. telui seŭ. 25 Deci era la noi septe frati și cel dintăiŭ însurându-se, a murit, neavênd semânță, a lăsat pre femeea s fratelui seŭ. 26 Aşişderea şi al doilea și al treilea, până la al séptelea. 27 Ja mai pre urmă de toți a murit și femeea 28 Deci la înviere, a căruia dintr'acei şépte va fi femeea? că toți o aŭ avut pre ea. 29 Iar Iisus a dis lor: Vě rătăciți neștiind scripturile, nici puterea lui Dumnedeŭ. 30 Că la înviere, niel se însoară nici se mărită, ci ca îngeriĭ luĭ Dumnedeŭ în ceriŭ sînt. 31 lar pentru învierea morților, aŭ n'ați citit, cea ce s'a dis voî de la Dumneden, grăind: 32 Eŭ sînt Dumnedeul lui A. vraam, şi Dumnedeul lui Isaac, şi Dumnedeul lui Iacov; Nu este Dumnedeu, Dumnedeu al mortilor, ci al viilor. 33 81 audind poporul se mira de învețătu ra luĭ.

34 Iar fariseii audind că a astupat gurile saducheilor, s'aŭ adunat împre 35 Si l'aŭ întrebat pre el unu ună. din eĭ învețătoriu de lege, ispitindu-

pro e, și dicênd: 36 Invețatorule, care porancă este mai m ire în lege? 37 Lar lisus a dis lui: Sa iubești pre Domnul Dumnedeul teŭ; cu toata inima ta, și ca tot suffetal teă, și ca tot cugetul teŭ; aceasta este întâia și mai mare poruncă. 38 Iar a doua asemenea acestia: Sa iubești pre aproapele teŭ, ca însuți pre tine. 39 Intr'aceste doe porunci toata legea și profeții se spânzari. 40 Si fiind adunați fariseii, i-a întrebat pre ei Iisus dicend: 41 Ce vi se pare voî de Christos? al cu fiŭ este? dis-aŭ lui: al lui David. 42 Dis-a lor: Dar cum David cu Duhul îl numeste pre el Domna ? dicent: 48 Dis-a Domnul Domnu uĭ meŭ: ședĭ de-a dreapta mea, pană ce voiu pune pe vrāsmasii tei astern ut picioarelor tale. 44 Deci daca David îl numește pre el Domn cum fiŭ al lui este?. și nimeni nu putea să respundă lui cuvênt nici a mai îndrasnit cine-va dintr'acea di, să-l mai întrebe pre el.

Noul Testament

învětăceilor seĭ dicênd: 2 Pre scaund smeri pre sine, se va înălța.
luĭ Moisi aŭ sedut cănture i re scaund smeri pre sine, se va înălța. lui Moisi aŭ ședut cărturarii și fariseit. 13 Ci vai voî cărturarilor și farisei3 Deci toate câte von din cărturarii și fariseit. 13 Ci vai voî cărturarilor și fariseit. 13 Ci vai voî cărturarilor și fariseit. 14 Ci vai voî cărturarilor și fariseit. Deci toate câte vor dice voî să păziți, lor fățarnici, că mâncați casele vedupăziți și faceți; Iar dupre lucrurile lor velor, și cu pricină, îndelung rugânnu faceți; Că dic, și ei nu fac. 4 li du-ve; pentru aceasta mai multă oleagă sarciní grele și anevoe de pur sândă veți lua. 14 Vai voî cărturatat, și le pun pre umerile oamenilor riloră și fariseilor fățarnică, că îniar et nici cu degetul lor nu vor si chideți împerăția ceriurilor înaintea le mişte pre ele. 5 Şi toate lucrurile camenilor; că voi nu întrați, nici pre că unul este dascălul vostru, Chris și novat este. 17 Nebuni și orbi, că ce-

nu chemați voî pre pămênt. Că unul Pentru scaunul lui Moisi; pentru fi este tatăl vostru cel din ceriuri. 10 Nici nicia cărturarilor; pentru că tatăl vostru cel din ceriuri. 11 Iar ţărnicia cărturarilor; pentru că nu să vě numiți învețători, că unul escade să chiemăm învețători ci nu să vě numiți învețatori. cade să chiemăm învețători și părinț te învețătoriul vostru Christos.

pre pămênt; pentru ticălosirea fui il ce este mai mare între voi, să fie pre pămênt; pentru ticăloşirea fariseilo, cel ce este mai mare între voi, să fie Atunci Iisus a grăit popoarelor, pre sine, se va smeri; și cel ce se va vețăceilor sei dicênd.

lor le fac ca să se vadă de oameni cei ce vor să între nu-i lăsați. 15 Vai că își lațesc filactiriile lor, și își mă voi cărturarilor și fariseilor fățarresc cepragile hainelor sale. 6 Si in nici, că încunjurați marea și uscabesc șederile cele mai întăiu la ospețe, tul, ca să faceți un nemernic, și dași scaunele cele mai de sus în Sina doit de cât faceți pre el fiu Gheenii îngoge. 7 Şi închinăciunile prin târ doit de cât voi. 16 Vai voî povețuitori goge. Si inchinaciunile prin Ravi Orbi, cari diceți: că cel ce se va jura Ravi. 8 Iar voi să nu ve numiți Ravi pre biserică, nimic nu este; iar cel Ravi. 8 lar voi să nu ve numiți de se va jura pre aurul bisericei, vi-

este mai mare, aurul, séŭ biserica ca. re sânțește pre aur? 18 Si cel ce 8 va jura pre altariŭ, nimic nu este iar cel ce se va jura pre darul ce es. te deasupra lui, vinovat este. 19 Ne. bunĭ şi orbĭ, că ce este maĭ mare, da. rul, seŭ altariul care sânțește pre dar? 20 Deci cela ce se jura pre altarii se jură pre el, si pre toate care sînt de asupra luĭ. 21 Si cela ce se jură pre biserică, se jură pre ea, și pre cela ce locuește într'ênsa. 22 Si cela ce s jură pre ceriu, se jură pre scaund lui Dumnedeŭ și pre cela ce șade preel

²³ Vaĭ voî Cărturarilor și farisel· lor fățarnici, că deciuiți izma, și măra riul şikimenul, şi atīlăsat cele mai grell ale leger, judecata și mila, și credința acestea se cădea să le faceți, și aceles să nu le lăsați. 24 Povețuitori or cari strecurați țînțariu, și înghi cămila 25 Vai voî cărturariloru ? fariseilor fățarnici, că curățiți, par tea cea din-afară a păharului și a bli dului; iar din-läuntru sînt pline răpire și de nedreptate. 26 Farisee oarbei

eurățește întâi partea cea din-lăuntru a paharului și a blidului, ca să fie și cea din-afară curată. 27 Vai voî cărturarilor și fariseilor fățarnici, că vě asemanați mormânturilor celor văruite, care din-afară se arată frumoase; iar din-lăuntru sînt pline de oasele morților, și de toată necurăția. 28 Așa și voi, din-afară vě arătați oamenilor drepți; iar din-lăuntru sînteți plini de fățărie și

de fără-de-lege. 29 Vai voî cărturarilor și fariseilor fățarnici că zidiți mormânturile profeților și împodobiți gropile drepților. 30 Si diceți: de am fi fost în dilele părinților nostri n'am fi fost părtașilor întru sângele profeților. 31 Drept acea în și ve mărturisiți de voi că sînteți fii acelor ce aŭ omorît pre profeți. 82 Si voi împliniți mesura părinților voștri. 33 Serpi, pui de năpârci, cum veți scăpa de judecata Gheenii? 34 Pentru aceasta iată eŭ trimit la voi profeți și înțelepți și cărturari, și dintru dênșii veți ucide şi veti restigni, şi dintru dênşii veţi bate în soboarele voastre, și-ĭ veți goni din oraș în oraș. 35 Ca să vie asupra voastra tot sangele drept carele s'a věrsat pre pămênt, dela sângele lui A. bel celuï drept, până la sângele Zahariei fiiul Varahiei, pre carele l-ați omorît între biserică și între altar. 36 A. min graesc voî, vor veni acestea toate preste neamul acesta. 37 Ierusalime Ierusalime! cel ce aĭ omorît pre profeți, și ai ucis cu pietre pre cei trimișila tine; de câte ori am vrut să adun pre fii tei, în ce chip adună găina puii sei sub aripi, și nu ați vrut. 38 Iată să lasă voî casa voastră pustie. 39 Că dic voi De acumnumë veți mai vedea, până când veți dice: bine-cuvêntat este cel ce vine întru numele Domnului.

CAP. XXIV

Pentru pustiirea Ierusalimului, și stri carea bisericii; pentru semnele sfîrşitulul lumer, și ale venirii lui Christos; pentru droa și ora aceia, cum că niment nu o stie.

¹ Şi eşind Iisus din biserică mergea,

și s'aŭ apropiat cătră dênsul învețăceii lui, ca să-i arate lui zidurile bisericei. Tar lisus a dis lor: Vedeți acestea toate? Amin graesc voî; nu va remânea aici piatră pre piatră, care să nu se rî-

3 Si sedênd el pre muntele Maslinilor sipiască. s'aŭ apropiat cătră dênsul învețăceii lui deosebi, dicênd : spune noî când vor fi acestea? Si care este semnul venirii tale, și a sfîrșitului veacului? 4 Si respundend Iisus a dis lor: Căutați să nu ve amăgiască cine-va pre voi. 5 Că multivor veni întru numele meŭ, dicênd: Eŭ sînt Christos; și pre mulți vor înșela. Siveți să audiți de resboaie și vești de resboaie; căutați să nu ve spăimântați. Că se cuvine toate acestea să fie; ci meă nu va fi atunci sfîrșitul. 8 Că se va scula neam preste neam, și împerăție preste împerăție; și vor fi foameți și ciume, si cutremure pre alocurea, ci acestea toate vor fi începătură a durerilor. Atunci ve vor da pre voi în necazuri, şi vĕ vor omorî pre voi; şi veţi i urîți de toate neamurile pentru nuși vor urî unul pre altul. ¹¹ Şi mult s'ar fi scurtat dileie accepul; ci pen-profeți mincinoși se vor scula, și vor înult s'ar fi mântuită tot corpul; ci pen-la pre multi 128: profeți mincinoși se vor scula, și vor înșe tru cei aleși se vor scurta dilele de-legii vo la pre mulți. 12 Şi pentru îmmulțirea fari acelea. 23 Atunci de va dice voî de-legii, va reci dragostea a multon acelea. 23 Atunci de Christos, seu a-13 Iar cel ce va răbda până în stîr colo; să nu credeți. 24 Că se vor scula șit, acela se va mântui. 14 Si co predica această evangelie a împt. răției întru toată lumea, întru mărtu rie la toate neamurile; și atunei vi veni sfîrşitul. 15 Deci când veți vedea uraciunea pustiirei, care s'a dis prin Daniil profetul, stând în locul cel sânt (cela ce citeşte să înțeleagă); 16 Aturcī ceī din ludea să fugă la munți. 175 cel ce va fi pre casa, să nu se pogo res iea ceva din casa sa. 18 Şi cel ce val în câmp, să nu se întoarca înapoi saia haina sa. 19 Iar vai celor ce vor 8 vea în pântece, și celor ce vor apleca il dilele acelea. 20 Ci rugați-ve, ca să m fie fuga voastră iarna, nici sâmbata 21 Că va fi atunci necază mare, ca rele nu a fost din începutul lum până acum, nici va fi.

mulți, și se vor vinde unul pre altul nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu și vor urî unul pre altul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul. 11 Și mnl nu s'ar fi scurtat dilele acelea, nu profeți mincinosi so relatul dilele acelea, nu profeti mincinosi so relatul dilele acelea, nu pro Christoşi mincinoşi, şi profeți mincinoşi, și vor da semne mari și minuni, cât să amăgiască de va fi cu putință și pre cei aleşi. 25 Iată mai 'nainte am spus voî. 26 Deci de vor dice voî: iată în pustie este, să nu eșiți; iată în cămări, să nu credeți.

27Că precum ese fulgerul dela răsărituri, și se arată până la apusuri, așa va fi și venirea Fiiului omului. 28 Că unde va fi corpul cel mort, acolo se vor aduna vulturii. 29 Insă îndată după necazulă acelor dile, soarele se va întuneca, și luna nu își va da lumina sa, și stelele vor cădea din ceriu, și puterile ceriurilor se voru clăti. 30 Şi atuncı se va arăta semnul fiiului omului pre ceriu, și atunci vor plânge toate semințiile pămêntului, și vor vedea pre fiiul omului viind pre norii ceriului

cu putere și cu mărire multă. 31 Şi va trimite pre îngerii sei, cu glas mare de trâmbiță, și vor aduna pre cei aleși ai lui din cele patru vênturi, de la marginile ceriurilor, până lă marginile lor. 32 Iar de la smochin ve învețați pildă; când mlădița lui este moale și înfrunzeste, stiți că aproape este vara. 38 Așa și voi, când veți vedea acestea toate, să știți că aproape este lîngă uși.

34 Amin grăiesc voî: Nu va trece neamul acesta, pănă când toate acestea vor fi. 85 Ceriul și pămêntul vor trece, iar

cuvintele mele nu vor trece.

36 Iar de diua aceea și ora, nimeni nu știe, nici îngerii din ceriuri, fără numal Tatăi meŭ singur. 37 Că precum a fost în dilele lui Noe, aşa va fi şi venirea fiiului omului. 38 Şi precum era în dilele cele mai 'nainte de potop, mânca și bea, se însura și se mărita, până în diua întru care a intrat Noe în corabie; 39 Şi n'a știut, până când a venit potopul și a luat pre toți; așa va fi și venirea fiiului omu-40 Atunci doi vor fi în câmp, unul se va lua, și altul se va lăsa.

măcinând la moară, una se va lua, și Deci priveghiați, că nu știți în care alta se va lása. oră domnul vostru va veni. 43 Îar aceasta să ştiți, că de ar ști stěpânul casei în care oră va veni turul, ar priveghia, și n'ar lăsa să-ī sape casa lui. 44 Pentru aceasta și voi fiți gata, că în ora care nu gândiți, fiiul omului va veni. 45 Oare cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă, pre care l-a pus domnul seŭ preste slugile sale, ca să le dea lor hrană la vreme? 46 Fericitá este sluga acea pre carele viind domnul seŭ îl va afla făcênd așa. 47 Amin grăiesc voî: că preste toate averile sale îl va pune pre el. 48 Iar de va dice acea slugă rea întru

mima sa: zăbovește domnul meŭ a veni.

49 Şi va începe a bate pre soțiile sale

și a mânca și a bea cu bețivii. 50 Veni-

va domnul slugii accia, în diua întru

care nu așteaptă, și în ora întru care

nu știe. 51 Şi îi va tăia pre el în doĕ,

și partea lui cu fățarnicii o va pune; a-

colo va fi plângerea și scrîşnirea din-

CAP. XXV.

Pentru cele dece fecioare; pentru cel ce a luat talanții; pentru venirea lui Chris. tos la judecata.

1 Atunci se va asemena împerația ce. riurilor cu dece fecioare, care luându-şi candelile sale, aŭ eşit întru întimpinarea Mireluĭ. ² Şi cincĭ dintre ele eraŭ înțe. lepte; iar cinci nebune. 3 Cele nebune luându-și candelile sale, n'a luat cu sine unt-de-lemn. 4 Iar cele înțelepte au luat unt-de-lemn în vasele sale, cu candelile sale. ⁵ Şi zăbovind Mirele, aŭ dormitat toate, și aŭ a dormit. 6 Iar la miedul nopții s'a făcut strigare: lată mi rele vine, eşiţĭ întru întimpinarea lui. 7 Atunci s'aŭ sculat toate fecioarele acelea, și 'și-aŭ împodobit candelile sale.8 lar cele nebune aŭ dis celor înțelepte: da ți-ne noî din untul-de-lemn al vostru, ca se sting candelile noastre. 9 Si aŭ respuns cele înțelepte, dicênd: nu cumva nu ne va ajunge noî şi voî? ci maĭ bine mergeți la cei ce vînd și ve cumperați voî. 10 lar mergênd ele să cumpere, ve-

nit-a Mirele; și cele ce eraŭ gata aŭ întrat cu el la nuntă, și s'a închis ușa 11 lar mai pre urmă aŭ venit și cele-lalte fecioare, dicênd: Doamne, Doamne, deschide noî. 12 Iar el respundend, a dis: Amin die voî, nu vě ştiŭ pre voi. 13 Drept aceea priveghiați, că nu știți diua, nici ora întru carele fiiul omului va veni.

14 Că în ce chip un om mergênd departe a chiemat slugile sale, și le-a dat lor avuția sa. 16 și unuia i-a dat cinci talanți; iar altuia doi; iar altuia unu, fiește căruia dupe puterea lui; și s'a dus îndată. 16 Deci mergênd cel ce luase cinci talanți, a lucrat cu dênșii, și a făcut alți cinci talanți. 17 Așișderea și cel cu doĭ, a dobândit și acesta alți doĭ. 18 Iar cel ce luase unul, ducêndu-se a săpat în pămênt și a ascuns argintul domnului seŭ. 19 Iar după multă vreme, a venit domnul slugilor acelora, și a facut socoteală cu dênșii. 20 Şi viind cel ce a luat cinci talanți, a adus alți cinci talanți dicênd: Doamne, cinci talanți mi-ai dat mie; iată alți cinci talanți am dobândit cu ei. 21 Dis-a lui domnul seŭ:

puţine aī fost credincioasă, preste re că are i se va lua de la densari, la tre voiu pune; întră întru bucuria de la densari, aruncați-l întru nului teŭ. 22 Si viin de la densari, preste multe pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru nului teŭ. 22 Si viin de la densari, la colo va pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru nului teŭ. 22 Si viin de la densari, preste multe pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru nului teŭ. 22 Si viin de la densari, aruncați-l întru pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru nului teŭ. 22 Si viin de la densari, preste multe pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru nului teŭ. 22 Si viin de la densari, preste multe pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru nului teŭ. 22 Si viin de la densari, preste multe pre sluga cea netrebnică, aruncați-l întru nului teŭ. 22 Si viin de la cea netrebnică pre sluga te voiŭ pune; întră întru bucuria dom talanți, a dis. Donata și cel ce a lust intru si scrișnirea dinților. nului teŭ. 22 Si viind și cel ce a luat do finunericul cel mai din al dinților. talanți, a dis: Doamne, doi talanti dat mie; iată alți doi talanți miai di lar când va veni mui ome dênsul, dit cu ei. 23 Dis-a lui domnul mărirea sa, și toți sânții îngeri cu dênsul, mărirea sa, și toți sânții îngeri cu dênsul, dit eu eĭ. 23 Dis-a luï domnul seŭ; bine slugă bună și credincioasă preste puține ai fost credincios preste multe te voiŭ pune; întră întru bucuria domnului teu. 24 Si viind și cel ce a luatu talant, a dis: doamne, te-am știut că eșt om aspru, seceri unde n'ai semanat, și aduni de unde n'ai răsipit. 25 Şi temên du-më m'am dus de am ascuns talantul teŭ în pămênt; iată, ai al teŭ. 26 Şirê spundênd domnul seŭ, i-a dis lui: slugi vicleană și leneșă, aĭ știut că secer unde n'am semanat, și adun de unde n'am rîsipit. 27 Pentru aceasta dar se cu venia ție să fi dar argintul meŭ schimbăto rilor, și viind eŭ, ași fi luat al meŭ cu do bândă. 28 Luați dar de la el talantul, și il dați celui ce are dece talanți. (Că tot celui ce are i se va da și îi va prisosh 29 Iar de la cel ce n'are, și cea ce i-se pa

bine slugă bună și credincioasă, preste puține ai fost credincioasă, preste puține ai fost credincios, preste pul re că are i-se va lua de la dênsul). 3º Şi te voiŭ pune; întră întru

Ilar când va veni fiiul omuluï întru atunciva ședea pre scaunul mărirei sale. 32 Şi se vor aduna înaintea luï tote limbile; și îi va despărți pre dênșii unul de altul, precum desparte păstorul oile din ezĭ. 33Şi va pune oile de-a-dreapta luï; iar ediĭ de-a-stânga. 34Atuncĭ va dice împeratul celor de-a-dreapta lui: veniți bine-cuvêntații părintelui meŭ, moșteniți împerăția care este gătită voî de la întemeerea lumeĭ. 35Că am flămêndit, şi mi-ati dat de am mâncat; am însetat, și mi-ați dat de am beut; strein am fost și m'ați primit. 36Gol, și m'ați îmbrăcat; bolnav am fost și m'ați cercetat; în temniță am fost, și ați venit la mine. 37 Atunci vor respunde lui drepjii dicênd: Doamne, când te-am vědut Hamand, și te am hrănit? Séu însetat, și ți-am dat de ai beut? 38 Séu când team vědut strein, şi te-am primit? Séŭgol, și te-am îmbrăcat; 39 Séŭ când te-am vědut bolnav, séŭ în temniță, și am venit la tine? 40 Şi respundênd împe. ratul, va dice lor: Amin die voi, întru cât ați făcut unuia dintru acești frați ai mei prea mici, mie ați făcut. 41 Atunei va dice și celor de-a siênga lui: Duceți-ve dela mine blestemaților în focul cel vecinic, carele este gătit diavolului, și îngerilor lui. 42 Că am flămândit, și nu mī-aţī dat să mănânc; am însetat, și nu mī-atī dat sā beau. 43 Strein am fost, şi nu m'ați primit; gol, și nu m'ați înbrăcat; bolnav, și în temniță, și nu m'ați cercetat pre mine. 44 Atunci vor respunde și ei dicênd: Doamne, când te am vědut Hămând, séŭ însetat, séŭ strein, séŭ gol, séŭ bolnav, séŭ în temniță, și a'am slujit ție? 45 Atunci va respunde lor, di cênd: Amin gräesc voî: Întru cât n'ați făcut unuia dintru acești prea mici, nici mie n'ați făcut. 46 Şi vor merge aceștia în munca vecinică; iar drepții în viața vecinică.

CAP. XXVI.

Pentru paștele legei; pentru ceea ce a uns pre Domnul cu mir; pentru cele ce a dis luda de mir; pentru vinderea luï Christos; pentru cina cea de taïnă; pentru rugăciunea lui Christos, și pentru prinderea lui; pentru ducerea lui Christos la Caiafa; pentru lepădarea lui Petru

1 Şi a fost când a sevarșit Iisus toate cuvintele acestea, a dis învețăceilor sei. 2 Ştiţī că după doĕ dile paştele vor fi, și fiiul omului se va da să se restigniască.

3 Atunci s'aŭ adunat arhiereii și cărturarii și betrânii poporului, în curtea arhiereului ce se numia Caiafa. 4 Si sfat aŭ făcut să prindă pe lisus cu vicleşug și să-lomoare. 5 Si dicea: nu în diua praznicului, ca să nu se facă turburare întru popor.

⁶ Iar fiind Iisus în Vitania, în casa lui Simon ieprosul. 7 Venit-a la dênsul o femee avênd un alabastru cu mir de mult pret, și l-a turnat pre capul lui, ședênd el. 8 Iar învețăceii vedênd le-a

părut reu, dicend: pentru ce se făcu a. ceastă pagubă? 9 Că se putea vinde acest mir drept mult, şi să se dea săracilor. 10 Iar Iisus stiind, a dis lor: Pentruce dați superare femee i? Că bun lucru a făcut cu mine. 11 Că pre săraci pururea îi aveți cu voi; Iar pre mine nu më aveți pururea. 12 Că vĕrsând aceasta mirul acesta pre corpul meŭ, spre îngroparea mea a făcut. 13 Amin grăesc voî: Ori unde se va predica evanghelia aceasta în toată lumea, dice-se-va și ce a făcut aceasta, întru pomenirea ei

14 Atunci unul din cei doi-spre-dece. carele se numia Iuda Iscarioteanul, mergênd la arhiereĭ, a dis lor: ce îmĭ veți da mie, și eŭ îl voiŭ da pre el voi; 15 Iar ei i-aŭ pus lui trei-deci de arginți. 16 Şi de atunci căuta vreme cu prilej ca

să-l dea pre el.

17 Iar în diua cea dintâĭ a azimilor, aŭ venit învețăceii la Iisus, dicênd lui: unde voeştî să gătim ție să mănânci paștele? 18 Iar ela dis lor: Mergeți în oraș la oarecine, și diceți lui: învețatorul dice, vremea mea aproape este, la tine voiŭ să fac paştele cu învețăceii mei. 19Şi aŭ făcut învětăceĭ precum le-a poruncit lor Iisus: și aŭ gătit paştele. 20 Iar făcêndu-se seară, a ședut cu cei doi-spre-dece în-

21 Şi mâncând ei, a dis: Amin grăesc větáceř ař seř. voi, că unul din voi va să mĕ vîndă. 22 lar eĭ întristându-se foarte, aŭ început a dice lui fiește-care dintr'ênșii: nu cumva eŭ sînt, Doame? 23 Iar el respundênd a dis: Cela ce a întins cu mine mâna în blid, acela va să më vêndă, 24 Ci fiul omului va merge precum este scris pentru el; dar vai omului aceluia prin carele fiul omuluí se vinde; maí bine ar fi fost luĭ, de nu s'ar fi născut omul acela. 25 Şi respundênd Iuda cel ce l-a vêndut pre el a dis: nu cumva sînt eŭ învețătorule? Dis-a lui: tu diseși. 26 Deci mâncând ei, luând lisus pânea, și bine-cuvêntând a frânt, și a dat învețăceilor, și a dis: Luați mâncați acesta este corpul meu. 27 Şi luând paharul, și mulțămind, a dat lor, dicênd: 28 Beți dintru acesta toți, că acesta este sângele meŭ al legeï cei noue, carele pentru mulți se varsă spre ertarea pe. catelor. 29 Că dic voî, că nu voiu mai bea de acum dintru această roadă a viții, pănă in diua acea, când o voiu bea pre aceasta cu voi noue întru împerația Tatălui meŭ. 30 Şi dând laudă, a eșit în muntele Maslinilor. 31 Atunci a dis lor Iisus: Toți voi ve veți sminti întru mine în noaptea aceasta. Că scris este: Bate-voiŭ păstoriul, și se vor rîsipi oile turmeĭ. 32 Iar după ce voiŭ învia, voiŭ merge mai 'nainte de voi în Gallea. 33 Şı respundênd Petru, a dis lui: deşi toți se vor sminti întru tine; iar eŭ nici odată nu mě voiŭ sminti. 34 Dis-a Iisus lui: Amin dic ție, că întru această noapte mai'nainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de mine. 35 Dis-a Petru lui: de mi s'ar întêmpla și a muri împreună cu tine, nu mě voiŭ lepăda de tine. Aşijderea încă și toți învețăceii au dis. 36 Atunci a venit împreună cu dênşiĭ Iisus în satul ce se numeşte Ghetsimani; și a dis învețăceilor: Şedeți aici pănă voiu merge să më rog acolo. 37 Şi luând pre Petru și pre cei doi fii ai lui Zevedeiŭ, a început a se întrista, și a se mâhni. 38 Atunci a dis lor lisus: întrismanin. tat este sufletul meŭ pănă la moarte. Rămîneți aici, și priveghiați împreună eu mine. Şi mergênd puţin mai nainte, a cădut pre fața sa rugându-se și dicênd: Părintele meŭ, de este cu putință, treacă de la mine paharul acesta; însă nu pre-

cum voesc eŭ, ci precum tu. 40 Şi a venit către învețăcei si i-a aflat pre dênşiĭ dormind, şi a dis luĭ Petru: Aşa n'ați putut o oră a priveghia cu mine. 41 Priveghiați și vě rugați să nu intrați în ispită; că Duhul este osârduitor; iar corpul neputincios. 42 Iarăși a doa oară mergênd s'a rugat, dicênd: Părintele meŭ, de nu poate trece acest pahar de la mine, ca să nu-l beau pre el, fie voea ta. 43 Si viind, ĭ-a aflat pre dênşiĭ iarăşĭ dormind, că era ochiĭ lor îngreuiați. 44Şi lăsându-ĭ pre ei, mergênd

iarăși s'a rugat a trea oară, același cuvînt dicênd. 45 Atunci a venit la învețăceii sei, și le-a dis lor: Dormiți de acum și ve odihniți; iată s'a apropiat ora și fiiul omului se va da în mânile pecătoșilor: 46 Sculați-ve să mergem; iată, s'a apro. piat cela ce m'a vêndut. 47 Şi încă el gră. ind, iată Iuda unul din cei doi-spre dece a venit, și împreună cu el popor mult, cu săbii și cu fuști, trimiși de arhierei și de bětrâniĭ poporuluï. 48 Iar cela ce 'l vên. du-se pre el, le-a dat lor semn, dicênd; pre carele voiŭ săruta, acela este, prindeți-l pre el. 49 Şi îndatăși apropiinduse de Iisus, a dis: bucurăte învețătorulel Şi l-a sărutat pre el. 50 Iar Iisus a dis lui: Prietene, pentru ce ai venit? Atunci apropiinduse eĭ aŭ pus mânile pe Iisus și l-a prins pre el. 51 Şi iată unul din cei ce eraŭ cu Iisus întindêndu-și mâna 'șia scos sabia sa; și lovind pre sluga arhiereului, i-a tăiat urechia lui. 52 Atuncĭ a dis Iisus luĭ: întoarce sabia ta în locul ei; că toți cei ce scot sabie de sabie vor muri. 53 Aŭ ți se-pare, ca nu pot a ruga acum pre tatăl meŭ, și sămi pue mie înainte mai mult de cât doĕ-spre-dece legheoane de îngeri. 54 Dar cum se vor umplea scripturile, care die că așa se cade să fie? 55 Intr'aceiași oră a dis Iisus popoarelor: Ca la un tâlhar ap

eşit cu săbii și cu fuști să më prindeți pre mine? în toate dilele la voi şedeam, pre mind în biserică, și nu m'ați prins pre mine. 56 Insă acestea toate s'aŭ făcut, ca să se pliniască scripturile profeților; atunci învețăceii toți lăsându-l pre

87 lar ei prindênd pre Iisus l-aŭ dus la el, aŭ fugit. Caiafa arhiereul, unde cărturarii și bětrânii eraŭ adunați. 58 Iar Petru mergea după el de departe, pănă la curtea arhiereului; Şi întrând în lăuntru ședea cu slugile, să vadă sfîrșitul. 59 Iar arhiereii și betrânii, și tot sfatul, căuta mărturie mincinoasă asupra lui Iisus, ca să-l omoare pre el. 60 Si n'a aflat; și multe mărturii mincinoase viind de față, n'aŭ aflat; iar mai pe urmă viind doe mărturii mincinoase, aŭ dis. 61 Acesta a dis: pot să stric biserica lui Dumnedeu, și în trei dile să o zidesc pre dênsa. 62 Şi sculându se arhiereul, a dis lui: nimica nu respundi? Ce aceștia mărturisesc asupra ta? 63 Iar Iisus tăcea; și respundênd arhiereul, a dis luï: juru-te pre Dumnedeul cel viŭ ca să spui noî, de eşti tu Christos fiul lui Dumnedeŭ. 64 Di s-a Iisus lui: tu ai dis; însă die voi: De a cum veţĭ vedea pre fiiul omuluĭ şedênd de a dreapta putereĭ, şi viind pre norii ce. riului. 65 Atunci arhiereul și-a rupthai. nele sale dicênd: că a hulit; ce ne mai trebuesc alte mărturii? Iată acum ați audit hula lui. 66 Ce ve pare voî? Iar ei respundênd, aŭ dis: vinovat este morței, 67 Atunci aŭ scuipat în obrazul lui, și cu pumnii l-aŭ bătut; iar alţii îi da palme, dicênd: 68 Profețește noî Christoase, cine este cel ce te-a lovit? 69 lar Petru şcdea afară în curte; și a venit la el o servă dicênd: și tu eraĭ cu Iisus Galileanul. 70 Iar el s'a lepădat înaintea tuturor, dicênd: nu știu ce dici. 71 Şi eșind el la poartă, l-a vedut pre el alta, și a dis celor de acolo: și acesta era cu lisus Nazarineanul. 72 Si iarăși s'a lepădat cu jurămênt: că nu știu pre omul acesta. 73 Iar preste puţin, apropiindu-se cei ce sta, aŭ dis lui Petru: adeverat și tu dintr'ênșil ești, că și graiul teu arătat te face pre tine. 74 Atunci a înce. put a se blestema și a se jura, că nu știu

pre omul acesta; și îndată cocoșu pre dina. 75 Si și-a adus aminte Petru de cuvêntul Îui lisus ce îi disese lui: Ca mai'nainte de a cânta cocoșul, de trei orite vei lepada de mine, și eșind afară a plâns cu amar.

CAP. XXVII.

Pentru ducerea lui Christos la Ponțiu Pilat; pentru Iuda ce s'a căit; pentru judecata, ocara, bătaea, munc le, şi restignirea; pentru cererea corpului Domnului să se îngrópe, și pentru strejarii mormêntuluĭ.

lar dacă s'a făcut duă, sfat aŭ făcut toți arhiereii, și betrânii poporului asupra lui lisus, ca să-l omoare pre ei. ' Si legându-l pre dênsul, l-aŭ dus și l-aŭ dat domnului Ponțiu Pilat.

³ Atunci vědênd Iuda cel ce l-a vêndut pre el, că s'a judecat spre moarte cămdu-se a întors cei trei deci de arginfifarise lor și betrânilor, dicênd: 4 Gresit-am de am vêndut sânge nevinovat.

Tar eĭ ĭ-aŭ dis: ce este noî? tu vei vedea. 5 Şi aruncând arginţii în bise. rică, s'a dus de acolo, și mergênd s'a spânzurat. 6 Iar arhierei luând arginții aŭ dis: nu se cuvine a-i pune pre acestia în corvana; de vreme ce pret de sânge este. 7 Şi sfat facênd aŭ cum. pěrat cu eĭ térina olaruluĭ, pentru îngroparea streinilor. 8 Pentru aceea s'a numit ţérina aceea, ţérina sângeluĭ, pănă în diua de astă-di. 9 (Atunci s'a plinit ceea ce s'a dis prin profetul Ieremia ce dice: Si a luat treĭ-deci de arginți, prețul celui prețuit, carele s'a prețuit de fiii lui Israil, 10 Şi ĭ-a dat pre ei pre térina olarului, precum mi-a spus mie Domnul). 11 Iar Iisus sta înaintea dregetoriului: și l-a întrebat pre eli dregetoriul, dicend: tu ești împeratul Iudeilor? Iar Iisus a dis lui: Tu dici. 12 Şi când grăia asupra lui arhiereii și betrânii nimic nu respundea. 13 Atunci a dis Pilat lui: nu audi câte mărturi sesc asupra ta? 14 Si nu I-a respuns lui la nici un cuvênt, cât se mira dregetoriul foarte. 15 Iar la praznic avea obiceiu

dregětoriul să slobodiască poporului un vinovat, pre carele vrea ei. 16 Şi avea atunci un vinovat vestit ce se numia Varavva. 17 Deci adunându-se ei a dis lor Pilat: Pre care voiți să ve slobozesc voî? Pre Varavva, séŭ pre lisus ce se dice Christos? 18 Că știa că pentru pizmă l-aŭ dat pre elŭ. 9 Şi şedênd el pre scaunu la judecată, a trimis la dênsul femeea luï dicênd: nimic ție și dreptului acestuia, că multe am pătimit astă-di în vis pentru dênsul. 20 Iar arhiereii și bětrânii aŭ plecat pre popor ca să ceară pre Varavva, iar pre Iisus să-! piardă. 31 Şi respundênd dregetoriul a dis lor: pre carele voiți dintr'amêndoi să ve slobodesc voî? Îar eĭ a dis: pre Varavva. 22 Dis-a lor Pilat: dar ce voi face lui Iisus ce se dice Christos? Dis-aŭ luï toți: să se restigniască. 23 Iar dregetoriul a dis: dar ce rĕŭ a făcut? Iar eĭ maĭ vêrtos striga, dicênd: să se restigniască. 24Deci vědênd Pilat că nimic nu folosește, ci mai multă gâlceavă se face, luând apă, și-a spălat mânile înaintea poporuluĭ, dicênd: nevinovat sînt de sân gele dreptuluĭ acestuia; voĭ veţī ve dea. 25 Şi rĕspundênd tot poporul, a dis sângele luĭ asupra noastră şi asupra feciorilor noştri. 26 Atuncĭ le-a slobo dit lor pre Varavva; iar pre Iisus bătên du-l l-a dat să se rĕstigniască.

27 Atunci ostașii dregetoriului, ducênd pre Iisus în divan, adunat-au la dênsul toată mulțimea ostașilor, 28 Şi dezbrăcându-l pre el, l-aŭ îmbrăcat cu hlamidă roșie. 29 Şi împletind cunună de spinī, aŭ pus în capul lui, și trestie în dreapta lui, și îngenunchind înaintea lui, își bătea joc de el, dicênd: Bucurăte Imperatul Iudeilor! 30 Şi scuipând asupra lui, aŭ luat trestia, și îl batea pre el preste cap. 31 Şi dacă l-aŭ batjocorit pre dênsul, aŭ dezbrăcat de pre el hlamida, și l-aŭ îmbrăcat în hainele sale, și laŭ dus pre dênsul să-l restigniască. 32 Iar eşind afară, au aflat pre un om Cirinean anume Simon, pre acesta l aŭ silit sa ducă crucea lui.

33 Şi viind la locul ce se numește Golgota, carele se dice locul căpăținei, 341-aŭ

dat luĭ să bea oţet amestecat cu fiere;
dat luĭ să bea oţet amestecat cu fiere;
si gustând, nu vrea să bea.
si funțărțit haĭgi gustând, nu vrea să bea.
si funțărțit haĭgi gustând, nu vrea să bea.
si funțărțit haĭgel luĭ, puind sorțĭ; ca să se plinia
nele luĭ, puind sorțĭ; ca să se plinia
seă cea ce s'a dis de profetul: Impărgeă cea ce s'a dis de profetul: Imp

de ești fiiul lui Dumnedeu, pogoară-te-de pre cruce. 41 Așijderea încă și ar-hiereii batjocorindu-l, împreună cu cărturarii și cu betrânii, și cu farisei, dicea: 42 Pre alții a mântuit, iar pre sine nu poate să se mântuiască; de este împeratul lui Israil, pogoare-se acum de pre cruce Dumnedeu îzbăvească-l acum pre dên-sul, de îl voește pre el, Că a dis:

că fiul lui Dumnedeu sînt. 44 Aseme. nea și tâlharii cei ce era împună cu el restigniți, îl ocăria pre el. 45 Iar dela a sésea oră, întuneric s'a făcut preste tot pămêntul, pănă la a noua oră. 46 Iar în ora a noŭa a strigat Iisus cu glas mare, dicênd: Ili, Ili, Lima Savahthani: adecă: Dumnezeul meŭ, Dumnezeul meŭ căci m'ai lăsat. 47 Iar oare-carii din cei ce sta acolo audind, dicea: că pre Ilie strigă acesta. 48 Si îndată alergând unul dintr'ênșii, și luând un burete, l-a umplut de oțet, și puindu-l într'o trestie, l-a adăpat pre el. 49 Iar cei-lalți dicea: lasă să vedem, aŭ veni-va Ilie ca să-l mântuiască pre el? 50 Iar Iisus iarăși strigênd cu glas mare, și-a dat Duhul. 51 Si iată catapeteasma bisericei s'a rupt în doe, de sus pănă jos; și pămêntul s'a cutremurat, și pietrile s'aŭ despicat. 52 Si mormênturile s'aŭ deschis; și multe corpuri ale sânților ce ador mise, s'aŭ sculat. 53 Si eşind din mormênturi, după învierea lui, a venit în sânta cetate și s'aŭ arătat multora. 54 lar sutașul, și cei ce era împreună cu el

păzind pre Iisus, ve dênd cutremurul și păzind pre Iisus, ve dênd cutremurul și cele ce s'aŭ tăcut, s'aŭ înfricoșat foarte dicênd: adeverat fiiu al lui Dumne de u

a fost acesta.

lui Zevedei.

57 Iar făcêndu-se seară, a venit un om bogat din Arimatea, numele lui Iosif, carele și el fusăse învețăcel al lui Iisus. 58 Acesta viind la Pilat, a cerut corpul lui Iisus. 59 Atunci Pilat a poruncit să se dea corpul; și luând Iosif corpul, l-aŭ înfășurat în giulgiŭ curat. 60 Şil-a pus pre el într'un mormênt noŭ al seŭ, pre carele îl săpase în piatră, și prăvâlind o piatră mare pre ușa mormêntului, s'a dus. 61 Şi era acolo Madênd în preajma mormêntului.

lar a doua di, carea este după Vineri, s'aŭ adunat arhiereii, și fariseii la Pilat, dicênd. 63 Doamne, adusu-ne-am aminte că înșelătoriul acela a dis, în că fiind viŭ: dupa trei dile me voit scula. 64 Deci poruncește să se întăria scă mormêntul pa ă a treia di; că nu cumva viind învețăceii lui noaptea să-l fure pre el; și sa dică poporului că s'a sculat din morți; și va fi rătăci rea cea de apoi mai rea de cât cea dintâi. 65 Dis-a lor Pilat: aveți custodie; mergeți de întăriți cum știți. 66 lar ei mergênd. au întărit morn êntul, pecetluind piatra, împreună cu custodia.

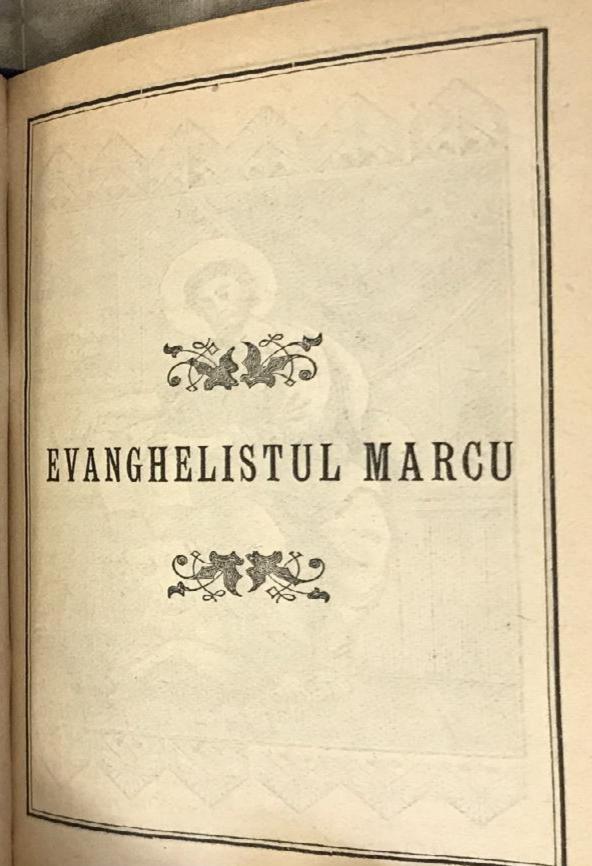
CAP. XXVIII.

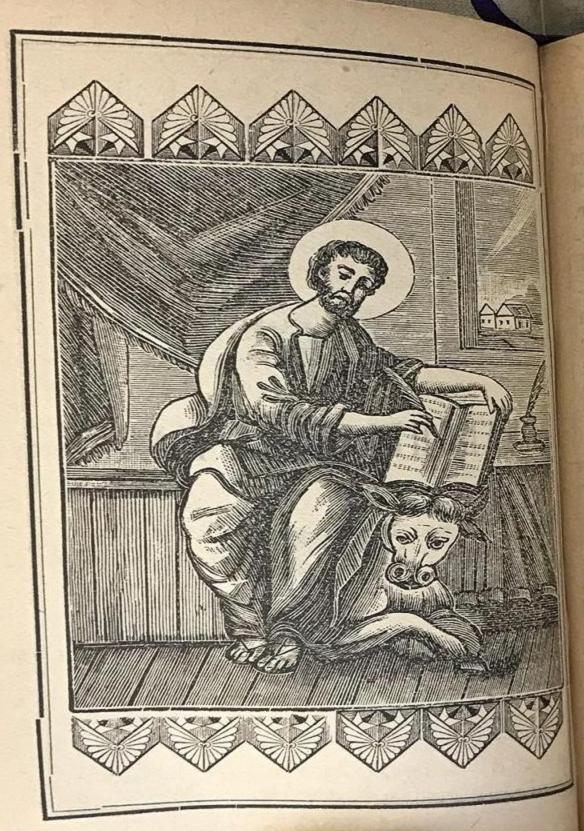
Pentru învierea Domnului; pentru cercetarea femeilor la mormênt; pentru strejarii mormêntului ce aŭ fost marturi ai învierei; pentru arătarea lui Christos apostolilor și femeilor, în Galilea.

¹ Iar Sâmbătă târziu, întru ceea ce lumina spre una din Sâmbete, aŭ venit Maria Magdalina şi ceea-laltă Marie, să vadă mormêntul. ² Şi iată cutremur

mare s'a fácut; Că îngerul Domnului mare s'aluse din ceriu, și viind a prăvălit piatra de pre ușă și ședea deasupra el sSi era vederea lui ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. 4Si de frica lui s'aŭ cutremurat cei ce păzia, și s'aŭ făcut ca niște morți. 5Iar ingerul respundend, a dis femeilor: Nu ve temeți voi; că știu că pre Iisus cel restignit căutați. 6 Nu este aicea: că s'a sculat precum a dis; veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul. 7 Şi degrab mergênd, spuneți învețăceilor lui că s'a sculat din morți, și iată va merge mai 'nainte de voi în Galilea; acolo veți vedea pre dênsul; iată am spus voi. 8 Şi eşind degrab de la mormênt, cu frică și cu bucurie mare, aŭ alergat să vestiască învețăceilor lui. 9 Şi când mergea ele să spue învěțăceilor lui, iată lisus le a întimpinat pre dênsele, dicênd: Bucurați-ve; iar ele apropundu-se, aŭ cuprins picioarele lui, și s'aŭ închinat lui. 10 Atunci a dis lor lisus: nu vě temeţi; mergeţi și vestiţi fraților mei, ca să meargă în Galilea, și acolo me vor vedea. 11 Iar mergênd ele, iată unii din strejari vind în cetate, aŭ vestit arhiereilor toate ce le ce s'aŭ făcut. 12 Şi adunându-se împreună cu bětrânii, şi sfat făcênd, arginți mulți aŭ dat ostașilor, dicênde laŭ furat pre el dormind noi. 14 Şi de se va audi aceasta la dregetoriul noi îl vom potoli pre el, și pre voi fără de grijă ve vom tace. 15 Iar ei luând arginții, aŭ facut cum i-aŭ învețat. Şi s'a vestit cuvêntul acesta între ludei, pănă astă-di.

mers în Galilea, în muntele unde le-a poruncit lor Iisus. 17 Şi vĕdêndu-l pre el s'aŭ închinat luï; Iar uniĭ s'aŭ indoit. 18 Si apropiindu-se Iisus le-a grăit lor, dicênd: Datu-mi-s'a toată stĕpânirea, în ceriŭ şi pre pămênt. 19 Drept aceea mergênd, învĕţaţĭ toate neamurile, botezându-l pre eĭ în numele Tatăluĭ, și al Fiului, și al sântuluĭ Duh. 20 Invĕţându-i pre dênşiĭ să păziască toate câte am poruncit voî. Şi iată, eŭ cu voī sînt în toate dilele, pănă în sfîrşitul veaculuï.

SANTA EVANGHELIE SANTA EVANOLITIES CEA DE LA MARCU CAP. I.

Pentru Ioan când a botezat pre Domnul în Iordan; pentru chemarea lui Petru și alui Andrei, și a fiilor lui Zevedei; pentru cel ce se îndrăcia; pentru soacra lui Petru; pentru cei ce s'aŭ vindecat de feliuri de boale; pentru leprosul.

¹ Inceperea Evangheliei a lui Iisus Christos fiiul lui Dumnedeu. 2 Precum s'a scris în profeți: Iată, eŭ trimit pre îngerul meŭ înaintea feții tale, carele vagăti calea ta înaintea ta, 3 Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Dom. nului, drepte faceți cărările lui. 4 Era Ioan Botezând în pustie și predicând botezul pocăinței întru ertarea pecatelor. s Si mergea la dênsul toată laturea Iudeeĭ, şi Ierusalimneniĭ, şi se boteza în rîul Iordanului dela dênsul, mărturisindu-şĭ pĕcatele sale. 6 Si era Ioan îmbrăcat cu peri de cămilă, și brâŭ de curea împrejurul mijlocului lui, și mânca acride și miere selbatică. 7 Si predica dicênd: vine după mine cel maitare de cât mine, căruia nu sînt vrednic plecându-mě să-ĭ desleg cureaŭa încălțămintelor lui. 8 Eŭ adică v'am botezat pre voi cu apă; iar acela ve va boteza pre voi cu Duh sânt.

9 Si a fost în dilele acelea, a venit. lisus din Nazaretul Galileei, şi s'a botezat 10 Si îndată-și de la Ioan în Iordan. eșind din apă, a vědut ceriurile deschise, și Duhul ca un porumb pogorêndu-se preste dênsul. 11 Si glas a fost din ceriuri: Tu ești fiiul meŭ cel iubit

întru carele am bine-voit.

12 Si îndată l-a scos pre dênsul Duhul în pustie. 13 Si era acolo în pustie patru-deci de dile, ispitindu-se de satana; și era cu fiarele; și îngerii slujia lui. 14 Si după ce s'a prins Ioan, a venit Iisus în Galilea, predicând evanghelia împërăției lui Dumnedeu. 15 Si dicênd: Că s'a plinit vremea, și s'a apropiat împerăția lui Dumnedeu, pocăițive, și credeți în evanghelie.

16 Si umbland pre langa marea Galileei, a vědut pre Simon, şi pre Andrei fratele lui, aruncând mreja în mare; (că eraŭ pescari). 17 Si le-a dis lor lisus: Veniți după mine, și vě voiu face pre voi a fi vênători de oameni. 18 Si îndatăși lăsându-și mrejile aŭ mers după dênsul. 19 Si de acolo mergênd mai 'nainte puţin, aŭ vědut pre Iacobu al lui Zevedeiu, și pre Ioan, fratele lui, dregêndu-și și ei mrejile în corabie. 20 Si îndată-și i-a chemat pre dênșii; și lăsând pre tatăl lor Zevedei,încorabie împreună cu năi miții, s'aŭ dus după dênsul. 21 Si a întrat în Capernaum, şi îndată Sâmbăta intrând în Sinagogă, învěța. 22 Si se spăimânta toți de învețătura lui, că era învețându-i pre eĭ ca cela ce are putere; iar nu ca căr.

23 Si era în Sinagoga lor un om cu Duh necurat, și a strigat grăind. 24 La să, ce este noî și ție Iisuse Nazarineanule? Ai venit să ne pierdi pre noi? Te ştiŭ pre tine cine eşti: sântul lui Dumnedeŭ. 25 Iar Iisus l-a certat pre el, graind: Tacĭ și eși dintr'ênsul. 26 Si l-a scuturat pre el duhul cel necurat, si strigând cu glas mare, a eșit dintrênsul. 27 Si s'a spăimêntat toți, cât se întreba între sine graind: Ce este acesta? Ce este această învețătură noue! Că cu stěpânire poruncește și duhurilor celor necurate, și îl ascultă pre dênsul 28 Si a eșit îndată vestea lui în toată la turea Galileei.

29 Si îndată eşind din Sinagogă, 4 venit în casa lui Simon și a lui Andrel, cu lacov și cu Ioan. 3º Îar soacra lul Simon zăcea aprinsă de friguri; și îndata a spus lui pentru dênsa? 31Si viind 0 3 rădicat pre ea, apucându-o de mâna,

şi o aŭ lăsat pre dênsa frigurile îndată, şi slujia lor. 32 Iar făcênduse seară, când apunea Soarele, aducea la dênsul pre toți bolnavii, și îndrăciții. 33 Si toată cetatea era adunată la ușă. vindecat pre mulți carii pătimia reŭ de multe feliuri de boale, și mulți draci a gonit, și nu lăsa să grăiască dracii, că știa că el este Christos. 35 Si a doŭa di foarte de noapte sculânduse a eșit, și s'a dus în loc pustiiŭ, și acolo se ruga. 36 Si a mers după el Simon, și cei ce era cu el. 37 Si găsindu-l pre dênsul, i-a dis luï: că toțī te caută. 38 Si a grăit lor: Să mergem în orașele și în satele ce sînt mai aproape, ca să predic și acolo; că spre aceasta am venit. 39 Si predica în adunările lor, în toată Galilea, și dracii scotea. 4º Si a venit la dênsul un lepros, rugându-l pre el, și îngenunchind înaintea lui, și dicênd lui: că de vei vrea poți să me curățești pre mine. 41 Iar lui Iisus făcêndu-i-se milă, a tins mâna sa și s'a atins de el și i-a dis luĭ: Voesc, curățeștete. 42Si dicênd el, îndată s'a depărtat.

dela dênsul lepra, și s'a curățit. 43 Si răsti du-se cătră dênsul numai de cât la slobodit pre el. 44 Si i-a dis lui: Ven nimenui nimic să nu spui; ci mergide te arată Preotului, și du pentru cur. țenia ta, cele ce a poruneit Moisi, în tru mărturie lor. 45 Iar el eşind a începuta predica multe, și a vesti cuvêntul, cât m maĭ putea el de față să între în cetate, d era afară în locuri pustii, și venia la el de pretutindinea.

CAP. II.

Pentru slabanogul ce se purta de pa tru; pentru Iisus când a mâncat cu vi meşii; pentru învețăcei când smulgea sp ce Sâmbăta.

1 Si aŭ întrat iarăși în Capernaum după câte-va dile; și s'a audit că este în casă. 2 Si îndată s'aŭ adunat mulți cât nu mai putea încăpea nici pre lângă usă. Si grăia lor cuvêntul. 3 Si a ve nit la el aducênd un slăbănog, carele

se purta de patru. 4 Si neputênd eï a se apropia de el pentru popor, a descoperit casa unde era, și spărgênd aŭ pogorît patul în carele zăcea slăbănogul. 5 Iar Iisus vedênd credința lor, a dis slabanogului: Fiiule, iartă-ți-se ție pecatele tale. 6 Si era acolo unii din cărturari ședênd, și cugetând întru inimile sale. 7 Ce acesta așa grăește hule? Cine poate a erta pecatele, fără numai unul Dumnedeu? 8 Si îndată cunoscênd Iisus cu Duhul seŭ, că așa cugeta aceia întru sine, le-a dis lor: Ce cugetați acestea întru inimile voastre? Ce este mai lesne, a dice slabanogului: Iartă-ți-se ție pecatele, seu a dice: scoală, și îți rădică patul teŭ, și umblă? Ci ca să știți că putere are fiiul omului pre pămênt a erta pecatele; (a dis slăbănogului.) 11 Ție dic: Scoală, și îți rădică patul teu, și mergi la casa ta. 12 Şi s'a sculat îndată, și rădicându-și patul, a eșit înaintea tuturor, cât se spăimânta toțī, și lăuda pre Dumnedeŭ, dicênd: că nici odată nu am vědut asa.

13 Şi a eşit iarăși la mare, și toată mulțimea venia la el, și îi înveța pre dênșii. 14 Si trecend a vedut pre Levi al lui Alfeŭ ședênd la vamă, și'i-a dis lui: Vino după mine; și sculându-se a mers după dênsul. 15 Si a fost când a ședut în casa lui, și mulți vameși și pecătoși, ședea împreună cu Iisus, și cu învețăceii lui; că era mulți, și mergea după el. 16 Iar cărturarii și fariseii vedêndu-l pre el că mănâncă cu vameşii și cu pecătoșii, aŭ dis învețăceilor lui: ce este că cu vameșii și cu pe cătoșii mănâncă și bea? 17 Si audind lisus, a dis lor: N'aŭ trebuință cei sănetoși de doctor, ci cei bolnavi, că m am venit să chiem pre cei drepți, ci pre cei pecătoși la pocăință.

18 Si era învețăceii lui Ioan, și ai fa riseilor cari postiaŭ. Și aŭ venit și al dis lui: pentru ce învețăceii lui Ioan și ai fariseilor postesc; iar învețăceii tel nu postesc? 19 Si a dis lor Iisus: All doară pot fiii nunței să postiască pâna când este mirele cu dênșii? Câtă vre me aŭ pre Mirele cu eĭ, nu pot să pos

tiască. 20 Iar vor veni dile, când se va lua de la dênșii Mirele, și atunci vor posti întru acele dile. '21 Şi nimene nu coase petic de pânză noue la haină veche; iar de nu, își ia plinirea lui cel nou de la cea veche, și mai rea spărtură se face. 22 Si nimene nu pune vin noŭ în foĭ vechĭ; iar de nu, sparge vinul cel noŭ foií, și vinul se varsă, și foirpier; ci vinul nou în foi noi se cuvine

să se pună.

²³Şi a fost când mergea el Sâmbăta prin semănături, și a început învețăceir lur a face cale smulgênd spicele. ²⁴ lar fariseiĭ aŭ dis luĭ: vedĭ ce fac Sâmbăta, ce nu se cuvine? 25 Iar el a dis lor: Aŭ nici o dată n'ați cetit ce a făcut David, când a avut lipsă, și a flămândit el și cei ce era cu dênsul? ²⁶ Cum a întrat în casa lui Dumnedeŭ, in vremea lui Aviatar arhiereului, și pânile punerei înainte le-a mâncat, care nu se cădea să le mănânce, fără numai preoților, și a dat și celor ce era Impreună cu el. 27 Și a dis lor: Sâmbăta pentru om s'a făcut; iar nu omul

pentru Sâmbătă. 28 Drept acea domn este fiiul omuluĭ și al Sâmbeteĭ.

garagi al anon agang obeits CAP. III

Pentru eel ce avea mâna uscată; pentru alegerea Apostolilor; pentru mumă și fraţi.

SHEET THE SOUTH OF THE BOST LINE TO ¹ Si a întrat iarăși în Sinagoga; și era acolo un om avênd mâna uscată. ² Şi îl pândia pre dênsul de îl va vindeca pre el Sâmbăta, ca să-l vinui ască pre el. 3 Si a dis omuluĭ celuĭ ce avea mâna uscată: rădică-te în mijloc. 4 și a dis lor: Se cuvine Sâmbăta a face bine, séŭ a face reŭ? Suflet a mântu, séŭ a pierde? Iar eĭ tăcea. 4 Si căntând spre ei cu mânie, întristându-se pentru împetrirea inimii lor, a dis omului: Intinde-ți mâna ta, și o a întins și a venit mâna lui la starea cea dintăi sănetoasă ca și ceealaltă.

6 Si eşind fariseiĭ, îndată aŭ făcut sfat cu Irodianii împrotiva lui, ca să-l piardă pre dênsul. 7 Iar Iisus s'a dus cu învěțăceii sei către mare, și după dênsul aŭ mers multime multă din Galilea, și din Iudea. 8 Si din Ierusalim, și din Idumea, și din ceea parte de Iordan și cei d'împrejurul Tirului și al Sidonului, multime multă, audind câte făcea, au venit cătră dênsul. 9 Si a dis învețăcelor sei, ca să stea corăbioara aproape de el pentru popor ca să nu-l împresoare pre el. 10 Că pre mulți a vindecat cât năvălia spre el, ca să se atingă de dênsul câți aveaŭ chinuri. 11Si duhurile cele necurate când îl vedea pre el, cădea înaintea lui și striga, grăind: că tu ești fiiul lui Dumnedeu. 11 Si mult îi certa pre dênșii ca să nu-l facă arătat pre el.

18 Si s'a suit la munte, și a chiemat pre carii a vrut el însuși, și a venit la dênsul. 14 Si a făcut doĭ-spre-dece ca să fie cu el, și să-ĭ trimiță pre dênșii să predice. 15 Si să aibă putere a vindeca boalele, și a goni dracii. 18 Si a pus lui Simon numele Petru. 17 Si pre Iacob al lui Zevedei, și pre Ioan

fratele luï Iacob. (Si le-a pus lor nu. mele Voanerghes, adică fiir tunetului. 18 Si pre Andrei, și pre Filip, și pre Var tolomei, şi pre Matei, şi pre Toma și pre Iacov al lui Alfeŭ, și pre Tadeŭ și pre Simon Cananitul. 19 Si pre Iuda Iscarioteanul, carele l-a și vêndut pre el.

20 Si a venit în casă. Si iarăși s'a adunat poporul cât nu putea eĭ nici pâne să mănânce. 21 Si audind cei ce era despre dênsul, aŭ eşit să-l apuce pre el, că grăia, că nu 'și este în fire. 22 Si cărturarii cei ce se pogorîse din Ierusalim, dicea, cum că Veelzevul are, și cum că cu domnul dracilor scoate dracii. 23 Si chiemându-i pre dênșii, în pilde grăia lor: cum poate satana să scoață pre satana? 24 Si dacă împerăția se va împerechia între sine, nu poate să stea împerăția aceea. 25 Si dacă casa se va împerechia între sine, nu poate să stea casa acea. 26Si daca satana s'a sculat însuși asupra sa, și s'a înperechiat, nu poate să stea, ci are sfîr 27 Nimene nu poate să jefuiașcă

vasele celui tare, întrând în casa lui, de nu va lega întâi pre cel tare; și a-

28 Amin grăesc voî, că toate pecatele tunci va jefui casa lui. se vor erta fiilor oamenilor, și hulele ori câte vor huli. 29 Iar cine va huli împrotiva sântului Duh, n'are ertare în veac, ci este vinovat judecăței de ve-30 (Pentru că dicea: duh necurat are.) 31 Deci aŭ venit frații și muma luĭ, și stând afară, aŭ trimis la el, chiemându-l pre dênsul. 32 Şi şedea poporul împrejurul lui, și aŭ dis lui: Iată muma ta și frații tei, și surorile tale afară, te caută pre tine. 33 Si a respuns lor, graind: Cine este muma mea și frații mei? 34 Si căutând la cei ce ședea împrejurul lui, a dis: lată muma mea și frații mei. 36 Că ori cine va face voia lui Dumnedeu, acela fratele meŭ, și sora mea, și muma mea este. tob a is mid trouming of tubbo s

fualtandurse si crescent: si su ndus ta, o suti. Sidican lor: Cola ce an

CAP. IV.

Pentru pilda seminţei; pentru certarea vêntului și a mărei.

1 Şi iarăși a început a înveța lângă mare; și s'a adunat la dênsul popor mult, cât a întrat el în corabie, și a șe. dut pre mare; și tot poporul sta pre uscat lângă mare. 2 Si îi înveța pre dênșii în pilde mult; și grăia lor întru învețătura sa, 3 Ascultați : Iată, a eșit semănătoriul să sémene. 4 Si a fost când semăna, una adecă a cădut lângă cale, și a venit paserile și o aŭ mâncat pre dênsa; Iar alta a cădut pre pietriși, unde n'avea pămênt mult și îndată a resărit, pentru că n'avea păment adênc. 6 Deci resărind soarele s'a pălit, și pentru că n'avea rădăcină s'a uscat. Ilar alta a cădut în spini; și s'a înălțat spinii, și o aŭ înecat, și n'a dat rod. 8 Iar alta a cădut în pămênt bun, și a dat roadă înălţându-se și crescênd; și aŭ adus una treĭ-decĭ, iar alta şése-decĭ, iar alta, o sută. 9 Si dicea lor: Cela ce are urechi de audit, audă.

10 Iar când a fost deosebi, l-aŭ întrebat pre el de pildă cei ce era lângă el împreună cu cei doi-spre-dece. 11 Si le-a dis lor: Voî s'a dat a ști taĭna Impěrăției lui Dumnedeu; iar celor de afară toate în pilde sînt lor. 12 Ca privind să priviască, și să nu vadă; Şi a udind să audă, și să nu înțeleagă; ca nu cumva să se întórcă și să se ierte lor pecatele. 13 Si le-a dis lor: Aŭ nu știți pilda aceasta? Si cum veți înțelege toate pildele?14 Semănătoriul seamănă cuvêntul. 15 Si aceștia sînt cei de lângă cale, unde se seamănă cuvêntul; și când îl aud îndată vine satana, și ĭa cuvêntul carele este semanat întru inimile lor. 16 Si aceștia sînt așijderea cei ce se seamănă pe petriși, carii când aud cuvêntul, îndată cu bucurie îl primese pre el. 17 Şi nu aŭ rădăcină întru sinesi, ci sînt pănă la o vreme; după acea făcêndu-se necaz, séŭ goană pentru cuvênt, îndată se smintesc. 18Şi aceștia sînt cei ce se seamănă în spini, carii aud cuvêntul; 19 Dar grijile veacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, și pofta celoralalte întrând, înneacă cuvêntul, și se face neroditoriă. 2ºSi aceștia sînt cei semănați în pămênt bun, cari aud cuvêntul, și îl primesc, și aduc roadă, unul trei-deci, iar altul șese-decĭ, iar altul o sută. 21 Si dicea lor: Aŭ doară făclia vine ca să se pună supt obroc, séŭ supt pat? Aŭ nu ca să se pună în sfeșnic? 22 Că nu este ceva tăinuit, care să nu se vădească; nici a fost ascuns, ci ca să vie întru, arătare. 23 De are cineva urechi de audit audă.

24 Si dicea lor: Vedeți de audiți; cu ce měsură měsurați, se va měsura voi și se va adăoga voî celor ce audiți. 25 Că cel ce are, i-se va da luĭ; iar cel ce n'are, și ce are, i-se va lua dela dênsul. 26 Si dicea: Așa este și împerăția lui Dumnedeu, în ce chip este dacă aruncă omul semânța în pămênt. 27Si doarme și se scoală noaptea și dina, și semânța resare și crește cum nu știe el. 28 Că pămêntul din sine rodește, întâi iarba, apoi spic, după acea deplin grîŭ in spic. 29 Iar când se coace rodul, îndată

trimite secerea, că a sosit secerișul. osi dicea: Cui vom asemana împerația lui Dumnedeu, seu cu ce pildă o vom potrivi pre ea? 31 Ca grauntul de muștar, carele când se seamănă în pămênt, este mai mic de cât toate semințele pămêntului. 32 Şi dacă se seamănă, crește, și se face mai mare de cât toate buruenile, și face ramuri mari cât sub umbra lui pot să locuiască paserile ceriului. 33 Si cu pilde ca acestea multe grăia lor cuvêntul, precum putea a audi. 34 Iar fără de pilde nu grăia lor, iar deosebi învețăceilor seĭ le deslega toate.

35 Si a dis lor, în diŭa acea, făcêndu-se seară: să trecem de ceea parte. Si lăsând el poporul l-a luat pre dênsul așa precum era în corabie; și era și alte corăbii cu dênsul. 37 Si s'a făcut vifor mare de vênt; iar valurile întra în corabie, cât mai se umplea ea. ¹⁸Si el era la cârmă dormind pre căpătâi; și l-aŭ deșteptat pre el, și i-aŭ dis lui: Invețătorule, au nu-ți este grijă că perim? 39 Si sculându-se a certat vêntul, și a dis mărei: taci, în. cetează; și a stătut vêntul, și s'a făcut liniste mare. 40 Si a dis lor: Ce sîn. teți așa fricoși? Cum nu aveți credință? 41 Si s'aŭ înfricoșat cu frică mare și grăia unul către altul: oare cine este acesta? Că și vêntul și marea îl ascultă pre el.

- and the tor CAP. V. II die s

Pentru Legheon; pentru fiica mai-mare lui Sinagogei; pentru ceea ce îi curgea sânge.

and a street of the control of the pilde

1 Si a venit de ceea parte de mare, în laturea Gadarenilor. 2 Si eșind el din corabie, îndată l-a întimpinat pre el un om din mormênturi cu duh ne curat; 3 Carele avea locuința în mormênturi, și nici cu lanțuri de fier nimenea nu putea să-l lege pre el. 4 Pentru că de multe ori fiind legat cu o bezi și cu lanțuri de fier, se rupea de el lanțurile, și obezile se sfărâma, și nimenea nu putea să-l domoliască pre dênsul. Si pururea noaptea și dius

era prin munți și prin mormênturi strigând, și tăindu-se de petre. 6 Iar vědênd pre Iisus de departe, a alergat și i-s'a închinat lui. 7 Şi strigând cu glas mare, a dis: ce este mie și ție Iisuse fiule al lui Dumnedeŭ celui înalt? Juru-te pre tine cu Dumnedeŭ, să nu mĕ muncești pre mine. 8 Căci grăia lui: Eși duh necurat din om. 9 Si 1-a întrebat pre el: Cum îți este numele? Si-a respuns, dicend: Legheon 'mi este nunele, că mulți sîntem. 10 Și îl ruga pre el mult ca să nu-i trimiță pre dênșii afară din laturea acea. 11 Si era acolo lângă munte, o turmă mare de porci păscênd. 12 Si l-a rugat pre dênsul toți dracii, dicênd: trimite-ne pre noi în porci să întrăm într'ênșii; și i-a slobodit pre ei Iisus îndatăși. 13 Si eșind duhurile cele necurate aŭ întrat în porci; și s'a pornit turma de pre țermuri m mare (și era ca la doe mii), și s'aŭ înecat în mare. 14 Iar cei ce păștea porcii aŭ fugit, și aŭ vestit în cetate și în sate; și aŭ eșit să vadě ce este cea ce 8'a făcut. 15 Și aŭ venit cătră Iisus, și aŭ vedut pre cel ce fusăse îndrăcit, șe. dênd îmbrăcat și întreg la minte, pre cel ce avusăse legheonul, și s'aŭ spăi. mêntat. 16 Si povestea lor cei ce ve. duse ce s'a făcut celui îndrăcit, și pentru porci. 17 Şi aŭ început al ruga pre dênsul, ca să iasă din hotarele lor. 18 Si întrând el în corabie, îl ruga pre el cela ce fusăse îndrăcit, ca să fie en dênsul. 19 Iar Iisus nu l-a lăsat pre el ci 'i-a dis luï: Mergĭ în casa ta către ai tei, și vestește lor câte ți-a făcutție Domnul, și te-a-miluit. 20 Si s'a dus, și a început a predica în Decapoli, câte a făcut Iisus lui, și toți se minuna.

21 Si trecend Iisus în corabie iarăși de ceea parte, s'a adunat popor mult la el, și era lângă mare. 22 Si iată a venit unul din maĭ-mariĭ Sinagogeĭ, ca numele Iair. 23 Si vědêndu-I pre dên sul, a cădut la picioarele lui. Si îl rugă pre dênsul mult dicênd: Că fiica mea spre sfîrșit este; vino, de îți pu ne mânile pre dênsa, ca să se mântu iască, și să trăiască. 24 Si a mers cu dênsul,

25 Si după dênsul a mers popor mult și îl împresura pre el. (Si o femee pare-care fiind întru curgerea sângelai de doi-spre-dece ani; 26 Si multe pătimind dela mulți doctori, și cheltuindu-și toate cele ce avusăse, și nimic folosindu-se, ci maĭ vîrtos spre mai rěŭ viind. 27 Audind pentru Iisus, viind între popor din 'napoï s'a atins de haina lui. 28 Că dicea: că măcar de hainele lui de më voi atinge, më voi mântui. 29 Si îndatăși a secat izvorul sângelui ei, și a simțit cu corpul că s'a vindecat de boală. 30 Si îndatășī lisus cunoscênd întru sineși puterea ce a eșit din el, întorcêndu-se către popor a dis: Cine s'a atins de hainele mele? 81 Si aŭ dis lui învețăceii: Vedi poporul îmbulzindu-te, și dici: cine s'a atins de mine? 32 Si căuta împrejur să vadă pre ceea ce a făcut aceasta. ³³ Iar femeea înfricoșându-se și tremurând, știind ce s'a făcut eĭ, a venit, și a cădut înaintea lui, și i-a spus lui tot adeverul. 34 Iar el a dis eĭ: Fiică

credința ta te-a mântuit, mergi în pace, și fiĭ sănĕtoasă de boala ta.) 35Incă grăind el a venit de la mai-marele Sinagogeĭ, dicênd: că fiica ta a murit, ce mai superi pre învețătorul? 36 lar lisus îndată ce a audit cuvêntul ce s'a gră. it, a dis maĭ-mareluĭ Sinagogeĭ: Nu ta teme, crede numaï. 37 Si nu a lăsat pre nicī unul să meargă după dênsul, fără numai pre Petru, și pre Iacov, și pre loan fratele lui Iacov. 38 Si a venit în casa maĭ-mareluĭ Sinagogeĭ, şia vê dut turburare, plângênd aceia și tânguindu-se mult. 39 Si întrând, a dis lor: Ce vě turburați și plângeți? Fecioara n'a murit, ci doarme. Si își rîdea de dênsul. 4º Iar el scoțênd afară pre toți, a luat pre tatăl fecioarei și pre mumă, și pre cei ce era cu el, și a întrat unde era fecioara zăcênd. Si apucând pre fecioara de mână, ia dis eï: Talita cumi; ce se tâlcueste: Fecipară (ție dic) scoalăte. 42 Si îndatăși s'a sculat fecioara, și umbla; că era de doĭ-spre-dece anī. Si s'a spăimântat cu spaima mare. 43 Si le-a poruncit lor

mult ca nimenea să nu știe aceasta: Si a dis, să-ĭ dea eĭ să mănânce. CAP. VI.

Pentru rândueala séŭ trimeterea Apostolilor la predicare; pentru Ioan, și pentru Irod; pentru cele cinci pâni și pentru cei doi pești; pentru umblarea lui Iisus pre mare. anti ummet rolag, niel traische

1 Si a eșit de acolo, și a venit la patria sa; și după dênsul aŭ mers învețăceii lui. 2 Şi fiind sâmbătă, a început a înveța în Sinagoga, și mulți audind, se mira dicênd: De unde 'i sînt acestuia acestea? Şi ce este înțelepciunea ce i-s'a dat lui, că și puteri ca acestea prin mânile lui se fac? 3 Aŭ nu este acesta teslariul, feciorul Marieĭ, și fratele lui Iacov, și al lul Iosi, și al lui Iuda, și al lui Simon? Și aŭ nu sînt surorile lui aicea la noi? Si se smintea întru el. Si dicea lor Iisus: Că nu este profet necinstit, fără numai în patria sa, și între rudenii, și în casa sa.

putea acolo nici o putere să facă, fai numai preste putini bolnavi puindu mânele i-aŭ vindecat pre eŭ. Si s mira pentru necredința lor, și umbi în satele cele de prinprejur învețând Si a chemat pre cei doi-spre-zece și a început a-i trimete pre denșii câte doi câte doi; și le-a dat lor putere asu pra duhurilor celor necurate. 8 Şi lea poruncit lor să nu iea nimic pre cale, fără numai toiag, nici traistă, nici pă ne, nici bani la brâŭ. 9 Ci numai în călțați cu sandali, și să nu se îmbrace cu doe haine. 10 Si graia lor: Ori unde veți întra în casă, acolo petreceți, pâni ce veți eși de acolo. 11 Și ori câți m vě vor primi pre voi, nici vor asculta pre voi, eșind de acolo, scuturați pra ful cel de supt picioarele voastre, întri mărturie lor; Amin grăesc voî: Ma usor va fi Sodomului și Gomorului diŭa judecățeĭ, de cât cetăței aceia 12 Si eșind, predica ca să se pocăiască 13Si draci mulți scotea; Si ungea cu uni de-lemn pre mulți bolnavi și îi tămi duia.

14Sia audit împeratul Irod (căci arătat se făcuse numele lui), și dicea: Că Ioan cel ce boteza s'a sculat din morți si pentru aceasta lucrează puterile întru el. 15 Alții dicea: că Ilie este; iar alții dicea: că profet este, séu ca unul din profeți. 16 Si audind Irod, a dis: Că acesta este Ioan pre carele eŭ l-am tăeat. El s'a sculat din morți. 17 Că Irod acesta trimițênd a prins pre Ioan, și l-a legat pre el în temniță, pentru Irodiada femeca lui Filip fratelui seŭ, căci o luase pre dênsa femee.— 18Că dicea Ioan lui Irod: Nu ți se cuvine să aibi pre femeea fratelui teŭ. 19 Iar Irodiada pismuia lui, și vrea să-l omoare, și nu putea. 20 Că Irod se temea de Ioan, ştiindu-l pre dênsul om drept şi sânt, și îl socotea pre el, și ascultându-l pre dênsul, multe făcea, și cu dragoste îl asculta pre el. 21 Si întêmplându-se o di cu bun prilej, când Irod făcea ospățul nașterii sale, boerilor sei si căpitanilor, și celor mai mari ai Galileei. 22 Si întrând fata Irodiadei, și Jucând, și plăcênd lui Irod și celor ce şedea cu dênsul, a dis împëratul feter Cere de la mine ori ce vei vrea, și voi da ție. 28 Si s'a jurat ei, că ori-ce vei cere de la mine voi da ție, pănă la jumătate de împerăția mea. 24 Iar ea eşind, a dis mumeï sale: Ce voi cere? [ar aceea a dis: Capul lui Ioan Botezăto. riuluï. 25 Şi întrând îndatăși cu sîr. guință la împeratul, a cerut, dicênd: voiŭ ca să-mi dai mie acum în tipsie capul luĭ Ioan Botezătoriul. 26 Şi împěratul foarte s'a întristat, dar pentruju rămênturi, și pentru cei ce ședea împreună cu dênsul, n'a vrut să-i lepede cererea. 27 Si îndată trimițênd împeratul speculator, a poruncit să aducă capul lui. 28 Iar el mergênd i-a tăiat capul lui în temniță, și l-a adus în tip sie, și l-a dat pre el feter, și fata l-a dat mumei sale. 39 Si audind învețăceil lui, aŭ venit, și aŭ rădicat corpul lui cel cădut; și l-aŭ pus pre el în mormânt 50 Si s'aŭ adunat apostoliĭ la Iisus, 81 i-aŭ vestit luï toate câte a făcut și câte a învețat. 31Si le-a dis lor: Veniți vol înșivě deosebi în loc pustiu și ve odili

niți puțin; că era mulți care venia și se ducea, și nu avea vreme nici să mănânce. 32 Si s'aŭ dus în loc pustiiŭ singuri cu corabia. 33Şi i-aŭ vedut pre dênşii poporul mergênd şi i-aŭ cunoscut pre ei mulți, și pedestri din toate cetățile alerga acolo, și mai'nainte de cât ei aŭ venit, și s'aŭ adunat la dênsul. 34 Si eșind lisus, a vědut popor mult, și i s'a făcut milă de eĭ; Pentru căcĭ era ca oile ce nu aŭ păstor; și a început a-i înveța pre dênși mult. 35 Şi iată vreme multă fiind, s'aŭ apropiat la dênsul învețeceii lui, și i-a dis lui: Că locul este pustiŭ, și iată vremea a trecut multă. * Slobodește-i pre dênșii să meargă în orașele cele din prejur și în sate să-șī empere loruși pâni; Că nu aŭ ce să mănânce. 37 Iar el respundênd a dis lor: Dați-le voi lor să mănânce. Și aŭ dis lui : mergênd poate să cumpărăm pâni de doĕ sute de dinari, și să le dăm lor să mănânce? 38 Iar el a dis lor: Câte pânī avețī? mergeți și vedeți, lar ei știind, aŭ dis: cinci, și doi pești. 39 Şi a poruncit lor să-ĭ pue pre toțī

mese, mese, pre earbă verde. 40Si aŭ şedu cete, cete, câte o sută și câte cinci-den Si luând cele cinci pâni și doi pești, ca utând la cer a bine-cuvêntat, și a frân pânile, și le-a dat înveță ceilor sei, ca săle pue înaintea lor, și pre cei doi peștii împărțit la toți. 42 Şi aŭ mâncat toți și s'aŭ săturat. 43 Si aŭ luat doĕ-spr dece coșuri pline de sfărămituri, și di pești. 44 Si era cei ce mâncase pânile

ca la cinci mii de bărbați.

- 45 Si îndată-și a silit pre învețăcei sei să între în corabie, și să meargi mai 'nainte de ceea parte la Vetsaid, până ce va slobodi el poporul. 46 % după ce i-a slobodit pre ei, s'a dusu munte să se roage. 47 Si făcêndus seară era corabia în mijlocul mărei, el singur pre uscat. 48 Si i-aŭ vedut pe dênşiĭ că se chinuesc vêslind (că era ver tulîmprotivalor); iarăîntrua patrastra ja a nopței, a venit la dênșii umblant pre mare, și vrea să treacă pe lângăel 49 Iar ei vědêndu-l pe dênsul umbland pre mare, li s'aŭ părut că este năluca și aŭ strigat. 50(Că toți l-aŭ vědut pr el, și s'aŭ turburat), și îndatăși a gra

it eu dênşii, şi le-a dis lor: Indrăsniți, eŭ it cu dengin, și de temeți. 51 Si s'a suit la dênși sint, nu vě temeți. 51 Si s'a suit la dênși în corabie; și a încetat ventul; și ei foarte preste măsură se spăimânta întru sine, și se minuna. 52 Că nu aŭ priceput din pâni; că era inima lor împetrită. 53 Si trecend aŭ venit în pamentul Ghenisaretului, și a stătut la liman. 54 Si eșind eĭ din corabie, îndatășī l-aŭ cunoscut pre el aceia 55,3i înconjurând toată laturea aceea, a început pre paturi a aduce bolnavi, unde audia că el este acolo. 56 Si orí unde întra în sate, séŭ în cetățĭ, séŭ în orașe, punea la ulițe pre cei bolnavi, și îl ruga pre el ca măcar de poalele veşmintelor lui să se atingă; și câți se atingea de el se mântuĭa.

CAP. VII

Pentru învețăcei când aŭ mâncat cu mânile nespălate; pentru călcarea poruncei lui Dumnedeŭ; pentru obiceiurile oamenitor; pentru femeea cea din Fenicia Siriei cu fata îndrăcită ; pentru vindecarea surdului ce graia cu anevoie.

1şi s'aŭ adunat la dênsul fariseii și Noul Testament

oare cariï din cărturari, care venise din Ierusalim. 2 Si vědênd pre oare care din învețăceii lui cu mânile ne curate (adecă ne spălate), mâncând pâne, i-aŭ prihanit. 3 (Că fariseii și toți Indeii de nu își vor spăla mânile până în coț nu mănâncă, țiind aședĕmântul bětrá. nilor. 4 Si din têrg, de nu se va spă. la, nu mănâncă; și altele multe sînt care aŭ luat a le ținea: spălarea paharelor, și a urcioarelor, și a căldărilor și a paturilor).

5 După aceasta l-aŭ întrebat pre el fariseii și cărturarii: pentru ce învețăceii tei nu umblă după aședemântul bětrânilor, ci cu mânile nespălate mimâncă pâne? Iar el respundend a de lor: Că bine a profețit Isaia pentru vol fățarnicilor; precum este scris: Popo rul acesta cu buzele me cinsteste; in inima lui departe stă de la mine. în zadar me cinstesc, învețând învățe turi porunci omenești; 8Că lăsând porun ca lui Dumnedeu, tineti aședemântul betrânilor; spălarea urcioarelor și a pa harelor, și altele aseminea ca acestea

multe faceți. Si dicea lor: Bine, lepădați porunca lui Dumnedeŭ, ca să pădiți așeporunca iur para discontinui vostru? 10 Ca Moisi a dis: Cinsteste pre tatăl tĕŭ și pre muma Si, cela ce va grăi de reŭ pe tatăl sĕŭ, séŭ pre muma sa, cu moarte să moară. ilar voi diceți: De va dice omul tătâne-seŭ séŭ mâne-sa: Korvan (adecă dar) este aceea cu care te-aī fi folosit de la mine. 12 Si nu 'l mai lasați pre dênsul să mai facă ceva tătâne-seŭ, séŭ mâne-sa. 3 Călcând cuvêntul lui Dumnedeŭ pentru aședemântul vostru carele ați dat, și aseminea ca acestea multe

4 Si chiemand la sine pe tot poporul, a dis lor: Ascultați-me pre mine toți și înțelegeță. 15 Nimic nu este din-afară de om, ce întră într'ênsul, care poate să spurce pre el; ci cele ce es dintr'ênsul, acelea sînt care spurcă pre om. 16 De are cine-va urechī de audit, audā. 17 Si după ce aŭ întrat în casă trăgênduse de la popor, l-a întrebat pre el înveță ceii lui pentru pildă. 18 Si le-a dis lor: Așa de ne înțelegetori sînteți și voi? Aŭ nu

vě pricepeți, că tot ce întră în om din afară, nu poate să'l spurce. 19 Că în pântego întră în inima lui, ci în pântece și ese pe afedron, curățind toate bucatele 20Si dicea : Că ceea ce ese din om, aceea spurcă pre om. 21 Că din lăuntrudinini. ma oamenilor es gândurile celerele prea-curviile, uciderile; 22 Furtişagu. rile, asupririle, vicleșugurile, înșelăcia nile, învierșunările, ochiul viclean, hula, trufia, nebunia. 23 Toate relele aces. tea es din lăuntru, și spurcă pre om.

24Si sculându-se de acolo, s'a dus în hotarele Tiruluĭ și ale Sidonuluĭ. Si intrând în casă, vrea să nu știe nimene de el, și nu a putut să se tăinuiască; 25 Că audind o femee pentru dênsul, a căria fiică avea duh necurat, viind a cădut la picioarele lui; 26 (Si era femeea Elină, de neam din Fenicia Siriei); Si îl ruga pre el ca să goniască dracul din fiica eĭ. 27 Iar Iisus a dis ei: Lasă să se sature întâi fiii; că nu este bine a lua pânea fiilor, și a o arunca 28 Iar ea respundênd a dis cânilor. lui: Adeverat Doamne, că și cânii sul

masă mănâncă din sfărămiturile fiilor. **- 165** masa mande et: Pentru acest cuvênt mergi; a eșit dracul din fiica ta. mergênd la casa sa, a aflat pre dracul

eșit, și pre fiică zăcênd în pat. sil, și proprie și eșind din hotarele Tirului și ale Sidonului, a venit la marea Galileei, în mijlocul hotarelor Decapoliei. aŭ adus la dênsul un surd grăind anevoe, și l-aŭ rugat pre dênsul, ca să-șī pue Mâna pre el. 33 Si luându-l pre el din multime deosebí, a pus degetele sale în urechile lui; și scuipând s'a atins de limba lui. 34 Si căutând la cer, asaspinat, și a dis lui: Effatha, ce este deșchidete. 35 Si îndatăși s'aŭ deschis audurile lui, și s'a dezlegat legătura limbei lui, și grăia drept. a poruncit lor, ca să nu spue nimenui, ci pre cât el le poruncia lor, ei mai mult vestĭa; 37 Si maĭ mult se mira, dicênd: Toate le-aŭ făcut bine, și pre surdĭ í-a facut de aud, și pre muți de grăesc.

CAP. VIII

Pentru cele sépte pânt; pentru cet ce cer semn din cer; pentru aluatul fariseilor; pentru cel orb; pentru întrebarea ce a făcut Irsus în Cesarea lui Filip, cine ît die a fi; pentru certarea lui Petru.

1 In dilele acelea fiind popor mult foarte, și ne avênd ce mânca, chiemând Iisus pre învěțăceiĭ seĭ, le-a dis lor: 2 Milă îmī este de popor, că iată trei dile sînt de când așteaptă lângă mine, și n'aŭ ce mânca. 3 Si de îi voii slobodi pre dênșii flămândi la casele lor, vor slăbi pe cale; Că unii dintr'ênșii aŭ venit de departe. 4 Si a respuns lui învețăceii lui: De unde pre aceștia va putea cine-va să 'i sature de pâne aici în pustie? 5 Si a întrebat pre ei Câte pâni aveți? Iar ei aŭ dis: Sépte. 6 Si a poruncit poporului să șeadă pre pămênt; Si luând pre cele şépte pânl, multamind, afrant, și adat înveță ceilor casă le pue înainte; Si leau pus înaintes poporului. 7 Si avea și puțini peștișori

Si bine-cuvêntând a dis să'i pue și pre aceia înaintea lor. 8 Si aŭ mâncat și s'aŭ săturat; Si aŭ luat remășițe de sfărămituri, șépte coșnițe. 9 Si era cei ce mâncase ca patru mii; și i-a slobodit pre ei. 10 Si îndatăși întrând în corabie cu învețăceii sei, a venit în

părțile Dalmanuthei. n și aŭ eșit fariseii, și aŭ început a se întreba cu dênsul, cerênd de la dênsul semn din ceriŭ, ispitindu-l pre el. " și suspinând cu duhul seŭ, a dis: Pentru ce neamul acesta semn cere? Amin dic voî: Nu se va da neamuluĭ acestuia semn. 13 Si lăsându-i pre dênșii a întrat iarăși în corabie, și a trecut de ceea parte. 14 Și învețăceii lui uitase să ĭea pâne, și maĭ mult de cât o pâne un avea cu dênșii în corabie. 15 Şi le-a poruncit lor, dicênd: Căutați de ve păziți de aluatul fariseilor, și de aluatul lui Irod. 16 Şi cugeta, unul către altul dicênd: Că pâne n'avem. 17 Iar lisus cunoscênd a dis lor : Drept ce engetați că pâne nu aveți? Incă nu Intelegeți, nici pricepeți? încă împeaudiți? Şi nu vě aduceți aminte. 19 Cin le a întrebat pre învețăceii sei, 28 Iar am frânt pre cele cinci pâni la le cinci mii, câte cosure pâni la le respuns: Ioan Botezătoriul; și am frânt pre cele cinci pâni la le cinci miĭ, câte coşuri pline de se li cinci iar alții, unul din profeți. le cinci mii, câte coşuri pline de să lor: Cine di lor: C rămituri ați luat? 20 Dis-aŭ lui: Do si el le-a dis lor: Dar voi cine diceți spre-dece; Şi când pre cele sont spre-dece; Şi când pre cele sépte, la cele patru mii, câte coșnițe pline de să lui: Tu esti Christosul. rămituri ați luat? Iar ei aŭ dis: Septe. 21 Si le-a dis lor: Dar cum înc

nu înțelegeți?.

22 Si a venit în Betsaida; Si ĭ-a2 dus lui un orb, și l-a rugat pre ele să se atingă de dênsul. 23 Si apucân pre orbul de mână, l-a scos pre el afară din sat; și scuipând pre ochii la și puinduși mânele pre el, l-a între bat de vede ceva. 24 Si rădicânduși 25 După aceasta iarăși 'și-a pu mânele pre ochiĭ luĭ, și l-a făcut del vědut; Si s'a îndreptat și a vědut lum nat pre toți. 26 Si l-a trimis pre el casa sa, dicênd: Nici în sat să între nici să spuĭ cuĭ-va în sat.

27 Si aŭ eșit Iisus, și învețăceil

trită aveți inima voastră? vênd, nu vedeți? Şi urechi avênd, nu vedeți? Şi urechi avênd, nu ve aduceți avênd, în satele Cesariei lui Filip; și pre ca-audiți? Şi nu ve aduceți avend avend în satele Cesariei lui Filip; și pre ca-audiți? Şi nu ve aduceți avend avend în satele Cesariei lui Filip; și pre ca-audiți? Şi nu ve aduceți avend avend în satele Cesariei lui Filip; și pre ca-audiții? Şi nu ve aduceți avend avend în satele Cesariei lui Filip; și pre ca-audiții sei, dicênd audiții și nu ve aduceți avend vênd, nu vedeți? Şi urechi avênd la satele Cesariei lui Filip; şi pro audiți? Şi nu ve aduceți aminte. 19 Cine dic oamenii că sînt eŭ? 28 Iar le cine cine cele cine încării că sînt eŭ? 28 Iar Botezătoriul; și că sînt eŭ? Si respundênd Petru, a dis

30 Si ĭ-a oprit pre eĭ, ca să nu spue nimenui pentru densul. 31 Si a început a-i înveța pre ei, că se cuvine fiiul omului multe a pătimi, si a se defăima de bětrâní, și de archiereí, și de cărturari, și a se omorî, și după trei dile a învia. 32 Si de față cuvêntul acesta graia. Si apucându-l pre el Petru, a început a-i sta lui împrotivă. 33 Iar el întorcêndu-se și căutând spre închiĭ, a dis: Vĕd oameniĭ ca copacii ur větăceiĭ seĭ, a certat pre Petru, dicênd: Mergi după mine satano. Că nu engeți cele ce sînt ale lui Dumnedeu, cocele ce sînt ale oamenilor.

34 Si chemând la sine pre popor împreună cu învețăceii sei, a dis lor: Cela ce voiește să vie după mine, să se lepede de sine, și să-și ĭea crucea sa, și să-

'mī urmeze mie. 35 Că cine va vrea să-și mântuiască sufletul seŭ, pierdel va pre el. Iar cine 'şī va pĭerde şu. fletul seŭ pentru mine și pentru evan ghelie, acela 'l va mântui pre el. 36 (% ce va folosi omuluï, de ar dobândi lu mea toată, și își va perde sufletul seu 37 Séŭ ce va da omul schimb pentra sufletul seŭ?. 38 Că cine se va rușina de mine, și de cuvintele mele, în tru acest neam prea-curvar și pecătos, și fiiul omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui seŭ ca sânții îngeri.

CAP. IX.

Pentru shimbarea la față a lui Iisus; pentru cel lunatic; pentru învețăcei când să prigonea între sine, cine ar fi mai mare, pentru ferirea de scandal.

1 Si le dicea lor: Amin grăesc voî ca sînt unii din cei ce staŭ aici, carii ni vor gusta morte, pănă când vorvedea lu-

pěrăția lui Dumnedeŭ viind întru putere.

pěrăția lui Dumnedeŭ viind întru putere.

perăția lui Dumnedeŭ viind întru putere.

perăția lui Dumnedeŭ viind întru putere.

perăția lui Dumnedeŭ viind întru putere.

pro lui putere. Petru, și pre Iacob și pre Ioan; Si I-a suit pre dênși în munte înalt deosebi singuri, și s'a shimbat la față înaintea ³Si hainele lui era strălucind, albe forte ca zăpada, în ce chip 'nălbitoriĭ pre pămênt nu póte să 'nălbiască. 4 Si s'a arătat lor Ilie împreună cu Moisi; și grăia cu Iisus. 5 Si respundend Petru a dis lui Iisus: Invețatorule, bine este noî a fi aici; și să facem treĭ colibĭ: Ție una, și lui Moisi una, și lui Ilie una. Că nu știa ce grăia, că era înfricoșați. 7 Si s'a făcut nor umbrindu-i pre ei; și a venit glas din nor grăind : Acesta este fiiul meŭ cel íubit, pre acesta ascultați. 8 Si de năprasnă căutând ei imprejur, pre nimenea nu aŭ mai vedut, ci numai pre Iisus împreună cu dênșii. lar pogorînduse ei din munte, le-a poruncit lor ca niměnui să nu spună cele ce aŭ vedut, fără numai când fiiul omu. lui va învia din morți.

10 Si aŭ ținut cuvêntul între sine întrebându se : Ce este aceea a învia

din morti. 11 Si l-a întrebat pre el, cênd: Căci dic cărturarii, că Îlie să cu vine să vie mai 'nainte. 12 lar el res. pundênd, a dis lor: Ilie viind mai 'nainte va aședa toate; Si cum este scris de fiiul omului, ca să pătimiască multe, și să fie defăimat. 13 Ci dic voî că și Ilie a ve. nit, și aŭ făcut lui câte aŭ vrut, cum este scris de el. 14 Si viind la învețăcei a vědut mult popor împrejurul lor și cărturari întrebându-se cu dênșii. 15 Si înaată tot poporul vedêndu-l pre els'ai spăimântat; și alergând s'aŭ închinat luí. 16 Si a întrebat pre cărturari, ce vě întrebați între voi?

17 Si respundend unul din popor, a dis învețătorule, am adus prefiiul meŭ latine avênd duh mut. 18 Si orī unde îl apucă pre el îl sdrobește, și face spume și scrâșnește cu dinții sei, și se usuch și am dis învețăceilor tei să-l scoața şi n' aŭ putut. 19 Iar el respundênt a dis lui: O neam necredincios! Pan când voiŭ fi cu voi? Până când voiŭ st feri pre voï? aduceți-l pre el la mine 20 Si l-a adus pre el la densul. Si veden

dul pre dênsul îndată duhul 1-a scuturat pre el; și cădênd la pămênt rat pro de spumênd. 21 Si a întrebat pre tatal lui: Câtă vreme este de când i s'a făcut lui aceasta? Iar el a dis: din copilărie. 22 Si de multe ori pre el și în foc l-a aruncat și în apă, ca să-l' piardă ; ci de poți ceva, ajută-ne noî, fiindu-ți milă de noi. 28 lar Iisus i a dis lui: De poți crede, toate sînt cu putință credinciosului. 24 Si îndată strigând cu lacrîmi tatăl copilului, a grăit : Cred Doamne, ajută necredinței mele. 25 Iar vědênd Iisus, că năvălește poporul, a poruncit duhului celui necurat, dicênd lui: Duh mut şı surd, eŭ ție îți poruncesc, eși dintr'ênsul și de acum să nu mai întri în el. Si strigând, și mult scuturându-l pre el, a eșit ; Si s'a făcut ca un mort, că mulți dicea că a murit. 27 Iar Iisus apueându-l pre el de mână, l-a rădicat, și s'a sculat. 28 Si intrând el în casă, învețăceii lui l-a întrebat pre dênsul deosebi: Pentru ce noi nu am putut sa-l scoatem pre el? 29 Iar el a dis lor:

Acest neam cu nimic nu poate esi fără numai cu rugăciune și cu post 30 Si de acolo eșind, mergea prin Ga. lileea, și nu vrea ca să-l știe cineva, 1101 înveța pre învețăceii sei, și dicea lor Că fiiul omului se va da în mânele 0amenilor, și'l vor omorî pre el; și după ce îl vor omorî, a treia di va învia 32 lar ei nu înțelegeaŭ cuvêntul, și se

temea să'l întrebe pre el.

33 Si a venit în Capernaum; și fiind în casă, í-aŭ întrebat pre dênșii: De ce vě prigoniați pre cale? 34 Iar ei aŭ tăcut, că se pricise pre cale unul cu altul, cine ar fi maï mare. 35 Si ședênd a chiemat pre cei doi-spre-dece, și le-a dislor. Cela ce va să fie întâiu, să fie mai pre urmă de toți, și tuturor slugă. 36 Siluând un prunc, l-a pus pre el în mijlo cul lor; Si luându-l în brațe, a dis lor. 37 Orī cine va primi pre unul dintra acești prunci întru numele meŭ, pre mine me primește; Si ori cine primeș te pre mine, nu primeste pre mine, a pre cel ce m'a trimis pre mine. 88 Si a respuns Ioan luï, dicend: In

rětătorule, am vědut pre oare-cine întru Numele teu scoțend dracii, carele nu vine după noi; și l-am oprit pre el, eğel nu vine după noi. 39 Tar Tisus a dis: nu-l opriți pre el; că nimenea nu este, carele va face putere întru numele meŭ, și să poată lesne a më grăi de reŭ. 40 Ca cel ce nu este împrotiva noastră, pentru noi este. 41 Că ori-cine va adăpa pre voi cu un pahar de apă întru numele meŭ, căci ai lui Christos sînteți, amin grăese voî: Nu'și va perde plata sa.

42 Si ori c ne va sminti pre unul dintre acesti mici carii cred în mine, mai bine ar fi lui de'şi-ar lega o peatră de móră împrejurul grumazului seŭ, și să se arunce în mare. 43 Si de te smi it ste pre tine mâna ta, tae-o pre ea; că mai bine îți este ție, ciung să întri în viață, de cât doe mâni avend să întri în Gheena, în focul nestins.44 Unde viermele nu moare, si focul nu se stinge.

"Si de te sminteste pre tine piciorul ten, tae-l pre el ; că mai bine îți este le să întri în viață șchiop, de cât doğ picioare avênd, să fii aruncat în Gee. na, în focul ne stins. 46 Unde vierme. le lor nu moare, și focul nr să

le lor nu moare, și focul nu se stinge.

47 Si de te smintește pre tine ochiul
teŭ, scoate-l pre el. Că mai bine îți este
ție cu un ochiu să întri întru împerăția lui Dumnedeu, de cât doi ochi avênd
să fii aruncat în Gheena focului. 48 Unde viermele lor nu moare, și focul nu
se stinge.

49 Că fiește cine cu foc se
va săra; și toată jertfa cu sare se va
săra.

50 Bună este sarea; Iar de va fi
sarea nesărată, cu ce o veți îndulci pre
aceasta? Aveți întru voi sare, și pace
aveți între voi.

CAP. X

Pentru ceĭ ce aŭ întrebat pre lisus de să cade bărbatuluĭ să'şĭ lase femeia; pentru punerea mânilor luĭ lisus pre copii; pentru bogatul ce a întrebat pre lisus de bine va face; pentru suirea luĭ lisus în le rusalim spre patimă; pentru fiiĭ luĭ Zeve deĭ; pentru Vartimeŭ orbul.

Bi de acolo sculându-se, a venit în hotarele Iudeei, de ceea parte de Iordan

şi iarăși s'a adunat popor la dênsul; şi precum îi era obiceiul, iarși îi în-

Si apropiindu-se fariseii l-a întrereța pre ex. bat pre el: Oare să cade bărbatului să-'și lase femeea, ispitindu-l pre el. 3Iar el respundend, a dis lor: Ce a poruneit voi Moisi? 'dar ei aŭ dis: Moisi a dat voe, să-ĭ scrie carte de despărțire, și să o lase. 5 Şi respundênd Iisus, a dis lor: După învêrtoșarea inimei voastre a scris voî porunca aceasta. 6 Iar din începutul zidireĭ, bărbat și femee i-aŭ făcut pre eĭ Dumnedeŭ. 7 Pentru aceasta va lăsa omul pre tatăl seŭ și pre muma sa, și se va lipi de femeea sa. 8Şi vor fi amândoĭ un corp. Pentru aceea nu mai sînt doi, ci un corp. 9 Deci ce a împreunat Dumnedeŭ, omul să nu desparță. 10 Si în casă iarăși l-a întrebat pre el învețăceii lui de aceasta. a dis lor:

Ori cine își va lăsa femeea sa, și va lua alta, prea-curvește cu dên-sa. Si femeea de își va lăsa bărbatul și va mărita după altul, prea-curvește. Si aducea la dênsul pruncii ca să.

se atingă de eĭ; iar învețăceii certa pre cei ce îi aducea. 4 Iar vedênd li. sus nu 'ı-a părut bine, şi a dis lor: La sați pruncii să vie la mine, și nu-i o priți pre ei : Că a unora ca acestoraes te împerăția lui Dumnedeu. 15 Că a. min dic voî: Orī cine nu va primi îm. pěrăția lui Dumnedeŭ ca pruncul, m va întra întru ea. 16 Si luându-i în bra te, 'şì-a pus mânile peste eĭ, şi 'i-a li

ne-cuvêntat pre dênşiĭ.

17 Si eşind el în cale, alergând oare-ane și îngenunchind înaintea lui, îlîr treba el, dicênd: Învețătorule bune! voiu face ca să moștenesc viața vecinică 18 Iar Iisus a dis luï: Ce 'mī dieī but nimenea nu este bun, fără numai unu Dumnedeŭ. 19 Poruncile stiĭ: Să nu cur vești, să nu ucidi, să nu furi, să nu fl mărturie mincinoasă, să nu răpești, eil steste pre tatăl teŭ și pre muma ta větětom le větatorule, toate acestea le-am pazil din tinerețile mele. 21 Iar lisus cal tând spre el, l-a iubit pre dênsul, 'ī-a dis luĭ: Incă una îțī lipsește: Merg

vindeți câte aĭ, și le dă săracilor, și veĭ avea comoară în cer; și luând crucea vino, urmează mie. 22 Iar el întristându-se de cuvêntul acesta, s'a dus mâhnit; pentru că avea avuții multe. 23 Si căutând lisus, a dis învețăceilor sei : Cât de anevoe vor întra întru împerăția lui Dumnedeŭ cei ce aŭ avuții! 24 Iar învěțăceii se spăimânta de cuvintele lui; Iar Iisus iarăși respundênd, le-a dis lor: Fiilor, cât de anevoe este să între întru împerățiea lui Dumnedeŭ cei ce se nădějduesc întru avuții! 25 Mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, de cât bogatul a întra întru împerăția lui Dumnedeŭ. 26 Iar ei mai mult se îngrezia, dicênd unul cătră altul: Si cine poate să se mântuïască? Si căutând Iisus la dênșii, a dis: La oameni este cu neputință, dar nu la Dumnedeŭ. Că la Dumnedeŭ toate sînt cu putință. 28 Si a început Petru a dice lui: Iată noi am lăsat toate, și am urmat ție. 29 Si respundênd Lisus a dis: Amin graesc voî: nimenea nu este carele şī-a lăsat casă, séŭ frațĭ, séŭ surorĭ, séŭ tată:

séŭ mumă, séŭ femee, séŭ feciori, séi 3º Si să nu iea însutite acum în vre. mea aceasta, case și frați și suroriși tată și mumă și feciori și holde cu go. niri și în veacul cel viitor viața vecini. că. 31 Si mulți dintâi vor fi pre urmă și de pre urmă, întâi. 32 Si era pre cale suindu-se în Ierusalim; și mergea Iisus înaintea lor; iar eĭ se spăimân. ta; și mergênd după dênsul, le en frică.

33 Si luând iarăși pre cei doi-spre-de ce a început a le spune lor cele ce era să i-se întâmple lui; că iată ne sum în Ierusalim, și fiiul omului se va da archiereilor, și cărturarilor; și-l vor judeca pre el spre moarte, și-l vor da pre el neamurilor. 34 Si îl vor batjo cori pre el, și îl vor bate pre el, și îl vor scuipa, și-l vor omorî pre el, și a treia di va învia. 35 Si a venit la el lacov și Ioan fiii lui Zevedei, dicêndi Invetatorule, voim ca cea ce vom cere să ne faci noî. 36 Iar el a dis lor: Ce vo iți să ve fac voî? 37 Iar ei a dis lui: Da

ne noî, ca să ședem, unul de a dreapta holde, pentrumine și pentru Evanghelie mea aceasta, case și c acum în rea ta, și altul de a stânga ta, întru mărirea ta, întru m ta, 38 Iar lisus a dis lor: Nu știți ce eereți; puteți să beți paharul carele eŭ beaŭ? și cu botezul cu carele eŭ mě botez, să vě botezați? 39 Iar eĭ aŭ dis luĭ: Putem. Iar Iisus a dis lor: Paharul, pre carele eŭ beaŭ, cu adeverat îl veți bea; și cu botezul, cu carele eŭ më botez, vë veți boteza. 1º Iar a ședea de a dreapta mea, și de a stânga mea nu este al meŭ a-lu da, ci celor ce s'a gătit. 41 Si audind cei dece, aŭ început a se mânia pre Iacob si pre Ioan. 42 Iar Iisus chiemându-i pre dênșii la sine le-a dislor: Stiți că cei ce li se pare că sînt începetori ai neamurilor, le stepânesc pre ele; și cei mai mari ai lor le domnesc pre dênsele. 43 Iar întru voi nu va fiașa; ci carele va vrea să fie mai mareîntre voi, să fie voî slugă. 44 Si carele va vrea să fie între voi întâiŭ, să fie tuturor slugă. 45 Pentru că și fiiulomului nu a venit ca gă-ĭ slujĭască lui; ci ca să slujiască el, și să'şi dea sufletul sei rescumpărare pentru mulți.

46 Si a venit în Ierihon; şi eşind el din Ierihon şi învețăceii lui și popor mult, Vartimei orbul, fiiul lui Timei ședea lângă cale cerșind. 47 Si an. dind că Iisus Nazarineanul este, a în. ceput a striga, și a dice: Iisuse fiul luĭ David, miluește-mĕ. 48 Si îl cer. ta pe dênsul mulți ca să tacă; iarel a mult mai vîrtos striga: Fiul lui Davil milueşte-mě. 49Si stând Iisus, a dissichieme pre el; şi aŭ chiemat pre orbul, dicêndu-i lui: Indrăznesce, scoală-te, că te chiamă. 50 Iar el lepădându-și haina sa, s'a sculat și a venit la lisus 51Si respundênd Iisus, 1-a dis lui: Ce voești să-ți fac ție? ĭar orbul ĭ-a dis lui! Invetatorule, ca să věd. 52 Iar Iisus ĭ-a dis luĭ: Mergĭ, credința ta te-a mântuit. Si îndatăși a vedut, și a mers după Iisus în cale.

CAP. XI.

Pentru mânzul asineĭ; pentru smochinul cel uscat; pentru zarafii ce s'aŭ scos din biserică; pentru nădejdea cea întru Dumuedeŭ; pentru ne pomenirea de reŭ și pentru ertarea greșalelor; pentru arhiereit și betrânit ce aŭ întrebat pre Domnul de puterea lui.

Si când s'a apropiat de Ierusalim, în Vitsfaghi și Vitania cătră muntele maslinilor, a trimis doi din învețăceii seĭ. 2 Si a dis lor: Mergeţĭ în satul carele este înaintea voastră, și îndatăși întrând într'ênsul, veți afla un mânz legat, pre carele nimeni din oamem nu aŭ ședut; deslegându-l pre el, să-l aduceți. 3 Si de va dice voî emeva; de ce faceți aceasta, să diceti: că Domnului trebuește; și numai de cat îl va trimite pre el aici. 4 Si aŭ mers, și aŭ aflat mânzul legat lângă ușă afară la respântie; și l-a deslegat pre el. 5 Lar oare-carii din cei ce sta a colo aŭ dis lor: Ce faceti de desle. gați mânzul? 6Iar ei aŭ dis lor precum le poruncise Iisus; și ĭ-aŭ lăsat pre eĭ. 7 Si aŭ adus mânzul la Iisus, și'și a pus pre el hainele sale; și a ședut pre dênsul. 8 Si mulți așternea vestmintele sale pre cale; iar alții tăea stâlpări din copaci și le așternea pre cale. 9 Si ceĭ ce mergea înainte, și cei ce venia pre urmă, striga, dicênd: 0sana bine este cuvêntat cel ce vine întru numele Domnului. 10 Bine este cuvêntată Împerăția care vine întru numele Domnului, a părintelui nostru David; Osana întru cei de sus.

II Si a întrat Iisus în Ierusalim și în Biserică, și după ce a vědut toate, fiind vremea în diseară a eșit la Vithania cu cei doi-spre-dece. a doŭa di eşind ei din Vitania, aŭ flămândit. 3 Si vedênd un smochin de departe avênd frunze, a venit ca doară va afla ce-va într'ênsul; și viind la el, nimic n'a aflat fără numai frunze; că încă nu era vremea smochinelor. 14 Si respundênd Iisus, a dis lui; De

acum înainte nimenea să nu mai mănânce rod din tine în veac. Si audia învětăceii lui. 15,3i a venit în Ierusalim, si întrând Iisus în Biserică, a început a scoate pre cei ce vindea și cumpera în Biserică; si mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeaŭ porumbi le-a resturnat 16 Si nu lăsa să poarte cine-va vas prin Biserică. 17 Si înveța, dicênd lor: Aŭ nu este seris : că casa mea, casă de rugăciune se va chiema întru toate neamurile; iar voi o ați făcut peșteră tâlharilor. 18 Si aŭ audit cărturarii și arhiereii, și căuta în ce chip l-ar fi pierdut pre el, că se temea de dênsul; căci tot poporulse mira de învețătura lui. 19 Si daca s'a făcut seară, aŭ eșit afară din cetate. 20 Si a doŭa-di trecend, aŭ vedut smochinul uscat din rădăcină. 21 Si aducêndu-si aminte Petru, i-a dis lui: Invetatorule, vedi smochinul pre carele 1-aĭ blestemat, s'a uscat. 22 Si rĕspundend Iisus, a dis lor: 23 Aveți credința lui Dumnedeŭ.

Că amin dic voî: că cela ce ar dice mun-

teluĭ acestuia: Râdică-te, si te aruneă în mare, si nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede, că ce va dice va fi; fiva lui ori ce va dice. 24 Pentru aceasta die voî: Toate câte cereți rugându-ve să cre. deți că veți lua, și va fi voî. 25 Și când stați de vě rugați, ertați ori ce aveți asupra cui-va; ca și Tatal vostru cel din ceruri să erte voî greșealele voastre. 26 Iar dacă voi nu veți erta, nici Tatăl vostru cel din ceruri, nu va erta voî greșalele voastre.

27 Si a venitiarăși în Ierusalim; și umblând el prin Biserică, a venit la dênsul arhiereii și cărturarii și betrânii 28 Si aŭ dis luĭ: Cu ce putere facĭ aces tea? Si cine țī-a dat ție puterea aceasta, ca să facĭ acestea? 29 Iar Iisus respundênd, a dis lor: Intreba-voi și eŭ pre voi un cuvênt, și să-mi respundeți mie și voiu spune și eu voî cu ce putere fac acestea. 3º Botezul lui Ioan din Cera fost, séu de la oameni? Respunde-ți-mi mie.31 Si el cugeta întru sineși, dicênd: de vom dice: din cer; Va dice Pentru ce dar nu ați credut lui. 32 Iar de vom

dice: de la oameni; să temea de popor, toti avea pre Ioan că cu adeverat prototi avea Programdend a dis luï lisus:

fetafost. Si ligna răspundênd a dis luï lisus: Nu știm. Si Iisus respundênd, a dis lor: Nici eŭ nu voiŭ spune voî, cu ce putere fac acestea.

CAP. XII.

Pentru pilda viet ce o a dat lucrătorilor; pentru cet ce aŭ întrebat pre Domnul de lajdie; pentru saduceit ce tăgăduesc învierea; pentru cărturariul știitorii de lepe; pentru întrebarea Domnului al cui fiiu die cărturarii că este el; pentru păzirea decărturarii cei fățarnici; pentru veduva cea ce a pus doi fileri.

di a început în pilde a grăi lor: Un om a sădit o vie, și o a îngrădit împrepr cu gard, și a săpat într'ênsa teasc, a zidit turn si o a dat pre ea lucrătorilor, si s'a dus departe. 2 Si la vieme, a trimis o slugă la lucrători, ca să la de la lucrători din rodul viei. 3 Iar el apucându-l pre dênsul, l-aŭ bătut.

acela batendul en petro, i-an pur la fariser si din lerodiani, es sa viind eapul, și l-an trimis ocarit, e pi pu pro el în cuvent; și im ea adeveeapul, și l-an trimis ocarit, e și laran a frimis pre altal, el pre acalal-anomo rit, si pre alti multi, pre unit batendas pre altir omorindust, a Deer avend in on un firu iubit al mon, lea trimis si pro nosla mar pre urma la et, dicendi Cam you ruging do fittl mon. Tar Increte. PH accia an dia intro alno: Ca accaneste mesteniforul, veniti sast neidem pre el, si va il mosta a neastra " " approandnel pro of lea omorit, at lea son afaradin vie. "Cedar va face stepani Viery Veni-va, at va parde pre hou toritaccia, givia o va da altera, 10 Ag nici seriptura aceasta nu aprecit? l'es tra care an o an bagat in seams side ril, accasta s'a facut in capul unghie lui, ii De la Domnul a'a façat aceas ta, și este minunată întra ochir negiu is git-I canta and brings pre of a temes de papar; esci su emisses ca improtiva for a dis pilda; zi laste dust proch s'an dus

osi a trimia cătră denaul, pre unit mis catro densit pre alta sluga, si pa din farise) si din lerediant, ca sa-l ve-capul, si l-an tripole, petro, t-an petro, t-an pre el in cuvent; extim es adevean dia lun Invetatorule, etim en adevemi opti, și nu'ți este ție grija de nimemai Ca nu cauti în fața camenilor, ci miru adeyer calea lur Dumneden inveti; mende a da dajdie Cesarulut, sen nu? Ba dam, sdu sa nu dam? is lar el stiind fa= proicia lor, a dis lor : Ce më ispitit? Aduceti-mi un dinar sa-l ved: 10 lar er pan adus. Si a dis lori al eur este chipul monta, al soriptura cen de pre el 7 Si ex ran dia lura ala Cesarulur. 17 Bi resmindend lisus a dis lor : Dati inaper pre cele ce sînt ale Cesarului, Cesarului; pre cele ce sînt ale lui Dumneden, lui Punneden. Si s'an mirat de densul.

"Si an venit la dénaul saduceit, carit po că nu este înviere; și l-au întrebat We of dicand. 18 Invertatoriule, Moisi a wa not, ca de va muri fratele cuiva, el va remanea femera, si fecierinu va des sà la tratele lui pre femeca lui, gi stradice sementa fratelui sen. " Deer spe flugt an fost, gi cel dintara luat fomee şi murind, nu a lăsat semânță. 21 Şi al doilea o a luat pre dênsa, și a murit și nici acela nu a lăsat semênță; și al treilea aşijderea. 22 Şi o a luat pre dên. sa câte şépte, şi nu a lăsat semênță. lar mai pre urmă de toți a murit și femeea. 23 Deci la înviere, când vor învia, a că ruia dintr'ênșii va fi femeea; căci câte şépte o aŭ avut pre ea femee. 24 Şi rĕs. pundênd lisus, a dis lor: Aŭ nu pentru aceasta vě rětácití, neştiind scripturile, nicĭ puterea lui Dumnedeŭ? 25 Că du pă ce din morți vor învia, nici se vor însura, nici se vor mărita; ci vor fi ca îngerii în ceriu. 26 Iar pentru morți, că se vor scula, aŭ n'ați cetit în cartea lui Moisi, la rug, cum ī-a grăit Dumnedeului dicênd: Eu sînt Dumnedeul lui Avraam și Dumnedeul lui Isaa , și Dumnedeul lui Iacov. 27 Nu este Dumnedeŭ al morților, ci Dumnedeŭ al viilor; deci vol mult vě rětăciți.

28 Si apropiindu-se unul din cărturari, carele îi audise pre dênșii prigo nindu-se cu Iisus, vedênd că bine le-a respuns lor, l-aŭ întrebat pre el: Care

poruncă este mai întâi de toate? 29 Iar lisus a respuns lui; că mai întâi de toate poruncile este: Audi Israile, Domul Dumnedeul nostru, Domnui unul 3° Si să iubești pre Domnul Dumnedeul teŭ, din toată inima ta, și din tot sufletul teŭ, și din tot cugetul teŭ și dintoată tăria ta; aceasta este porunca cea diutâi.31 lar a doŭa aseminea sceștia: Săiubești pre aproapele teŭ, ca însuți pre tine. Mai mare de cât acestea altă poruncă nu este. 32 Si a dis lui cărturarul: Bine învețătorule, adeveratai dis, că umleste Dumneden, și nu este altul afară de dênsul. 33 Si a-l iubi pre el din toată inima, și din tot cugetul, și din toată tăria; Si a iubi pre aproapele ca pre sine, mai mult este de cât toate prinoasele și jertfele. 34 Iar Iisus vedênd că cu înțelepciune a respuns 1-a dis lui; nu ești departe de împerăpalui Dumnedeŭ. Si nimenea mai mult un îndrăznia să-l întrebe pre el. 35 Si réspundênd lisus a dis, învețând în Biserică: Cum dic cărturarii că Christos este fiiul lui David? 36 Că însuşī David a dis cu Duhul sânt: Dis-a Don nul Domnului meŭ: Sedi de-a-drea. ta mea, pănă ce voiu pune pre vrăjni șii tei așternut picioarelor tale. 37 De însuși David îl numește pre el Dom Si de unde este fiiu al lui? și p porul cel mult asculta pre el cu di ceată.

38 Si grăĭa lor întru învețătura s Păziți-ve de cărturari carii voesc au bla în podoabe, și iubesc închinăcia nile prin târguri. 39 Si scaunele @ maĭ de sus în Sinagoguri, și ședen cele mai întâi la ospețe. 4º Carii nâncă casele věduvelor, și cu price îndelung să roagă; aceștiea vor luam grea osândă. 41 Si şedênd lisus în pre ma Gazofilakiei, privia cum arunca porul bani în Gazofilakie. Si mulți gați arunca multe. 42 Si viind 01 duvă săracă, a aruncat doi fileri, este un codrant. 43 Si chiemand l învețăceii sei, li-a dis lor: Amin voë: Că această veduvă săracă, a arul mai mult de cât toți cei ce au aru cat în Gazofilakie. '44 Că toți din l'

sosința lor aŭ aruncat; iar aceasta din lipsa sa, toate câte a avut, a aruncat, toată avuția sa.

CAP. XIII.

Pentru sfirșitul lumei; pentru dina și ora aceea, cum că nimenea nu știe.

1și eșind el din biserică, a dis lui unul din învețăceii lui: Invețătorule, vedi ce felu de petre, și ce felu de zidiri. 2 Şi respundênd lisus a dis lul: Vedī aceste zidirī marī? nu va remânea alcea piatră pre piatră, care să nu se rîsipĭască. ³ Şi şedênd el pre muntele mastinilor împrejma bisericei, l-a întrebat pre dênsul deosebi Petru și Iacov, și Ioan, și Andrei. 4 Spune noî când vor fi acestea; și ce este semnul, când acestea toate vor a se săvêrşi; ⁵ Iar Iisus respundênd lor, a Inceput a dice: Căutați ca să nu vě înele pre voi cineva. 6 Că mulți vor veni întru numele meŭ dicênd: Că eŭ sînt: şi pre mulți vor înșela. 7 Jar când veți audi resboae, și vești de resboae, să nu vě spăimântați; că se cuvine să fie acestea, ci încă nu va fi sfîrșitu. 8 Că se va scula neam preste neam, și împerăție preste împerăție, și vor fi cutremure pre alocurea, și vor fi foameti, și turburări, începături ale durerilor acestea.

Deci păziți-ve pre voi înșivă; că ve vor da pre voi în soboare, și în adunări a împeraților veți sta pentru mine, spre marturie lor. 10 Si în toate neamurile să cuvine mai întâi să se predice eval ghelia. 11 Iar când ve vor duce pre vo dându-vĕ, să nu vĕ grijițĭ mai'nainte @ veți grăi, nici să cugetați; ci ceea ce s va da voî întru acea oră, aceea să gri iți. Că nu veți fi voi cei ce veți grăi;

bda până în sfîrșit, acela se va mântuï. 14 lar când veți vedea urâciunea pustirei, care s'a dis de Daniil profetul, stând unde nu se cuvine; (cela ce citește să înțeleagă), atuncea cei ce vor fi în ludea, să fugă la munți. 15 Şi cela ce va fi pre casă, să nu se pogoare în casă, nici să între să ĭa ceva din casa sa. 16 Si cela ce va fi în câmp, să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina sa. 17 Iar vai celor ce vor avea în pântece, și celor ce vor apleca în dilele acelea. 18 Ci veți fi bătuți, și înaintea domnilor, i mgați-ve ca să nu fie fuga voastră iarna. Că va fi în dilele acelea necaz ca acela carele nu a fost din începutul zidirii, care a zidit Dumnedeŭ, pănă acum, și nici va mai fi. 20 Şi de nu Dumnedeŭ ar scurta dilele acelea, nu s'ar mântui tot corpul, ci pentru cei aleși pre carii i-a ales, va scurta dilele acelea. 21 Atunci de va dice voî cineva: iți. Că nu veți fi voi cei ce veți si lată aicea Hristos, séu, iată acolo; să Duhul Sânt. 12 Si va da frate pre fiii; și si lată aicea Hristos, séu, iată acolo; să Duhul Sânt. 12 Si va da frate pro fiiŭ; și si recedeți. 22 Că se vor scula Christe spre moarte; și tată pre fiiŭ; și mincinosi și profetă te spre moarte; şi tată pre mu, toși mincinoși, si profeți mincinoși; şi vor scula fiii asupra părinților, și îi de top tor da semne și minură mincinoși; şi vor scula fiii asupra părinților, și li de top de semne și profeți mincinoși; și omorî pre el. 13 Şi veți fi uriți de va fi cu puțință, și profeți mincinoși; și omorî pre el. 13 Şi veţi fi urîţi de va fi cu putinţă, şi pre cei alest

23 Iar voi ve păziți; că iată mai'nainte

24 Ci în dilele acelea după necazul acela, soarele se va întuneca. 25 Şiluna nu 'şĭ va da lumina sa, şi stelele ceriului vor cădea, și puterile cele din ceriuri se vor clăti. 26 Și atuncea vor vedea pre fiiul omului viind pre non cu putere și cu mărire multă. 27 Si atunci va trimite pre îngerii sei; și va aduna pre cei aleși ai sei din cele patru vênturi, dela marginea pămêntului, până la marginea ceriuluĭ. 28 Iar dela smochin vě învětatí pildă; când mlidița lui este moale, și înfrundește, știți că aproape este vara. 29 Așa și vol când veți vedea acestea făcêndu-se, si stiți că aproape este lângă uși. 30 Amin grăesc voî, că nu va trece neamul acesta, pănă când toate acestea vor fi 31 Ceriul și pămêntul vor trece; iar cuvintele mele nu vor trece. diŭa aceea și ora nimenea nu stie, nici îngerii carii sînt în ceriu, nici fiiul 33 Păziți-ve, prive fără numai Tatăl. ghiați și vĕ rugați; că nu știți când

va fivremea acea 34 Ca un om ce să duce departe, lăsându-şĩ casa sa, şi dând slugilor sale putere, și fiește căruia lucrul lui și portariului poruncește ca să privegheze. 35Priveghiați dar, (că nu știți când va veni domnul casei, seara séŭ la miedul nopții, séŭ la cântatul cocoşilor, séŭ diminéța.) 36 Nu cumva viind fără de veste, să vě afle pre voi dormind. 37 Iar cele ce voî dic, tuturor dic, priveghiați.

CAP. XIV.

Pentru ceea ce a uns pre Domnul cu mir, și pentru cele ce a dis lor Iuda pentru mır; pentru Paștele cele de taĭnă; pentru vinderea lui Christos; pentru rugăciunea și prinderea lui, și pentru ducerea la arhiereul; pentru marturiile cele mincinose și pentru ocările ce aŭ făcut lui Iisus inaintea arhiercului; pentru lepădarea lui Petru; pentru vinele ce s'aŭ pus Domnuluï de la arhiereŭ.

1Şi ra Paștele și azimile după doĕ

dile; și căuta arhiereii și cărturarii cum pre el cu vicleșug prindêndul să-l omoare. Şi dicea: nu în praznicea se nu fie turburare întru popor.

3 Si fiind el în Vitania, în casa lui Simon leprosul, și ședênd el, a venitofemee avênd un alabastru cu mir de nard de credință de mult preț, și sfărămând alabastrul, l-a turnat pre capul lui 4 Si era unii de le părea reu întru sine și dicea: Pentru ce se făcu această pagubă a miruluĭ? 5 Că se putea vindeacesta, mai mult de cât trei sute de dinari, și să se dea săracilor, și să restea asupra eĭ. 6 Iar Iisus a dis: Lăsați-o pre dênsa; Pentru ce îi faceți ei supărare? Că bun lucru a făcut cu mine, 7 Pentru că pre săracĭ pururea îi aveți cu voi, și când veți vrea, puteți a face lor bine; iar pre mine nu më aveti pururea 8 Aceasta ce a putut, a făcut. Mai'nainte a apucat de a uns corpul 9 Amin gräese meŭ spre îngropare. voî: Ori unde se va predica evanghe lia aceasta în toată lumea, se va povesti și ce a făcut ea, spre pomenirea el

10 Si Iuda Iscarioteanul, unul din cei doi-pre-dece, a mers la arhierei ca să-l vêndă pre el lor. 11 Iar eĭ audind s'aŭ bucurat și ĭ-a făgăduit luĭ să-ĭ dea bani; și căuta cum în vreme cu prilej l-ar da pre el lor. 12 Iar în diŭa cea dintâi a azimelor, când jertfia paştele, a dis cătră dênsul învețăceii lui: Unde voesti să mergem să gătim ca să mănânci Paștile? 13 Și a trimis doi din învețăcei sei, și le-a dis lor: Mergeți în cetate, și va întimpina pre voi un om ducênd un vas de lut cu apă; mergeți după dênsul. 14 Si ori unde va întra diceți stepânului casei: că învetătoriul dice: Unde este sălașul, întru carele să mănânc Paştile cu învețăceii meĭ? 15 Şi el va arăta voî un foișor mare așternut gata; acolo gătiți noî. 16 Și aŭ eșit învețăcei luĭ, și aŭ venit în cetate, și aŭ aflat precum le disese lor; a gătit Paștile. 17 Și făcêndu-se seară, a venit cu cei doi-spre-dece. 18 Şi şedênd eĭ, şi mâncând a dis Iisus: Amin die voî; că unul din voi va să mě vêndă; cel ce mănâncă cu mine. 19 Jan eī aŭ început a se întrista, și a dice lui unul câte uunl: nu cumva sînt en? și altul: nu cumva sînt eu? 20 lar el respundend a dis lor: Unul din doispre-dece carele întinge cu mine în blid. 21 Ci fiiul omuluï va merge, precum este scris pentru dênsul; dar vai omului aceluia, prin carele Fiiul omului se vinde; mai bine ar fi fost lui de nu s'ar fi născut omul acela. 22 Si mâncând eĭ, a luat Iisus pâne și binecuvêntândo a frânt, și a dat lor, și a dis Luați mâncați acesta este corpul men. 23 Şi luând paharul multămind a dat lor; și aŭ beut dintr'ênsul toți. 24 și a dis lor: Acesta este sângele meŭ al legei cei noue carele pentru multi se varsă. 25 Amin dic voî, Că de acum nu voi mai bea din roada viței, pănăîn diŭa aceea, când o voi bea pre ea noue întru împerăția lui Dumnedeu. dând laudă, a eșit în muntele Maslini lor. 27 Si a dis lor Iisus: Că toți ve veți sminti întru mine în noaptea aceasta că scris este: Bate-voi păstoriul, și se vor răsipi oile. 28 Dar după ce voil

învia, voiŭ merge mai'nainte de voi in Galileea. 29 Iar Petru a dis luï: de și toți se vor sminti, iar eu nu. 30 Și a dis lisus luï: Amin die ție: Că tu astădi în noaptea aceasta, mai 'nainte de 'a cânta cocoșul de doe ori, te vei lepăda de mine de trei ori. 31 Iar el cu mult mai vîrtos dicea: de mi s'ar întêmpla a muri cu tine, nu më voï lepăda de tine; asemenea încă și toți dicea. 32 Si a venit în satul al cărui nume este Ghetsimani, și a dis învețăceilor seĭ: Şedețĭ aicea pănă mĕ voĭ ruga. 33 Si a luat pre Petru, și pre Iacov, și pre Ioan cu sine, și a început a se spăimânta, și a se mâhni. 34 Şi a dis lor: Intristateste sufletul meŭ pănă la moarte; remâneți aicea, și priveghiați. 35Si mergênd putin mai'nainte, a cădut pre pămênt; și se ruga că de este cu putință, să treacă de la dênsul acea oră. 36 Si dicea: Avva părinte, toate sînt cu putință ție, treci de la mine paharul a cesta; dar însă nu ceea ce voesc eŭ, ci ceea ce tu. 37 Si a venit și I-a găsit pre ei dormind, și a dis lui Petru; Simone, dormí? Nu putusi o ora sa priveghezĭ? 38 Priveghĭaţĭ şi vĕ rugaţī ca să nu întrați în ispită; că dubul este osîrduitoriŭ; iar corpul neputincios. 39 Si iarăși mergênd s'a rugat, același cuvênt dicênd. 40 Si întorcêndu-se ĭ-a aflat pre dênşiĭ iarăşĭ dormind, (că era ochii lor îngreuiați) și nu stia ce vor respunde lui. 41 Si a venit a treĭa oară și a dislor : Dormiți de acum, și vě odihniți; destul este, a venit ora; iată se dă fiiul omului în mânile pecătoșilor. 42 Sculați-ve să mergem; iată cel ce m'a vêndut, s'a a-

propiat. 43 Si numai de cât încă grăind el a venit Iuda, unul din cei doi-spre-dece, și cu el popor mult, cu săbii, și cu fuști, de la arhiereĭ, și cărturarĭ, si betrânĭ. 44 Şi dedese cel ce îl vênduse pre el semn lor, dicênd: pre carele voit săruta, acela este; prindeți-l pre el, și îl duceți cu pază. 45 Şi viind, îndată s'a apropiat de el, și i-a dis lui: înve țătorule, învețătorule; și l-a sărutat pre el. 46 Iar el și-aŭ pus mânile pre el

şi l-a prins. 47 Iar unul oare-care din cei ce sta lângă el, scoțênd sabia, a lovit pre sluga arhiereului, și i-a tăiat urechea lui. 48 Si respundend Iisus, a dis lor: Ca la un tâlhar ați eșit cu săbii și cu fuști să mě prindeți? 49 In toate dilele am fost la voi în biserică învětând, și nu m'ațí prins; ci ca să se pliniască scripturile. 50 Şi lăsându-l 51 Iar un tênăr pre el toți, aŭ fugit. oare carele mergea după el, înbrăcat cu giulgiu pre corpul gol, și l-a prins pre el tinerii. 52 Iar el lasand giulgiul gol, a fugit de la eĭ. 53 Si aŭ dus pre Iisus la arhiereŭ; și s'aŭ adunat la dênsul toți arhiereii, și betrânii, și cărturarii. 54 Iar Petru de departe mergea după el, pănă în lăuntru în curtea arhiereului. 55 Si ședea împreună cu slugile și să încălzia la foc. Iar arhiereii și tot sfatul căuta îm-Protiva lui Iisus mărturie, ca să-l omoare, și nu afla; că mulți mărturisia minciuni asupra lui, și nu era asemenea marturiile. 57 Si unii sculându-se, aŭ marturisit minciună asupra lui, grăind. 58 Că noi l-am audit pre el, dicênd: Că eŭ voiŭ strica această biseserică făcută de mâni, și în trei dile alta nefăcută de mâni voiu zidi. 59 Si nicĭ așa nu era asemenea mărturia lor. 60 Si sculându-se arhiereul în mijloc, a întrebat pre Iisus, dicênd: Nimic nu respundi ce aceștia mărturisesc asupra ta? 61 Iar el tăcea; și nimic nu respundea. Iarăși l-a întrebat pre el arhiereul, și ĭ-a dis luĭ: aŭ tu eștĭ Christosul fiiul celui bine-cuvêntat? 62 lar lisus a dis: Eŭ sînt; și veți vedea pre fiiul omuluï ședênd de-a-dreapta puterii și viind pre norii ceriului. 63 Iar arhiereul rupêndu-și hainele sale, a dis: ce ni mai trebuesc noî alte mărturii? Ați audit hula, ce vise pare voî? 64 lar eĭ totĭ l-aŭ judecat pre el că este vi novat morții. 65 și aŭ început unii al scuipa pre el, și a-i acoperi fața lui, și a-l bate cu pumnul, și a dice lui profețește, și slugile îl bătea pre el cu 66 Si fiind Petru palme preste obraz. jos în curte, a venit una din slujni cile arhiereuluï. 67 Şi vedênd pre Pe-

tru încălzindu-se căutând la el a dis. 68 Și tu erai cu Iisus Nazarineanul. Flar el s'a lepădat, dicênd: Nu știu, niei pricep ce grăești tu. Și a eșit afară înaintea curții; și a cântat cocoșul. 10 Iar slujnica vědêndu-l pre el iarăși, aînceput a dice celor ce sta acolo: că acesta dintredênșii este; iar el iarși s'a lepădat. 71 Şi preste puțin iarăși cei ce sta acolo aŭ dis lui Petru: ad evěrat dintredên și i eşti, că Galilean ești, și graiul teŭ seamănă. 72 Iar el a început a se blestema și a se jura, că nu știu pre omul acesta carele diceți. Si a doŭa oară a cântat coeoșul, și și-a adus aminte Petru de cuvêntul carele a dis Iisus lui: Că mai'nainte de ce va cânta cocoșul de doŭe ori, te vei lepăda de mine de trei ori; și a început a plânge.

CAP. XV.

Pentru ce a pătimit Christos în vremea lui Pilat; pentru judecata, bătaea și restignirea lui Christos; pentru cererea trupului Domnului, și pentru îngroparea

1 Şi îndatăși dimineața sfat făcênd arhiereii cu betrânii și cu cărturarii, și toată adunarea, legând pre Iisus l-aŭ

dus, și l-aŭ dat luĭ Pilat.

² Şi l-a întrebat pre el Pilat: tu ești împeratul Iudeilor? Iar el respundênd a dis luí: Tu dicí. 3 Si multe grăia a-4 Iar Pilat iarăși supra lui arhiereii. I-a întrebat pre el, dicênd: Nimic nu respundi? Vedi câte mărturisesc asupra ta. 5 Iar Iisus mai mult nimic ni a respuns, cât se mira Pilat. praznic le slobodia lor câte un vinovat pre carele cerea eĭ. 7 Si era unul ce-l numia Varavva, cu soțiile lui prins, carii în zarvă ucidere făcuse. gând poporul a început a cere, precum pururea le făcea lor. 9 Iar Pilat le-a respuns lor dicend: Voiți să slobodesc

voî pre Imperatul Iudeilor? 10 (Că stia ca pentru pizmă 1-aŭ dat pre el arhiereii.) 11 Iar arhiereii au îndemnat pre popor, ca maĭ vîrtos pre Varavva să le slobodiască lor. 12 Iar Pilat respundend iarăși le-a dis lor: Dar ce voiți să fac acestuia pre carele îl diceți împeratul Iudeilor? 13 Iar ex iarăși aŭ strigat: restignește-l pre el. "Iar Pilat le-a dis lor: dar ce rĕŭ a facut? Iar ei mai vîrtos striga: restignește-l pre el. 15 Iar Pilat vrênd să facă pre voea poporului, le-a slobodit lor pre Varavva; și pre Iisus bătêndu-l l-a dat să se restigniască.

16 Iar ostașii aŭ adus pre el înlăuntru curții, ce este divan, și aŭ adunat toată oastea. 17 Şi l-aŭ îmbrăcat pre el în porfiră, și împletind cunună de spini, i-aŭ pus lui. 18 Si aŭ început a se închina lui, dicênd: Bucurăte împeratul Iudeilor. 19 Şi îl bătea preste cap cu trestia, și îl scuipa pre el, și puindu-se în genunchi se închina lui. 20 Şi după ce l-aŭ batjocorit pre el, aŭ desbrăcat de pre el porfira, și l-aŭ îmbrăcat în hainele sale, și l-aŭ dus pre el să-l restigniască. 21 % aŭ silit pre oare-carele Simon Chirinean, ce trecea viind din țerină, tatăl lui Ale. xandru și al lui Rufu, ca să ducă crucea luĭ.

22 Si laŭ adus pre el la locul Golgotha; carele se tălmăcește locul căpăținei. 23 Şi ĭ-aŭ dat luĭ să bea vin amestecat cu smirnă; iar el nu a luat. 24 Şi rěs. tignindu-l pre el, aŭ împărțit hainele lui, aruncând sorți pre dênsele, cine le va 25 Si era ora a treja, și l-aŭ restignit pre el. 26 Si era scrisoarea pricinei lui scrisă : Imperatul Indeilor. 27 Si împreună cu dênsul aŭ restignit doi tâlhari: unul de-a dreapta, și altul de-a-stânga lui. 28 Si s'a împlinit scriptura care dice: Şi cu cei fără de lege s'a socotit. 29 Şi ceï ce trecea îl hulia pre el, clătind cu capetele sale, și dicênd: Ua, cel ce strici biserica, și în trei dile o zidești. Mântuește-te pre sineți, și te pogoară de precruce. 31 Asemenea încă și archiereil bătênduși joc dicea unul cătră altul îm preună cu cărturarii: pre alții a mântuit; iar pre sine nu poate să se mântuias

că, 32 Christos împeratul lui Israil pogoară se acum de pre cruce, ca să vedem și să credem intr'ênsul. Şi ceĭ ce era împreună cu el restigniți îl ocărîaŭ pre el. 38 Jar când a fost ora a sésea, întuneric s'a făcut preste tot pămêntul, pănă la a noŭa oră. 34 Iar în ora a noŭa a strigat lisus cu glas mare dicênd: Eloi, Eloi, lima savahthani. Ce este tâlcuindu-se: Dumnedeul meŭ, Dumnedeul meŭ, pentru ce m-ai lăsat? 35 Iar unii din cei ce staŭ acolo audind, dicea; Iată, pre Ilie strigă. 36 Si alergând unul, și umplênd un burete cu oțet, și puindu-lîntr'o trestie, îl adăpa pre el, dicênd: Lăsați, să vedem, aŭ veni-va Ilie să-l pogoare pre ei. 37 Iar Iisus slobodind glas mare, 'şī-a dat duhul. 38 Şi catapeteazma bisericeĭ s'a rupt în doĕ, de sus pănă jos. 39 Şi vedênd sutașul cel ce sta înprejma lui, ca aşa strigând 'şī-a dat duhul, a dis: cu adeverat omul acesta fiiŭ al lui Dumnedeŭ a fost. 40 Şi era şi femel de departe privind; între care era: Maria Magdalina, și Maria muma lui Iacov celui mie, și al lui Iosi, și Salomi; 41 Care și când era în Galileĭa, mergeaŭ după el

și slujta lui; și altele multe, care se suise cu el în lerusalim. 42 Şi iată seară făcênduse, (de vreme ce era vineri, care este mai 'nainte de Sâmbătă), 43 A venit Iosif din Aremateea, sfetnic ca bun chipu, carele și acela era aștep. tând împerăția lui Dumnedeu, și îndrăz nind a întrat la Pilat, și a cerut corpul lui Iisus. 44 Iar pilat s'a mirat, de a murit aşa curênd; Şi chemând pre sutaşul, l'a întrebat pre dênsul de a murit de mult. 45 Şi înțelegênd de la sutașul, a dăruit lui Iosif corpul. 46 Şi aceasta cumperând giulgiu, și pogorându-l pre el, l-a înfășurat cu giulgiul, și l-a pus în mormânt, carele era săpat în peatră; și a prăvălit o paetră pre ușa mormântului. Maria Magdalina, și Maria a lui Iosi, privia unde îl pun.

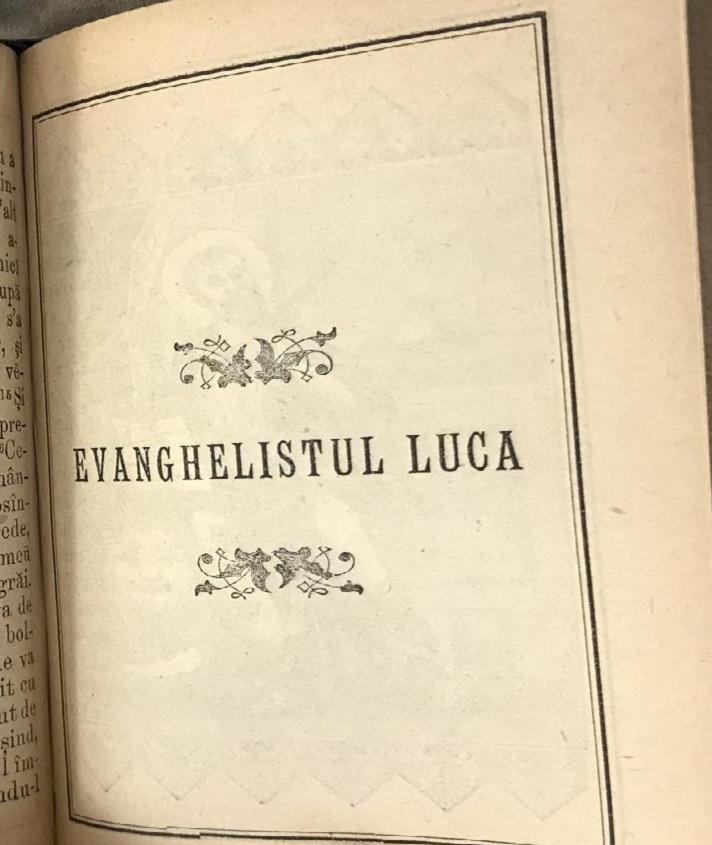
CAP. XVI.

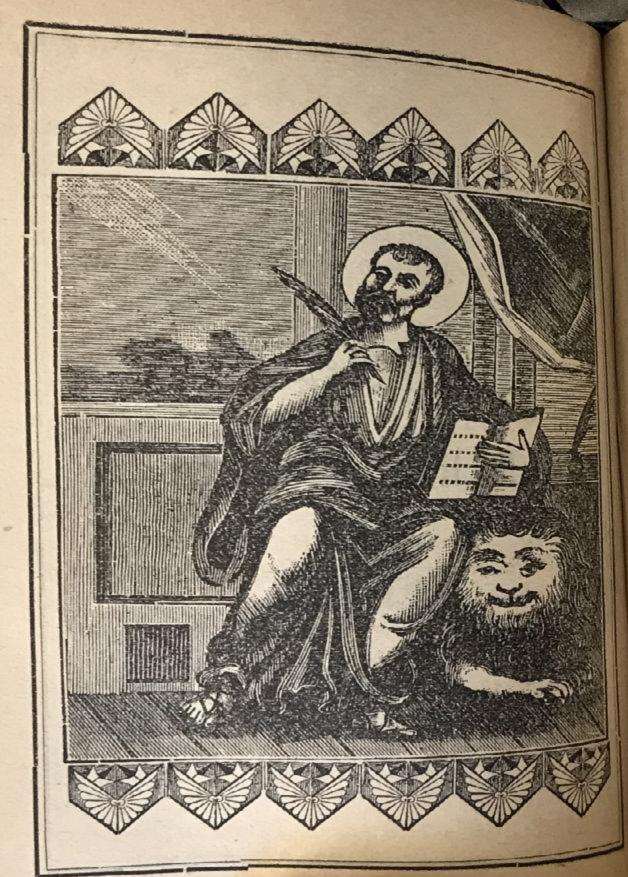
Pentru învierea lui Christos; cărora după înviere s'a arătat Domnul; cum a poruncit Apostolilor predicarea evan gheliet.

1 Şi dacă a trecut sâmbăta, Maria Mag dalina, și Maria lui Iacov, și Salomi, au

emperat miresme ca să meargă să-l ungă pre el. 2 Si foarte de dimineață intru una din sâmbete, aŭ venit la mormênt, resărind soarele. 3 Şi dicea una către alta: Cine va prăvăli noî peatra depe uşa mormântului? 4 Si căutând a redut peatra prăvălită, că era mare foarte. 5 și întrând în mormânt, a vedut pre un tênăr șe dênd de a dreapta, îmbrălat în veşmênt alb, şi s'aŭ spăimântat. lar el a dis lor: Nu vě spăimântați; pre lisus căutați Nazarineanul cel restignit? S'a sculat, nu este aicea; Iată locul unde l-aŭ pus pre el. 7 Ci mergeți, de spuneți înveță ceilor lui și lui Petru, că va merge mai 'nainte de voi în Galileea: Acolo îl veți vedea pre el, precum a dis voî. 8 Şi eşind aŭ fugit de la mormant; Că era cuprinse de cutremur și de spaimă; și nimănui nimic nu a spus, că se temea.

lar după ce a înviat Iisus, dimineaîn dina cea dintâi a sâmbetei, s'a ară-Mariei Magdalinei dintru care scosese sépte draci. 10 Aceea mergênd, a vestit celor ce fusese cu ea, care plângea și se tânguia. 11 și aceea audind că este viu, și a fost vedut de dênsa, ma credut. 12 Iar după aceea la doi din. tr'ênşiĭ, mergênd eĭ, s'a arătat într'al chip, care mergea la o térina. 13 Si a ceīa mergênd aŭ spus celora-lalţĭ, şi nie pre aceia nu i-aŭ credut. 14 lar dupa aceea ședênd eĭ ceĭ un-spre-dece, li si arătat; Şi a împutat necredinței lor, împetrirei inimei; căci celor ce l-au vedut pre el că a înviat, n'aŭ credut. 1551 a dis lor: Mergeți în toată lumea, și predicați evanghelia la toată zidirea. 1608la ce va crede și se va boteza, se va mântui; ĭar cela ce nu va crede, se va osîndi. 17 Si semne celor ce vor crede, acestea vor urma; Intru numele men draci vor scoate; în limbi noua vor gral 18 Serpī vor lua; și de vor bea ceva de moarte, nu-i va vatăma pre ei; pre bol naví mânile își vor pune, și bine le vi fi. 19 Deci Domnul după ce a grăit cu dênşii, s'a înălțat la ceriu; și a ședutde a dreapta lui Dumnedeŭ. 20 Iar ei esind aŭ predicat pretutindenea, Domnulîm preună lucrând, și cuvêntul adeverindu prin semnele ce urma. S AMIN Q

SANTA EVANGHELIE

CEA DE LA

LUCA

CAP. I.

Pentru părinții lui Ioan Botezătoriului, și pentru nașterea lui; pentru închinăciunea îngerului cătră Maria; pentru închinăciunea Mariei cătră Elisavet; pentru deslegarea limbei lui Zaharia și pentru profeția lui.

De vreme ce mulți s'aŭ apucat a alcătui povestire pentru lucrurile cele ce aŭ fos adeverite întru noi. 2 Precum a dat noî cei ce dintru început aŭ sist singuri vedetori și slujitori Cu-

să cunoști întărirea cuvintelor de car te-ai învețat.

5 Fost-a în dilele lui Irod împeratului Iudeei, un preot oare carele anum Zaharia, din rîndul preoției lui Avia și femeea lui din fetele lui Aaron, numele eĭ Elisaveta. 6 Şi eraŭ drep Amêndoĭ înaintea luĭ Dumnedeŭ, un blând întru toate poruncile și îndrep tările Domnului fără prihană. n'avea ei feciori, pentru că Elisavet era stearpă, și amêndoi eraŭ hetrânil 8 Şi a fost când a slujit dilele lor.

în rândul septemânei sale înaintea l Dumnedeŭ. 9 Dupre obiceĭul preope i s'a întêmplat a tămâĭa întrând 10 Si toată muli biserica Domnuluĭ. mea poporului era rugându-se afarall 11 Si i s'a arath vremea tămâereĭ. lui îngerul Domnului, stând de a dreaf 12 Si s'a sp ta altarului tămâerei. mântat Zaharia vědênd, și frică a dut preste dênsul, '13 Iar îngerul

Părutu-mi-s'a și mie m. dênsul: Nu te teme Zaharie, e dintăi cu deamăruntul discătră dênsul: Nu te teme Zaharie, e ție, putam i si mie m. discătră dênsul: Nu te teme Zaharie, e ție, putam și mie m. discătră dênsul: Nu te teme Zaharie, e ție, si femeea ta Elisaveta, va naște ție fiiŭ, și veĭ chema numele lui Ioan. 14 Si va fi ție bucurie și veselie, și mulți de nașterea laise vor bucura. 15 Că va fi mare înaintea Domnului, și vin și sikeră nu va bea; și se va umplea de Duh sânt încă din pântecele mumei sale. 16 Si pre mulți din fiii lui Israel va întoarce la Domnul Dumnedeul lor. 17 Si el va veni înaintea lui cu Duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile pămutilor spre fiĭ, și pre ceĭ neascultăwi întru înțelepciunea drepților, să gatiaseă Domnului popor mai 'nainte gătit. 18 Si a dis Zaharia cătră înger: Im ce voiŭ cunoaște aceasta? Că eŭ sînt betrân, și femeea mea trecută în diele sale. 19 Si respundênd îngerul a us lui: Eŭ sînt Gavriil cela ce staŭ înmintea lui Dumnedeu, și sînt trimis grăi cătră tine, și a vesti ție aceasta. Si ĭată veĭ fi tăcênd, și neputênd a rai, până în diŭa aceea ce vor fi acestea; pentru că n'ai credut cuvintelor mele, care se vor împlini la vremealor 21 Si aștepta poporul pre Zaharia, se mira că zăbovĭa el în biserică. eşind nu putea să grăĭască lor, și aŭ c. noscut eĭ că vedere a vedut în biserici Si le făcea semn cu mâna, și a rema mut. 23 Si a fost dacă s'a împlinit di lele slujbeĭ luĭ, s'a dus la casa sa.

24 Iar după dilele acelea, a îngressi Elisaveta femeea luĭ; și s'a tăĭnuit pr sine în cinci luni, dicênd: 25 Că așa 1 făcut mie Domnul, în dilele în care socotit să ĭea ocara mea dintre oameni 26 Iar în luna a sésea, trimis a fost în gerul Gavriil, dela Dumnedeŭ în ceta tea Galileeĭ, căria numele era Nazaret 27 La o fecioară logodită cu bărbat, că 28 Si îlși numele fectoarei Maria. trând îngerul la dênsa, a dis : Buch ră-te ceea ce ești plină de dar, Domin este cu tine; bine-cuvêntată ești l între femei. 29 Iar ea vedênd s'a spar mântat de cuvêntul luĭ; și cugeta l ce chip va fi închinarea aceasta. a dis el îngerul: Nu te teme Marie,

31 Si ĭacă af aflat har la Dumnedeŭ. tă vei zămisli în pântece, și vei naște fiŭ, și veĭ chema numele luĭ Iisus. 22 Acesta va fi mare, și fiiul celuĭ de sus se va chema, și-ĭ va da luĭ Domnul Dumnedeŭscaunul luï Davidtată luï luĭ. "Si va împerăți preste casa lui Iacov în vecĭ, și împĕrățieĭ luĭ nu va fi sfîrșit. 34 Si a dis Maria cătră înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce de bărbat nu stiu? 35 Si respundend îngerul, a dis e: Duhul sânt se va pogorî preste tine, si puterea celui de sus te va umbri; pentru aceasta și sântul ce se va naște din tine se va chema Fiiul luï Dumnedeŭ. 36 Si ĭată Elisaveta rudenia ta, naceea a zămislit fiŭ la betrânețile ei; ruĭa numele Iosif, din casa luĭ David la şésea lună este eĭ aceasta, ceea ce sechema stearpă. 37 Că la Dumnedeŭ un cuvênt nu este cu neputință. Sia dis Maria: Iată serva Domnului, mie dupre cuvêntul teŭ; şi s'a dus le la dênsa îngerul.

¹⁹Si sculându-se Maria în dilele aceea, mers-a la munte cu degrab în celatea Iudeeï. 40 Si a întrat în casa Zanea Marieĭ, săltat-a pruncul în pânts cele eĭ, și s'a umplut de Dub sânt la cara deșerță. 64 Luat-a gați ĭ-a scos afară deșerță. 65 pomeniască gați ĭ-a scos afară deșerță. saveta. 42 Si a strigat cu glas mare, mila. 55 Precum a grăit către părin-a dis: Bine-cuvêntată cetă la înila. 55 Precum a grăit către părina dis: Bine-cuvêntată ești tu între f. mila. 55 Precum a grand și seminției lui), femei si bine-cuvêntată ești tu între f. ți noștri, lui Avraam și seminției Maria femei și bine-cuvêntat este rodul pân pănă în veac. 56 Si a remas Maria tecelni ton 48 Si la la remas lună și si a brațul seŭ, răsipit-a pre cei mar laŭ mirat toți. 64 Si i s'a deșchis gura cei puternici de pre scaune, și a înd laŭ îndată, și limba lui; și grăia lăudând

harieĭ, și s'a închinat Elisaveteĭ. Tre ceĭ smeriți. 53 Pre ceĭ flămândĭ a fost când a auditElisaveta închire pre ceĭ smeriți. și pre ceĭ bonea Marieĭ a căld de lisaveta închire a fost când a auditElisavetei. (a) tat pre cei smeriți. 53 Pre cei honea Mariei, săltat-a pruncul în recei smeriți. 53 Pre cei honea mea Mariei, săltat-a pruncul în recei smeriți. 53 Pre cei honea bonea cele ci și pre cei smeriți. 54 Luat-a pruncul în recei smeriți. 55 Pre cei honea bonea cele ci și pre cei smeriți. 55 Pre cei honea bonea cele cei smeriți. 56 Pre cei honea cei se pre cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei honea cele cei smeriți. 56 Pre cei smeriți. 57 Pre cei smeri pre Israil sluga sa, (ca să pomenĭască tecelui teŭ. 43 Si de unde mie aceasta împreună cu dênsa ca la trei luni, și s'a ca să vie muma Domnului meŭ la min întors la casa sa. 57 Iar Elisavetei i 44 Că ĭată cum fu glasul închinăreital sa împlinit vremea să nască; și a năsîntru urechile mele, săltat-a prunul cut fiiu. 58 Si aŭ audit ce i ce lăcu iaŭ îmcu bucurie în pântecele meŭ. 45 \$ prejur, și rudeniile eĭ, că a mărit Domfericită este ceea ce a credut, că vat ml mila sa cu dênsa; și se bucuraŭ îmseversire celor dise et de la Domni preună cu dênsa. 59 Si a fost în diua 46 Si a dis Maria: 47 Mărește sufleteal aopta, a venit să tae împrejur pruncul, meŭ pre Domnul, și s'a bucurat Duhu și-Ichemaŭ pre numele tatălui lui Zameŭ de Dumnedeŭ Mântuitoriul men haria. 60 Si respundênd muma lui, a 48 Că a căutat spre smerenia servei se dis: Nu; ci se va chema Ioan. 61 Si aŭ le; că ĭată de acum me vor ferici tor tru rudonio le; că ĭată de acum me vor facut mi tru rudenia ta, carele să se cheme cu te neamurile. 49 Că mĭ-a făcut mi rudenia ta, carele să se cheme cu mărire cel puternic, și sânt numele lui lui lui lui cure să se cheme cu mărire cel puternic, și sânt numere de la lui lui, cum ar vrea să-l cheme pre ce se tem de el. 51 Făcut-a tărie densul? 63 Si cerênd el panachida, a ce se tem de el. 51 Facut-a tal dicênd: Ioan va fi numele lui; și brațul seŭ, răsipit-a pre cei mândri mirat toti 64 Si i s'a de lui; și saŭ mirat toti. 64 Si i s'a deschis gura

preste toți cei ce locuiaŭ împrejuri lor și întru toată laturea de prin munții Iudeei s'aŭ vestit toate cuvintele acestea. 66 Si aŭ pus toți ce ce audiaŭ în inima lor, dicênd: Oare (8 va să fie pruncul acesta? Si mâna Domnuluï era cu dênsul. 67 Si Zaharia tatăl lui s'a umplut de Duh sânt, și a profetit, dicênd : , 98 Bine este cuvêntat Domnul Dumnedeul lui Israel, că a cercetat și a făcut rescumpărare poporului seŭ. 69 Si a rădicat corn de mântuire noî în casa lui David slugei sale. 70 Precum a grait prin gura sânților celor din veac profeți ai lui. 71 Mântuire de vrăjmașii noștri, și din mâna tuturor celor ce 16 urăsc pre noi. 72 Să facă milă cu pă rinții noștri, și să-și aducă aminte de legătura lui cea sântă. 78 De jurămêle tul careles'a jurat catra Avraam pa rintele nostru să ne dea noî. 74 Fără de frică, din mânile vrăjmașilor noștri mântuindu-ne. 75 Să-ĭ slujim luĭ întru sânțenie și întru dreptate înaintes

pre Dumnedeŭ. 65 Si s'a făcut frică lature împreina lui în toate dilele vieței noastre. 76 Si lor și întru toată lature împreina lui în toate dilele vieței noastre. În alt muntir I lui în toate dilele vieței noastre. În alt muntir I lui în toate dilele vieței noastre. tu pruncule, profetu celui prea înalt te vei chema, că vei merge înaintea fe-Domnuluĭ, să gătești căile luĭ. Ta să dai cunoștința mântuirei poporului lui, întru ertarea pecatelor lor. 78 Pentru milostivirea milei Dumnedeului nostru, care ne-a cercetat pre noi Resăritul din înălțime. 79 Ca să lumineze celor ce şed întru întunerec și înumbra morței, să îndrepteze picioarele noastre în calea păcei. 80 Iar pruncul creștea, și se întăria cu Duhul; Si a fost în pustie pănă în diŭa arătărei lui cătră Israel.

CAP. II.

Pentru scrierea lumei; pentru nașterea lui Iisus din Maria; pentru păstori; pentru Simeon; pentru Ana profetiţa; pentru lisus când s'a aflat în mijlocul dascalilor.

1Si a fost în dilele acele, eșit-a poruncă de la Cesarul August să se scrie

toată lumea. 2(Această serisoare ânten s'a făcut, domnind în Siria Cirinen 3 Si mergeaŭ toțī să se înscrie, fieșt carele în cetatea sa. 4 Si s'a suit i Iosif din Galileea, din cetatea Nazaret la Iudeea, în cetatea lui David, care se cheamă Vitleem, (pentru că era el din casa și din seminția lui David). 5 Să se scrie cu Maria cea logodită lui femen, fiind grea. Si a fost când eraŭ ei acolo s'a împlinit dilele ca să nască ca. 181 a născut pre fiiul seu cel ânteiu născut, și l-a înfășat pre dênsul, și l-a culcat în esle; pentru că n'aveaŭ ei loc la gazdă. 8 Şi păstorĭ eraŭ întru aceeași lature petrecend, și păzindstrăjinoaptea împrejurul turmelor. 9 Si îată îngerul Domnului a stătut înaintea lor, și mărirea Domnuluïa strelucit împrejurullor și s'aŭ înfricoșit cu frică mare. le-a dis lor îngerul: Nu ve temeți; ĭată vestesc voî bucurie mare, care fi la tot poporul. 11 Că s'a născut vol. astă-di Mântuitoriu, carele este Chris tos Domnul, în cetatea lui David. 1281 acesta va fi voî semn; afla-veți "

prune înfășat, culcat în esle. 13 Si indatăși s'a făcut împreună cu îngerul multime de oaste cerească, lăudând pre Dumnedeu, si dicend: 14 Marire întru cei de sus lui Dumnedeu, și pre pămênt pace, întru oameni bună voire. is Si a fost dacă s'aŭ dus dela dênșii îngerii la ceriu, și oamenii păstori au dis unii cătră alții: Să mergem pănă în Vitleem, și să vedem cuvêntul acesta ce s'a făcut, carele Domnul a arătat noî. 16 Si aŭ venit degrab, și aŭ aflat pre Maria, și pre Iosif, și pruncul culcat în esle. 17 Si vědênd au spus pentru cuvêntul ce se grăise lor de pruncul acesta. 18 Si toţī cei ce aŭ audit s'aŭ mirat de cele ce s'aŭ dis de păstori cătră dênșii. ¹⁹Iar Maria păzia toate cuvintele acelea, puindu le întru inima sa.

²⁰ Si s'aŭ întors păstorii mărind și laudând pre Dumnedeu, de toate cele ce aŭ audit și aŭ vedut, precum s'a dis cătră dênșii. 21 Si când s'aŭ împlinit opt dile, ca să-l tae pre el împrejur, s'a chiemat numele lui lisus

carele s'a numit de înger, mai 'nainte de a se zămisli el în pântece.

22 Si când s'aŭ împlinit dilele curățirei lor, dupre legea lui Moisi, laŭ suit pre el în Ierusalim, că să-l pue înnaintea Domnului, (precum este seris în legea Domnuluï. 23 Čă toată partea bărbătească, ce deșchide pântecele, sânt lui Dumnedeŭ se va chiema.) 24 Si ca să dea jertfă, dupre ceea ce s'a dis în legea Domnului, o păreche de turturele, séi

doi pui de porumb.

25 Si ĭată era un om în Ierusalim, anume Simeon; și omul acela era drept și temetor de Dumnedeu, așteptând mângâerea lui Israil; și Duhul sânt era preste dênsul. 26 Si era lui făgăduit dela Duhul sânt, să nu vadă moartea, pănă ce va vedea pre Chris tosul Domnului. 27 Si a venit cu duhul în biserică; și când aŭ adus înlăuntru părinții pre Iisus pruncul ca să facă eï dupre obiceiul legei pen tru el. 28 Si acela 1-a luat pre den sul în brațele sale, și a bine-cuven tat pre Dumnedeŭ, și a dis: 29 Acum

slobodește pre robul teŭ, Stepâne, dupre cuvêntul teŭ, cu pace. 30 Că vědură ochii mei mântuirea ta. 31 Care aĭ gătit înaintea fețeĭ tuturor popórelor. 32 Lumină spre descoper irea neamurilor și mărire poporului teŭ Israel. 83 Si era Iosif și muma lui mirându-se de cele ce se grăia pentru dênsul. 34 Si i-aŭ bine-cuv i itat pre dênşiĭ Simeon, şi a dis cătrá Maria muma lui: Iată acesta este pus spre căderea și scularea a multora întru Israel, și spre semnul căruia i-se va dice împrotivă. 35 (Si prin însuși sufletul ten va trece sabie,) ca să se descopere dela multe inimi cugetele. 36 Si era Anna profetița, fata lul Fanuil, din neamul lui Asir; aceasta îmbetrâmise în dile multe, care trăise cu bărbatul seŭ şépte ani, din fecioria sa. "Si aceasta a fost věduvă ca la opt deci și patru de ani, carea nu se departa de la biserică cu posturi și cu rugăciuni, slujind diŭa și noaptea. Si aceea întru acea oră viind, se mărturisia Domnului, și grăia pentru

dênsul tuturor celor ce aștepta mân. tuire în Ierusalim. 39 Si după ce an severșit ei toate dupre legea Domunlui, s'aŭ întors în Galilea, în cetates lor Nazaret. 40 Iar pruncul crester și se întăria cu duhul, umplându-s de înțelepciune; și darul lui Dumne deŭ era preste dênsul. 41 Si se da ceau părinții lui în fiește care anin Ierusalim, la praznicul Paștilor. 45 când a fost de doĭ-spre-dece ani, siindu-se ei în Ierusalim, dupre obi ceiul praznicului. 43 Si sfîrșind # lele, când s'aŭ întors ei, a remas le sus pruncul în Ierusalim, și n'ai știut Iosif și muma lui. 44 Si 8000 tind că este el cu alte soții, aŭ veni cale de o di și l-aŭ căutat pre el prin rudenii și prin cunoscuți. 45 Si nes flându-l, s'aŭ întors în Ierusalim cal tându-l pre el. 46 Si a fost după tre dile l-aŭ aflat în Biserică, ședênd li mijlocul dascălilor, ascultându-i și in trebându-i pre ei. 47 Si se minunaŭ toj cei ce -l audiaŭ pre dênsul, de pr ceperea și respunsurile lui.

dêndu-l pre el, s'aŭ spăimêntat, și a dis cătră el muma lui: Fiiule, căci ai facut noî așa? Iată tatăl teŭ și eŭ dorindute te căutam. 49 Si a discătră dênșii: Ce este că mě căutați? Aŭ n'ați știut că întra cele ce sînt ale Tatălui meŭ, se cade mie să fiŭ? 50 Si eĭ n'aŭ înțeles graiul carele a grăit lor. s'aŭ pogorît împreună cu dênșii și aŭ venit în Nazaret, și era supuindu-se lor. și muma lui păzia toate graiurile acestea în inima sa. 52 Si Iisus sporia cu înțelepciunea și cu vêrsta, și cu darul la Dumnedeŭ și la oameni.

CAP. III.

Pentru predica lui Ioan; pentru cei ce aŭ întrebat pre Ioan; pentru Irod şi pentru închiderea lui Ioan; pentru botezul Mântuitorului; pentru povestirea neamului lui Christos.

¹Iar în anul al cincĭ-spre-decelea al împerăției lui Tiberie Cesarul, domnind

Ponțiu Pilat în Iudea; și Irod stěpa. nind a patra parte din Galilea; iar Filip fratele lui stepânind a patra parte pre Iturea și pre laturea Trahoniei; și Lisanie a patra parte stěpânind pre Avilinia ² In dilele arhiereilor Anei și Caiafei fost-a cuvêntul Domnului cătră Ioan fiul Zaharieĭ în pustie. 3 Si a venit în toată laturea Iordanului, predicând botezul pocăinței întru ertarea pecatelor. 4 Precum este scris în cartea cuvintelor l. saiei profetului, carele dice: Glasul celui ce strigă în pustie, gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui. 5 Toată valea se va umplea, și tot muntele și măgura se va smeri; și vor fi cele strâmbe drepte, și cele colțuroase cal netede. 6 Si va vedea tot corpul mân tuirea lui Dumnedeu. 7 Deci dicea popoarelor celor ce mergeaŭ să se boteze de la el: Puĭ de năpârcĭ, cine v'a a rătat voî ca să fugiți de mânia ceel ce va să fie? 8 Faceți dar roduri vred întru voi: Tată avem pre Avraam; ca die voi: că poate Dumnedeu și din

petrele acestea să rădice fii lui Avragm. 9 Că ĭată și securea la rădăcina pomilor zace; deci tot pomul carele nu face roadă bună se tae și în foc se aruncă. 10 Si-l întreba pre el popoarele dicênd: dar ce vom face? 11 Si respundênd dicea lor: Cel ce are doĕ haine, să dea una celui ce nu are, și cel ce are bucate, asemenea să facă. 12 Si aŭ venit și vameșii să se boteze dela dênsul, și a dis cătră el: 18 Invețătorule, ce vom face? Iar el a dis cătră dênșii: Nimic mai mult de cât este rînduit voî, să nu faceți. 14 Şi-l întrebaŭ și ostașii, dicênd: și noi ce vom face? Si a dis cătră dênșii: Pre nimenea să nu asupriți, nici să clevetiți; și să ve îndestulați cu lefile voastre. 15 Iar așteptând poporul, și cugetând toți întru inimile sale de Ioan, ca nu cumva el să fie Christos, 16 Rĕspuns-a Ioan tuturor, dicênd: Lu cu apă ve botez pre voi; iar vine cel mai tare de cât mine, căruia nu sînt ce va să fie? 8 Faceți dar routil a dice vednic a-i dezlega cureaua încălțămintelor lui; acesta va boteza pe voi cu Duh sant și cu foc. 17 A căruia lopată este

în mâna luĭ, și va curăți aria sa, și va a duna grâul în ji tnița sa; ĭar plevele le va arde cu focul nestins. 18 Mult în a și altele bine-vestea poporulu

19 Iar Irod cel a patra parte ste. pânitoriŭ, mustrat fiind de el pentra Îrodiada femeea fratelui seŭ, și pentru toate relele care aŭ făcut lind 20 A adaos și aceasta preste toate, și l închis pre Ioan în temniță. 21 Și afost dacă s'a botezat tot poporul, și Iisusbote zându-se și rugându-se, s'a deschis ceriul 22 Sis'a pogorît Duhul sânt cu chip trupest ca un porumb preste dênsul; și glas din cerius'a făcut, dicênd: Tu ești Find meŭ cel iubit, întru tine am bine-volt

23 Si acest Iisus era ca de trei-del ani începênd, fiind (precum se socotia) fiiul lui Iosif, al lui Ili. 24 Alla Matat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui nà, al lui Iosif. 25 Al lui Matatia, allu Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Na ghe. 26 Al lui Maat, al lui Matatia, luĭ Semei, al luĭ Iosif, al luĭ Iuda. 27 Al Iona, al lui Risa, al lui Zorovavel, al

Salatiil, al luï Neri. 28 Al luï Melhi, al lui Addi, al lui Cosam, al lui Elmodam, al luï Ir. 29 Al luï Iosi, al luï Eliezer, al luï Iorim, al luï Mattat, al lui Levi. 30 Al lui Simeon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionam, al lui Elia-31 Al lui Melea, al lui Mainan, al lui Matatta, al lui Natan, al lui David. 32 Al luĭ Iese, al luĭ Ovid, al luĭ Booz, al lui Salmon, al lui Naason. 38 Al luĭ Aminadav, al luĭ Aram, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda. 84 Al luĭ Iacov, al luĭ Isaac, al luĭ Avraam, al lui Tara, al lui Nahor. MAl lui Saruh, al lui Ragav, al lui Falec, al lui Ever, al lui Sala. 36 Al lui Kainan, al lui Arfaxad, al lui Sim, al lui Noe, al lui Lameh. 37 Al lui Matusala, al lui Enoh, al lui Iared, al lui Maleleil, al lui Kainan. 38 Al lui Enos, al lui Sit, al lui Adam, al lui Dumnedeŭ.

CAP. IV.

Pentru postirea și ispitirea Mântuito rului; pentru cartea Isaiei ce i s'a du lui; pentru Iisus când s'a adus de luda în munte, și a trecut prin mijlocul lor pentru cel ce avea duh de drac necurat pentru soacra lui Petru; pentru cel e s'aŭ vindecat de feluri de boale.

Iar Iisus plin de Duhul sânt san întors de la Tordan, și s'a dus de Du hul în pustie. 2 Patru-deci de dile ispitindu-se de diavolul, și n'a mâncat nimic în dilele acelea; și sfîrșindu-s ele, mai pre urmă a flămândit. dis lui diavolul: De ești Fiiul lui Dun nedeŭ, di petreï aceștia ca să se facă pl ne. 4 Si a respuns Iisus cătră el, de când: Savi cênd: Scris este, că nu numai cu pâne il trăi omul, ci cu tot cuvêntul lui Dumne deŭ. 5 si suindu-l pre el diavolul tru un munte inait, 1-a arătat lui toat împerățiile lumei într'o cipeală de vie 6 Si ī-a dis luī diavolul: Ție vol me.

da stěpânirea aceasta toată și mărirea lor; (Că mie este dată, și orī-căruia voiesc o dau pre ea). 7 Deci tu de te vei închina înaintea mea, va fi a ta toată. 8 Si respundênd Issus a dis lui: Mergi înapoea mea satano; că scris este: Dommlui Dumnedeului teŭ să te închini, și lui unuia să-i slujești. 9 Si l-a dus pre el în Ierusalim, și l-a pus pre dênsul pre aripa Bisericei, și i-a dis lui: De ești Fiiul lui Dumnedeŭ, aruncă-te pre sine-ți de aicea jos. 10 Că scris este, că îngerilor sei va porunci pentru tine, ca să te păziască, 11 Si pre mâní te vor râdica, ca să nu-ți împedeci de peatră piciorul teŭ. 12 Si respundênd lisus a dis luĭ: Că s'a dis: să nu ispitesti pre Domnul Dumnedeul teŭ. 13 Si sfirsind diavolul toată ispita, a fugit de la dênsul pănă la o vreme. 14 Si s'a intors Iisus întru puterea Duhului în Galilea; și vestea a eșit de el în toată laturea aceea. 15 Si el înveța în sinagogele lor, mărindu-se de toți.

Si a venit în Nazaret, unde era cres-

diŭa Sâmbeter în sinagogă, și s'a sculat să cetiască, 17 Si i s'a dat lui cartea l. saieĭ profetuluĭ, şi deşchidênd cartea a aflat locul unde era scris: 18 Duhn Domnului preste mine, pentru care m'a uns, a bine vesti seracilor m'a trimis, a tămădui pe cei sdrobiți la inimă, a predica robilor ertare și orbilor vedere, a slobodi pre cei sfărâmați întru ușurare, 19 A predica anul Domnului primit. 20 Si închidênd cartea o a dat slugei și a ședut; și ochii tuturor din sinagogă eraŭ privind spre el. 21 Sia început a dice cătră dênșii: Că astă-di s'a împlinit Scriptura acesta întru urechile voastre. 22 Si toți îl mărturisiai pre el, și se miraŭ de cuvintele darului care eșiaŭ din gura lui, și diceaŭ: Ai nu este acesta feciorul lui Iosif? 23 Sia dis cătrăei: Cuadeveratveți dicemie pl da aceasta: Doctorule, vindecă-te Pre sine-ți; câte am audit că s'aŭ făcut în Capernaum, fă și aicea în patria ta. 248 a dis: Amin gräese voî: Că niei un pro fet nu este primit în patria sa. întru adever grăesc voî: Multe veduve

eraŭ în dilele luï Ilie întru Israel, când s'a încuiat ceriul trei ani și șese luni, cât s'a făcut foamete mare preste tot pămêntul. 26 Si cătră nici una dintr'acelea n'a fost trimis Ilie, fără numai la Sarepta Sidonului, la o femee věduvă. 8 Si mulți leproși eraŭ în dilele lui Eliseiŭ profetul întru Israil; și nici unul dintr'ênșii nu s'a curățit, fără numai Neeman Sirianul. 28 Si s'aŭ umplut toți de mânie în sinagogă, audind acestea. 29 Si sculându-se l-aŭ scos pre el afaradin cetate; și l-aŭ adus pre el pănă în sprinceana munteluĭ, pe carele era zidită cetatea ior, ca să-l arunce jos. 30 Iar eltrecênd prin mijlocul lor s'a dus.

31 Si s'a pogorît în Capernaum, în cetatea Galileeĭ, și era învěţându-ĭ pre el Sâmbăta. 32 Si se spăimântaŭ de învețătura lui, că cu stepânire era cuvêntul lui. 83 Si în sinagogă era un om, carele avea duh de drac necurat, și a strigat en glas mare, grăind: 34 Lasă, ce este noî și ție Iisuse Nazarineanule? Ai venit să ne perdi pre noi? Te știu pre tine cine esti, Sântul lui Dumnedeŭ.

35 Si 1-a certat pre el lisus graint Taci şi eşi dintr'ênsul. Si aruncândul pre el dracul în mijloc, a eșit dintr'ên sul, nimic vătămându-l pre el. 36 81 s'a făcut spaimă preste toți, și se întrebaŭ între sine, dicênd: Ce este cuvêntul acesta? Că cu stepânire și cu putere poruncește du hurilor celor necurate, și esŭ.

37 Si se ducea vestea de el în tot local de prin prejur. 38 Si sculându-se du sinagogă, a întrat în casa lui Simon ĭar soacra luĭ Simon era cuprinsă de friguri mari, și l-a rugat pre el pentru densa. 39 Si stând lângă ea, a certat fri gurile, și o a lăsat pre dênsa. Si îndată sculându-se slujia lor. 40 Si apuind soarele, toți câți aveaŭ bolnavi cu multe feluri de boale, i-aŭ adus pre el cătra dênsul; ĭar el pre fiește care punênd mâ nile, ĭ-a tămăduit pre eĭ. 41 Si eșiaŭ și draci din mulți, strigând și grăind: (a tu eşti Iisus Fiiul lui Dumneden. Si cer tandu-i nu-i lasa pre dênşii să graias că, căci îl știaŭ că el este Christos. 42 [ar făcêndu-se diuă, eșind s'a dus în lo

pustiŭ; si poporul căuta pre dênsul, și a venit pănă la dênsul, și -1 ținea pre el, ca să nu se ducă de la dênșii. 43 Îar el a dis cătră eĭ: Că se cade mie să vestesc și altor cetăți împerăția lui Dumnedeŭ, că spre aceasta sunt trimis. 44 Şi era predicând în sinagogele Galileei

CAP. V.

Pentru vênarea peştilor; pentru leprosul; pentru slăbănogul ce l-aŭ adus pe pat; pentru Levi vameşul; pentru I isus când a mâncat împreună cu vameșii; pentru ce învețăceii lui Ioan postesc, iar ai lui Christos nu.

1 Si a fost când îl îmbulzĭa pre el poporul, ca să audă cuvêntul lui Dumnedeŭ, și el sta lângă marea Ghenisaretului. 2 Si a vědut doě corăbii stând lângă mare; ĭar pescarií eșind dintr'ênsele spălaŭ mrejile. 3 Şi întrând în-

tr'o corabie, care era a lui Simon, la rugat pre el să o depărteze puțin de la pămênt; şi şedênd înveța pre popor din corabie. 4 Iar dacă a încetat a grăi, a dis cătră Simon: Depărteaz-o la adâne, și aruncați mrejile voastresprevênare. 5 Şi respundênd Simon, a dis lui:Învětătorule, toată noaptea ostenindu-ne, nimic n'am prins; dar dupre cuvêntal teŭ voiŭ arunca mreja. 6 Şi aceasta făcênd, a prins mulțime multă de pești, și se rupea mreja lor. 7 Şi a făcut semi soților sei, carii eraŭ în altă corabie, ca să vie și să le ajute lor, și aŭ venit, și aŭ umplut amêndoĕ corăbiile, cât se afundaŭ ele. 8 Iar Simon Petru vědênd, a cădut la genunchele lui lisus, grăind: Eşī de la mine, ca om pecatos sînt, Doam-9 Că-l cuprinsese pre e! spaimă, ne. și pre toți cei ce eraŭ cu dênsul, pentru vênarea peştilor care-i prinsese. 10 Aşılderea și pre Iacob, și pre Ioan, fecioril luï Zevedeiŭ, carii eraŭ soții lui Simon. Si a dis Iisus cătră Simon: Nu te teme; 11 Si seode acum yei vêna oameni,

tênd corăbiile la pămênt, lăsând toate, Si a fost când era el într'una din aŭ mers după dênsul. cetăți, și ĭată un om era plin de lepră, și vedênd pre Iisus, a cădut pe fața sa și s'a rugat luĭ, grăind: Doamne, de veĭ rrea, poți să me curățești. 13 Si tindênd mâna, s'a atins de dênsul, dicênd: Voiesc, curățește-te; și îndată lepra s'a dus de la dênsul. 14 Şi el a poruncit lui nimenui să nu spună; ci mergi dete arată pre sine-ți Preotului, și du pentru curățenia ta, precum a poruncit Moisi, întru mărturie lor. 15 Iar cuvêntul mai mult străbătea pentru dênsul. Şi se aduna popor mult ca sa audă și să se tămăduiască de la dênsul de boalele sale. 16 Iar el se ducea în pustie și se ruga.

17 Şi a fost într'una din dile şi el era mvětánd, și ședeaŭ fariseii și învětătonilegii, carii venise din toate satele Gailleei și ale Iudeei și ale Ierusalimului; puterea Domnuluĭ era spre a-ĭ tămădui pre eĭ. 18 Şi ĭată oari-cari bărbaţī Purtând în pat pre un om, carele era

nedeŭ; și s'aŭ umplut de frică, grăind: că

am vědut lucruri minunate astădi. 27 Si după acestea a eșit și a vedut pe un vameş anume Levi, şedênd la vamă, și i-a dis lui: Vino după mine. 28 Si lăsând toate s'a sculat și a mers după dênsul. 29 Şi a făcut lui ospăț mare Levi în casa sa. Si era popor mult de vameși și de alții, carii ședeau cu ei. 30 Si cârtiaŭ cărturarii lor și fariseii cătră învetăceii lui grăind: Pentru ce cu vameșii și cu pecătoșii mâncați și beți? 31 Si respundênd Iisus, a dis catră ei: N'aŭ trebuință de doctor cei sănětoși; ci cei bolnavi. 32 N'am venit ca să chiem pre cei drepți, ci pre cei pecătoși la pocăință.

33 Iar eĭ aŭ dis cătră el: Pentru ce învețăceii lui Ioan postesc adese ori și rugăciuni fac, așijderea și ai fariseilor; lar ai těi mănâncă și beau? 34 Iar el dis către dênșii: Aŭ dóră puteți pre hii nunții să-i faceți să postiască, până când este mirele cu dênşii? 35 Iar vor Veni dile când se va lua mirele dela dênşii, şi atuncea vor posti întru acelo

släbanog, și căuta să-lu ducă pre el în lăuntru, și să-lu pue înaintea lui 19 Şi neaflând pre unde să-l ducă pentru popor, suindu-se de-asupra acoperemêntului, printre cărămidi l-a slobo. dit pre dênsul cu patul în mijloc înaintea lui Iisus. 20 Şi vedênd credința lor. a dis luï: Omule, értă-ți-se ție pěcatele tale. 21 Şi a început a cugeta cărturarii și fariseii, grăind: Cine este cesta ce grăește hule? Cine poate să erte pecatele, fără numai unul Dumne deu? 22 Iar cunoscênd Iisus gândurle lor, respundênd a dis cătră dênșii. Ce gândiți întru inimile voastre? 23 Ce este mai lesne a dice: értă-ți-se ție pecatele tale, séŭ a dice: scoală și umbla 24 Ci ca să știți că putere are Fiiul omului pre pămênt a erta pecatele, (a dis slabanogului:) ție graesc: Scoală, și li ând patul teŭ mergi la casa ta. îndatăși sculându-se înaintea lor, a luat patul pre carele zăcea, și s'a dus la ca 23 Si spal sa sa mărind pre Dumnedeu. mă a cuprins pre toți, și măriaŭ pre Dum dile. 36 Si grăia şi pildă către dênşină la haină veche; iar de nu, şi pre cea none o rupe, și la cea veche nu se potrivește peticul cel ce este dela cea noue. 37 Si nimenea nu pune vin nou în foi vech iar de nu, va sparge vinul cel nou pre foi și el se va vărsa, și foile vor peri si vinul nou se cade să-l pue în foi noi și amândoĕ se vor ținea. 39 Si nimenea carele bea de cel vechiu, voește îndată de cel nou, că dice: că cel vechiu mai but este.

CAP. VI

Pentru învețăceii lui Christos, când rupeaŭ spice Sâmbăta; pentru eel ce avea mina uscată; pentru alegerea apostolilor; pentru fericiri; pentru a iubi pre vripemași; pentru a nu ne prici cu aproapele, pentru că nu se cuvine a judeca proapele; pentru cei ce-și zidesc cast pre temelie bună.

1 Şi a fost întru o Sâmbătă a dout după cea dintăi, trecea el prin semant turi, și smulgeaŭ învețăceii lui spice și

mâncaŭ, frecându-le cu mânile. 2 Iar mandad, oare carii din farisei le-a dis lor: Ce faceți care nu se cade să faceți Sâmbăta? 3 Si respundênd Iisus, a dis cămă dênșii: Nici acestea n'ați cetit ce a facut David, când a flămândit el, și cei ce eraŭ cu dênsul? 4 Cum a întrat în casa lui Dumnedeŭ, și a luat pânile punereĭ înainte, și a mâncat, și a dat și celor ce era cu el, care nu se cădea să le manance, fară numai preoții. 5 Si dicea lor : Că Domn este Fiiul omuluĭ şi al Sâmbeteĭ. 6 Si a fost și în altă Sâmbătă a intrat el în sinagogă și înveța, și era acolo un om și mâna lui cea dreaptă era uscată. Si-l pândiaŭ pre el cărturarii și fariseil, de-l va vindeca Sâmbăta, ca să atle vină asupra lui. 8 Iar el știa gândurile lor și a dis omului celui ce avea mâna uscată : Scoală-te și stăi în mijloc; ĭar el sculându-se a stătut. Deci a dis Iisus către dênșii: Intreba voiŭ pre voi: Ce se cade Sâmbăta bine a face, saŭ rĕŭ a face? suflet a mântui saŭ a pĭerde? 10 Si căutând spre 12 Si a fost în dilele acestea, a eșit la munte să se roage, și toată noaptea a petrecut întru rugăciunea lui Dumnedei.

13 Si când s'a făcut diuă, a chiemat pre învețăceii sei, și alegênd dintru dênși doi-spre-dece, (pre carii și apostoli i-a numit). 14 Pre Simon, pre carele l-a și numit Petru, și pre Andrei fratele lui, pre Iacob și pre Ioan, pre Filip și pre Bartolomeiu. 15 Pre Mateiu și pre Ioma, pre Iacob al lui Alfeu și pre Ioma, pre Iacob al lui Alfeu și pre Ioma al lui Iacov, și pre Iuda al lui Iacov, și pre Iuda Iscarioteanul carele s'a făcut și vêndetoriu.

in loc șes, și mulțimea învețăceilor lui si mulțime-multă de popor, din toată ludea și din Ierusalim, și de pre lângă marea Tirului și a Sidonului, carii ve nise să-l asculte pre el, și să se tămă

duiască de neputințele sale. 18 Si cei duiască de neputințele sale. 18 Si cei se chinuiaŭ de duhuri necurate, și se vindecaŭ. 19 Si tot poporul căuta să se se vindecaŭ. 19 Si tot poporul căuta să se atingă de el că putere eșia din el și atingă de el că putere eșia din el și

vindeca pre toļī.

22 Si el rădicându-şī ochiĭ seĭ spre în
vēţăceiĭ luĭ dicea: Fericiţĭ sînteţĭ sĕra
vēţăceiĭ luĭ dicea: Fericiţĭ sînteţĭ cariĭ flā
nandiţĭ acum, că vĕ veţĭ sătura. Feri
ciţĭ sînteţĭ cariĭ plângeţĭ acum, că veţĭ

ride. 22 Fericiţĭ veţĭ fi când vĕ vor urî

pre voĭ oameniĭ, și când vĕ vor des
părți pre voĭ, şi vĕ vor ocărî, şi vor scoate

numele vostru ca un rĕŭ pentru Fiiul

omuluĭ. 23 Bucuraţi-vĕ întru acea di și săl
taţĭ; că ĭată plata voastră multă este în ce
părințiĭ lor.

²⁴ Insă vai voî bogaților, că ve luați mângâerea voastră. ²⁵ Vai voî celor ce sînteți sătuli acum, că veți flămândi Vai voî celor ce rîdeți acum, că veți plîn-ge și ve veți tângui. ²⁶ Vai voî când ve vor dice bine toți oamenii; că întruacest chip făceaŭ profeților celor mintruacest părinții lor. ²⁷ Ci voî grăiesc celor celor mintruacest părinții lor. ²⁷ Ci voî grăiesc celor celor mintruacest chip făceaŭ profeților celor mintruacest chip făceaŭ profeților celor mintruacest celor mintr

lor ce audiți: Iubiți pre vrăjmașii voș. tri; faceți bine celor ce ve urasc pre voi. 28 Bine-cuvêntați pre cei ce ve blestemă pre voi; și ve rugați pentru cei ce vě fac voî necaz. 29 Celui ce te bate pre tine preste o față a obrazuluĭ, întoarce-ĭ lui și ceea-laltă; și celui ce-ți iea haina, nu-i opri lui și cămașa. 30 Si tot celuia ce cere delatine, dă-ĭ; și dela cela ce-ți ĭea ale tale nu ce-

re înapoi. 31 Si precum voiți ca să vě facă voi oamenii, și voi faceți lor așijderea. 32 Si de iubiți pre cei ce ve iubesc pre voi, ce dar este voî? Că și pecătoșii iuhesc pre cei ce-i iubesc pre dênșii. 83 Si de faceți bine celor ce ve fac voi bine, ce dar este voî? Că și pecătoșii aceeași 34 Si de dați împrumut, dela carii nădějduiți a lua, ce dar este voi? Ci și pecătoșii pecătoșilor daŭ împrumut, ca să ĭea întocmaĭ. 35 Ci iubiți pre vrăj maşir voştri, şi faceti bine, şi dati îm prumut, nimic nădějduind; și va fi plate ta voastră multă, și veți fi fii ai celui pres

înalt; că el este bun spre cei nemulțemitori și rei. 36 Deci fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv. Si nu judecați, și nu ve veți judeca; nu osândiți, și nu ve veți osândi; ertați, și vi se va erta. 38 Dați și vi se va da voî: mesură bună, îndesată și clătită, și pre deasupra versându-se vor da în sînul vostru. Că cu aceeași mesură, cu care veți mesura va măsura voî. 39 Si le-a dis lor și pildă: Aŭ doară poate orb pre orb să povățuiască? Aŭ nu amândoi vor cădea în groapă? 40 Nu este învěţăcel mai pre sus dedascălul seŭ; ĭar tot cel desĕvârşit va fi ca dascălul seŭ. 41 Si de vedi ștercul, cel ce este în ochiul fratelui teu; iar bârna care este în ochiul teu nu o simți? ² Séŭ cum poți dice fratelui teŭ: frate, lasă să scot stercul carele este în ochiul teu, însuți nevedênd bârna care este în ochiul teŭ? Fățarnice, scoate întâi bârna din ochĭul tĕŭ, şi atuncĭ veĭ vedea să scoți ștercul carele este în ochiul tratelui těŭ. 48 Că nu este pom bun, carele lace roadă rea, nici pom reu, carele face roada bună. 41 Că tot pomul din roada sa se cunoaște; că nu adună smochine din mărăcini, nici din rug culeg struguri, s Omul cel bun din vistieria cea bună a inimei sale scoate cele bune, și omul cel rei din vistieria cea rea a înimei sale scoate cele rele; că din prisosința înimei grăiește gura lui.

si nu faceți cele ce ve die? Tot cela ce vine cătră mine, și aude cuvintele mele și le face pre ele, voiu arăta voî cui este asemenea. 47 Asemenea este omului ce își zidește casă, carele a săpat și a adâncat și a pus temelia pre peatră; si vêrsare de ape făcêndu-se a lovit rîul în casa aceea și nu o a putut clăti pre ea; căci era întemeiată pre peatră. 48 lar cela ce a audit și n'a făcut, asemenea este omului care și-a zidit casa pre pămênt fără de temelie, în care a lovit rîul, și îndată a cădut, și s'a făcut sfărâmareaa casei acea mare.

CAP. VII.

Pentru sutașul; pentru fiiul veduvei; pentru cei trimiși de Ioan; pentru asemăturea fariseilor și a legiuitorilor cu conirea fariseilor și a legiuitorilor cu copii ce se jucaŭ în târg; pentru femeca cea ce a uns pre Domnul cu mir.

¹Si după ce a sfârșit toate cuvintele sale întru audul poporului, a întrat în Capernaum. ² Iar sluga unui sutaș fiind bolare pernaum. ² Iar sluga unui sutaș fiind bolare avă vrea să moară, care era la dênsul de cinste. ³Si audind de Iisus, a trimis la dên sul bĕtrâni ai Iudeilor, rugându-l pre el, ca să vie să mântuĭască sluga luĭ. ⁴Iar eĭ viind citră Iisus, îl ruga pre el cu deadinsul, dicênd: că este vrednic acela căruia veī da aceasta. ⁵ Căcĭ iubește neamul nostru, și sinagoga el o a zidit noî. ⁶ Iar Iisus de casă, a trimis la dênsul sutașul pri-teni, grăind luĭ: Doamne, nu te osteni; nu sînt vrednic ca să întri supt aco-

perementul meŭ. 7 Pentru aceea nici pre mine nu m'am socotit a fi vrednie a veni cătră tine; ci di cu cuvêntul, și se va tămădui sluga mea. 8 Că și eŭ sîn om rânduit supt dregëtorie, avênd supt sine-mī slujitorī, şi dic acestuïa: mergi și merge; și altuĭa: vin-o, și vine; și slugii mele: fă aceasta, și face. 9 Iar Iisus audınd acestea, s'a minunat de el, și în torcêndu-se a dis poporului carele mergea după dênsul, grăesc voî: Că nici întru Israel n'am aflat atâta credin ță. 10 Si întorcêndu-se trimișii a casă, aŭ aflat pre sluga cea bolnavă sănê tósă.

11 Si a fost după acestea, mergea într'o cetate ce se chiema Nain, și împreuni cu dênsul mergea învețăceii lui mulp și popor mult. 12 Iar dacă s'aŭ apropiat cătră poarta cetății, iată scoteau pre un mort, fiiul unul născut al mumei sale, și aceea era veduvă, și popor mult cu dên sa din cetate. 13 Si vedêndu-o pre dênsa Domnul, i s'a făcut milă de ea, și a di eï: nu plânge. 14 Si apropindu-se 84

atins de pat, (iar cei ce-l duceau au statut) și a dis: Tênerule, ție graesc, scoală-te. 15 Si a şedut drept mortul şi a început a grăi, și l-a dat pre el mumei lui. 16Si a lua frica pre toți, și măriaŭ pre Dumnedeŭ graind: ca profet mare s'a sculat între noi; și cum că a cerce-

tat Dumnedeŭ pre poporul seŭ.

17 Şi a eşit cuvêntul acesta de El în toată Iudeia și în toată laturea. 18 Si aŭ vestit lui Ioan învețăceii lui de toate acestea. 19 chiemând Ioan pre doi oare-carii din învețăceii sei, i-a trimis cătră Iisus, dicênd: Tu ești cela ce vine? Séŭ pre altul să aşteptăm. 20 Si vi ind cătră el barbații aceia aŭ dis: Ioan Botezătorul ne-a trimes pre noi cătră tine, dicênd: Tu eşti cela ce vine? séŭ pre altul să așteptăm? 21 (Si într'acea oră a vindecat premulți de boale, și de rane, și de duhuri rele, și a dat vedere multor orbi). respundênd lisus, a dis lor: Mergețī și spuneți lui Ioan cele ce ați vedut și ați audit; că orbii věd, schiopii umblă, leproși se curățesc, surdii aud, morții se scólă, săracilor bine se vestește. 23 Si fericit este cel ce nu se va sminti întru mine. 24 Jar dacă s'aŭ dus vestitorii lui Ioan, aŭ în ceput a grăi cătră popor de Ioan: Ce ați eşit în pustie să vedeți? aŭ trestie cla tită de vênt? 25 Dar ce ați eșit să ve deți? aŭ om îmbrăcat în haine moi? lată cei ce sînt în haine scumpe și petrec întru desfătare, în casele împerătești sînt, 26 Dar ce ați eșit să vedeți? aŭ profet? Adever graesc voî, şi mai mult de cât profet. 27 Acesta este de carele este scris: ĭată eŭ trimit îngerul meŭ înaintea feții tale, carele va găti caleata înaintea ta. 28 Că dic voî: Mai mare profet între cei născuți din femei de cât Ioan Botezătoriul nimenea nu este; iar cel mai mic, întru împerăția lui Dum nedeŭ mai mare de cât el este. 29 Si tot poporul audind, drept a făcut pre Dumnedeŭ, botezându-se cu botezul lul Ioan. 30 Iar fariseiĭ şi legiuitoriĭ aŭ lepădat dela sine sfatul lui Dumnedeu, nehotezându-se dela dênsul. 31 Deci cu cine voiŭ asemăna pre 0a.

menii neamului acestuia? Si cu cine sînt asemenea? 32 Asemenea sînt cu copii ce sed în târg, și strigă unii cătră alții, și dic: Fluerat-am voî și n'ați jueat; cântat-am de jale voî şi n'ați plâns. 38 Că a venit Ioan Botezătorul, nici pâne mâncând, nici vin bênd, și diceți: drac are. 34A venit Fiul omuluï mâncând și bênd, și diceți: ĭată om mâncătoriŭ și beutor de vin ; prieten vameșilor și pecătoșilor. 35Si s'a îndreptat înțelepciunea dela toți fiii sei.

86 Si-l ruga pre el oare-carele din tarisei ca să mănânce, cu el; și întrând în casa fariseului a sedut. 37 Si lată o femee din cetate, care era pecătoasă, înțelegênd că şade în casa fariseului, aducênd un alabastru cu mir. 8 Si stând lângă picioarele lui dinapoi, plângênd a început a uda picioarele lui cu lacrîmi, și cu perii capului le ștergea, și sĕruta picĭoarele luĭ, și le ungea cu mir. 39 Îar vedênd tariseul carele chiemase pre el, a dis întru sine graind: Acesta, de ar fi profet, ar şti cine si ce feliu de femee este ceea ce se atinge de el, că este pecătoasă. 40 Si

am oare-ce să-ți dic; iar el a dis: ln. vețătorule, di. 41 Doi datornici eraŭ oare. căruia cămătarnic: unul era dator cu cinci sute de dinari; ĭar cela-lalt, cu cinci-deci. 42 Si neavênd eĭ cu ce plăti, amândurora le-a dăruit. Deci carele dintr'ênșii, spune-mĭ, maĭ mult va iubi pre el. 48 lar Simon respundênd, a dis: socotesc ca acela căruia ĭ-a dăruit mai mult; iar el a dis lui: Drept ai judecat. 44 Si întorcendu-se cătră femee, a dis lui Simon: Vedi pre această femee? Am întrat în casa ta; apă pre picioarele mele n'ai dat; ĭar aceasta cu lacrîmĭ 'mĭ-a udat picioarele mele, și le-a șters cu perul capului seŭ. 45 Serutare mie nu 'mī-aī dat; iar aceasta de când am întrat, n'a încetat se rutându-mi picioarele mele. 46Cu unt-delemn capul meŭ nu l-ai uns; iar aceasta cu mir mĭ-a uns picioarele mele. 47 Pentru aceea grăesc ție: Eartă-se pecatele el cele multe, că a iubit mult; ĭar cui se eartă puțin, iubește mai puțin. 48 Si 8 dis ei: Eartă-ți-se ție pecatele tale. 49 Si a început cei ce şedeaŭ cu dênsul a gra

respundênd Iisus, a dis cătră el : Simone am oare-ce să-ți dic; iar el a dis: In vețătorule, di. 41 Doi datornici a dis: In (redința ta te-a mântuit, mergi în pace (redința ta te-a mântuit, mergi în pace

CAP. VIII.

Pentru pilda semănătoriului; pentru
muma și frații lui Iisus, când voiaŭ să-l
muma și frații lui Iisus, când voiaŭ să-l
mufă pre el; pentru certarea apelor și pentru legheonul; pentru fata mai marelui sinagogei; pentru femeea ceea ce-i curgea
sânge.

Si a fost după aceasta și el umbla prin cetăți și prin sate, predicând și bine-vestind împerăția lui Dumnetă, și cei doi-spre-dece cu dênsul. ² Si nște femei care eraŭ tămăduite de duhuri rele și de boale: Maria, ce se chiema Magdalina, dintru care eșise șepte draci. ⁸ Si Ioana, femeea lui Huza, Intendentul lui Irod, și Susana și altemulte, care slujiaŭ lui din avuții-Nnul Testament. le sale. Si adunându se popor mult, și cel deprin cetăți viind cătră dênsul, a dis prin

pildă:

Eșit-a semănătoriul să samene semânța sa; și semanând el, una a cădut lângă cale și s'a călcat și paserile ceriului o a mâncat. 6 Si alta a cădut pe peatră, și, dacă a resărit, s'a uscat, pentru că n'avea umedeală. 7 Si alta a cădut în mijlocul spinilor, și crescent spinij, o aŭ înecat pre ea. 8 Si alta a cădat pre pămênt bun, și resărind a făcut rod însutit. Acestea graind striga: Cela ce are urechi de audit audă. 9 Si l-a între bat pre el învețăceii lui, dicênd: Ce este pilda aceasta? 10 Iar el a dis: Voi este dat a ști tamele împerăției lui Dumnedeu, ĭar celor-lalți în pilde; ca vedênd să m vadă, și audind să nu înțeleagă. Har pil da este aceasta : Semânța este cuvêntul lui Dumnedeu. 12 Iar cei de lângă cale sînt cei ce aud; apoi vine dia volul și ĭea cuvêntul din inima lor, ca nu cumva credênd să se mântuiască. 13 Iar cei de pre peatră sînt carii, când a d, cu bucurie primesc cuvêntul; și a auecști rădăcină n'aŭ, carii până la

vreme cred, și în vreme de ispită se leapădă. 14 Iar ceea ce a cădut în spinĭ, aceștia sînt carii aŭ audit, și de griji, și de bogății, și după dulcețile vieței aceștia umbland, se îneacă și nu severșesc roadă. 15 Iar cea de pre pămênt bun, aceștia sînt carii cu inimă bună și curată audind cuvêntul îl țin și fac roadi întru răbdare. Acestea dicênd striga: Vela ce are urechi de audit audă.

16 Si nimenea aprindênd lumina o acopere pre dênsa cu vas, séŭ o pune mpt pat, ci o pune în sfeșnic, ca să vadă cel ce întră lumina. 17 Că nu este lucru de taĭnă, carele să nu se arate, nicĭ lucru scuns, carele să nu se cunoască, și întru aratare să vie. 18 Deci vedeți cum aum; că cela ce are se va da lui, și cela n'are, și ce i se pare că are se va de la dênsul. 19 Şi a venit cătră dênmuma lui și frații lui și nu puteaŭ să forbiască cu dênsul pentru popor. Si spus lui, dicênd: Muma ta și frații tei laŭ afară, vrênd să te vadă pre tine. lar el respundênd a dis cătră dênșii: luma mea și frații mei sînt aceștia, cariĭ aud cuvêntul luĭ Dumnedeŭ, şi l fac

întrat în corabie și învețăceii lui, și a di cătră ei: Să trecem de ceea partede iazer, și aŭ plecatîndată. 23 Iar mergênde cu corabia, a adormit el, și s'a pogoni vifor de vênt în ĭazer, și se umplea și se primejduia. 24 Şi apropiindu-se l-au deșteptat pre dênsul, grăind: Invețătorule, învețătorule! perim; ĭar el sculându-se a certat vêntul și valul apei, și a încetat și s'a făcut liniște. 25 Şi a dis cătră ei: Unde este credința voastră lar ei spăimântându-se s'aŭ mirat, grălar ei

ascultă pre dênsul.

26 Si a venit cu corabia în laturea Galdarenilor, care este de ceea parte de Galdarenilor, care es

cu glas mare a dis: Ce este mie și ție Iisuse Fiiul lui Dumnedeŭ celui prea înalt? Rogu-te nu më munci pre mine. poruncia duhului celui necurat să easă din omul acela; că de mulți ani îl răpise pre dênsul, și se lega cu lanțuri de fier și cu obezi, păzindu-se; și sfărîmând legăturile se gonia de dracul prin pustii.) Si l-a întrebat pre el Iisus grăind: Cum îți este numele? Iar el a dis: legheon; că draci mulți întrase într'ênsul. "Si-l rugaŭ pre el, ca să nu poruncească 32 Si era alor să meargă întru adînc. colo o turmă de porci mulți, ce se păștea mmunte, și-l rugaŭ preel, săle dea voe să între într'ênșii, și le-a dat lor voie. "Si eşind dracii din om au întrat în porci; și s'a pornit turma de pre țermuri în lazer, și s'a înnecat. 34 Iar păstorii vědend ceeace se făcuse, aŭ fugit; și au spus n cetate și prin sate. 35 Si aŭ eșit să vadă ceea ce s'a făcut; și au venit la Ii sus, și aŭ aflat pre omul dintru carele edracii, îmbrăcat și întreg la minte jedênd lângă picioarele lui Iisus, și s'aŭ lemut. 36 Si le-aŭ spus lor și ceĭ ce věție Dumnedeŭ; și s'a dus, predicând

4) Si a fost când s'a întors Iisus, la primit pre el poporul, că toți îl aștep căruia îi era numele Iair, și acesta en mai marele sinagogei; și cădênd la picio rele lui Iisus îl rugă pre el, ca să îl una născută ca de doi-spre-dece ani, să se vindece. 44 Apropiindu-se un 52 Si plângeau toți și se tânguiau

duse, cum s'a mântuit cel îndrăcit a stătut curgerea sângelui ei. la rugat pre dênsul tot ponomi a stătut curgerea sângelui ei. tului Gadarenile. l'a rugat pre dênsul tot poporul time dissi a stătut curgerea sangorul tului Gadarenilor, să se ducă dela dêns de mine? Iar lepădându-se toți a trând în conchi de mare frică re lepădându-se strîmcă eraŭ cuprinși de mare frică; iar eli dis Petruși cei ce eraŭ cu el: Invețătotrând în corabie s'a întors. 88 Iar bir rule, popoarele te îmbulzesc, și te strîmbatul dintru carele eşise dracii ruga pre torează, și dici: Cine este cel ce s'a el ca să fie cu dênsul: iar li ruga pre torează, și dici: 53 Iar Iisus a dis: S'a el ca să fie cu dênsul; ĭar Iisus l-a sh atins de mine? 55 Iar Iisus a dis: S'a bodit pre el graind so I isus l-a sh atins de mine? care-cine: că eŭ am cubodit pre el graind. 39 Intoarce-te in atins de mine oare-cine; că eŭ am cucasa ta și povestește câte ți-a făcu noscut puterea care a eșit din mine. Flar vědênd femeea că nu s'a ascuns, prin toată cetatea, câte I-a făcut Iisushi a venit tremurând și cădênd înaintea lui, i-a spus lui înaintea a tot poporul pentru care pricină s'a atins taŭ pre el. 41 Si ĭată a venit un om de el, și cum că s'a tămăduit îndată. Blar el 1-a dis ei: Indranzeste fiica credința ta te-a mântuit; mergi în pace). Incă grăind el, vine oare-carele dela tre în casa lui. 42 Că avea o fice mai marele sinagogei grăind lui: că a. murit fiica ta; nu supăra pre învěțăto aceea muria; (ĭar când mergea el îl graind. No lar lisus audind, a respuns lue presuraŭ popoarele. 48 Si o femee find graind: Nu te teme; crede numaŭ și su presuraŭ popoarele. 48 Si o leme de mantui. 51 lar întrând în casă, na în curgerea sângelui de doi-spre-det lasat nici pre unul că în casă, na în curgerea sângelui de doi-spre, lăsat nici pre unul să între, făr ani, care cheltuise la doctori toată put lunăi pre Petru, și pre Iacob, și pre vuția sa, și nici de la unul n'a put lună, și pre tatăl fociocare lacob, și pre vuția sa, și nici de la unul na pre letru, și pre lacob, și pre să se vindece. 44 Apropiindu-se din la si pre tatăl fecioarei, și pre muma

de dênsa. Iar el a dis: Nu plânget dat lor putere și stepânire preste de dênsul, stiind că Si îsi si lea dat lor putere și stepânire preste de dênsul, stiind că si Si îsi si lea dat lor putere și stepânire preste lea dat lor putere și si a vindeca boalele. n'a murit, ci doarme. 53 Si îşî rîden dat lor putere şi stepânire par dat lor putere şi stepânire par de densul, ştiind că a murit. 101 lea dat lor putere şi stepânire par dat lor putere şi stepânire par densul, stiind că a murit. 101 lea dat lor putere şi stepânire par dat lor putere şi stepânire par densul si să predice îmde dênsul, ştiind că a murit. Mare dat lor pre denşii să predice îmscoțênd pre toți afară, și apucând la la lui Dumnedeu și să cătră
mână a stricului afară, și apucând la lui Dumnedeu și să dis cătră scoţênd pre toţĭ afară, şi apucându-ot prația lui Dumnedeu şi să tămădu-mână a strigat grăind: Feciore prația lui Dumnedeu si să tămădu-lă-ta 55 C: mână a strigat grăind: Fecioară, scoa perăția lui Dumnedeu și sa dis cătră lă-te. 55 Si s'a întors dubul că i scă pre cei bolnavi. 3 Si a dis cătră pre cei bolnavi. 1804 perăția lui Dumnedeu și sa dis cătră lă-te. 55 Si s'a întors dubul că i scă pre cei bolnavi. 3 Si a dis cătră pre cale, nici lă-te. 55 Si s'a întors duhul ei și a înviat îndată; și a poruncit să-i dea să mănân ce. 56 Şi s'aŭ spăimêntat părinții ei. la ce se făcuse.

CAP. IX

Pentru trimiterea celor doï-spre-dece a audit de Iisus; pentru cele einer pan și doi pești; pentru întrebarea Domnului Si a audit Irod cel a patra parte stěpentru tepădarea de sine și luarea cri cer lui Christos; pentru schimbarea la fal a lui Christos; pentru cel lunatic; per tru ceï ce socotiaŭ între sine cine ar fi mare; pentru cel ce s'a oprit de înveția să nu scoată draci; pentru a nu cere! deapsă asupra celor ce nu i-aŭ pri pre dênşit; pentru cel ce nu i s'a voe să meargă după Iisus.

dênşii: Nimic să nu luați pre cale, nici toiag, nici traistă, nici pâne, nici argint, nici câte doe haine să aveți. el a poruncit lor să nu spue nimărui cea si ori în care casă veți întra, acolo să ce se fă cuso petreceți, și de acolo să eșiți. 5 Si ori câți nu vě vor primi pre voi, eșind din cetatea aceea, și pratul de pre picioarele voastre scuturați întru mărturie asupra postoli la predicare; pentru Irod can lor. 6 Si esind umblaŭ prin sate, binevestind, și tămăduind pretutindenea.

panitor toate cele ce se făcea de el, nu să pricepea, pentru că unii diceau, caloan s'a sculat din morți. 8 Iar aln că Ilie s'a arătat; iar alții, că un prolet din cei de demult a înviat. 9 Si dis Irod: Pre Ioan eŭ l-am tăiat, dar cesta cine este, de carele eŭ aud unele a acestea? și căuta să-l vadă pre el. 10Si Morcêndu-se apostolii, aŭ spus lui toate voe să meargă după lui toate aŭ făcut, și luându-i pre dên șii s'aŭ dus deosebi în loc pustiu lângă ceta loți. Si au luat ceea ce prisosise lor, doe-tea, ce se chiamă Vitsaida. Il deosebi. tea, ce se chiamă Vitsaida. 11 lar po poarele înțelegend aŭ mers după densul și primindu-ĭ pre dênșiĭ, le grăia lord mperăția lui Dumnedeu, și pre ceio aveaŭ trebuință de tămăduire îi vindeca Iar dioa a început a-se pleca.

12 Si viind cei-doi-spre dece au dish Slobodeste popoarele, ca mergênd satele și în orașele cele de prin prej să găzduĭască, și să-și afle hrană, că icea sîntem în loc pustiŭ. 18 Si a f cătră dênșii: Dați-le lor voi să mănâne ĭar eĭ aŭ dis: Nu este la noi mai multi cât cinci pâni și doi pești; fără de d să ne ducem noi, și să cumpărăm lat poporul acesta bucate. 14 (Ca era cinci-mii de bărbați), și a dis cătră větăceii sei: Puneți-i pre dênșii câte cinci-deci. 15 Si aŭ făcut așa, ĭ-aŭ aședat pre toți. 16 Deci luând le cinci pâni și cei doi pești, căutând ceriu, le-a bine-cuvêntat, și le-a frânț le a dat înveță ceilor să le pue înaintea porului. 17 Si aŭ mâncat și s'aŭ satu

spre dece coșuri de sfărîmituri. 18 Si a fost când se ruga el deosebĭ, era cu dênsul în věță cei i lui, și i-a întrebat pre dênşií dicênd: 19 Cine-mi dic popoarele că sînt? Iar eĭ respundênd aŭ dis: loan botezătoriul; ĭar alţiĭ, Ilie; ĭar alţiĭ că profet oare-carele din cei de demult aînviat. 20 Si le-a dis lor: Dar voi cine mi diceți că sînt? Iar Petru respundênd dis: Christosul lui Dumnedeŭ. dojenind pre dênşii le-a poruncit n menui să nu spue aceasta, dicênd: e cade Fiiului omului multe a pătimi la se defaima de bătrâni și de arhierei și de cărturari, șia se omorî, și

treia di a învia. Si grăia cătră toți: Ori-cine va voi a vie după mine, să se lepede de sine să-și lea crucea sa în toate dilele, și 4-mi urmeze mie. 24 Că cine va voi mântuiască sufletul seŭ perde-l-va pre el; iar cine-și va perde sufletul pentru mine, acesta îl va mântui dênsul. 25 Că ce folos este omului de va dobândi lumea toată, ĭar pre si- 268 -

ne se va perde, saŭ se va păgubi? 404 ori-cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, de acesta Fiiul omului se va rusina, când va veni întru mărirea sa și a Tatălui și a sânților îngeri. 2781 vě graesc voî cu adevěrat: Sînt uniidin ceĭ ce staŭ aicea, cariĭ nu vor gusta moarte, pănă cănd vor vedea împerația

luĭ Dumnedeŭ.

28 Si a fost după cuvintele acestea (a la opt dile, și luând pre Petru și pre Ioan și pre Iacob, s'a suit în munte si se roage. 29 Si s'a făcut când se rug el, chipul feții lui altul și îmbrăcămin tea lui albă strălucind. 30 Si iată doi bărbați vorbiaŭ cu dênsul, carii eraŭ Moisi și Îlie. 31 Carii arătându-se în mărire grăia de eşirea lui, care vrea să o pli nĭască în Ierusalim. 32 Iar Petru și cel ce eraŭ cu dênsul eraŭ îngreuĭați de somn, şi deşteptându-se aŭ vedut mări rea lui și pre cei doi bărbați, stând în cătră Iisus: Invețătorule, bine este cătră Iisus: Invețătorule, bine este și scuturat; iar Iisus a certat pre a fi aicea, și să facem trei colibi: una pe scuturat; iar Iisus a certat pre

şi una lui Moisi, şi una lui Ilie, neştiind ce graia. 34 Si acestea graind el s'a ficut nor și ĭ-a umbrit pre dênșiĭ; și s'aŭ spăimântat când aŭ întrat eĭ în nor. Si glas a fost din nor dicênd: cesta este Fiiul meŭ cel iubit, pre acesta sa ascultați. 36 Si după ce a fost glasul s'a aflat Iisus singur; şi eĭ aŭ tăcut, şi nimenui n'aŭ spus în dilele acelea nimic

din cele ce věduse.

37 Si a fost a doa di pogorîndu-se eĭ din munte, l-a întimpinat pre el popor mult. 88 Si ĭată un bărbat din popor a strigat, grăind: Invěţătorule, rogu-te, caută spre fiiul meŭ, că unul născut îmi este mie. 39 Si ĭată duh îl apucă pre el, i de năprasnă strigă, și -l zdrobește pre el cu spumă, și abia se duce de la el, staramându-l pre el. 40 Si m'am rugat mvětăceilor těi ca să-l scoață, și n'aŭ putut. 41 Iar lisus respundênd a dis: O neam necredincios și îndărătnic! pănă când rea lui și pre cei doi bărbați, stand voiu fi cu voi și voiu suferi pre voi? Adupreună cu dênsul. preună cu dênsul. 33 Si a fost cănu pre fiiul teu aici. 42 Si încă apropiindespărțit ei de la dênsul, a dis Petr de el, la trântit pre cl de la dênsul, a pre fiiul teu aici. 42 Si încă apropiindespărțit ei de la dênsul, a dis la la trântit pre el dracul, și cătră Iisus: Invețătorule, bine este pla scuturat; iar Iisus a control colibii una pla scuturat i iar III iar I

duhul cel necurat și a tămăduit copilul și l-a dat tatălui seŭ. 43 Si se spăimân tau toți de mărirea lui Dumneden Si mirându-se toți de toate care 4ăcut Iisus, a dis cătră învețăceii sei: f Puneți voi în urechile voastre cuvintele acestea, că Fiiul omului va să se dea în mânile oamenilor. 45 Iar eĭ nu înțelegeau cuvêntul acesta, și era acoperit de cătră dênșii, ca să nu-l priceapă; și se temeau să-l întrebe pre el de cuvêntul acesta. 46 Si aŭ întrat gând întru dênșii: Cine ar fi dintru el mai mare. 47 lar li sus știind gândul inimei lor, luând un prunc l-a pus pre el lângă sine. 48 81 a dis lor: Ori-cine va primi pruncul a cesta întru numele meŭ, pre mine me primeşte; și orĭ-cine me va primi pre mine, primește pre cela ce m'a trimis pre mine. Că cela ce este mai mic între vol toți, acesta va fi mare.

49 Iar Ioan respundênd a dis: Invêțătorule, am vedut pre oare-carele cu numele teŭ scoțênd draci, și !-am 0prit pre el, că nu umblă pre urma ta cu noï. 50 Si a dis cătră el Iisus: Nu

opriți, că cel ce nu este împrotiva noa-Si a fost când s'a împlinit dilele stră pentru noi este. înălțărei lui, și el și-a întărit fața sa să meargă în Ierusalim. 52 Si a trimis vestitori înaintea feței sale, și mergênd aŭ întrat într'un oraș al Samarinenilor, ca să-ĭ gătiească luĭ. 53 Si nu l-aŭ primit pre dênsul, că fața lui era mergênd în Ierusalim. 54 Si vedênd învěțăceii lui, Iacob și Ioan, aŭ dis: Doamne, voesti să dicem să se pogoare foc din ceriŭ și să-i mistulască pre el, precum și Ilie a făcut? 55 Iar Iisus întorcêndu-seĭ-a certat pre dênşiĭ şi a dis: Nu ştipai căruia duh sînteți voi. 56 Că Fiiul omului n'a venit să peardă suflete omenești, ci să mântulască. Si a mers într'alt sat.

"Şi a fost când mrrgea el pe cale, a dis oare-cine către el: Doamne, voiŭ să merg după tine ori unde vei merge. Si a dis Tisus lui: Vulpile aŭ vizuini și paserile ceriului cuiburi; iar Fiiul omului n'are unde să-și plece capul. Si a dis cătră altul; Vin o după mi-

ne; ĭar el a dis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pre tatăl men 60 Iar Iisus a dis lui: Lasă morții să-și îngroape pre morții lor; iar tu mergi de vesteste împerația lui Dumneden 16 Si a dis și altul: Voiu să merg după tine, Doamne; dar întâi dă-mi voie să regulez cele ce sînt în casa mea. 62 [ar Iisus a dis cătră el: Nimenea puindumâna lui pre plug și căutând înapoi. este îndreptat întru împerăția lui Dumnedeŭ.

CAP. X.

Pentru cei şépte-deci de apostoli, cari T-aŭ arătat Domnul; pentru legiuitoriul carele a întrebat pre Iisus, ce bine ar face. pentru cel ce a cădut în tâlhari; pentru Marta și Maria sora et.

- Harden Suscension-

1 Iar după acestea a arătat Domnul pre alți sépte-deci, și i-a trimis pre dên șii câte doi înaintea feței sale, întru tol orașul și locul, unde vrea el să meargh

Si dicea cătră dênșii: Secerișul este **—** 273 mult, iar lucrătorii puțini; deci rugați pre Domnul secerișului, ca să scoață lucrători la secerișul seŭ. 3 Mergeți, ĭată en vě trimit pre voĭ, ca mĭeiĭ în mijloeul lupilor. 4 Să nu purtați pungă, nici traistă, nici încălțăminte; și pre nimenea să nu întrebați de sănetate în cale. Si ori în care casă veți întra, întâi diceți: Pace casei aceștia. 6 Si de va fi acolo fiiul păcei, se va odihni preste dênsul pacea voastră; ĭar de nu, la voi se va întórce. 7 Si întru aceeași casă petreceți, mâncând și bênd cele dela dênșii; că vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu vẽ mutați din casă în casă. 8 Si ori în care cetate veți întra și ve vor primi pre voi, mâncați cele ce se vor pune inaintea voastră. 9 Si tămăduiți bolnavii carii vor fi într'ênsa, și grăiți lor: S'a apropiat spre voi împerăția lui Dumnedeŭ. 10 lar ori în care cetate veți întra și nu vě vor primi pre voi, eșind la ulițile ei cele late diceți: 11 Si praful ce s'a lipit de noi din cetatea voastră il scuturăm voî. Însă aceasta să știți, că

s'a apropiat spre voi împerăția lui Dumnedeu. 12 Graesc voî: Ca mai ușor va fi Sodomului în dioa aceea de cât cetăței aceĭa 13 Vaĭ ție Horazine, vaĭ ție Vitsaido, că de s'ar fi făcut în Tir și în Si. don puterile care s'au făcut întru voi, de mult în sac și în cenușe ședênd s'ar fi pocăit. 14 Insă Tirului și Sidonului mai ușor va fi la judecată de cât voî. 15 Si tu, Capernaume, carele pănăla ceriŭ te-aĭ înălţat, pănălaĭad te veipogori.

16 Cela ce ascultă pre voi, pre mine ascultă; și cela ce se leapădă de voide mine se leapădă. Iar cela ce se leapădă de mine, se leapădă de cela ce ma trimis pre mine. 17 Si s'aŭ întors cel sépte-deci cu bucurie, dicênd: Doamne, și dracii se pleacă noî întru numele těŭ. 18 Si a dis lor: Vědut am pre sata na ca un fulgeru din ceriu cădend. 19 lata dau voî stěpânire să călcați preste șerpl și preste scorpii, și preste toată puteres vrajmaşuluï; şi nimic pre voï nu ve ra 20 Insă pentru aceasta nu re vatama. bucurați, căci duhurile se pleacă voî; ci re bucurați mai vîrtos, că numele voaștre

s'aŭ seris în ceriuri. 21 Intru această oră s'a bucurat cu duhul Iisus, și a dis: Marturisescu-më ție Parinte,, Doamne al ceriului și al pămêntului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le ai descoperit pre ele pruncilor, adevěrat, Părinte, că așa a fost buna voință

22 și întorcêndu-se cătră în věțăceii sei a înaintea ta. dis: l'oate îmi sînt date mie de la Tatăl men, și nimenea nu știe cine este Fiiul, fără numai Tatăl; și cine este Tatăl, făranumai Fiiul, și căruia va voi Fiiul să-i descopere. 23 Si întorcêndu-se cătră mvětăcei, deosebí a dis: Fericiți ochii cari věd cele ce voi vedeți. 24 Că grăese voî: Că mulți profeți și împerați aŭ roit să vadă cele ce veceți voi și nu aŭ vedut, și să audă cele ce audiți și n'aŭ audit.

25 Si ĭată un legiuitor s'a sculat ispiundu-l pre el si dicênd : Invětatorule, ce roiŭ face să moștenesc vieața vecinică. lar el a dis: In lege ce este scris? Cum citești? 27 Iar el respundênd a dis: Să lubeşti pre Domnul Dumnedeul teŭ din

toată inima ta, și din tot sufletul teŭ, și din toată virtutea ta, și din tot cugetul teu, și pre aproapele teŭ ca însuți pre tine. 28 Ši a dis luï: Drept aĭ respuns; acea. sta fă și veĭ fi viŭ. 29 Iar el vrênd să se îndrepteze pe sine a dis cătră lisus; și cine este aproapele meŭ? 3º Iar Ii. sus respundend a dis: Un om oare-carele se pogora din Ierusalim în Ierihon, și a cădut în tâlhari, carii desbrăcându-l pre el și rănindu-l s'aŭ dus, lăsându-l abia viŭ. 31 Si dupre întâmplare un preut se pogora pre calea aceea; și vědêndu-lpre dênsul, atrecut pre alăturea. 23 Aşijderea și un levit, fiind la acel loc, viind și vedendu-l pre el, a trecut pre alaturea. 33 Iar un samarinean mergênd pre cale a venit la el, și vedêndu-l i-s'a făcut milă. 34 Si apropiindu-se a legat ranele lui, turnând unt-de-lemn și vin; și puindu-l pre dobitocul seŭ l-a dus lao casă de oaspeți, și a purtat grijă de el. 5 Si a doua di eşind şi scoţênd doi dinari a dat gazdei, și a dis lui: Poartă grijă de dênsul, și ori-ce vei mai cheltui el

când mě voiŭ întoarce voiŭ da ție. 36 Decl

carele dintru acei trei ți-se pare a fi de aproape celui ce că duse în tâlhari? Mar el a dis: Cela ce a făcut milă cu dênsul. Iar Iisus a dis luï: Mergi de fă și

38 Şi a fost când se duceaŭ eĭ şi el a tu asemenea. întrat într'un sat; ĭar o femee, numele eï Marta, l-a primit pre el în casa sa. "Siaceea avea o soră, ce se chema Maria, care şedênd lângă pic ioarele lui Iisus asculta cuvintele lui. 4º Iar Marta se silia spre multă slujbă, și stând a dis: Doamne, aŭ nu socotești că sorumea singură m-a lăsat să slujesc? Ci diei ca să-mi ajute. 41 Si respundênd lisus a dis eĭ: Marto, Marto, te grijeştĭ și spre multe te silești, Ci un lucru trebuește. 42 Iar Maria partea cea buna și-a ales, care nu se va lua dela dênsa.

centrally shifty the assume

CAP. XI.

Pentru rugăciune; pentru aceea, că cel ce va cere va lua; pentru cel ce avea drac mut; pentru femeea ceea ce a rădicat glas din popor; pentru cet ce cereau semn din ceriu; pentru fariseul cel ce a chiemat pre Iisus; pentru ticăloşirea legiuitorilor.

1 Şi a fost când era el la un loc rugându-se, după ce a încetat, a dis unul din învețăceii lui cătră dênsul: Doamne, învața-ne pre noi să ne rugăm, precum și Ioan a învețat pre învețăceii sei. ² Si le-a dis lor: Când ve rugați diceți: Tatăl nostru, carele ești în ceriuri, sânţéscă-se numele teŭ; vie împerăția ta; fie voia ta, precum în ceriu și pre pamênt. 3 Pânea noastră cea spre ființa, dă-ne-o noî în toate dilele. eartă noî pecatele noastre, că și noi ertăm tuturor celor ce ne sînt datori noî, și nu ne duce pre noi întru ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. dis cătră ei: Cine dintru voi are prietení și va merge cătră dênsul la miedul nopței, și va dice lui: Prietene, dămi împrumut trei pâni, 6 Că a venit din cale un prieten la mine, și n'am ce pune înaintea lui. 7 Şi acela respundênd din lăuntru va dlee: Nu-mi face osteneală; acum ușa s'a încuiat și copiii mei sunt în așternut cu mine; nu pot să mě scol să-țī daŭ ție. 8 Grăesc voî, măcar de n'ar da lui sculându-se, pentru căci este lui prieten, dar pentru obrăsnicia lui sculându-se, va da lui

câte-ĭ trebue.

Si eŭ dic voî: Cereți și se va da voî; căutați și veți afla; bateți și se va deschide voî. 10 Că tot cela ce cere va lua; și cela ce caută va afla; și celui ce bate i-se va deschide. 11 Şi la carele tată dintru voi, de va cere fiiul pâne, aŭ doară peatră îi va da lui? saŭ pește, aŭ doară în loc de pește, șerpi îi va da lui? 12 Saŭ de va cere oŭ, aŭ îi va da lui scorpie? 13 Deci dacă voi fiind rei știți să dați daruri bune filor vostri, cu cât mai vêrtos Tatăl cel din ceriu va da Duh sânt celor ce cer

14 Si era scoțênd un drac, și acela era mut, și a fost după ce a eșit dracul, a grăit mutul, și s'a mirat popoarele. 15 Iar oare-carii dintr'ensii diceau: Că cu Beelzebul, domnul dracilor, scoate dracii. 16 lar alții ispitindu-l cereau de la dênsul semn din ceriu. 17 I ar el știind gândurile lor a dis lor: Toată împerăția ce s'a împerecheat între sine se pustiește; și casă preste casă cade. 18 Deci și satana dacăs'a împerecheat între sine, cum va sta împerăția lui? Că diceți cum că cu Beelzebul scot eŭ dracii. dacă eŭ cu Beelzebul scot dracii, feciorii voștri cu cine scot? Pentru acesta ei vor fi voî judecători. 20 Iar dacă eŭ cu degetullui Dumnedeŭ scot dracil, ĭată a ajuns la voi împerăția lui Dum-21 Când cel tare într'armatiind păzește curtea sa, în pace sunt averile lui. 22 Iar când va veni cel mai tare de cât dênsul și-l va birui pre el, iea toate armele lui, întru care se nă dăjduia și împărțește prădile lui. 23 Cela ce nu este cu mine, împrotiva mea este; și cela ce nu adună cu mine risipește.

21 Când duhul cel necurat va eși din om umbla prin locuri fără apă, căutânduşi odihnă, și neaflând dice: Mĕ voiŭ întoarceîn casa mea, de unde am eşit. 25Şi viind o află măturată și împodobită. M Atunci merge și lea alte septe duhuri mai rele de cât sine, și întrând locuesc acolo; și se fac cele de pre urmă ale omului aceluia mai rele de cât cele dintei. 27 Si a fost când dicea el acestea, râdicând o femee glas din popor a dis lui: Fericit este pântecele care te-a purtat, și tîțele care ai supt. 28 Iar el a dis: Adeverat, fericiți cei ce ascultă cuvêntulă lui Dumnedeŭ și-lu păzescă pre el.

29 Iar adunându-se popoarele, a început a dice: Neamul acesta viclean este, semn cere și semn nu se va da lui, fără numai semnul lui Iona proletului. 30Că precum a fost Iona semn Ninevitenilor, aşa va fi şi Fiiul omuluĭ la neamul acesta. 31 Imperateasa de la anstru se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia, și-i va osîndi pre eĭ; că aŭ venit de la marginile pămêntuluĭ, să audă înțelepeĭunea luĭ Solomon, și ĭată mnĭ mult de cât Solomon aicea. 33 Bărbații de la Ninevea se vor scula la judecată cu neamul acesta și-l vor osândi pre el, căci ei s'aŭ pocait pentru predicarea lui Iona; și ĭată mai mai mult de cât Iona aicea. 88 Nimenea aprindênd lumina o pune întru ascuns, nici subt obroc, ci în sfeșnie, ca cei ce întră să vadă lumină.

34 Lumina trupului este ochiul; deci când va fi ochiul teŭ curat, tot trupul teu va fi luminat; ĭar când va fi ren şi trupul tĕŭ întunecat va fi. 35 Drept aceea socotește, ca lumina care este întru tine să nu fie întunerec. dacă trupul tĕŭ va fi tot luminat, neavênd vre-o parte întunecată, va fi luminat tot; ca și când lumina cu strălucirea te luminează. 87 Iar când graia, îl ruga pre dênsul un fariseŭ, ca să prânzĭască la el; și intrând a ședut. fariseul vedênd s'a mirat, că nu s'a spâlat întâi mai 'nainte de prânz. Domnul a dis cătră dênsul: Acum vol fariseii partea cea din afară a paharu

lui și a blidului curățiți; iar cea din lăuntrul vostru este plină de răpire și de viclesug. 40 Nebunilor, aŭ nu cela ce a făcut cea din afară, a făcut și cea din läuntru? 41 Însă cele ce sunt la voi dați-le milostenie; și ĭată toate vor

__ 283 __

42 Si vaĭ voî fariseilor, că zăciuițĭ izfi voî curate. ma și ruta și toate verdețurile, și treceți judecata și dragostea lui Dumnedeŭ; acestea se cădea ale face, și acelea a nu le lăsa. 43 Vai voî fariseilor, că iubiți scaunele cele mai sus în sinagoge și închinăciunile prin târguri. " Vai voî cărturarilor și Fariseilor fățarnici, că sînteți ca mormênturile cele ce nu se věd, și oamenii ce umblă deasupra lor nu le stiŭ. 45 Şi respundênd unul din legiuitori a dis lui: Invětatorule, acestea dicênd, și pre noi ne ocărăști. 46 Iar el a dis: Şi voî legiuitorilor vai, că însărcinați pre oameni cu sarcini, care nu se pot lesne purta, ĭar voĭ nicĭ cu un deget al vostru nu ve atingeți de sarcini. Vaĭ voî, că zidiți mormênturile profetilor, și părinții voștri i-aŭ ucis pre ei. 48 Deci mărturisiți că împreuna voiți lucrurile părinților voștri, că aceia ĭ-aŭ ucis pre eĭ, ĭar voĭ zidiţi mor. mênturile lor. 49Pentru aceasta și înțelepciunea lui Dumnedeu a dis: Trimite-voiŭ cătră ei profeți și apostoli, și dintr'ênşiĭ vor ucide şi vor goni. 100% să se ceară sângele tuturor profeților, ce s'a versat din începutul flumei, de la neamul acesta. 51 Dela sângele lui Abel pănă la sângele Zahariei, carele a perit între altariu și între biserică. Adeverat dic voî, se va cere de la neamul acesta. 52 Vai voî, leginitorilor, că ați luat cheia cunoștinței; voi nu ați intrat, și pre cei ce vrea să intre ĭ-ațĭ oprit. 53Si dicênd el acestea cătră ei, a început cărturarii și fariseii tare a se mănia pre dênsul, și a sta lui împotrivă de multe. 54Pândindu-l pre els căutând ca să vâneze ceva din gura lui, ca să-l vinuĭască pre el.

CAP. XII.

-280-

Pentru aluatul fariseilor; pentru a nu ne teme de cer ce omoară trupul; pentru hula cea împrotiva duhului; pentru cel ce ola să împărțească Iisus moștenirea; pentru bogatul căruïa i-a rodit ţarina; penma defaima cele pămênteşti; pentru a fugi de iubirea de argint; pentru sluga ceca u privighiază; pentru a nu ne prici cu vecinul.

Si adunându-se mulțimi de popoare cât se călcaŭ unii pe alții, a început Adice înveță ceilor sei: Maiîntâi păziți-ve de aluatul fariseilor, carele este fățăria. 'Că nimic nu este acoperit, care nu se va descoperi, și ascuns, care nu se ra cunoște. 3 Pentru aceia câte ați dis la întuneric, la lumină se vor audi, și ce atī grait la ureche în cămări, se va predica deasupra caselor. 4 Deci graese voî, prietenilor meĭ: Nu vĕ temeţĭ de cei ce ucid corpul, și dupre aceia nu pot nimic mai mult să facă. 5 Ci voiŭ arata voî de cine să vě temeți: să vă temeți de cela ce are putere, după ce l-a ucis să-l arunce în gheena. Adever graesc voî, de acela să vě temeți 6 Aŭ nu se vênd cinci paseri în doi fileri? și nici una dintr'ênsele nu este uitată înaintea lui Dumnedeŭ. Ci și perii capului vostru sînt toți numerați. 7 Deci nu ve temeți, că voi sînteți cu mult mai buni de cât pasĕrile.

8 Şi dic voî: Tot cel ce va mărturisi întru mine înaintea oamenilor, și Fiiul omului va mărturisi întru dênsul înaintea îngerilor lui Dumnedeu. 9 lar cela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepădat va fi înaintea îngerilor lui Dumnedeu 10 Si tot cela ce va dice cuvênt împotriva Fiiului omului se va erta lui; iar celui ce va huli împotriva Duhului Sânt nu se va erta "Iar când ve vor duce pre vol la soboare și la dregători, și la stepâni, nu vě grijití, cum și ce veți respunde, séu ce veți dice. 12 Că Duhul Sânt ve

mînvěta pre voĭîntru acea oră cele ce

u și a dis lui oare-zarele din popor: se cade a dice. învețătorule, di fratelui meŭ, să împarți cu mine moștenirea. 14 lar el a lis lui: Omule, cine m'a pus pre mine adecător, séŭ împărțitoriu preste voi? Si a dis cătră ei: Vedeți și ve feriți de lăcomie, că nu întru a prisosi cuiradin avuțiile sale este vieața lui.

16 Şi a dis pildă, cătră dênși: grăind: Umi om bogat i-a rodit tarina. 17Si tageta întru sine dicênd: Ce voiŭ face a n'am unde aduna rodurile mele? " Şi a dis: Aceasta voiŭ face: strica-voiŭ punitele mele și mai mari le voiu zidi; avoiŭ strînge acolo toate rodurile mele și bunătățile mele. 19 Si voiŭ dice suffetului meŭ: Suffete, ai multe banătiți strînse spre mulți ani; o lihnește-te, mănâncă, bea, veseleşte-te. 20 lar Dumnedeŭ i-a dis lui: Nebune, într'această noapte suffetul tĕŭ vor să-l ceară de la nne; dar cele ce aĭ gătit, cuĭ vor fi? Așa este cela ce strînge luiși comoară, iar nu în Dumnedeŭ se îmbogăteste

22 Şi a dis cătră învěțăceii sei: Pentru aceasta dic voî: Nu vě grijiti cu seste toate se vor ada tul vostru

aceasta dic voî: Nu ve grijiți cu sufletul vostru, ce veți mânca; niei cu corpul, în ce vě veți îmbrăca. 23 Sufletul este mai mare de cât hrana, și corpul de cât haina. 24 Căutați la corbi, că nu seamănă, nici seceră, carii n'aŭ cămări, nici jitnițe, și Dumnedeu îi hrănește pre ei; cu cât mai mult voi sînteți mai buni de cât paserile? 25 Și cine din voi grijindu-se poate să adaogă statului seŭ un cot? 26 Deci daca nu puteți nici ce este mai mic a face, ce ve mai grijiți de cele-lalte? 27 Socotiți crinii, cum cresc, nu se ostenesc, moi tore; și grăese voî: că nici Solomon întru toată mărirea sa nu s'a îmbrăcat ca unul dintr'acestia. 28 Şi de vreme ce earba, care este astădi în câmp, și mâne în cuptor se aruncă, Dumnedeu așa o îmbracă; cu cât mai vêrtos pre voi, puțin credinciosilor? 29 Si voi sa nu căutați, ce veți mânca séu ce veți bea, și nu ve încălțați. 30 Că toate aces tea păgânii lumii aceștia le caută; ial Părintele vostru știe că ve trebuescaceste

Ilusă căutați împerăția lui Dumnegeu, si aceste toate se vor adaoge voî. Nu te teme turmă mică; că bine a voit Tatăl vostru să vě dea voî împěrăția. 33 Vindeți avuțiile vostre și dați milostenie. Faceți-ve voî pungi, eare nu se învechesc, comoară neînpaținată în ceriuri; unde furul nu se apropie, nici molia o strică. 34 Că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. 35 Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile aprinse. 36 Şi mi asemenea, cu oamenii carii așteaptă pre domnul lor, când se va întoarce dela muți, ca viind și bătênd, îndată să-i deșchidă lui. 37 Fericite slugile acele, pre care, viind Domnul, le va afla priveghind. Amin die voî, că se va încinge și -i va pune pre dênşiĭ să şadă, şi viind va slullor. 38 Si de va veni la adoua streajă, pla a treia streajă de va veni și -ī va atta așa, fericite sînt slugile acelea. lar aceasta să știți, că de ar ști stěfânul casei, în care oră va veni furul, ar priveghia și n'ar lăsa să-i sape casa lui. 40 Deci și voi fiți gata; că în

veni. 41 Si a dis Petru lui: Doamne tre toți? Si a dis Dilda aceasta, sén si ce voesc dacă acum s'a acătre noi dici pilda aceasta, séu și că.
este iconomul cel credincios și înd la ce carelle cel credincios și înd la ce ce voesc dacă acum s'a a- la cel ce voesc dacă acum s'a a- la este iconomul cel credincios și înțelept prins? 50 Cu botez am a nice se va sfêrpre carele îl va pune Domnul preste sla sienm me strîmtorez, pana co să daŭ și cum me strîmtorez, pana co să daŭ si cum me strimtorez, pana co sa co să daŭ si cum me strimtorez, pana co sa c gile sale, ca să le dea la vreme mesura de pace pre pămênt? Nu, dic voî, ci îm-grîŭ? 43 Fericită este che mesura de pace pre pămênt? Nu, dic voî, ci îngrîŭ? 43 Fericită este sluga aceea, pre părțire. 52 Că vor fi de acum cinci încarea viind domnul lui, o va afla făcênd tro casă împărțiți: trei împrotiva a așa. 44 Adevoret ave a facênd tro casă împărțiți: trei împrotiva a așa. 44 Adeverat grăesc voî: că o va pune pre dênsa preste toate avuțiile sale. 45 lar de va dice sluga aceea întru inma sa: zăbovește domnul meŭ a veni, și va începe a bate pre slugi și pre slujnice, și a mânca și a bea, și a se protiva soacră-sei. 54 Și dicea și popoaîmbăta. 46 Veni-va Domnul slugii aceia relor: Când vedeți norul ridicându-se în dina întru care nu gândește, și în dela apus, numai-de-cât diceți, că ploae ora întru care nu știe, și-l va tăia mare vine; și este așa. 55 Și când aupre el în douĕ, și partea luĭ cu necre- strul suflând diceță: că zăduf va să fie; dincioșii o va pune. 47 Iar sluga aceea ce a știut voia Domnului seŭ și n'a gătit, nici a făcut dupre voia lui, se va bate mult. 48 Iar cela ce n'a stiut in judecati și întru voi ce este drept? și a făcut cele vrednice de bătăi, se va bate puțin. Si tot căruia s'a dat mult, mult se va cere de la el. Si căruia i s'a în

ora care nu gândiți Fiiul omului va cedințat mult, mai mult vor cere de veni. 41 Şi a dis Petru lui: Don va cedințat mult, mai mult vor cere de către noi dici pilde relui: Don va cedințat mult, mai mult vor cere de cedințat mult, mai mult vor cere de cedințat mult vor cere cedințat mult vor cere de cedințat mult vor cere de cedințat loi și doi împrotiva a trei. 53 Se va împărți tatăl împrotiva feciorului și teciorul împrotiva tatălui; muma împrotiva feter și fata împrotiva mumer; soacra împrotiva noru-seī și nora îm-Neste. 56 Fățarnicilor, fața ceriului și pămêntului știți a cerca; dar vremea aceasta cum nu o cercați? 57 Căci și când mergi cu pârîșul teŭ la domnul, pre cale silește-te să te iz-Vești de el; ca nu cum-va să te tra-

gă la judecător, și judecătorul te va da temnicerului, și temnicerul te va a runca în temniță. 59 Dic ție: Nu vei & și de acolo, până nu vei plăti și file. rul cel mai de pe urmă.

CAP. XIII.

Pentru Galileani și pentru cei din Si loam; pentru smochinul cel ce nu făcea roadă; pentru ceea ce avea duhul neputinței; pentru grăunțul de muștar pildă, și pentru aluat; pentru cel ce a întrebat de sînt puțini cei ce se mântuesc; pentru ușa cea strîmtă, și pentru cei ce vor bate în ușe și nu le vor deschide; pentru cei ce al spus lui Iisus de Irod.

1 Si aŭ venit oare-carii într'acea vreme, spuindu-i lui de Galileani, al carora sânge Pilat 1-a amestecat cu jertfele lor. 2 Şi respundênd Iisus a dis lor: Aŭ vi-se pare că Galileanii aces tiea mai pecătoși de cât toți Galileani aŭ fost, căcĭ aŭ pătimit acestea?

ci die voî: că de nu ve veți pocăi, toți aşa veți peri. 4 Séŭ acei opt-spre-dece, preste carii a cădut turnul în Siloam și i-a omorît, vi-se pare că aceștiea mai greșiți aŭ fost decât toți oameni, carií lăcuiaŭ în Ierusalim? 5 Nu, ci die voî: Că de nu ve veți pocăi, toți 252 veți peri. 6 Si dicea pilda aceasta: Oare-cine avea un smochin în via luĭ sădit, și a venit căutând roadă întru el și n'a aflat. 7 Și a dis către vieriu: lată treĭ ani sînt, de când viŭ căutând roadă în smochinul acesta și nu aflu; taie-l pre el, pentru ce și pămêntul împresoară în zadar? 8 Iar el respundênd dice lui: Doamne, lasă-l pre el a într'acest an, pănă îl voiŭ săpa împrejur și voiŭ pune gunoiŭ. 9 Şi de va lace roadă; ĭar de nu, îl veĭ tăĭa în anul cel viitoriŭ.

10 Şi era înveţând întru una din sinagoge Sâmbăta. 11 Şi ĭată o femee era, care avea duhul neputinței de optspre-dece ani, și era gârbovă, și nu putea să se ridice în sus nici cum. 12 Iar lisus vědênd-o pre dênsa o a chiemat și a diseï: Femee, ești scăpată de boa la ta. 13 Si s'a pus pre dênsa mânile și îndată s'a îndreptat, și măria pre Dumnedeŭ. 14 Iar mai marele sina. gogei mâniindu-se, căci o vindecase II. sus Sâmbăta, respundend dicea poporului: sease dile sînt întru care se cade a lucra; deci într'acestea viind ve vindecați, iar nu în diua Sâmbetei, 16 Iar Domnul a respuns lui și a dist Fățarnice, fiește-carele din voi Sâmbă. ta aŭ nu-și desleagă boul seŭ, seŭ asinul de la ĭesle, și-l duce de-l adapă? 16 Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pre care o a legat satana, ĭată de opt-spredece ani, aŭ nu se cădea a se deslega din legătura aceasta în diua Sâmbetei? 17 Şi acestea dicênd el, se rușinaŭ toți ceĭ ce staŭ împrotiva luĭ; și tot poporul se bucura de toate cele marite ce se faceau de dênsul.

18 Si dicea: Cui este asemenea îm perăția lui Dumnedeu, și cu ce o voius semana pre dênsa? 19 Asemenea este grăunțului de muștariu, pre care luân du-l omul l-a aruncat în grădina 54

siacrescut, și s'aŭ făcut copaciŭ mare, și paserile ceriului s'aŭ sălășluit în ramurile lui. 20 Iarăși a dis: Cu ce voiŭ asemana împerăția lui Dumnedeu? 21 Asemenea este aluatului, pre care luându-l femeea l-a ascuns în trei mesuri de făină, pănă s'a dospit toată. 22 Şi umbla prin orașe și prin sate învețând, și cale facend spre Ierusalim. dis oare-cine lui: Doamne, aŭ puțini sînt cei ce se mântuiesc? Iar el a dis lor: 24 Nevoiți-ve a întra prin ușa cea strîmtă. Că mulți, (dic voî), vor căuta să intre și nu vor putea. după ce se va scula stěpânul caseĭ, și va încuia ușa, și veți începe a sta afară și a bate în ușă, dicênd: Doamne, Doamne, deschide noî, şi respundênd va dice voî: Nu ve ştiŭ pre voi de unde sînteți. 26 Atunci veți începe a que: Am mâncat înaintea ta și am běut, și în ulițile noastre ai învețat. 27 Si va dice: Dic voî, nu ve știu pre voi de unde sînteți; depărtați-ve de la mine toți lucrătorii nedreptăței. 28 Acolo va fi plângerea și scrîșnirea dinților;

când veți vedea pre Avraam și pre Isaac, și pre Iacob, și pe toți profeții întra împerăția lui Dumnedeu, iar pre voi scoşi afară. 29 Si vor veni de la resă. rit și de la apus, și de la meadă-noapte și de la ameadă-di, și vor ședea întru împerăția lui Dumnedeu. 30 Si iată sînt pre urmá carii vor fi întâi, și sînt

întâi carii vor fi pre urmă.

31 In diŭa accea s'aŭ apropiat oare carii din farisei dicênd lui: Eși și te du de aicea, că Irod va să te omoare. 32 Si a dis lor: Mergênd spuneți vulpei aceș tia: Iată scot dracii și fac vindecări astă-di și mâne, și a treia di me voii sfêrşi. 33 Însă mi se cade astă-di și mâne și în cea-laltă di a merge, că nu este cu putință să peară profet 34 lerusaliafară din Ierusalim. me, Ierusalime, cel ce omori profetil și ucidi cu petre pe cei trimiși la tine; de câte ori am vrut să adun pre fii tei, cum adună găina puii sei supt aripi, și nu ați voit. 35 Iată să lasă voî casa voa stră pustie; și amin grăesc voî: că nu më veți vedea de acum până va venh

and veți dice: Bine este cuventat cel ce rine întru numele Domnului.

CAP. XIV.

Pentru cel bolnav de idropică; pentru a m inbi șederile mai sus; pentru a chiema ve seraci mai vêrtos la cină de cât pre prieteni; pentru cei chiemați la cină; pentru aceea, adecă cine este învețăcelul cel udeverat al lui Christos; pentru zidirea umului pildă, și pentru împeratul cela ce vra să se bată cu altul.

¹ Şi a fost când a intrat el în casa are-căruĭa din boerii fariseilor Sâmlata, ca să mănânce pâne, și aceĭa îl pandiaŭ pre el. 2 Si ĭată un om bollav de idropică era înaintea lui. 3 Si Espundênd lisus a dis cătră farisei cătră legiuitori grăind: Oare este lohod Sâmbăta a vindeca? 4 Iar eï aŭ ent; și apucându-l l-a vindecat pre el

11-a slobodit, 5 Si respundend cătră

eĭ a dis: Căruĭa dintru voĭ, asinul séŭ bo. ul de va cădea în puț, aŭ nu îndată îl va scoate pre el în diŭa Sâmbetei? 68i n'aŭ putut rëspunde luï la aceste. 78i dicea cătră cei chiemați pildă, luând aminte cum îşī alegeaŭ şederile mai sus, dicênd cătră dênșii: 8 Când te vei chie. ma de cine-va la nuntă, nu ședea în locul cel mai de sus, canu cum-vasă fie chiemat de dênsul altul mai cinstit de cât tine. 9 Şi viind cela ce şi pre tine și pre acela a chiemat va dice ție: Dă locul acestuĭa. Si atuncĭ veĭ începe cu rușine locul cel mai de jos a-l ținea. 10 Ci când te veĭ chĭema, mergênd şedī la locul cel mai de jos; ca când va venicel ce te-a chiemat să-ți dică ție: Prietene, sue-te mai sus; atunci îți va fi ție cinste înaintea celor ce vor ședea împreună cu tine. 11 Că tot cel ce se înalță se va smeri, și cel ce se smerește se va înălța.

12 Si dicea și celui ce-l chiemase pre el: Când faci prânz, séŭ cină, nu chiema prietenii tei, nici frații tei, nici rudele tale, nici vecinii bogați; ca nu când-va

să te chieme și ei pre tine, și să ți se facă sate ememora 13 Ci când faci ospăţ chiamă sĕracii și neputincioșii, șchiopii și orbii. 14 Si fericit vei fi, caci nu pot să-ți întoarcă; că ți se va întoarce ție întru învierea drepților. 15 Si audind acestea unul din cei ce ședea cu el a dis: Fericit este cel ce va prânzi întru

împerăția lui Dumnedeŭ.

is Iar el a dis luï: Un om oare-carele afăcut cină mare și a chiemat pre mulți. "Si a trimis pe sluga sa în ora cineĭ, si dică celor chiemați: Veniți, că iată toate sînt gata. 18 Si aŭ început toți dimpreună a se lepăda. Cel dintăiŭ a dis lui: Ţérină am cumpărat, și am nevoe să ies și să o věd; rogu-te să mě erți. "Si altul a dis: Pĕrechī de boĭ am cumpărat cinci, și merg să-i ispitesc; rogute să me erți. 20 Şi altul a dis: Femee mi-am luat, și pentru aceasta nu pociŭ veni. 21 Si întorcêndu-se sluga aceea, aspus Domnului seŭ acestea. Atunci mâniindu-se stepânul casei a dis slugii sale: Eși curând la ulițile și respîntiile cetății, și seracii, și betegii, și șchiopii, și orbii. adu-ĭaicea. 22 Si a dis sluga; Doamne, s'a facut cum ai poruncit, si încă mai este loc. 23 Si a dis Domnul către slugă: Eși la drumuri și la garduri, și-i silește să între, ca să se umple casa mea. 24 Că die voî: Că niei unul din bărbații aceia ce eraŭ chie-

mați nu va gusta cina mea.

25 Si mergea cu dênsul popoare multe, și întorcêndu-se le-a dis lor: 26 Ori-cine vine cătră mine, și nu uraște pre tatăl seŭ, și pre mumă, și pre femee, și pre feciori, și pre frați și pre surori, încă și pre sufletul seu, nu poate fi învețăcel al meŭ. 27 Si cel ce nu și poartă crucea sa, și vine după mine, nu póte fi învețăcel al meŭ. 28 Că cine dintru voi vrênd să zidiască turn, aŭ nu întâi ședênd își socoteste chieltueala, de are cele spre sevêrşire? 29 Ca nu când-va puind el temelia și neputênd sevêrși, toți cei cel vor vedea să înceapă a-l batjocori di cênd: 3° Că acest om a început a zidi 31 Séu care împeși n'a putut sevêrși. rat, mergênd să se loviască cu alt în

pěrat la rezboiú, aŭ nu sedênd întâí, perature de va putea cu dece mii să se întâmpine cu cela ce vine asupra luien doué-deci de mii? 32 Iar de nu, meă fiind el departe, trimițênd solie se roagă de pace. 33 Deci așa fiește-carele dintru voi, carele nu se leapădă de toate avuțiile sale, nu poate fi învěțăcel al meŭ. 34 Bună este sarea; iar dacă sarea se va împuți, cu ce se va îndulci? 35 Nici în pămênt, nici în gunoiŭ m este de treabă; afară o leapădă pre ea. Cela ce are urechi de audit audă.

CAP. XV.

Pentru o sută de or pildă; și pentru vece drahme; pentru fiiul cel ce s'a dus într'o téră departe.

Si era apropiindu-se de dênsul toți vameșii și pecătoșii, ca să-l asculte pre il. 2 Si cârtiaŭ fariseii și cărturarii dicênd: Că acesta pre pecătoși primește și mănâncă cu dênșii. 3 Și a dis

pre cele noue-deci și noue în pustie și merge după cea perdută, până când o află pre ea? 5 Si aflându-o o pune pre umerile sale bucurându-se. 6 Si viind la casa sa chiamă prietenii și vecinii dicênd lor: Bucurați-ve cu mine, că am găsit oaia mea cea perdută. 7 Die voi: că așa va fi bucurie în ceriu de un pecatos ce se pocaește, decât de nouedeci și noue de drepți, cărora nu le trebuește pocăință. 8 Séŭ care femee, avênd dece drahme, de perde o drahmă, aŭ nu aprinde făclia și mătură casa, și caută cu deadinsul, până o află. 9 și aflându-o chiamă prietenele și vecinele dicênd: Bucurați-ve cu mine, că am găsit drahma care o am perdut. 10 Aşa die voî: Bucurie se face înaintea îngerilor lui Dumnedeŭ pentru un pecatos ce se pocăește.

11 Si a dis: Un om avea doi feciori 12 Si a dis cel mai têner din ei tatălui seu: Tată, dă-mi partea ce mi se cade de avuție;

către ei pilda aceasta grăind:
om dintru voi, avênd o sută de oi, și merge după cea poud noue în las acolo a răsipit toată avuția sa, pre cele noue deci și noue în las cea poud o află pre deservate desmerdări. parte, și acolo a răsipit toată avuția sa, viețuind întru desmerdări. wind el toate, s'a facut foamete mare întracea téră, și el a început a se lipsi. Si mergênd s'a lipit de unul din locuitorii țerei aceia; și l-a trimis pre el la térinile sale să pască porcii. doria să-și sature pântecele sĕŭ de roșwele ce mâncaŭ porcii; și nimenea m-i da lui. 17 Iar viind întru sine a dis: Câți argați ai tatălui meŭ sînt îndestulați de pâne; iar eŭ peiŭ de foame. *Scula-mě-voiŭ și mě voiŭ duce la tatăl meŭ, și voiŭ dice luĭ: 19 Tata, greșit-am la ceriŭ și înaintea ta; și nu mai sînt wednica më chiema fiiul tëŭ; fă-më ca pre unul din argații tei. 20 Si sculându-se a venit la tatăl seŭ. Iar el încă departe fiind, l-a vedut pre dênsul tatăl m, și i s'a făcut milă, și alergând a cădut pre grumazii lui și l-a serutat pre el. 21 Si a dis lui feciorul: Tată, greșit-am la ceriu și înaintea ta; și nu

mai sînt vrednic a mě numi fiiul teŭ 22 Si a dis tatăl către slugile sale: Aduceți haina cea dintăi și-l îmbrăcați pre el, și dați inel în mâna lui, și încălțăminte în picioarele lui. 23 Şiaducênd vițelul cel hrănit îl junghiați; și mâncând să ne veselim. 24 Că fiiul men acesta mort era și a înviat, și perdut era și s'a aflat. Şi a început a se veseli. 25 Iar feciorul luï cel mai mare erala țerină; și dacă a venit, și s'a apropiat de casă, a audit cântece și jocuri. 26 și chiemând pre unul din slugi l-a întrebat, ce sînt acestea? 27 Iar el a dis: Ca fratele teŭ a venit, și a junghiat tatăl teŭ vițelul cel hrănit, pentru că sănătos pre el l-a primit. 28 Şi s'a mâniat, şi nu vrea sa între; ĭar tatăl lui eșind îl ruga pre el. 29 Iar el respundênd a dis tatalui seŭ: Iată, atâțea ani slujesc ție, și nicl odată porunca ta n'am călcat, și mie nici odată nu mi-ai dat măcar un ed, ca să mě veselesc cu prietenií mei. când veni fiiul teŭ acesta, carele a mâncat avutia ta cu desfrânatele, junghiasi lui vițelul cel hrănit. 81 Jar el a (18

Mi Fijule, tu în toată vremea ești cu mime si toate ale mele ale tale sînt. 32 Ci se cadea a ne veseli și a ne bucura, căci fratele těŭ acesta mort era și a înviat, si perdut era şi s'a aflat.

CAP. XVI.

Pentru iconomul cel nedrept; pentru animenea nu poate sluji la doi domni; pentrucă nici o cirtă din lege nu va trece; pentrua nu-și lăsa omul femeea; peníru bogatul și pentru Lazăr.

¹Si dicea și către învețăceiĭ seĭ: Era m om bogat, carele avea un iconom; acesta a fost pârît la el, că răsipește avuțiile lui. ² Si chiemând pre el i-a lis lui: Ce aud aceasta de tine? Dă seama de iconomia ta, că nu vei putea mai multa fi iconom. 3 Iar iconomul a dis Intrusine: Ce voiŭ face, că domnul meŭ lea iconomia de la mine? A săpa nu pociŭ, cere îmi este ruşine. 4 Ştiŭ ce voiŭ lace, că dacă me voiu schimba din iconomie, să mĕ primiască în casele lor. 5 Şi chiemând câte unul pre fiește care. le din datornicii domnului seŭ a dis celui dintai: Cu cat ești dator domnului meu? 6 Iar el a dis: Cu o suta de mesuri de unt-de-lemn. Şi a dis lui: Ia-ţi zapisul teu, și ședi curênd de scrie cinci-deci. 7 Iar după aceea a dis altuia: Dar tucu cât ești dator? Iar el a dis: Cu o sută de měsuri de grîŭ. Si a dis lui: Ia-ți zapisul teu si scrie opt-deci. 8 Şi a laudat domnul pre iconomul nedreptăței, că în țelepțește a făcut; că fiii veacului acestuïa mai înțelepți sînt de cât fiii luminii întru neamul lor. 9 Şi eŭ dic voî: Faceţi-ve voî prieteni din mamona nedreptăței, că dacă veți fi lipsiți, să ve primias. că pre voi în corturile cele vecinice.

10 Cel ce este credincios întru puțin, și întru mult credincios este; și cel ce este nedrept întru puţin, și întru mult nedrept este. 11 Deci dacă întru cel nedrept mamona n'ați fost credincioși, pre cel adeverat cine-l va încredința voi? 12 Si dacă întru cel strein n'ați fost credinciosi, pre cel ce este al vostru cine-l va da vol!

W Nici o slugă nu poate la doi domni să slujíască; pentru că séŭ pe unul va urî și pe altul va iubi, séu de unul se va finea, și de altul nu va griji; Lu puteți sluji lui Dumnedeu și lui mamona. 14 Şi audiaŭ acestea toate fariseii, carii eraŭ iubitori de argint, și-l batjocoriaŭ pre el. 15 Şi le-a dis lor: Voi sînteți cei ce vě faceți pre voi drepți înaintea oamenilor; iar Dumnedeŭ știe inimele voastre; că ce este întru oameni înălțat, urîciune este înaintea lui Dumnedeu. 16 Legea profeții până la Ioan, de atuncea împerația lui Dumnedeŭ bine se vestește; Mieste-carele spre ace ea se sileste. 17 lar mai lesne este ceriul și pămêntul să treacă, de cât din lege o cirtă să cadă. cela ce-și lasă femeea sa și ĭea alta, preacurvește; și tot cela ce lea lăsată de bărbat, prea-curveşte.

19 Şi era un om oare-carele bogat, si se îmbrăca în porfiră și în vison, veselindu-se în toate dilele luminat. 20 Şi era un serac oare-carele anume Lazar, care zăcea înaintea ușii lui, plin de bube. 21Şi Poftia să se sature din sfărămîturile care

cădeaŭ din masa bogatului; ci și cânii viind lingeau bubele lui. 22 Si a fostea a murit seracul, și s'a dus de îngeri în sînul lui Avraam; şi a murit şi bogatul şi s'a îngropat. 23 Şi în iad, rîdicânduşi ochiĭ seĭ, fiind în muncĭ, vede pre Avra. am de departe și pre Lazăr în sînurile lui. 24 Şi el strigând a dis: părinte Avraame, milueşte-me, şi trimite pre Lazăr, să-și întingă vîrful degetului lui în apă, și să-mī recoriască limba mea; că mě chinuesc în văpaia aceasta. 25 Iar Avraam a dis: Fiiule, adu-ți aminte, că ai lust înapoi tu cele bune ale tale în vieața ta, și Lazăr așijderea cele rele; iar acum acesta se mângăe, iar tu te chinuești. 26 Si preste toate acestea, între noi și între voi prăpastie mare s'a întărit, ca cei ce vor vrea să treacă de aicea către voi să nu poată; nici cei de acolo la noi să treacă. 27 Si a dis: Rogu-te dar, părinte, ca să-l trimiți pre dênsul în casa tatălui meŭ. 28 Că am cincl frați, să le mărturisiască lor, ca să nu vie și eĭ la acest loc de muncă. 29 Şi ĭ-a dis Avraam luĭ: Aŭ pre Moisi şi pre pro-

fell, să-ĭ asculte pre dênșiĭ. 30 Iar el a dis: Nu, părinte Avraame, ci de va merge cine-va din morți la dênșii, se vor pocai. 31 Si i-a dis lui: Dacă nu asculm pre Moisi și pre profeți, măcar de ar și învia cine-va din morți nu vor crede.

CAP. XVII.

Pentru sminteală; pentru a erta greșa. lele aproapelui; pentru credința cea întru Dumneden; pentru cet dece leprost; pen tru Iisus când s'a întrebat când va veni împerăția lui Dumnedeu, și cum că nestiută va fi venirea lui Christos.

1 Şi a dis cătră învețăcei: Cu neputință este să nu vie smintelele; dar vai! aceluia prin carele vin. 2 Mai de folos ĭ-ar fi luĭ, de șĭ-ar lega o peatră de moară de grumazii lui, și să se arunce în mare, de cât să smintiască pre unul din-

tre acești mai mici.

3 Luați aminte de sine-vě; de va greși ție fratele tĕŭ, ceartă-l pre el; și de se va pocăi, eartă-i lui. 4 Şi măcai de şeap. te ori în di de va greși ție, și de şeapte ori se va întoarce la tine dicênd: caescu-me, eartă-i lui. 5 Si a dis apostolii Domnului: adaoge-ne noi credință. 6 lar Domnul a dis: De ați avea credință, ca un grăunte de muștar, ați dice dudulul

acestuïa: desi'dăcinează-te și te sădește în mare, si v'ar fi ascultat pre voi. 7 Si mare, productive voi avênd slugă arând, séŭ păstorind, carea viind aceea din câmp, pasiona, dice îndatăși: treci de ședi? 8 Ci aŭ nu-i-va dice ei: Gătește-mi ce voiŭ cina? Si încingându-te slujește-mi, pănă voiŭ mânca și voiŭ bea și dupre aceia vei manca și vei bea tu? 9 Aŭ doară va mulțămi slugii aceea, căci aŭ făcut cele ce i s'a poruncit luï? Nu, mi se pare. M Așa și voi, când veți face toate cele œ vi s'aŭ por uncit voî, diceți: că slugi netrebnice sîntem; căci ce am fost

datori a face am facut.

"Si a fost când mergea el în Ierualim, a trecut prin mijlocul Samariei și a Galileer. 12 Şi intrând el într'un at, l-a întimpinat pre el dece bărbați leproși, carii aŭ stătut de departe. Si aceia aŭ ridicat glas dicênd: lisuse Invetatorule, miluïește-ne pre noi. 14 Si redêndu-i le-a dis lor : Mergeți și ve aratați preuților; și aŭ fost când mergeaŭ eī, s'aŭ curățit. 15 Iar unul dinre dênşii vedênd că s'a vindecat, s'a lators cu glas mare mărind pre Dum-

nedeŭ. 16 Si a cădut cu fața la piciórele lui multemind lui; și acela era Samarinean. 17 Iar Iisus respundênd a dis Aŭ nu dece s'aŭ curățit? Dar cei noue unde sînt? 18 Nu s'aŭ aflat să se întoarcă, să dea mărire lui Dumneden, fàră numai acesta ce este de alt neam? 19 Si a dis lui: Scoală-te și mergi; credinţa ta te-a mântuit. 20 Si întrebat fiind de farisei: Când va veni împerația lui Dumnedeŭ? A respuns lor și a dis: Nu va veni împěrăția lui Dumnedeŭ vedênd cu ochiĭ 21 Nicī vor dice: Iată aicea, séŭ iată acolo ; că îată împerația lui Dumnedeŭ în lăuntrul vostru este. 22 și a dis catre învețăcei : Vor veni dile, când veți pofti să vedeți una din dilele Fiiului omului, și nu veți vedea. 381 vor dice voî: Iatá aicea, séŭ iată acolo, să nu mergeți, nici să urmați. 24 Că precum fulgerul carele fulgeră din partea cea de supt ceriu, preste partea cea de supt ceriŭ luminează; așa va fi și Fiiul omului în dina sa. 25 Iar întâi i se cade lui multe a pătimi și a fi lepădat de neamul acesta.

si precum a fost în dilele lui Noe, aşa va fi şi în dilele Fiiului omului. Mânca, bea, se însura, se mărita, pănă la diua în care a intrat Noe în corabie, și a venit potopul și a pierdut pre toți. 28 Așijdera și precum a fost indilele lui Lot: mânca, bea, cumpera, vindea, sădia, zidia. 59 Iar în care di sesit Lot din Sodoma, a ploat foc și peatra pucioasă din ceriŭ, și a pierdut pre toți. 3º Intr' acest chip va fi în ina în care Fiiul omului se va arăta. Intr' acea di cela ce va fi deasupra casei, și vasele lui în casă, să nu se pogoare să le Tea pre ele; și cela ce va in câmp, asemenea să nu se întoarcă mapoř. 32 Aduceți-vě aminte de femeea la Lot. 33 Cine va căuta sufletul seŭ mântuiască, pierde-l-va pre el; și one îl va pierde îl va învia pre el. Die voî: Intr' această noapte vor doi într'un pat: unul se va lua și altul se va lasa. 35 Douĕ vor măcina impreună: una se va lua și alta se va lasa. 36 Doi vor fi în câmp: unul se va la și altul se va lăsa. 37 Si respundênd a dis: unde Doamne? Iar el a dis lor.

Unde va fi corpul, acolo sevor aduna și

CAP. XVIII.

Pentru a ne ruga în toată vremea; pen. tru judecătorul nedreptăței; pentru fariseul și vameșul; pentru princi că a lor este împerăța lui Dumnedeu; pentru el ce a întrebat pe Iisus ce bine va face; pentru că anevoe va intra bogatul întru împerăția ceriului; pentru întrebarea lui Petru, ce bine le va fi, căci a lăsat toate, pentru mergerea lui Iisus în Ierusalim spre restignire; pentru orbul ce l-a vinde cat intrând în Ierihon.

¹Si dicea lor și pildă: Că se cade ei în toată vremea a se ruga și a nu se le nevi, dicênd: 2 Un judecător oarecarele era într' o cetate, carele de Dumnedeŭ nu se temea și de om nu se ruşina. Bra și o věduvă în cetatea aceea, și venia la dênsul

Iddivește me de pîrîşul meŭ. Pres in multa vreme. Iar după aceea a dis întru sine: de și de Dumnedeŭ nu më tem și de om nu më rupeu nu 5 Dar pentru căci îmi face suparare věduva aceasta, o voiŭ izbăvi pre ea; ca nu până în stêrșit venind să mě 6 Si a dis Domnul: Audiți ce graește judecatorul nedreptăței? 7 Dar Dumnedeŭ aŭ nuva tace izbăvire aleșior sei, carii strigă către dênsul diŭa inoaptea, de și îndelung îi rabdă pre denșii? 8 Dic voî: Că va face izbăvirea lor curînd. Însă cînd va veni Fiiul omum, oare va afla credința pe pămênt? 9 Şi a dis și către oare-carii, ce se nădăjduiaŭ intru sine, cum că sînt drepți și defaimaŭ pre ceĭalalți, pilda aceasta:

10 Doi oameni s'aŭ suit în biserică se roage: unul fariseŭ și altul vameș. 11 Fariseul stând, așa se ruga Intrusine: Dumnedeule, multemescu-ți a nu sînt ca ceialalți oan eni, răpitori Medrepți, prea-curvari, seu ca și acest Names. 12 Postesc de doue ori în septěmână, daŭ zeciueală din toate câte câștig. 13 Iar vameșul de departe stând nu vrea nici ochii sei la ceriŭ să-și rîdice, ci-și bătea pieptul seŭ dicênd: Dum. nedeule, milostiv fii mie pecătosului. 14 Die voî: S'a pogorît acesta mai îndreptat la casa sa de cât acela; că tot cel ce se înalță pre sine se va smeri; iar cel cese smerește pre sine se va înălța.

15 Si aducea la el si pruncii, ca sa se atingă de eĭ; iar învěţăceiĭ vědênd ĭ-aŭ certat pre dênșiĭ. 16 Iar Iisus, chiemându-ĭ la sine pre eĭ, a dis: Lăsați pruncii să vină la mine și nu-i opriți pre ei; că a unora ca acestora este împěrăția lui Dumnedeŭ. 17 Amin dic voî: Ori-cine nu va primi împerăția lui Dumnedeŭ ca pruncul, nu va întra într'ênsa.

18 Si l-a întrebat pre el un boer dicênd: Invețătorule bune ce voiu face să moștenesc vieața vecinică? 19 lar Iisus a dis luĭ: De ce-mi dici bun? Nimenea nu este bun, fără numai Unul Dumnedeŭ. 20 Poruncile știi: Să ni curvești, să nu ucidi, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă; cinstește pre

tatăl teŭ și pre muma ta. 21 Iar el a dis: Acestea toate le-am păzit din tinerețele mele. 22 Iar Iisus audind acestea, i-a dis lui; Incă una îți lipsește: toate câte ai vinde-le, și le împarte seracilor, și vei avea comoară în ceriŭ; și vino urmează mie. 23 Iar el audind acestea s'a întristat, că era bogat foarte. vědêndu-l Iisus, că s'a întristat, a dis: Cât de anevoe vor întra întru împerăția lui Dumnedeŭ cei ce aŭ avuţii. mai lesne este cămila prin urechile acului a trece de cât bogatul întru împerăia lui Dumne de ŭ a intra. 26 Iar ce i ce aŭ andit acestea aŭ dis: Si cine poate să se mîntuiască?. 27 Iar el a dis: Cele ce m sînt cu putință la oameni, sînt cu putință la Dumnedeu. 28 Şi a dis Petru: lată noi am lăsat toate și am urmat ție. 29 Iar el a dis lor: Amin grăesc voî: Că nimenea nu este carele și-a asat casa, séŭ părințī, séŭ frațī, séŭ femee, séŭ feciori, pentru împerăția lui Dumnedeŭ, 3º Carele să nu iea cu mult mai mult în vremea aceasta, și în veaalcel viitoriu vieată vecinică.

31 Şi luând pre ceï doĭ-spre-dece a dis cătră ei: Iată ne suim în Ierusalim, şi se vor împlini toate cele scrise prin profeți pentru Fiiul omului. 32 Că 88 va da neamurilor, și se va batjocori, şi se va ocărî, și se va scuipi. 33 Şi bătêndu-l îl vor omorî pre el; și a treia di va învia. 34 Iar ei nimic dintru acestea n'aŭ înțeles și era cuvêntul acesta ascuns de la eĭ, și nu cunoșteaŭ cele

ce se grăiaŭ.

35 Şi a fost când s'a apropit el de lerihon, un orb şedea lângă cale cerşind. 36 Si audind poporul trecend, a în rebat: ce este aceasta? 37 Şi i-a dis luĭ: Că Iisus Nazareneanul trece. 38 Şi a strigat dicênd: Iisuse, fiiul lui David, miluește-me. 39 Iar cei ce mergeau înainte certaŭ pre el să tacă; iar el cu mult mai vêrtos striga: Fiiul lui David miluește-me. 4º Si stând Iisus a poruncit să-l aducă pre el la sine, iar apropiindu-se de dênsul, l-a întrebat dicênd 4 Ce voesti să-ți fac? Iar el a dis: Doam ne, să věd. 42 Si Iisus i-a dis lui: Vedi credința ta te-a mântuit. 43 Și îndata

avedut, și a mers după el, mărind pre Dumnedeŭ; și tot poporul vedend a dat laudă lui Dumnedeŭ.

CAP. XIX

Pentru Zacheiŭ; pentru cel ce s'a dus M-și rea lui-și împerăție; pentru cele dea slugi care aŭ luat mnale, pentru mânz ipentru asină; pentru plângerea lui Iius de Ierusalim; pentru cei ce s'aŭ scos lin biserică, carit vindeaŭ și cumpăraŭ; pentru archiereit și cărturarii, carii au utrebat pre Domnul cu ce putere face acestea.

¹Si intrând trecea prin Ierihon. ² Si lată un om anume Zacheŭ; și acesta era mai mare vameșilor și era bogat. Si căuta să vadă pre Iisus cine este, nu putea de popor, că era mic de sat. 4 Si alergând înainte s'a suit htr'un dud, ca să-l vadă pre el; că

pre acolo vrea să treacă. 5 Si dacă a venit la locul acela, căutând Iisus la vědut pre dênsul, și a discătră dênsul: Zachee, grabeste de te pogoară; că astă-di în casa ta mi se cade să fiŭ. 68i grăbindu-se s'a pogorît, și l-a priimit pre dênsul bucurându-se. 7 Si vědènd toți tânjiaŭ dicênd: că la un om pěcătos a intrat să gázdniască. 8 lar Zacheŭ stând a dis cătră Domnul: lata Jumetate din avutia mea, Doamne, o daŭ seracilor, și de am năpăstuit pre cineva cu ceva, întore împătrit. Si a dis catră el Iisus: Că astă di s'a făcut mântuire casei aceștia, pentru că și acesta fiiŭ al lui Avraam este. 10 Ca a venit Fiiul omuluï să caute și să mântuiască pre cel perdut. II Si ascultând eĭ acestea, adăogând a dis pildă; pentru că era el aproape de lerusalim. și li se părea lor, cum că îndata va să se arate împerația lui Dumnedeu. Deci

12 Un om oare-carele de bun neam a dis: s'a dus într'o țeră departe, să-și iea lui împerăție, și să se întoarcă. 13 Si chie

mand dece slugi ale sale, le-a dat lor dece mnas, și a dis cătră ei: Neguțătoriți până voiŭ veni. 14 Iar cetătenii lui flurîaŭ pre el și aŭ trimes solie după el dicend: Nu voim pre acesta să împărățiască preste noi. 15 Si a fost când sa întors el luând împerăția, a dis să schieme la dênsul slugile acelea cămra dedese argintul; ca să știe cine ce a neguțătorit. 16 Si a venit cel dintàin dicend: Doamne, mnaua ta a agonisit dece mnas. 17 Si a dis lai: Bine, sugă bună, că întru puțin ai fost credincios, să ai putere preste dece cetăți. "Si a venit cel al doilea dicend: Doamne, mnaua ta a făcut cinci mnas. Si a dis și acestuia: Si tu fii preste anci cetăți. 20 Si altul a venit dicênd: Doamne, iată mnaua ta, care o am țilut legată în mahramă. 21 Că m'am temnt de tine, că om aspru ești; iai ce n'ai pas și seceri ce n'ai se mă-Nat. 22 Si ĭ-a dis: Din gura ta te rom judeca, slugă vicleană; ai știut că eŭ om aspru sînt, luând ce n'am pus secerând ce n'am semanat. 23 Dar Noul Testament

pentru ce n'ai dat argintul meŭ schimbătorilor, și viind eŭ l-ași fi cerut cu dobândă. 24 Si celor ce sta înainte le a dis: Luați de la el mnaua și o dați celuï ce are dece mnas. 25Si a dis lui: Doanne, acela are dece mnas. 26 Că dio voî: Că tot celui ce are i se va da; iarde la cela ce n'are, și ce are se va lua dela el. 27 Insă pre vrăjmașii mei, aceicarii n'aŭ voit să împerațesc preste dênșii, aduceți-i încoace, și-i tăiați înaintea 28Si dicênd acestea, mergea înainte, suindu-se în Ierusalim.

29 Si a fost când s'a apropiat de Vitsfaghi și Vitania, cătră muntele ce se chiamă al Maslinilor, a trimis doi din învěţăceiĭ seĭ dicênd: 30 Mergețĭ în sa tul carele este înaintea voastră, întru carele intrând, veți găsi un mânz legat, pre carele nimenea din oameni nici-odată n'a ședut; deslegați-l pre el și-l aduceți. 31 Si de va întreba cine va pre voi: Pentru ce deslegați? Așa să diceți lui: Că Domnului trebuește. 32Si mergend trimișii, aŭ aflat cum disese 33 Si deslegând eĭ mânzul, aŭ dis

stěpânii lui cătră ei: Ce deslegați mânml? 34 Iar eĭ aŭ dis: Că Domnuluĭ trebueste. 35 Si l-aŭ adus pre el la Iisus, și aruncându-și vestmintele sale pre mânz, aŭ pus pre Iisus deasupra. 36 Si mergênd el, așterneaŭ vestmintele lor

37 Si apropiindu-se el la pogorîșul pre cale. muntelui Maslinilor, a început toată mulțimea înveță ceilor, bucurându-se, a lăuda pre Dumnedeŭ cu glas mare, pentru toate puterile care veduse, 38 Dicênd: Bine este cuvêntat Imperatul cel ce wine întru numele Domnului; pace în ceri și mărire întru cei de sus. Mre-carii farisei din popor aŭ dis către el: Invețătorule, ceartă-ți învețăceii tei. Si respundênd a dis lor: Dic voî: Că de vor tăcea acestia, petrele vor striga. Si dacă s'a apropiat, vedênd cetatea, plâns de dênsa. 42 Dicênd: Că de ai cunoscut și tu, și în diua aceasta a a, cele ce sînt către pacea ta; ĭar acum a ascuns de către ochii tei. 43 Căvor eni dile asupra ta, și vor pune vrășmașii tei șanț împrejurul teŭ, și te vor încungiura, și te vor îmbuldi de toate părțile. 44 Si te vor face întocmai en pămêntul pre tine, și pre feciorii tei întru tine, și nu vor lăsa întru tine peatră pre peatră; pentru că n'ai cu noscut vremea cercetărei tale.

a scoate pre ceĭ ce vindeaŭ întrênsa și cumpăraŭ, dicênd lor: 46 Scriseste: cașa mea casă de rugăciune este; iar voĭ o ați făcut peșteră tâlharilor. 47 Si era învĕţând în toate dilele în biserică; iar archiereiĭ și cărturarii și bĕtrânii poporuluĭ căutaŭ pre el să-l peardă. 48 Si nu aflaŭ ce-ĭ vor face. Că tot poporul se ţinea de el, ascultându-l pre dênsul.

CAP. XX.

Pentru vie pildă; pentru cet ce l-aŭ pentru vie pildă; pentru cet ce l-aŭ darea de dajde Cesarului; pentru Saducheii carii tăgăduesc învierea; pentru întrebarea Domnului către farisei; pentru a se păzi de cărturari.

1Si a fost întru una din dilele acelea, învețând el poporul în biserică și bine-vestind, aŭ venit preoții și cărturarii cu bětrânii. 2 Şi aŭ grăit către el dicênd : Spune noî: Cu ce putere taci acestea? Séu cine este carele ți-a dat le puterea aceasta? 3 Iar el respundend a dis către ei: Intreba-voiŭ și eŭ Pre voi un cuvênt, și să-mi spuneți. Botezul lui Ioan din ceriŭ a fost, seŭ dela omeni? 5 Iar ei eugetaŭ întru nne dicênd: Că de vom dice din ceriu, dice: Pentru ce dar n'ați credut lui? lar de vom dice dela oameni, tot poporul cu petre ne va ucide; căci ste încredințat că Ioan profet a fost. Si aŭ respuns Că nu ştiŭ de unde.

8 Si Iisus le-a dislor: Nicien nu ve spuin voî cu ce putere fac acestea.

9 Si a început a dice către popor pilda aceasta: Un om a sădit vie, și oa dat lucrătorilor, și s'a dus departe multă vreme. 10 Si la vreme a trimis către lucrători o slugă, ca să-i dea lui din rodul viei; iar lucrătorii bătându-l pre el, 1-a trimis desert. "Si a adaosa trimite altă slugă; ĭar eĭ și pre acela bătêndu-l și batjocorindu-l, l-a trimis desert. 12 Si a adaos a trimite și al treilea; iar ei și pre acela rănindu-l, I-a scos afară. 3 Si a dis domnul viei: ce voiù face? Trimite-voiù prefiul men cel iubit; doară vedêndu-l pre dênsul 14 Iar lucrătorii vědênse vor ruşina. du-l pre el, cugetaŭ întru sine dicênd: Acesta este moștenitorul, veniți să-l ucidem pre el, ca să fie a noastră moștenirea. 15 Si scoțêndu-l afară din vie, l-aŭ omorît. Ce va face dar lor domnil 16 Veni-va și va perde pre lucrătorii aceștia și via o va da altora. Iar eĭ audind, aŭ dis : Să nu fie. 17 [8] el căutând spre ei a dis : Ce este dar

ceasta ce este scris? Peatra pre care n'aŭ băgat'o în seamă ziditorii, aceasta s'a băgat'o în seamă ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului. 18 Tot cela te va cădea pre acea peatră, se va sărîma; iar preste carele va cădea, îl

va spulbera. 19 Ši căutaŭ archiereii și cărturarii, ca să-și pue mâinile pre el întru acea oră și s'aŭ temut de popor; căci înțelesese că către dênșii a dis pilda acea-20 Si pândindu-l aŭ trimis iscoade, carii se prefăceau pre sine a fi drepți, să-l prindă pre el în cuvênt, ca si-l dea pre el stepânirei și puterei dregătorului. 21 Si l-aŭ întrebat pre el dicênd: Invețătorule, știm că drept grăești și înveți, și nu alegi față, ci ntru adever calea lui Dumnedeŭ înreți. 22 Cade-se noî a da dajdie Cesarului séu nu? Iar el pricepênd viclesugul lor a dis către ei: Ce me ispitiți? Arătați mi undinar, al cui chip și scripură pre el are? Iar ei respundênd, aŭ 18: Ale Cesaruluï. 24 Iar el le-a dis Or: Dați înapoi dar cele ce sunt ale Cesarului, Cesarului; și ce te ce sînt. ale lui Dumneden, lui Dumneden, 26 Şi nu l-aŭ pututprinde pre dênsulîn cuvênt înaintea poporului, și minunându-se de respunsul lui au tăcut.

27 lar apropindu-se unii din saduchei, carii graesc împotrivă că nu este înviere, l-aŭ întrebat pre el dicênd: 28 Invetatorule, Moisi a seris noî: de va muri fratele cui-va, avênd femeie, și acesta va muri fără feciori, ca să lea fratele lui pre femeia aceea, și să rădice semânța fratelui seŭ. 29 Deci şapte frați aŭ fost, și cel dintâi luând femeie, a murit fără feceori. 30 Si a luat al doilea pre femeia aceia, și acela a murit fără feceori. 31 Si al treiela o a luat pre ea; și așijderea câte șap te; și n'aŭ lăsat feceori, și aŭ murit. 32 Iar mai apoi de toți a murit și femeia. 33 Deci la înviere, a căruia dintrênși va fi femeia? Căci câte șeapte o a avut pre sa femee. 34 Si respundend lisus, a dis lor: Fiii veacului acestuis se însoară și se mărită. 35 Iar cel ce se învrednicesc a dobândi acel vene si învierea din morți, nici se însoara

piei sĕ mărită. 36 Că nici să moară nu mai pot, ci asemenea cu îngerii sînt, şi fii lui Dumnedeŭ sînt, fiind fii ai invierii. 37 Iar cum că se vor scula morții și Moisi a arătat la rug, precum dice: Domnul Dumnedeul lui Avraam, și Dumnedeul lui Isaac, și Dumnedeul lui Iacov. 28 Iar Dumnedeŭ nu este al morților, ci al viilor; că toți lui viază. 39 Si respundênd oare-carii din cărturari aŭ dis: Invětătorule, bine ai dis. 40 Si nu mai îndrăzneaŭ de-aci să-l mai întrebe pre el nimic. 41 Si aŭ dis către dênșii: Cum die ea Christos este fiiul luï David? 12 Şi însuși David dice în cartea Psalmilor: Dis-a Domnul Domnului meŭ: ședi dea drépta mea. 43 Până ce Voiu pune pre vrasmașii tei așternut picloarelor tale? 44 Deci David Domn îl chiamă pre el; Si cum fiiu al lui este? 46 Şi ascultând tot poporul, a dis în-Wețăceilor sei: 46 Păziți-ve de cărturari Carií voesc a umbla în podobe, și iubesc mehinăciunile prin târguri și scaunile cele mai de sus în sinagoguri, și șederile cele mai întâiu la ospețe. 47 Carii mănâncă casele věduvelor, și cu pricină îndelung sĕ rógă; aceştia vor lua mai multă osândă.

CAP. XXI.

Pentru věduva ceea ce a pus doi fileri;
pentru sfîrşit întrebare; pentru robiea
Ierusalimuluĭ, și cum că Domnul mai înainte a spus învețăceilor pustiirea lui;
pentru semnele venirei lui.

aruncând darurile sale în gazofilachie.

2 Şi a vĕdut şi pre o vĕduvă sĕracă, a runcând acolo doi fileri.

3 Şi a distruncând acolo doi fileri.

4 Că toți aceștia din prisosința lor au aruncat la darurile lui Dumnedeu, ia aceasta din lipsa sa, toată avuția sa ca rea a avut o a aruncat.

5 Şi óre-carii grăind pentru biserică, că este împodobită cu pietre frumose

si cu podóbe, a dis: 6 Acestea care vedeti, vor veni dile întru care nu va redeti, vor veni dile întru care nu va redeti.

giţi; eă mulţi vor veni întru numele giţi; eă mulţi vor veni întru numele meŭ dicênd: Că eŭ sînt; şi vremea s'a apropiat, ci să nu mergeţi după ei. 9 Şi când veţi audi rĕzbóe şi rĕsmiriţe, să nu vĕ spăimântaţi, că sĕ cade să fie acestea întêiŭ, ci nu va fi îndată sfîrşitul. 10 Atuncea, dicea lor, se va scula neam preste neam, şi împĕrăţie preste împĕrăţie.

§i vor fi cutremuri mari pre alocurea, din ceriŭ vor fi.

lar mai înainte de acestea tôte voi pune preste voi mâinile sale, și ve vor goni, dându-ve la adunări și în temnițe, ducêndu-ve la împerați și la domni, pentru numele meŭ. 13 Şi se va întâmpla voi întru mărturisire. 14 Puneți dar intru inimile vostre, să nu gândiți mai

înainte ce veți respunde. 15 Că eŭ ve voiu da voîgură și înțelepciune, căria nui vor putea grăi nici sta împotrivă toți carii se vor pune împotrivă voi. 16 8i vě vetí da și de părinți, și de rudeni, și de prieteni, și de frați; și vor omorî din voi. 17 Si veți fi urîți de toți pentru numele meŭ. 18 Şi per din capul vostru nu va peri. 19 Intru răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre. 20 Iar când veți vedea Ierusalimul încungiurându-se de ostași, atuncea să știți că s'a apropiat pustiirea lui. 21 Atuncea cei ce vor fi în Iudea să fugă la munți; și cei ce vor fi în mijlocul ei să se dea în lături; și cei ce vor fi prin sate să nu între într'ênsul. 22 Că dilele izbândireĭ sînt acestea, ca să se plinĭască toate cele scrise. 23 Iar vai celor ce vor avea în pântece, și celor ce vor apleca întru acelea dile; că va fi nevoe mare pre pămênt, și mânie asupra poporulul acestuia. 24' Şi vor cădea întru ascuți tul sabieĭ, și se vor duce robi în toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat de neamuri, până se vor plini vremile

peamurilor. 25 Şi vor fi semne în sore, peamurilor. 25 Şi vor fi semne în sore, şi în lună, şi în stele; şi pre pămênt mâhnire limbilor cu nedumerire, sunet mahnire limbilor cu nedumerire. 26 Mai murind mahnire limbilor cu nedumerire, sunet celor camenii de frică, şi de aşteptarea celor ce vor să vie în lume; că puterile ceriu-rilor se vor clăti. 27 Şi atuncea vor vedea pre Fiiul omului viind pre nori cu vedea pre Fiiul omului viind pre nori cu

putere și cu mărire multă. 28 Deci începênd acestea a se face, rîdicați-ve în sus și rîdicați capetele voastre, că să apropie izbăvirea voastră. ¹⁹ Şi le-a dis lor pildă: Vedeți smochinul si toți copacii, 30 Când înfrunzese vědênd, din voi înși-ve știți că de acum aproape va fi vara. 31 Aşa şi voĭ, când veți vedea acestea făcêndu-se, să știți că aprope este împerăția lui Dumnedeŭ. ³²Amin dic voî, că nu va trece neamul acesta, până când toate acestea vor fi. 3 Ceriul și pămêntul vor trece, ĭar cuvintele mele nu vor trece. 34 Ci luați aminte de sine-vě, ca să nu se îngreueze inimile vostre cu sațiul mâncărei, și cu beția, si cu grijile lumei, și fără de veste să vie asupra voastră diua aceea. 85 Căci ca o cursă va veni preste toți cei ce sed pre fața a tot pămêntul.

36 Priveghiați dar în toată vremea, rugându-ve ca să ve în vredniciți a scăpa de toate cele ce vor să fie, și a sta înaintea Fiiului omului.

Şi era diua înveţând în biserică; lar noaptea eşind petrecea în muntele ce se chiamă al Maslinelor. Şi tot poporul mâneca la dênsul în biserică, ca să-l asculte pre el.

CAP. XXII

Pentru vinderea lui Iisus; pentru Paşti;
pentru cei ce s'aŭ prigonit între sim
cine ar fi mai mare; pentru cererea su
tanei; pentru rugăciunea lui Christos; pen
tru prinderea lui Iisus și ducerea lui la
tru prinderea lui Iisus și ducerea lui la
archiereul; pentru lepădarea lui Petru;
pentru bătaia lui Iisus.

se chema Paştile. ² Şi chutaŭ archiereli se cărturaril cum l-ar omorî pre el; că se temeaŭ de popor. ³ Iar satana a intratîn

Inda, ce se chema Iscarioteanul, care era din numërul celor doi-spre-dece. 4 Şi mergênd a grăit cu archiereii și cu voevodii, cum l-ar vinde pre el lor. 5 Si s'aŭ bucurat și s'aŭ tocmit cu dênsul să-i dea bani. 6 Si el s'a făgăduit lor, și căuta vreme cu prilej ca să-l vêndă pre el lor fără de popor. 7 Si a venit diua azimilor, întru care se cădea să se jertfiască Paștile. 8 Si a trimis pe Petru și pre loan, dicênd: Mergeți de gătiți noî Pastile, să mâncăm. 9 Iar ei aŭ dis lui: Unde voesti să gătim? 10 Iar el a dis lor: lată intrând voi în cetate, va întimpina pre voi un om ducênd un vas de lut cu apă; mergeți după dênsul în casa unde va intra. 11 Si diceți stepânului casei: Invețătorul dice ție: unde este sălașiul întru carele să mănânc Paştile cu învě-Mei mei? 12 Si el ve va arata voî un foișor mare așternut; acolo gătiți. Si mergênd eĭ, aŭ aflat precum li disese lor, şi aŭ gătit Paştile. 14 Si când a venit ora, aŭ şedut, și cei doi-spre-dece Apostoli cu el. 15 Si a dis lor: Cu poftă am poftitaceste Paştı să le mănânc cu

voi, mai înainte de patima mea. 16 Că die voî: Că de acum nu voiu mai mânea dintru aceste, până când se vor umplea întru împerăția lui Dumnedeu. 17 Silu. andpaharul, multamind a dis: Luați acesta și-l împărțiți voî. 18 Că dic voî, că nu voiŭ mai beadin rodul viței, până când va veni împerăția lui Dumnedeu. 19 Siluând pânea, mulțămind a frânt și a dat lor dicênd: Acesta este trupul meŭ, carele se dă pentru voi; aceasta faceți în-20 Aşişderea şi patru pomenirea mea. harul, după ce a cinat, dicênd: Acest pahar este legea cea nouă întru sângele meŭ, carele pentru voi se varsă. 21 Insă iată mâna vêndetorului meŭ cu mine este la masă. 22 Şi Fiulomului merge dupre cum este rânduit; dar vai omului aceluia prin carele se vinde. 23 Si ei aŭ început a se întreba între sine: carele ar fi dintru eĭ cela ce va să facă aceasta? 21Si s'a făcut și prigonire între dênșii, carele dintru ei s'ar părea a fi mai mare. 25 Iar el le-a dislor:Împĕraţiipăgânilorîidomnesc pre ei, și cei ce stepânesc pre ei făcetori de bine se chiamă. 6 Iar voi nu așa;

ci cel ce este mai mare intre voi, sa iro ca cel mai mie; și cel ce este începetor, ca cel ce slujește. 27 Că cine este mai mare? Cel ce şade, séŭ cel ce slujeşte? Aŭ nu este cel ce șade? lar eŭ sînt în mijlocul vostru ca cel ce slujește. 28 Iar roi sînteți carii ați petrecut cu mine întru ispitele mele. 29 Si eŭ vĕ rânduesc voî, precum mi-a rânduit mie Tatăl meŭ, imperăție. 30 Ca să mâncați, și să beți la masa mea, întru împerăția mea, și să sedeți pre scaune, judecând cele douespre-dece seminții ale lui Israil. 31 Și dis Domnul: Simone, Simone, iată satana v'a cerut pre voi ca să vě cearnă a grâul. 32 Iar eŭ m'am rugat pentru tine, ca să nu peară credința ta; ntu oare-când întorcêndu-te, întărește pre frații tei. 33 Iar el I-a dis lui: Doam-10, cu tine gata sînt şi în temniță și la morte a merge. 34 Iar el 1-a dis: Die ție, Petre, nu va cânta astădi coco-M, mai'nainte pănă ce de trei ori te vei lepăda, că nu me știi pre mine. pi a dis lor: Când v'am trimis pre M fără de pungă, și fără de traistă, și fără de încălțăminte, aŭ avut-ați lipsă de ceva? Iar eï aŭ dis: de nimie. 36 Dis-a drept aceia lor: Acum dar cel ce are pungă să o ĭa, așișderea și traistă; ĭar cel ce n'are, să-și vêndă haina sa și să-şĩ cumpere sabie. 37 Că dic voî: că încă aceasta ce este scrisă se cade să se umple întru mine, care dice: și cu cei fară de lege s'aŭ socotit; pentru că cele pentru mine sfîrşit aŭ. 38 Iarei aŭ dis: Domne, iată aicea doue săbii. Si el

a dis lor: destul este.

39 Si eşind a mers, dupre obiceiŭ, în muntele Maslinilor; și s'aŭ dus după el și învețăceii lui. 40 Si sosind la loc, a dis lor: Rugați-vě, ca să nu intrați în ispită. 41 Si el s'a depărtat dela dênșii ca de o aruncătură de peatră; și îngenuchind se ruga, 42 Dicênd: Părinte, de voești să trécă păharul acesta de la mine; însă nu voia mea, ci a ta să fie. 43 Si i s'a arătat lui înger din ceriu, întărindu-l pre el. 44 Si fiind întru nevoință, mai cu deadinsul se ruga. Si se facuse sudórea lui ca picăturile de sânge ce pică pre pămênt. 45 Si sculându-se

de la rugăciune viind catre invegacei ra aflat pre ei dormind de întristare. anat problem : Ce dormiți? Sculați-ve și ve rugați, ca să nu întrați în ispită. 47 Iar meă grăind el, iată venia mulțime, și cel ce se chiema Iuda, unul din ceï doïspre-dece, mergea înaintea lor, și s'a apropiat de Iisus ca să-l sărute pre el. 18 Pentru că acest semn dedese lor, pre carele voiŭ săruta eŭ, acela este. lisus a dis lui: Iudo, cu sărutare pre Fiiul omului vindi? 50 Si vědênd cei ce eraŭ pre lângă el cea ce vrea să fie, I-aŭ dislui: Dómne, lovi-l-vom cusabia? 51 Iar unul dintr'ênşii a lovit pre sluga arhiereului, și i-a tăiat lui urechia cea dreptă. 52 Iar Iisus respundênd a dis: Lăsați, pănă aicea, și atingêndu-se de urechea lui, l-a vindecat pre el. 53 Si a dis Iisus celor ce venise la dênsul, arhiereilor și voevodilor bisericei și betrânilor: Ca la un tâlhar ați eșit cu sabii și cu fuști? 54 În tôte dilele fiind eŭ cu voi în Biserică, n'ați întins mânile asupra mea; ci aceasta este ora voastră și stăpânirea întunericului

prindêndu-l pre el l-a adus și l-a băgatîn casa arhiereuluï. Iar Petru mergea departe după dênsul. 56 Si făcênd ei foc în mijlocul curții și ședend împrennă, a ședut și Petru în mijlocul lor. 57 Si vědêndu-l pre el o slujnică şedênd lafoc și căutând spre el, a dis: Si acesta a fost cu el. 58 Iar el s'a lepădat de dênsul dicênd: Femee, nu stiu pre el. 59 Si după puțin altul vedendu-l pre el, a dis: Si tu dintru eĭ eştĭ. lar Petru a dis: Omule, nu sînt. 60 Si trecend ca o oră, altul se întăria dicênd: Adeverat și acesta cu el a fost, că Galilean este. 61 lar Petru a dis: Omule, nu știŭ ce dici. Și îndatăși, încă grăind el, a cântat cocoșul. 62 Si întorcêndu-se Domnul a căutat spre Petru, și ș'a adus Petru aminte de cuvêntul Domnului, cum îi disese lui: că mai înainte de ce va cânta cocosul de trei ori te vei lepăda de mine. 63 Si eşind afară Petru a plâns cu amar. 64 Iar oamenii cei ce țineaŭ pre Iisus batjocoriaŭ pre el bătându-l. coperindu-l pre el, îl lovea preste obraz și-l întreba pre el dicênd: Profețește,

cine este cel ce te-a lovit. 66 Si altele multe, hulind împrotiva lui, dicea. 67 Si după ce s'a făcut diuă, s'aŭ adunat betrânii poporului și arhiereii și cărturarii, și laŭ dus pre el la soborul'lor. 68 Dicênd: de eşti tu Christosul spune noî. Si le-a dis lor: De voiu spune voî, nu veți crede. 8 Şi de vĕ voiŭ întreba, nu-mĭ vețĭ rĕspunde, nici nu më veți slobodi. acum va fi Fiiul omului şedênd dea dreapta puterei lui Dumnedeu. 71 Şi a dis toți: Dar tu ești Fiiul lui Dumnedeu? Iar ela dis către eĭ: Voi diceți că eŭ sînt. Mlar eĭ aŭ dis: Ce ne maĭ trebueşte înmarturie? Că noi singuri am audit din gura luĭ.

Pentru ducerea Mântuitorului la Pilat; pentru defăimarea lui Iisus de către Irod; pentru femeile ce plângeaŭ; pentru restignirea lui Christos; pentru tâlharul ce s'a pocăit; pentru îngroparea lui Christos.

1 Şi sculându-se toată mulțimea lor, l-aŭ dus pre el la Pilat. 2 Si aŭ început a-l părî pre el dicênd: Pre acesta l-am aflat răzvrătind neamul și oprind a da dajdie Cesarului, dicênd că este el Christos, împerat. 's Iar Pilat l-a întrebat pre el dicênd: Tu ești împe ratul Iudeilor? Iar el respundênd a dis lui: Tu dici. 4 Iar Pilat a dis către arhiereĭ şi către popor: Nicĭ o vi-5 Iar eĭ se nă nu aflu în omul acesta. întăriaŭ dicênd: Că întărîtă poporul, învetând preste toată Iudea, începênd dind de Galilea, a întrebat: Aŭ Galilean din an este omul? 7 Şi înțelegênd că din

tinutul lui Irod este, l-a trimis pre el la Irod, fiind și el în Ierusalim în-8' Iar Irod, vědênd pre lisus, s'a bucurat foarte, că doria de mıltă vreme să-l vadă pre el, pentru că andia multe de el, și nadăjduia să vadă vre-un semn făcêndu-se de el. la întrebat pre el cu cuvinte multe; iar el nimic nu I-a respuns luI. staŭ archiereii și cărturarii, cu dinsul pârîndu-l pre el. 11 Iar Irod împreună cu ostașii sei batjocorindu-l și rîdendu-și de el, l-a îmbrăcat într' un veştmênt luminat, și l-a trimis iamși la Pilat. 12 Si s'aŭ făcut prieteni Pilat și Irod într'aceiași di unul cu altul; că mai'nainte eraŭ învrăjbiți înre dênşir. 13Iar Pilat chiemând pre archierei, și pre boeri, și pre popor, "A dis cătră ei: Mi-ați adus pre omul acesta, ca pre cela ce răzvrătește po-Porul, și iată eŭ înaintea voastră întrebându-l, nier o vină n'am aflat în omul acesta, de care pârîți pre el. 15 Ci lei Irod, că v'am trimis pre voi la el, piată nici un lucru vrednic de moar-

te este făcut de dênsul. 16 Deci cer. tându-l îl voiŭ slobodi. 17 Si nevoe avea să le slobodiască lor la praznic un vinovat. 18 Si a strigat toată mulțimea dicênd: Ia-l pre acesta, și ne slobodește noî pre Varava. 19 Carele era pentru o zarvă oare-care și ucidere ce se făcuse în cetate, aruncat în temniță. 10 și iarăși Pilat a grăit către ei, vrênd si slobodiască pre Iisus. 21 Iar ei strigai dicênd: Rěstigneşte-l, rěstigneşte-l pre 22 Iar el a treia oară a dis cătră ei: Dar ce reŭ a făcut acesta? Nici o vina de moarte n'am aflat întru el. Deci certându-l pre el îl voiŭ slobodi. 23 Iar el staŭ cu glasuri mari, cerêndu-l pre elsi se restigniască; și se întăriaŭ cu glasurile lor și ale arhiereilor. 24 Deci Pilat a judecat să se facă cererea lor. 25 Si a slobodit lor pre cel aruneat in temniță pentru zarvă și ucidere, pre carele îl cereaŭ ei, iar pre Iisus la dat dupre voia lor. 26 Si când îl duceal pre el, prindênd pre un Simon Chiri nean, ce venia din țarină, a pus pre el crucea ca să o ducă după lisus

"Si mergea după el mulțime multă de popor și de femei, care plângeau și se tânguiaŭ pentru dênsul. 28 Si întorcênduse către ele Iisus, a dis : Fiĭcele Ierusalimului, nu mě plângeți pre mine, ci pre voi vě plângeți, și pre fiii voștrii. 29 Că iată vin dile în care vor dice : fericite sunt cele sterpe, și pântecele care n'a născut, și țîțele care n'aŭ aplecat. 30 Auncivorîncepe a dice munților: Cădeți preste noi, și dealurilor: Acoperiți-ne pre noi. 31 Că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi? 32 Si se aducea împreună cu el și alțī of făcetori de relesă se peardă. dacă aŭ venit la locul ce se chiamă al Că-Pățînei, acolo l-aŭ restignit pre el, și Prefăcetorii de rele, unul de a dreapa și altul de a stânga. 34 Iar Iisus dicea: Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce lac. Si împărțind hainelelui, aŭ aruncat Sorți. 35 Si sta poporul de privia; și pă bătea joc de dênsul și boerii îm-Preună cu dênșii, dicênd: Pre alții a mântuit, mântuiască-se și pre sine, de este acesta Christosul, alesul lui Dumnedeŭ. 36 Şi-şĭ făceaŭ rîs de dênsul și ostașii, apropindu-se și oțet aducêndu-i lui. 37 Si dicênd: De eşti tu împëratul Iudeilor, mantuește-te pretine însuți. 38Si era și scrisoare scrisă de asupra lui cu slove elinești, și râmlenești, și ebreești: Acesta este Imperatul Iudeilor. 39 Iar unul din tâlharií cei restigniți îl hulia pre dênsul, dicênd: De eşti tu Christosul, mântuește-te pre tine și pre noi. 40 lar respundend cela-lalt, îl certa pre el dicênd: Nu te temi tu de Dumnedeu, că întru aceeași osândă ești. 45 si noi dupre dreptate; că cele vrednice dupre faptele noastre luăm; iar acesta nici un rěŭ n'a făcut. 42 Si dicea lui lisus: Pomenește-me, Doamne, când vel veni întru împerăția ta. 43 Si a dis Iisus lui: Amin die ție, astă di îm preună cu mine vei fi în raiu. 44Si era ca la a şeasa oră, și întuneric s'a făcut preste tot pămêntul până la a noua oră. 45 Si s'a întunecat soarele, și s'a rumpt catapeteasma bisericel

prin mijloc. 46 Si strigând cu glas prin lisus, a dis: Părinte, în mâinile tale îmi încredințez duhul meŭ. Si acestea dicênd, și-a dat duhul. 47 Iar redênd sutașul ceea ce se făcuse, a mărit pre Dumnedeu dicênd : Cu adeverat omul acesta drept a fost. Si tot poporul ce venise împreună la priveala aceia, vědênd cele ce se făcuse, bătêndu-și pepturile sale se întorceaŭ. 49 Şi sta toți cunoscuții lui de departe, și femeile care venise după el din Galilea, privind acestea. 50 Şi iati un barbat anume Iosif, sfetnic fiind, bărbat bun și drept. 51 (Acesta nu se însoțise la sfatul și fapta lor), din Arimatea oraș al Iudeilor, carele și el astepta împerăția lui Dumnedeu. Acesta viind la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. 53 Si pogorîndu-l pre el, l-a înfășurat în giulgiu, și l-a pus mormênt ce era săpat în peatră, întru carele nu fusese pus nici odată Almenea. 54 Si diua era Vineri, și se umina spre Sâmbātă. 55 Si mergênd după el și femeile care venise cu dênsul

din Galilea, aŭ vedut mormêntul, siem s'a pus trupulluĭ. 56 Şi întorcêndu-se aŭ gătit mirezme și miruri; și Sâmbătă s'a odihnit dupre poruncă.

CAP. XXIV.

Pentru femeile cele ce cercetaŭ la mormênt; pentru Petru când a alergat la mormênt; pentru Cleopa; pentru lisus când s'a arătat, și cum a mâncat înaintea Invețăceilor; pentru Inălțarea la ceril.

1 Iar într'una din Sâmbete la mânecare adâncă, aŭ venit la mormênt aducênd mirezmele cele ce gătise, și altele Si aŭ aflat piatra înpreună cu ele. resturnată de pre mormênt. trând, n'aŭ aflat trupul Domnului Iisus. 4 Si a fost când se miraŭ ele de aceasta, și iată doi bărbați aŭ stătut înaintea lor în vestminte strălucitore. fricoşindu-se ele, şi plecându-şi fețele

la pămênt, aŭ dis către dênsele: Ce căntați pre cel viŭ cu cei morți? 6 Nu este aicea, ei s'a sculat; aduceți-vě aminte cum a dis voî, încă fiind în Galilea, 7 Dicênd: Că trebuește să se dea Fiulomului în mâinile oamenilor pecătoși, și să se răstigniască și a treia di să învieze. 8 Si ş'aŭ adus aminte de 9 Si întorcênd-se de la cuvintele lui. mormênt, aŭ spus acestea toate celor un-spre-dece și tuturor celor-lalți. ¹⁰ Si era Maria Magdalina, şi Ioana, şi Maria lui Iacov, și cele-lalte împreună u dênsele, care diceau către Apostoli acestea. 11 Si s'aŭ părut înaintea lor ca o minciună cuvintele lor, și nu le credeaŭ pre dênsele.

12 lar Petru sculându-se, a alergat la mormênt, și plecându-se a vědut giulgiurle singure zăcênd, și s'a dus de acolo mirându-se întru sine de cele ce se făcu-18 Si iată doi dintru eĭ mergeaŭ înru aceiași di la un sat, carele era deparede Ierusalim, ca la seasedeci de stadii, căruia nume Emaus. 14 Si aceia vorbiaŭ între sine de toate cele ce se în tâmplase. 15 Si a fost când vorbeaŭ ei și se întrebaŭ, și însuși Iisus apropinduse mergea împreună cu dênșii. 16 Jar ochii lor se țineaŭ ca să nu-l' cunoască pre el. 17 Si a discătre ei: Ce sînt cu. vintele acestea, de care ve întrebați în. tre voi mergênd, și sûnteți triști? 18 Si respundênd unul al căruia nume era Cleopa, 'i-a dis: Tu singur ești nemernic în Ierusalim și nu știi cele ce s'aŭ făcut întru el în dilele acestea? 19 Si a dis lor: Care? Iar eĭ aŭ dis lui: Cele pentru Iisus Nazarineanul, carele era bărbat profet, puternic în lucruși în cuvênt înaintea lui Dumnedeŭ și a tot 20 Cum l-aŭ dat pre el poporul. arhiereii și boerii noștri spre judecată de moarte, și l-aŭ restignit pre densul. 21 Iar noi nădăjduiam că acela este cel ce va să izbăviască pre Israil, ci cu toate acestea a treia di este astădi de 22 Ci și niște femei dintr'ale noastre ne-aŭ spăimântal când s'aŭ făcut acestea. pre noï, care aŭ fost la mînecate la mor 28 Si neaflând trupul lui, au mênt.

renit dicênd, că și vedere de îngeri să fredut, carii dic că este el viu. 24 Si s'aŭ dus unii dintre noi la mormênt, și aflat aşa, precum şi femeile aŭ dis, jar pre el nu l-aŭ vedut. 25 Si el a dis eatre ei: O nepricepuților și zăbavnici m inima a crede toate câte au grăit profeții. 26 Aŭ nu trebuia a pătimi aestea Christos, și a întra întru mărirea 31? 27 Si începênd de la Moisi și de la toți profeții, tâlcuia lor din toate Scripmile cele ce eraŭ pentru el. 28 Si aŭ apropiat de satulla carele mergea, del se facea a merge mai departe. "Sil-aŭ îndemnat pre el dicênd: Remâi m noi, căci către seară este, și s'a plecat diua; și a întrat se remâe cu dênșii. Si a fost când a şedut el cu eĭ, luând minea a bine-cuvêntat, și frângênd a lat lor. 31 Si li s'a deschis lor ochiĭ, al-aŭ cunoscut pre dênsul; și el s'a fănt nevedut de dênşiĭ. 32 Si aŭ dis unul atre altul: Aŭ nu era inima noastră Idênd întru noi, când grăia noî pre cale când ne tâlcuia Scripturile? 33 Si mlându-se întru acea oră, s'aŭ întors în

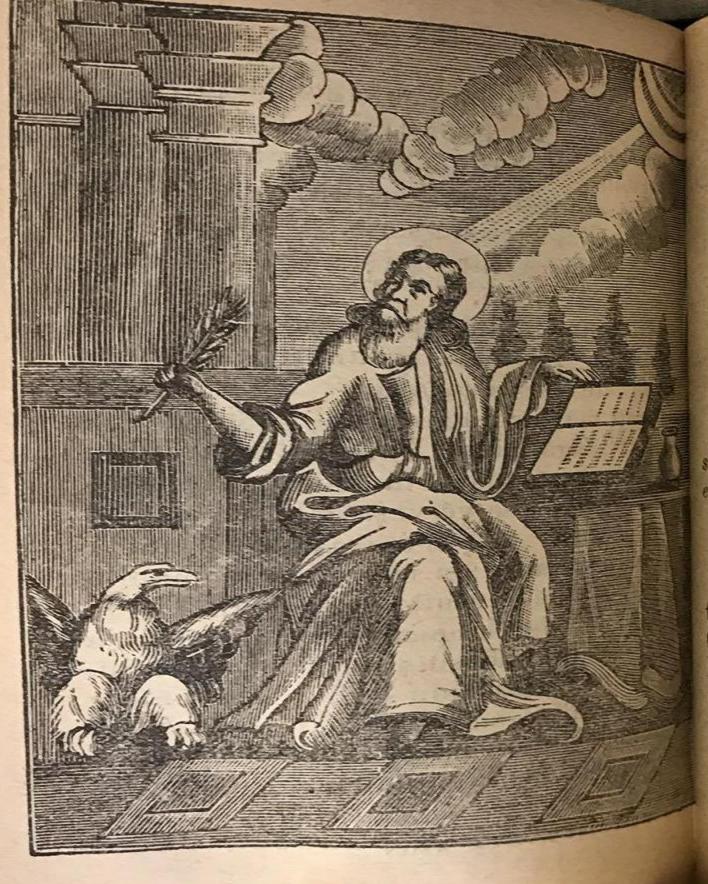
spre-dece, și pre cei ce eraŭ cu dênșii, adeverat, și s'a arătat lui Simonnul cu trumine. 101 Atunci le-a deschis mintea adevěrat, și s'a arătat lui Simon. 35 Si ei povesteaŭ cele ce se facuse pre cale, și cum s'a cunoscut de dênșii întru frân-

gerea pâneĭ.

36 Si aceasta grăind eĭ, și însuși lisus a stătut în mijlocul lor și a dis lor: Pace voî. 37 Iar eĭ spăimântându-se și înfricoșându-se, li se părea că věd 38 Si a dis lor: Ce sunteți turburați? Si pentru ce se sue gânduri în inimile voastre? 39 Vedeți mânile și picioarele mele, că însumi eu sînt; Pipăiți-me și vedeți; că duhul carne și oase n'are, precum me vedeți pre mine avênd. 40 Şi acestea dicênd, le-a arătat lor mânele și picioarele. 41 Si înch necredênd et de bucurie, și mirându se le-a dis lor: Avetí ceva de mâncare aicea? 42 Iar eĭ aŭ dat luĭ o parte de peste fript, și dintr'un fagur de miere. 43 Si luând înaintea lor a mâncat. a dis lor: Aceste sînt cuvintele, care am orăit către voi, încă fiind cu voi, că tre

Ierusalim, și aŭ aflat adunați pre cei un. spre-dece, și pre cei ce eran en lu ase împlini tôte cele scrise în legea lui Moisi, și în Profeți și în Psalmi penlor ca să înțeleagă Șcripturile. 46 Si a dis lor: Că așa este scris, și așa trebuia să pătimiască Christos și a treia di să învieze din morți. 47 Şi să se predice intru numele lui pocăința și ertarea pěcatelor în toate neamurile, înce-48 Iar voi pênd de la Ierusalim. santeți mărturii acestora 49 Şi iată eŭ trimit făgăduința Tatălui meŭ întru wi; iar voi ședeți în cetatea Ierusaimului, până ce vě veți îmbrăca cu putere de sus. 50 Şi i-a scos pre ei afară pănă în Vitania; și ridicându-și mânile sale, i-a bine-cuvêntat pre dênşii. itost când i-a bine-cuvêntat pre ei, s'a depărtat de la dênșii, și se înălța la ceriŭ. lar ei închinându-se lui, s'aŭ întors n Ierusalim cu bucurie mare. 53 Şi fra în toată vremea în biserică, lăudând și bine-cuvêntând pre Dumnedeŭ.

S AMIN S ~~~

SANTA EVANGHELIE

CEA DELA

IOAN

CAP. I.

Pentru mărturisirea lui Ioan de Christos; pentru Ioan, când s'a întrebat de este el Christosul; pentru Andrei, pentru Filip, și pentru Natanail când s'aŭ chiemat.

La început era Cuvêntul, și Cuvêntul era la Dumnedeŭ, și Dumnedeŭ era Cuvêntul. 2 Acesta era la început la Dumnedeŭ. 3 Tôte printr'ênsul s'aŭ făcut, și fără de dênsul nimic nu s'aŭ făcut ce s'aŭ făcut. 4 Intru dênsul viéță era, și viéța era lumina ômenilor. 5 Şi lumina întru întuneric luminéză, și întunericul pre dênsa nu a cuprins. 6 Fost-a om trimis dela

Dumnedeŭ, numele lui Ioan. 7 Acesta a venit spre mărturie, ca să mărturisé. scă de lumină, ca toți să crédă prin el. 8 Nu era acela lumina, ci ca să márturiséscă de lumina. 9 Era lumina cea adeverată, care lumineză pre tot omul ce vine în lume. 10 Inlume era, și lumea printr'ênsul s'a făcut, și lumea pre dênsul nu l-a cunoscut. 11 Intru ale sale a venit, și ai sei pre dênsul nu l-aŭ primit. 12 Iar câți l-aŭ priimit pre dênsul, le-aŭ dat lor stăpânire ca să se facă fii ai lui Dumnedeu, celor ce cred întru numele luĭ. 13 Cariĭ nu din sânge, nici din poftă trupéscă, nici din poftă bărbătéscă, ci dela Dumnedeŭ s'aŭ născut. 14 Si Cuvêntul trup s'a făcut, și s'a sălăşluit întru noi; (și am vedut slava luĭ, slavă ca a unuia născut din Tatăl), plin de dar şi de adever. 15 Ioan mărturisia pentru dênsul, și striga grăind: Acesta era pentru carele am dis: Cel ce după mine vine, mai înainte de mine s'a făcut; că mai ântêiu de mine a fost 16 Si din plinirea lui noi toți am luat, 17 Că legea prin şi dar pentru dar.

Moisi s'a dat; iar darul și adeverul prin Iisus Christos s'aŭ făcut. 18 Pre Dumnedeŭ nimenea nu l-a vědut nicí odinioară: Cel Unul-născut Fiul, carele este în sînul Tatăluĭ, acela 8 spus. 19 Si acesta este mărturia lui Ioan, când aŭ trimis Iudeii din Ierusalim preoti și leviți, ca să-l întrebe pre dênsul: Tu cine ești? 20 Şi mărturisit și n'a tăgăduit; și a mărturisit că nu sînt eŭ Christosul. "Şilaŭ întrebat pre dênsul: Ce dar? lie ești tu? Şi a dis: Nu sînt. Proletul ești tu? Si a respuns: Nu. *Deci aŭ dis lui: Cine ești? ca să dăm respuns celor ce ne-aŭ trimis pre noi; ce dici însuți pentru sineți? 23 A dis: misînt glasul celui ce strigă în pustie: Indreptați calea Domnului, precum a lis Isaia Protetul. 24 Şi trimişii eraŭ Intre farisei. 25 Si l-aŭ întrebat pre dênşi i-aŭ dis luï: Pentru ce dar botezĭ? dacă nu ești tu Christosul; Nici Ilie; Niei Profetul? 26 Respuns-a lor Ioan graind: Eŭ botez cu apă; iar în mijlovostru stă pre carele voi nu-l știți. Acela este cel ce vine după mine, carele mai înainte de mine s'a făcut; căruea nu sînt vrednic să-i desleg cureaua încălțemintei lui. 28 Acestea s'aŭ făcut în Vitavarà de ceea parte de Iordan, unde era Ioan botezând.

29A doua-di vede Ioan pre Iisus viind către densul și dice: Iată Mielul lui Dumnedeŭ, carele rădică pecatul lumei. 30 Acesta este pentru carele eŭ am dis: După mine vine Bărbat, carele mai înainte de mine s'a făcut; că mai ântêiu de mine a fost. 31 Şi eŭ nu l-am ştiut pre el, ci ca să se arăte lui Israil; pentru acesta am venit eŭ cu apa botezând. 32 Si a mărturisit Ioan dicênd: Că am vědut Duchul, ca un porumb, pogorîndu-se din ceriŭ, și a remas preste dênsul. 33 Şi eŭ nu l-am stiut pre el; ci cela ce m'a trimis pre mine sa botez cu apă, acela mi-a dis mie: Preste carele vei vedea Duchul pogorindu se și remâind preste dênsul, acesta este carele botéză cu Duch Sânt. eŭ am vedut și am mărturisit, că ace sta este Fiiul lui Dumnedeŭ.

ss Adoua di iarăși sta Ioan, și din invěțăceii lui doi, și căutând la lisus sarele umbla, dice: 36 Iată Mielul lui Dumnedeŭ. 37 Si l-aŭ audit pre el ceï doi învețăcei grăind, și aŭ mers după ss Iar întorcêndu-se Iisus, și redêndu-i pre ei mergênd după el a dis lor: Ce căutați? Iar ei aŭ dis lui: Ravvi, (ce sé dice tâlcuindu-se: Invěțătoriule), unde locuești? 39 A dis lor: Veniți și vedeți; aŭ venit și aŭ vedut mde locuește; și la el aŭ remas în diua aceia. Si era ca la a decea óră. 40 Si era Andrei fratele lui Simon Petru, mul din ceĭ doi care audise de la Ioan, mersese după dênsul. 41 Aŭ aflat acesta ântâiŭ pre Simon fratele seŭ, și la dis lui: Am aflat pre Mesia, (ce se talcueste Christos). 42 Si l-a adus Pre dênsul către Iisus, și căutând la el lisus a dis: Tu ești Simon feciorul lui Ionà; tu te vei chiema Chifà ce se tâlcuește Petru.

18 Iar a doua-di a vrut Iisus să meargă în Galileia, și a aflat pre Filip şi i-a dis lui: Vino după mine. 44 Si

era Filip din Bitsaida, din orașul lui Andrei şi al lui Petru. 45 A aflat Filip pre Natanail și dice lui: Pentru carele a scris Moisi în lege și profeții, am aflat pre Iisus, Fiiul lui Iosif, carele este din Nazaret. 46 Si a dis Natanail luï: Din Nazaret póte fi ceva bun? Dice Filip lui: Vino și vedi. 47A vědut lisus pre Natanail viind către densul, și a dis pentru dênsul: Iată cu adeverat Israilitean, întru carele vicleșug nu este. 48 Dis-a Natanail luĭ: De unde me cunosti? Respuns-a Iisus și i-a dis lui: Mai înainte până a nu te chiema pre tine Filip, fiind tu sub smochin te-am vedut. 49 Respuns-a Natanail și i a dis lui: Ravvi, tu ești Fiiul lui Dumnedeu, tu ești Imperatul lui Israil. 50 Respunsa lisus și ĭ a dis luĭ: Pentru căcĭ am dis ție, că te-am vedut sub smochin credi? maĭ marĭ decât acestea vei vedea. 51 Şi ĭ-a dis luī: Amin, Amin graesc voî: De acum veți vedea ceriul deschidendu-se și pre îngerii lui Dumne deŭ suindu-se și pogorîndu-se preste Fiiul omuluĭ.

CAP. II.

Pentru nunta cea din Cana; pentru cet es'aŭ isgonit din biserică; pentru cuvêntul acela: Stricați biserica acésta.

1Si a treia di nuntă s'a făcut în Cana Galileeĭ; și era Muma luĭ Iisus acolo. Si au fost chiemat și Iisus și învețăceii lui la nuntă. 3 Şi stêrşindu-se vinul, dice Muma lui Iisus către dênsul: Vin nu aŭ. 4 Dice eĭ Iisus: Ce este mie și ție, femee? Incă n'a venit óra mea. 5 Dice Muma luĭ slugilor: Orĭ ce va dice voî faceți. 6 Şi era acolo sese vase de peatră, puse dupre curățema ludeilor, care lua câte douĕ saŭ treĭ vedre. 7 Dice lor Iisus: Umpleți vasele de apă, și le-aŭ umplut până sus. 8 Si dice lor: Scoateți acum și aduceți nunului; și i-aŭ adus. 9 Şi după ce a gustat nunul apa ce se făcuse vin, (și nu stia de unde este, iar slugile care scosese apa știaŭ), strigă pre mire nunul

și dice lui: 10 Tot omul ântăiŭ vinul cel bun pune, și dacă se îmbată, atuncea cel mai prost; ear tu ai ținut vinul cel bun până acum. 11Aceasta a făcut începětură minunilor Iisus în Cana Galileei; şi ş'a arătat mărirea sa, şi aŭ credut întru

el învețăceii lui.

12 După acesta s'a pogorît în Capernaum, el și Muma lui, și frații lui, și învěţăceii lui, și acolo aŭ ședut nu multe dile. 13 Si era aproape Paștile Iudeilor, și s'a suit Iisus în Ierusalim. 14 Si a aflat în biserică pre cei ce vindeau boĭ și oĭ, și porumbĭ, și pre schimbătorii de banı şedênd. 15 Si făcênd biciŭ de streanguri, pre toți i-a scos din biserică, oile și boil; si schimbătorilor aŭ versat banii, și mesele le-aŭ resturnat. 1681 celor ce vindeaŭ porumbi le-a dis: Luați acestea de aicea, și nu faceți Casa Tatălui meŭ casă de neguțătorie. 17 Si s'aŭ adus aminte învețăceii lui, că este scris: Râvna caseĭ tale m'a mâncat pre mine. 18 Respuns-a Iudeii și aŭ dis luĭ: Ce semn arăți noî, că faci acestea? 19 Respuns-a lisus și a dis lor: Stricați

biserica acesta, și în trei dile o voiŭ redica. 20 Şi aŭ dis Iudeii: în patru-Jeci și șese de ani s'a zidit biserica acesta, și tu în trei dile o vei redica? a lar el dicea pentru biserica Trupului seŭ. 22 Pentru acésta când s'a soulat din morți, și-aŭ adus aminte înve țăceii lui, că acesta dicea lor: Şi aŭ credut scripturei și cuvêntului carele disese Iisus. 23 Si când eraîn Ierusalim, la praznicul Paștilor, mulți aŭ credut întru numele luĭ, vědênd semnele luĭ cele ce facea. 24 Iară însuși Iisus nu se încredința pre sine lor, pentru că el știa pre toți. 25 Si nu avea trebuință ca cineva să mărturiséscă pentru om; ca el stia ce era în om.

CAP. III.

Pentru Nicodim și Iisus ; pentru Iisus și Ioan când botezaŭ; pentru curățenie.

¹ Si era un om din fariseĭ, Nicodim numele lui, boer al Iudeilor. 2 Acesta a venit către Iisus noaptea, și i-a dis lui: Ravvi, știm că de la Dumnedeu ai venit Invěțător; că nimenea nu poa. te acestea semne să facă, care tu faci, de nu va fi Dumnedeŭ cu dênsul. 3 Rěspuns-a Iisus și i-a dis lui: Amin, Amin grăesc ție: De nu se va naște cine-va de sus, nu va putea vedea împerăția lui Dumnedeu. 4 Dice către el Nicodim: Cum poate omul să se nască fiind betrân? Aŭ doară poate a doua oră să între în pântecele maicei sale, și să se nască? ⁵ Rěspuns-a Iisus: Amin, Amin grăesc ție: De nu se va naște cine-va din apă și din Duch, nu va putea să intre întru împerăția lui Dumnedeŭ. 6 Ce este născut din trup, trup este; și ce este născut din Duch, Duch este. 7 Nu te mira căcĭ am dis ție: că se cade voî a vě naște de sus. 8 Duchul unde voește suflă, și glasul lui audi, dar nu știi de unde vine și unde merge; așa este tot carele este născut din Duchul. 9 Respuns-a Nicodim și ĭ-a dis lui: Cum pot să fie acestea? 10 Respuns'a Iisus și ĭ-a dis luĭ: Tu eștī Invețătorul

lui Israil, și acestea nu le știi? 11 Amin Amin graesc ție : Ca ce știm graim, și ce am vedut mărturisim, și mărturia noastră nu o primiți. 12 Dacă cele pamênteşti am spus voî, şi nu credeţi; cum de voiu spune voi cele cerești, veți crede?

is Si nimenea nu s'a suit în ceriŭ, fără numai cel ce s'a pogorît din ceriŭ, Fiul omuluĭ, carele este în ceriŭ. precum Moisi a înălțat șérpele în pustie, așa se cade a se înălța Fiiul omului. 15 Ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să

aibă viață vecinică.

16 Că așa a iubit Dumnedeŭ lumea, cât și pre Fiiul seŭ cel Unul-născut l-a dat, ca tot cel ce crede întru el să nu piară, ci să aibă viéță vecinică. 17 Că nu a trimis Dumnedeŭ pre Fiiul seŭ în lume, ca să judece lumea, ci ca să se mântuĭască lumea prin el. 18Cela ce crede întru el nu se judecă; ĭar cela ce nu crede lată este judecat că n'a credut întru numele celui Unuia născut Fiului lui Dumnedeŭ. 19 Iar acesta este judecata, că lumina a venit în lume, și aŭ iubit oamenii mai mult întunericul decât lumina: că eraŭ fapte le lor rele. 20 Că tot cela ce face rele, uraște lumina; și nu vine la lumină ca să nu se vădească lucrurile lui. 21 lar cela ce face adeverul vine la lumină, că să se arate lucrurile lui, că întru Dumnedenii rîntele.

Dumnedeŭ sînt lucrate.

²²După acestea a venit Iisus, și învețăceii lui în pămêntul Iudeei, și acolo petrecea cu eĭ, şi boteza. 23 Si era şi Ioan botezând în Enon aproape de Salim; că eraŭ acolo ape multe, și veneaŭ și se botezaŭ. 24 Că încă nu era Ioan închis în temniță. 25 Si a fost întrebare de înveță cei lui Ioan cu Iudeii pentru curățenie. 26 Si au venit către Ioan și ĭ-aŭ dis luĭ: Ravvi, cel ce era cu tine de ceea parte de Iordan, pentru carele tu ai mărturisit, iată el botéză, șitoți merg către dênsul. 27 Respuns-a Ioan și a dis: Nu poate omul lua nimic, de nu va fi dat lui din ceriu. 28 Voi însi-ve mărturisiți pentru mine, că am dis: Nu sînt eŭ Christosul, ci cum că sînt trimis înaintea aceluia. 29 Cela ce are mireasă, mire este; ĭar prietenul mirelui carele stă și-l ascultă pre el, cu bucurie se bucura de glasul Mirelui; deci acéstă bucurie a mea s'a umplut. 30 Aceluia se cade a crește, jarmie a më micşura. 31 Cel ce vine de sus deasupra tuturor este; cel ce este de pre pămênt pămêntesc este, și de pre pămênt grăește; cel ce vine din ceriŭ, deasupra tuturor este. 32 Si ce a vĕdut și a audit aceea mărturisește; si mărturia lui nimenea nu o primește. 33 Cela ce primește mărturia lui a pecetluit că Dumnedeŭ adeverat este. 4 Că pre carele a trimis Dumnedeŭ, cuvintele lui Dumnedeŭ grăește; că nu cu měsură dă Dumnedeŭ Duchul. 35 Tatal iubește pre Fiiul, și tôte le-a dat mâna lui. 36 Cela ce crede întru Fiiul are viéță vecinică; iar cela ce nu ascultă pre Fiiul, nu va vedea viéță, ci mânia lui Dumnedeŭ va remânea pre-

CAP. IV.

Pentru Samarineanca; pentru Fiiul omului celui împeratesc.

1 Deci dacă a înțeles Domnul, că aŭ audit fariseii că lisus mai mulți învětăceii face și botează decât Ioan. ² (Măcar că însuși Iisus nu boteza, ci învețăceii lui). 3 A lăsat Iudeea și s'a dus iarăși în Galileea. 4 Si trebuia să treacă el prin Samaria.

Deci a venit în cetatea Samariei, ce se chiamă Sihar, aprope de locul carele a dat Iacov lui Iosif fiiului seŭ. 6 Si era acolo putul lui Iacov, iar lisus ostenit fiind de călătorie, ședea așa la put; și era ca la a șesea oră. 7 A venito femeie din Samaria să ĭea apă; dis-a eĭ Iisus: Dă-mĭ să beaŭ. 8 Că învețăceii lui se dusese în cetate să cumpere hra nă. Decia dis lui femeia samarinéncă; Cum tu Iudeŭ fiind, ceri dela mine sa beĭ, femee samarineancă fiind eŭ? Că nu se amestecă Iudeii cu Samarinenii.

n Respuns-a Iisus și ĭ-a dis eĭ: De aĭ fi stiut darul lui Dumnedeu, și cine este cel ce dice ție: dă-mi să beau, tu ai fi cerut de la dênsul, și ți-ar fi dat ție apă vie. 11 Dis-a lui femeia: Dómne, nici ciutură ai, și puțul este adêne; de unde dar ai apa cea vie? 12 Aŭ doară tu mai mare ești decât Iacov părintele nostru? carele ne-a dat noî puțul acesta, și el însuși dintr'ênsul a beut, și fiii lui, și dobitocele lui? 13 Respuns-a lisus și i-a dis eí: Tot cel ce va bea din apa acésta va înseta iarașī. 14 Iar cel ce va bea din apa care eŭ voiŭ da luĭ nu va înseta în veac; ci apa care eŭ voiŭ da luĭ se vaface întru dênsul izvor de apă săltătóre întru viéță vecinică. 15 Dis-a către dênsul femeea: Doamne, dă-mi acestă apă, ca să nu mai însetez, nici să mai viŭ aicea să scoț. 16 Dis-a eĭ Iisus: Mergi și cheamă pre bărbatul teu, și vino aicea. 17 Respuns-a femeca și I-a dis luĭ: Nu am bărbat. Dis-a eĭ Iisus: Bine aĭ dis că nu aĭ bărbat. 18 Că cinci bărbați ai avut, și acum pre carele ai nu-ți este ție bărbat; acesta adeverat aĭ grăit. 19 Dis-a luĭ femeea : Doam

ne, věd că profet eşti tu. 20 Părinții noștri în muntele acesta s'aŭ închinat; și voi diceți, că în Ierusalim este locul unde se cade a se închina. 21 Dis-a el Iisus: Femee, crede mie că va venitimpul, când nicĭ în muntele acesta nicĭ în Ierusalim vě veți închina Tatălui. 22 Voi vě închinați căruia nu știți, noi ne închinăm căruia știm, că mântuirea din Iudei este. 23 Ci va veni timpul, și acum este, când închinătorii cei alevěratí sě vor închina Tatáluí cu duchul și cu adeverul; că Tatăl acest feliu caută să fie cei ce se închină lui. 24 Duch este Dumnedeŭ, și cer ce se închină lui, cu duchul și cu adeverul se cade să se închine. 25 Dis-a lui femeea: știm că va veni Mesia, (carele sa chiamă Christos), când va veni acela, va spune noî toate. 26 Dis-a eĭ Iisus: Eŭ sînt, cela ce grăesc cu tine. 27Si atuncea aŭ venit învețăceii lui și să miraŭ, că cu femee graia; însă nimenea nu i-a dis: Ce cauți? sau ce grăești cu dênsa? 28 Iar femeea a lasat ciutura sa, și a mers în cetate și a dis omenilor: 29 Veniți de ve-

deți om, carele mĭ-a spus mie toate câte am făcut; nu cum-va acesca este Christos? 30 Deci aŭ eșit din cetate și veneaŭ către dênsul. 31 Iar între acestea îl rugaŭ pre dênsul învețăceii grăind: Ravvi, mănâncă. 32 Iar el a dis lor: Eŭ mâncare am a mânca, care voï nu știți. 33 lar învețăceii grăiaŭ între dênşii: Nu cumva ĭ-a adus luĭ cineva să mănânce? 34 Dis-a lor Iisus: Mâncarea mea este ca să fac voia celui ce m'a trimis pre mine, și să severșesc lucrul mi. 35 Aŭ nu voi diceți, că încă patru uni sînt, și secerișul va veni? lată, dic voi: Râdicați ochii, voștri și vedeți hol dele că sunt albe, spre seceriș acum. 36 Si cela ce seceră plată iea, și adună ródă în neță vecinică; ca și cel ce semănă, îm-Preună să se bucure și cel ce seceră. Că întru acesta este cuventul adeverat că altul este cel ce sémănă, și altul cel ce seceră. 38 Eŭ v'am trimis pre voi să secerați ceea ce voi nu v'ați ostenit, alții s'aŭ ostenit și voi ați intrat înbru ostenéla lor. 39 Iar din cetatea aceea mulți din Samarineni aŭ credut într'ên-

sul, pentru cuvêntul femeei care mărtu. risia, că mi-a spus mie tôte câte am facut. 4º Deci după ce aŭ venit la dênsul Sama. rinenii, îl rugaŭ pre el ca să remâe la dênşiĭ; şi a remas acolo doue dile. 41 Si mult mai multia credut pentru cuvêntul lui. 42 Si femeei dicea: că nu mai credem pentru vorba ta; că înșine am audit și știm, că acesta este cu adeverat Mântuitorul lumei Christos. 43 Iar dupá douĕ dile a eșit de acolo și a mers în Galilea. 44 Că însuși Iisus a mărturisit, că profet în patria sa cinste nu are. 45 Si când a venit în Galileia, l-aŭ primit pre dênsul Galileanii; fiind-că aŭ fost ve dut tôte câte a făcut în Ierusalim la praznic, că și ei aŭ fost venit la praznic. 46 Si a venit Iisus iarăși în Cana Galileei

unde a făcut apa vin. Si era un om împeratesc, al căruia fiiŭ era bolnav în Capernaum. 47 Acesta audind că Iisus a venit din Indea în Galilea, a mers la el și-l ruga pre dênsul ca să se pogóre și să tămăduia scă pre fiiul lui, că vrea să móră. 48 ar Iisus a dis către el: De nu veți vedea semne și minuni nu veți crede.

«Dis-a către el omul cel împărătesc: Domne, pogóra-te mai înainte pana a nu muri fiiul meŭ. 50 Dis-a Iisus luï: Mergi, fiiul teŭ viŭ este; Si a credut omuleuvêntuluĭ carele a dis Iisus luĭ, şi s'a dus. 51 Si iată pogorîndu-se el, slugile lui laŭ întâmpinat pre el, și i-aŭ spus dicênd: Că fiiul teŭ este viŭ. 62 Deci fintreba pre ei de ora întru care I-a fost mai bine. Si i-aŭ dis lui: că eri în ora a șeaptea l-a lăsat frigurile. ennoscut tatăl, că în ora aceia a fost în carea a dis Iisus lui: că fiiul teu viu este și a credut el și casa lui tótă. 4 Acesta iarăși al doilea semn a făcut lisus, viind din Iudeia în Galileia.

CAP. V.

Pentru cel ce avea treĭ-decĭ şi opt de anī în bólă; pentru Iuder când căutaŭ să omóre pre Iisus.

După acestea era praznicul Iudeilor și s'a suit Iisus în Ierusalim. 2 Si este

în Ierusalim scăldătorea oilor, care se chiamă evreeşte Vitezdà, cinci pridvóre avênd. 3 Intru acelea zăcea mulțime multă de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. 4 Că îngerla vreme se pogora în scăldătore, și tur. bura apa; și carele intra întâiŭ după turburarea apei, se făcea sănătos ori de ce bólă era ținut. 5 Deci era acolo un om, treĭ-decĭ şi opt de anī avênd în bóla. 6 Pre acesta vědêndu-l Iisus zăcênd, și cunoscênd că ĭată multă vreme avea ĭ-a dis luĭ: Voeștĭ să fii sănătos? 7 Respuns-a lui bolnavul: Doamne, om nu am, că dacă se va turbura apa să mă bage în scăldatore. Deci până când merg eŭ, altul înaintea mea se pogóră. 8 Dis-a Iisus luĭ : Scoală-te ia-țĭ patul tĕŭ și umblă. 9 Si îndată s'a făcut sănetos omul, și ș'a luat patul seŭ și umbla; și era întru acea di Sâmbătă. 10 Deci dicea celui vindecat Iudeii: Sâmbătă este, nu se cade ție a-ți lua patul. 11 Respuns-a lor: Cela ce m'a facut sănetos, acela mi-a dis: Ia-ți patul teu şi um blă. 12 Deci l-aŭ întrebat pre el, cine

este omulacela ce ți-a dis: ĭa-ți patul tří și umblă? 13 Iar cel vindecat nu știa cine este; că Iisus se dedese în lami, popor fiind întru acel loc. 24 După aceia l-a aflat pre el Iisus în biserică și i-a dis lui: lată că te-ai făcut sănětos, de acum înainte să nu mai greșești, ca să nu-ți fie ție ceva mai reŭ. 15 A mers omul acela și a vestit Iudeilor, că lisus este cel ce l'-a făcut pre dênsul sănětos. Si pentru aceia goniaŭ pre Iisus Indeii, și-l căutaŭ pre el să-l omóre, că aceste făcea Sâmbăta. 17 Iar Iisus a réspuns lor:

Tatăl meŭ până acum lucréză, și eŭ lucrez. 18 Deci pentru acésta mai vêrtos căutaŭ Iudeii pre el să-l omóre, că nu numai deslégă Sâmbăta ci și Tată al seŭ dicea pre Dumnedeŭ, întocma pre sine făcêndu-se cu Dumnedeŭ. 19 Deci a respuns Iisus și a dis lor: Amin, Amin grăesc voî: Nu póte Fiiul să facă dela sine nimic, de nu va videa pre Tatăl făcênd: Că cele ce face el, acelea și Fiul asemenea face. 20 Că Tatăl iubește pre Fiiul, și tóte arată lui care el face, și mai mari lucruri de cât acestea va arăta lui, ca voi să ve mirați. 21 Că precum Tatăl scólă pre morți și-i înviază, așa și Fiiul pre cari vra îi înviază. 22 Că Tatăl nu judecă pre nimenea, ci tótă judecata o a dat Fiiului; ca toți să cinstéscă pre Fiiul, precum cinstesc pre Tatăl. 23 Cel ce nu cinstește pre Fiiul, nu cinstește pre Tatăl carele l-a trimes.

24 Amin, Amin grăesc voî: Că cela ce ascultă cuvintele mele și crede celuice m'a trimis pre mine, are viață vecinică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat dinmorte în viață. 25 Amin, Amin grăesc voî: Că vine ora și acum este, când morții vor audiglasul Fiiuluilui Dumnedeu și carii vor audi vor învia. precum Tatăl are viață întru sine, aşa a dat şi Fiiuluï viaţă să aibă întru sine. 27 Si stăpânire ĭ-a dat luĭ, și judecată să facă. 28 Căci Fiiu alomului este, nu vě miraţī de acesta. Că vine ora, întru carea toți cei din mormênturi vor audi glasul lui. 29 Sivor eși cei ce aŭfăcut cele bune întru învierea vieții, iarcei ce

an facut cele rele întru învierea judecăței. D Nu potă eă să fac dela sine nimic: Precum aud judec; și judecata mea dréptă este. Că nu caut voia mea, ci voia Tatălui celui ce m'a trimis. 31 De mărturisesc eŭ pentru mine, mărturia mea nu este adeverată. 32 Aluleste cel ce mărturisește pentru mine, și știŭ că adeverată este mărturia care mărturisește pentru mine. 33 Voi ați trimis cătră Ión, și a mărturisit adevěrnl, 34 Iar eŭ nu dela om iaŭ mărturia; ci acestea grăesc, ca voi să vě mântuiți. 35 Acela era făclie care ardea și lumina; iar voi ați voit să vě veseliți un timp întru lumina lui. Flar eŭ am mărturie mai mare de cât lon, că lucrurile care mi-a dat mie Tatal ca să le sevârșesc pre ele, aceste heruri care eŭ fac, mărturisesc pentru mine, că Tatăl m'a trimis. 37 Si Tatăl cela ce m'a trimis, acela a mărturisit pentru mine; nicī glasul luī ați sudit vre-o dată, nici chipul lui ați vědut. 38 Si cuvêntul lui nu-l aveți

remaind întru voi; că precarele atrimisel, acestuia voi nu credeți. 39 Cercați scripturile, că voî vi se pare întru dênsele a avea viață vecinică; și acelea sunt cele ce mărturisesc pentru mine. 4º Si nu voiți să veniți cătră mine, ca viață să aveți. 41 Slavă de la omeni nu iau. 42 Ci v'am cunoscut pre voi, că dragostea lui Dumnedeŭ nu aveți întru voi. 43 Eŭ am venit întru numele Tatălui meu, și nu mĕ primiți pre mine; de va veni altul întru numele seŭ, pre acela veți primi. 44 Cum puteți voi să credeți, slavă unul de la altul luând, și pre slava cea dela singur Dumnedeŭ nu o căutați ? 45 Să nu vi se pare că eŭ voiŭ pârî pre voi la Tatăl; este cela ce ve pâraște pre voi, Moisi, spre carele voi ați nădăjduit. 46 Că de ați fi credut lui Moisi, ați fi credut și mie, că pentru mine acela a scris. 47 Iar dacă scripturile aceluia nu credeți, cum cuvintelor mele veți crede?

CAP. VI.

Pentru cele cincĭ pânĭ şi doĭ peştĭ;
pentru darea în laturĭ a luĭ Iisus ca să
pentru darea în laturĭ a luĭ Iisus ca să
nu-l facă pre el împĕrat; pentru umblarea
pre mare; pentru poporul carele mergea
după Iisus în vase; pentru popor când
după Iisus în vase; pentru popor când
după Iisus în vase; pentru popor când
gură din ceriŭ; pentru ceĭ mulţĭ din
goară din ceriŭ; pentru ceĭ mulţĭ din
poară din ceriŭ; pentru ceĭ mulţĭ din
poară din ceriŭ; pentru ceĭ mulţĭ din
pentru mărturisirea-luĭ Petru de Christos.

După acestea s'a dus Iisus de ceea parte de marea Galileiĭ, care este a Tiberiadeĭ. ² Si a mers după dênsul popor mult, căcĭ vedea semnele luĭ care făcea la ceĭ bolnavĭ.

Si s'a suit în munte Iisus, şi acolo a şedut cu învețăceii sei. 4 Si era aproape Paștile, pranzicul Iudeilor.

Deci rădicându-și Iisus ochii, și vĕdênd, că mult popor vine la dênsul, dice către Filip: De unde vom cumpĕra pâni, ca să mănânce aceștia? 6 (Iar acesta dicea ispitind pre el; că însuși

știa ce vrea să facă). 7 Respuns-a Flip lui: De douĕ-sute de dinari pâni nu le va ajunge lor, ca fiește-carele dintr'ênşiĭ câte puţin să ĭea. 8 Grăit-a luĭ unul din învĕțăceiĭ luĭ, Andreĭfratele luï Simon Petru: 9 Este un copil aicea, carele are cinci pâni de orz și doi pești; ci acestea ce sînt la atâțea? 10 Si a dis Iisus: Faceți pre 6meni să șeadă; și era earbă multă întru acel loc; deci aŭ şedut bărbații cu numerul ca la cinci mii. 11 Si a luat pânile lisus, și mulțămind, a împărțit învețăceilor, iar învețăceii celor ce ședeaŭ; așijderea și din pești cât aŭ vrut 12 Iar dacă s'aŭ săturat, a dis învěțăceilor seĭ: Adunați sfărămiturile ce aŭ prisosit, ca să nu să piardă ceva. 13Decī aŭ adunat și aŭ umplut douĕ-spredece coşuri de sfărămituri, din cinci pâni de orz, care a prisosit celor ce au mâncat.

14 Iar oamenii vedênd semnul, carele a făcut Iisus, diceau: Că acesta este adeverat profetul cel ce va să vie în 15 Deci Iisus cunoscênd că vor lume.

să vie, și să-l apuce pre el ca să-l facă imperats'a dus iarăși în munte elsingur. "Şi dacă s'a făcut séră, s'aŭ pogorît învepaceii lui la mare. 17 Şi intrând în corabie mergea de ceea parte de mare la Capernaum; și iată întunerec s'a făcut, și nu venise către eĭ IIsus. 18 Si marea s'a ridicat, vênt mare suflând. 19 Deci viind eĭ ca la douĕ-decĭ şi cincĭ saŭ treĭdeci de stadii, ved pre lisus umblând pre mare, și apropiindu-se de corabie; și s'aŭ înfricoșat. 20 Iar el a dis lor: eŭ sînt, nu vě temetř. 21 Decř vrea să-l řea pre el în corabie; și îndatăși corabia a sosit la pămîntul la carele ei mergeaŭ. "A doua di poporul carele sta de ceea Parte de mare, vědênd că altă corabie nu era acolo, fără numai una, întru care întrase învețăceii lui, și cum că Iisus nu a întrat în corabie împreună cu învěţăceiĭ seĭ, ci singurĭ învěţăceii luĭ s'aŭ dus; 23 (Si alte corăbii aŭ venit de la Tiberiada, aprope de locul unde au mâncat pânea mulțămind Domnului). 24 Deci daca a vedut poporul, că lisus nu este acolo, nici învețăceii lui, aŭ întrat și ei în corăbii, și aŭ mers în Capernaum, căutând pre Iisus. 25 Si aflându-l pre el de ceea parte de mare, ĭ-aŭ dis luĭ: Rayvi când aĭ venit aicea? 26 Rĕspuns-a Iisus lor și a dis: : Amin, Amin graiese voî: Mě căutați pre mine, nu căci ați vědut semne, ci căci ați mâncat din pâni și v'ați săturat.

27 Lucrați nu mâncarea cea peritore, ci mâncarea care remâne spre viață vecinică, care Fiiul omului va da voi. Că pre acesta Dumnedeŭ Tatăl l-a pecetluit. 28 Deci aŭ dis către dênsul: Ce vom face ca să lucrăm lucrurile lui Dumnedeu? 29 Respuns-a Iisus și a dis lor: Acesta este lucrul lui Dumnedeu, ca să credeți întru carele a trimis acela. 30 Dis-a drept aceea lui: Dar ce semn faci tu, ca să vedem și să credem ție? Ce lucrezi? 31 Parinții noștri mannă aŭ mâncat în pustie, precum este scris: Pâne din ceriu le-a dat lor de a mâncat. 32 Deci le-a dis lor Iisus: Amin, Amin die voi: nu Moisi a dat voî pânea din ceriu, ci Tatăl meŭ dă voî din ceriŭ pânea cea

adeverată.

33 Pentru că pânea lui

Dumnedeŭ este, ceia ce se pogóra din ceriŭ, și viață dă lumii. 34 Deci a dis extre dênsul: Dómne, pururea dă-ne noî pânea acésta. 35 Si a dis lor lisus: Eŭ sunt pânea vieții, cela ce vine către mine nu va flămândi, și cela ce crede în mine, nu va înseta nici odinioară. 36 Ci am dis voî: Că m'ați și vědut pre mine și nu credeți. 37 Tot ce imi dă mie Tatal, către mine va veni; Si pre cela ce vine către mine nu l voiu seote afara. 38 Că m'am pogorît din ceriŭ, nu ca să fac voia mea, ci voia celui ce m'a trimis pre mine. 39 Si acésta este voia Tatălui celui ce m'a trimis pre mne; ca tot ce mi-a dat mie, să nu perd dintr'ensul, ci să-l înviez pre el in diua cea de apoi.

4º Si acésta este voea celuïce m'a trimis pre mine, ca tot cine vede pre Fiiul rede întru el, să aibă viață vecinică; leŭ îl voiŭ învia pe el în diua cea de apoi. 41 Deci cârtiaŭ Iudeii pentru el, că a dis: Eŭ sunt pâinea ceea ce s'a pogorît din ceriŭ. 42 Si dicea: Aŭ nu este acesta Iisus fiiul luï Iosif, căruia știm noi pre tatăl seŭ și pre muma sa? Dar cum dice el, ca din ceriu m'am po gorît? 43 Deci respuns-a lisus, și a dis lor: Nu cârtiți între voi. 44 Nimene nu póte să vie către mine de nu-l va trage pre el Tatal cel ce m'a trimis pre mine, și eŭ îl voiŭ învia pre el în dina cea de apoi. 45 Este scris în profeți: Şi vor fi toți învețați de Dumnedeŭ; deci tot cela ce aude de la Tatăl și sĕ învață, vine către mine. 46 Nu dóră că pre Tatăl l-a vedut cineva fără numai cela ce este de la Dumnedeŭ; acela a vedut pre Tatăl. 47 Amin Amin grăesc voî: Cela ce crede întru mine are viață vecinică.

48 Eŭ sunt pâinea vieții. 49 Părinții voștri aŭ mâncat mana în pustie, și aŭ murit. 50 Aceasta este pâinea care se pogóră din ceriŭ, ca să mânânce cise pogóră din ceriŭ, ca să mânânce ciseva dintr'ênsa și să nu móră. 51 Eŭ neva dintr'ênsa și să nu móră. 51 Eŭ neva dintr'ânea cea vie care s'a pogorit sunt pâinea cea vie care s'a pogorit din ceriŭ; de va mânca cineva din pâinea din ceriŭ; de va mânca cineva din pâinea acésta, va fi viŭ în veci; Si pêinea care eŭ voiŭ da, trupul meŭ este, pre carele eŭ voiŭ da pentru viața lumei. 52 Deci eŭ îl voiŭ da pentru viața lumei.

între sine Iudeii que de la priciaŭ între sine Iudeii que de la pote acesta să-și dea noî trupul la pote acesta să-și dea noî trupul mâncăm ? 53 Si a dis lor lisus: Amin, Amin grăesc voî, de nu lisus: Amin, Amin grăesc voî, de nu lea sângele lui, nu veți avea viață întru bea sângele lui, nu veți avea viață întru poi. 54 Cela ce mănâncă trupul meŭ, și bea sângele meŭ, are viață vecinică; și bea sângele meŭ, are viață vecinică; și bea sângele meŭ, are viață vecinică; și bea sângele meŭ adeverat este mâncare, și sângele meŭ adeverat este băntură.

bentură.

56 Cela ce mănâncă trupul meŭ, și
bea sângele meŭ, întru mine petrece și
eŭ întru el.

57 Precum m'a trimis pre
mine Tatăl cel viŭ, și eŭ viez pentru
Tatăl; și cela ce me mănâncă pre mine,
și acela va fi viŭ pentru mine.

58 Acésta este pânea care din ceriŭ s'a pogorît; nu precum a mâncat manna părinţiî
Voștri și aŭ murit; cela ce va mânca
pânea acesta va fi viŭ în veac.

59 Acestea a dis în sinagoga, înveţând în Capernaum.

60 Deci mulţi audind din
inveţăceii lui aŭ dis: Greŭ este cuvêntul acesta, cine poate să-l audă pre el?

Noul Testament

61 Iar Iisus știind întru sine, că cârtese pentru aceasta învățaceii lui, a dis lor: Acesta ve sminteste pre voi? 62 Dar de veți vedea pre Fiiul omulu: suindudu-se unde era mai'nainte? 63 Duchul este carele face viŭ, trupul nu folosește nimic; graiurile care grăiesc voî Duch sînt și viață sînt. 64 Ci sunt unii din voi carii nu cred. Că știa dintru început Iisus carii sint cei ce nu cred, și carele este cela ce vrea să-l vêndă pre el. 65 Si dicea: Pentru aceasta am dis voi: Că niminea nu poate să vie la mine de nu va fi dat lui de la Tatăl meŭ. 66 Dintru acesta mulți din învețăceii lui s'aŭ întors înapoi, și nu mai umblaŭ cu dênsul. 67 Si a dis Iisus celor doispre-dece: Aŭ doară și voi voiți să vě ducetí? 68 Respuns-a Simon Petru lui: Domne, la cine ne vom duce? Cuvinte ale vieții vecinice ai. 69 Si noi am credut și am cunoscut, că tu ești Christosul Fiiul lui Dumnedeu celui viŭ. 7º Respuns-a lor Iisus: Aŭ nu eŭ pre voi cei doi-spre-dece v'am ales, și u 7x Şi dicea nul din voi diavol este?

de Iuda al lui Simon Iscarioténul, macela vrea să-l vêndă pre el, unul find din cei doi-spre-dece.

CAP. VII.

Pentru suirea Domnuluĭ ca întru ascuns la praznic; pentru Iudeir când se minunaŭ cum Iisus știe carte neînvețând; pentru desbinarea poporului pentru Christos; pentru prigonirea boiarilor și a lui Nicodim.

¹Si umbla Iisus după acestea în balilea, că nu voia în Iudeia să umble, că-l căutaŭ pre el Iudeii să-l omóre. Si era aproape praznicul Iudeilor, infingerea corturilor. 3 Deci a dis către dênsul frații lui: Treci de aicea mergi în Iudeia, ca și învețăceii tei să vadă lucrurile care faci. 4 Că nimene întru ascuns face ceva, și caută să fie el la arătare; dacă faci acestea, arată-te pre tine lumei. 5 Pentru că nici frații lui nu credeaŭ într'ênsul. Deci a dis lor Iisus: Vremea mea încă n'a sosit; ĭar vremea vóstră tot-déuna este gata. 7 Nu poate lumea să vě urască pre voi; ĭar pre mine mě uraste, pentra că eŭ mărturisesc de dênsa, că lucrurile eĭ sunt rele. 8 Voĭ suiți-vĕ la praznicul acesta. Eŭ încă nu mě suiŭ la praznicul acesta, căci vremea mea încă nu s'a plinit. 9 Si acestea dicênd lor, a remas în Galileia. 10 Si dacă s'aŭ suit frații lui, atuncea și el s'a suit la praznic, nu de față și cam pre ascuns. 11 Iar ludeii îl căutaŭ pre el la praznic și diceaŭ: Unde este acela? 12 Si cârtire multă era pentru dênsul între popore. Că unii diceau că bun este; iar alții diceau: Nu; ci amăgește poporul. 18 Însă nimene de față nu grăia de dênsul, pentru frica Iudeilor.

Iar înjumătățindu-se praznicul, s'a suit Iisus în biserică și înveța. 15 și 88 miraŭ Iudeii dicênd: Cum știe acesta carte nesiind învețat? 16 Deci a respuns lor Iisus și a dis: A mea învețătură nu este a mea, ci aceluï ce m'a trimis pre mine. 17 De va voi cineva să facă voia luĭ, va cunóște pentru învěțătura acésta,

ore de la Dumnedeŭ este, saŭ eŭ de la mine gräesc. 18 Cela ce gräește de la sine mărirea sa caută; ĭar cela ce caută mărirea celui ce l-a trimis pre el acesta adevěrat este, și nedreptate nu este întru dênsul. 19 Aŭ nu Moisi v'a dat voî legea? Şi nimenea din voï nu face legea? Ve mě căutați să mě omorîți? 20 Rěspuns-a poporul și a dis: Drac aĭ: cine te caută să te omoare ? 21 Respunsa lisus și a dis lor: Un lucru am făcut 22 Moși toți ve mirați pentru acesta. isi v'a dat voî tăierea împrejur, (nu că dela Moisi este, ci de la părinți) și Sâmbăta tăiați împrejur pre om. taierea împrejur primește omul Sâmbăta, ca să nu se strice legea lui Moisi, pre mine vě mâniați, căci om întreg am făcut senătos Sâmbăta? 24 Nu judecați dupre față, ci dréptă judecată judecați. Deci diceau unii din Ierusalimneni: Aŭ nu este acesta pre carele îl caută ca să-l omoare? 26 Si iată de față grăește, și nimic lui nu-i dic: Nu cumva aŭ cunoscut cu adeverat boierii că adevěrat acesta este Christos? 27 Ci pre acesta îl știm de unde este, ĭar Christos când

va veni, nimene nu stie de unde este. 28 Deci striga Iisus în biserică învețând și dicênd: Si pre mine me știți, și știți de unde sînt; şi de la mine nu am venit, ci este adeverat cela ce m'a trimis, pre care voi nu-l știți. 29 lar eŭ îl știŭ pre el, că de la dênsul sînt și acela m'a trimis. 30 Deci îl căutaŭ pre el să-l prindă, și nimenea nu ş'a pus pre dênsul mânile, că încă nu venise ora lui. 31 și mulți din popor aŭ credut într'ênsul, și diceaŭ căChristos când va veni, aŭ doară mai multe semne va face de cât acestea care a făcut acesta? 32 Aŭ audit fariseil pre popor cârtind pentru dênsul aceste și aŭ trimis slugi fariseii și archiereii ca să-l prindă pre dênsul. 33 Deci a dislor lisus: Incă puțină vreme cu voi sînt, și merg la cela ce m'a trimis pre mine. 34 Căuta-mĕ-vețĭ și nu mĕ vețĭ afla; și unde sînt eŭ, voi nu puteți să veniți. 35 Deci a dis Iudeii între sine: Unde vrea să mérgă acesta, că noi nu-l vom afla pre el? Nu cumva întru risipirea Elinilor va să meargă și să învețe pre Elini? 36 Ce este cuvêntul acesta carele a dis: Căuta-mĕ-veți și nu mĕ veți afla;

si unde sînt eŭ, voi nu puteți să 87 lar în diua cea de pre urmă, cea maveniți. re a prazniculuĭ, a stătut Iisus și a strigat, dicênd: De însetéză cineva să vie la mine și să bea. 38 Cela ce crede întru mine, precum a dis scriptura, rîuri de apă vie vor curge din pântecele lui. " (lar acésta a dis pentru Duchul pre carele era să-l ĭa ceĭ ce cred întru dênsul. Că încă nu era Duch Sânt, că Iisus încă nu se proslăvise). 40 Deci mulți din popor audind cuvêntul diceau: Acesta este cu adeverat Profetul, alții diceau: Acesta este Christosul. alții diceaŭ: Aŭ doară din Galileia va să vie Christos? 42 Aŭ nu a dis scriptura, că din semânța lui David și din orasul Vitleem, unde a fost David, va să Vie Christos? 43 Şi împerechiare între popor s'a făcut pentru dênsul. unii dintr'ênşii vrea să-l prindă pre el; dar nimene nu s'a pus pre dênsul mânile. Deci aŭ venit slugile către archierei

și către farisei și aŭ dis lor aceia: Pentru

ce nu l-ați adus pre el ? 46 Respuns-aŭ

slugile: Nici odată om aşa a grăit, ca seiī: Aŭ doară şi voi v'ați amăgit? seiī: Aŭ doară cineva din boieri a credut într'ênsul, saŭ din farisei? 49 Ci popomat este. 50 Dis-a Nicodim către ci, carele venise noaptea la dênsul, unul fiind dintre ei: 51 Aŭ doară legea nostră judecă pre om, de nu va audi de la el maĭ 'nainte, şi va cunóște ce face? 52 Rĕspuns-aŭ și ĭ-aŭ dis lui: Aŭ doară şi tu din Galileia eştî? Cércă și vedi, că profet din Galileia nu s'a sculat. 53 Şi a mers fiecarele la casa sa.

THE PARTY OF THE P

A STATE OF THE STA

Alle Darloscon and The Attendant

CAP. VIII.

Pentru cei ce întrebaŭ pre Iisus pentru Iisus când făgăduĭa Intăl seŭ; pentru Iisus când făgăduĭa slobodenie celor ce-i urméză lui; pentru cei ediceaŭ că drac areIisus; pentru Iudeii cei es se ispitiaŭ să omóre cu petre pre Iisus, et se ispitiaŭ să omóre cu petre de Avraam este.

lar lisus s'a dus în muntele Maslinilor. la la mâncare ĭarăși a venit în biserică, și tot poporul a venit la

tênsul, și ședênd înveța pre eĭ.

Sia adus la dênsul cărturarii și fariseii preo femeie prinsă în prea-curvie; și puindu o pre dênsa în mijloc, 4 Aŭ dis lui: Invețătorule, pre acestă femee o am prinsașa de față prea-curvind. Si în lege Moisi ne a poroneit noî, unele ca acestea să se ucidă cu petre; dar tu ce dici? Si acesta dicea, ispitindu-l pre el ca să aibă ce cleveti împrotiva lui; ĭar lisus pămênt. 7 Și neîncetând a-l întreba pre

el, s'a ridicat și a dis lor: Cela ce este fără de pecat între voi, acela întâiŭ să arunce piatră asupra eĭ. 8 Şi ĭarăşi plecându-se jos a scris pre pămênt. Iar eĭ audind, și de știință mustrându-se, eșia unul după altul, începênd de la cei mai bětrâni pănă la cei mai de jos. Şi a remas Iisus singur şi femea în mijloc stând. 10 Şi rădicându-se Iisus, şi nevedênd pre nimene, fără numai pre femee, i-a dis ei: Femee, unde îți sunt părîşii tei? Aŭ nimene pre tine nu te-a judecat a fi vinovată? 11 Iar ea a dis: Nimene, Domne. Şiadis eĭ Iisus: Nicĭ eŭ nu te judec. Du-te și de acum să nu mai pecătuești.

Deci iarăși a grăit lor Iisus dicênd: Eŭ sînt lumina lumei : cela ce urmeză mie nu va umbla întru întunerec, ci va avea lumina vieței. 13 Deci a dis lui fariseii : Tu însuți mărturisești pentru tine : mărturia ta nu este adeverată. 14 Respuns-a Iisus și a dis lorită. 14 Respuns-a Iisus și a dis lorită. 15 eŭ însumi mărturisesc pentru De și eŭ însumi mărturisesc pentru mine, adeverată este mărturia mea i de unde am venit, și unde mergică știu de unde am venit, și unde mergică știu de unde am venit, și unde mergică producă în unde mergică producă în unde mergică producă și unde mergică în unde mergică

jar voi nu știți de unde viu și unde merg. 15 Voï dupre trup judecați, eŭ nu judec pre nimenea. 16 Si de ași și judeca eŭ, judecata mea adeverată este; că singur nu sînt, ci eŭ și Tatăl cela ce m'a trimis pre mine. i7 Şi în legea vostră scris este, că a doi oameni mărturia adeverată este. 18 Eŭ sînt cel ce mărturisesc pentru mine însumĭ, și mărturisește pentru mine Tatăl cel ce m'a trimis. 19 Deci dicea lui: Unde este Tatăl teu? Respuns-a Iisus: Nici pre mine mě stití, nici pre Tatal meŭ; de m'ați ști pre mine, și pre Tatăl meŭ ați ști. 20 Aceste graiuri le-a grăit Iisus în gazofilachie, învețând în biserică; și nimene nu l-a prins pre el, că încă nu venise ora lui.

²¹ Şi ĭarăşĭ a dis lor Iisus: Eŭ merg şi më veți căuta pre mine, şi nu më veți afla, și în pecatul vostru veți muri. Unde merg eŭ, voi nu puteți să veniți. ²² Deci diceaŭ Iudeii: Aŭ doară va să se omoare însuși pre sine, că dice: Unde merg eŭ, voi nu puteți să veniți? ²³ Şi a dis lor: Voi din cele de jos sînteți, eŭ din cele de sus sînt; voi din lumea acost

sînteți, eŭ nu sînt din lumea acesta. 24 Deci am dis voî: Că veți muri în pecatele vostre; că de nu veți crede că eŭ sînt, veți muri în pecatele vostre. 25 Dis-a drept aceea lui: Tu cine ești? Şi a dis lor Iisus: Inceputul, care şi grăiesc cu voi. 26 Multe am pentru voi a grăi și a judeca; ci cela ce m'a trimis pre mine adeverat este; și eŭ cele ce am audit de la dênsul, aceste grăiesc în lume. 27 Si nu a cunoscut că de Tatăl grăia lor. 28 Deci a dis lor lisus: Când veți înălța preFiiul omului, atunci veți cunoște că eŭ sînt; și de la mine însumi nu fac nimic, ci precum m'a învețat pre mine Tatăl meŭ, acestea graiesc. 29 Şi cela ce m'a trimis pre mine cu mine este; nu m'a lasat pre mine singur Tatal, că eŭ cele plăcute lui fac pururea. 30 Acestea graind el, multī aŭ credut întru dênsul.

31 Deci dicea lisus către ludeii cei ce creduse lui: De veți petrece voi întru cuvêntul meŭ, cu adeverat învețăcei ai mei sînteți. 32 Şi veți cunoște adeverul, şi adeverul ve va libera pre vol.

B Respuns-aŭ și î aŭ disluï: Semânță alui Avraam sîntem, şi nimănui nu am fost robi nici odată; cum tu dici: că liberi veți fi? 34 Respuns-a Iisus lor: Amin, Amin graïesc voî, că tot cel ce face pecatul rob este pecatului. 85 Iar robul nu şade în casă în veac; iar Fiiul remane în veac. 36 Deci dacă vě va libera pre voi Fiiul, cu adevěrat liberí veţí fi. 37 Ştiŭ că sĕmânță a lui Avraam sînteți; dar mě căutați să me omorîți, că cuvêntul meŭ nu încape întru voi. 38 Eŭ ceea ce am vědut la Tatăl meŭ grāiesc; și voi ceea ce ați vědut la tatăl vostru faceți. 39 Rěspuns-aŭ și aŭ dis luĭ: Tatal nostru Avraam este. Dis-a lor Iisus: De ați fi fost fii ai lui Avraam, lucrurile lui Avraam ați fi făcut. 40 Iar acum me căutați să me omorîți pre mine omul carele adeverul am grăit voî, care am audit de la Dumnedeŭ; acesta Avraam nu a făcut. 41 Voi faceți lucrurile Tatălui vostru. Dis-a drept aceia lui : Noi din curvie nu suntem născuți, un tată avem pre Dumnedeŭ.

42 Dis-a lor Iisus: De ar fi fost Dum-

nedeŭ Tatăl vostru m'ați fi iubit pre mine, că eŭ de la Dumnedeŭ am eșit, și am venit; că nu am venit de la mine însumi, ci acela m'a trimis. 48 Pentru ce glasul meŭ nu-l cunosteți? Căci nu puteți să audiți cuvêntul meŭ. 44 Voi din tatăl diavolul sînteți, și poftele tatălui vostru voiți să faceți; acela ucigător de oameni a fost dintru început și întru adever nu a stătut: că nu este adever întru dênsul; când gră-Teşte minciuna, dintru ale sale grăĭește, că mincinos este, și tatăl eĭ. 45 lar eŭ căci adeverul grăiesc, nu credeți mie. 46 Cine dintru voi me vedește pre mine pentru pěcat? Iar dacă adevěrul graiesc, pentru ce voi nu credeți mie? 47 Cela ce este de la Dumnedeu, graiurile lui Dumnedeŭ ascultă. Pentru acesta voi nu ascultați, că nu de la 48 Respuns-aŭ Iudeii și i-aŭ dis lui: Oare nu dicem noi Dumnedeŭ sînteți. bine că Samarinean ești tu și drac ai? Respuns a Iisus : Eŭ drac nu am, ci cinstesc pre Tatal meŭ; și voi me necinstiți pre mine. 50 lar eŭ nu ca-

nt mărirea mea; este cela ce cauta și Maria Amin, Amin grăĭesc voî: De va păzi cineva cuvêntul meŭ, nu va vedea mortea în veac. 52 Deci aŭ dis lui Iudeii: Acum am cunoscut că ai drac; Avraam a murit și profeții, și tu dici: De va păzi cineva cuvêntul meŭ, nu va gusta moartea în veac. 53 Aŭ doară tu mai mare ești de cât părintele nostru Avraam, carele a murit? și profeții aŭ murit; cine te faci tu pre tine? 54 Respuns-a Iisus lor: De me măresceu pre mine singur, mărirea mea nimic nu este; este Tatal meŭ carele më mărește pre mine, pre carele voi diceți că Dumnedeul vostru este. Ni nu l-ați cunoscut pre el; ĭar eŭ îl mi pre el, și de voiu dice că nu-l știu pre el, voiŭ fi asemenea voî, mincinos: Ci-l știu pre el, și cuvêntul lui păzesc. Avraam pärintele nostru a fost bucuros ca să vadă diua mea; și a vedut 81 s'a bucurat. 67 Deci aŭ dis Iudeii catre dênsul: Cinci-deci de ani încă nu ai și pre Avraam l-ai vedut? 58 Şi

a dis lor Iisus: Amin, Amin die voî, mai înainte de a se face Avraam eŭ sînt. 59 Deci a luat pietre ca să arunce într'ênsul; ĭar Iisus s'a ascuns și a eșit din biserică, mergênd prin mijlocullor, și a trecut așa.

CAP. IX.

Pentru orbul cel din naștere.

1 Si trecend a vedut pre un om orb din naștere. ² Şi l-aŭ întrebat pre el învețăceii lui dicênd: Ravvi, cine a greșit? acesta, saŭ părinții lui, de s'a născut orb? Respuns-a Iisus: Nici acesta a greșit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrurile lui Dumnedeu întru el. 4 Mie mi se cade să lucrez lucrurile celul ce m'a trimis pre mine, pănă este diuă. Vine nóptea când nimenea nu pote să lucreze. 6 Când sînt în lume, lumină sînt lumei. 6 Acestea dicênd, a scuipat jos, și a făcut tină din scuipat, și a uns cu tina preste ochii orbului. i si

ia dis lui: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului, (ce se tâlcuește Trimis). 8 Deci s'a dus și s'a spălat și a venit vědênd. 9 Iar veciniĭ și ceĭ ce-l věduse pre el maï'nainte, că era orb diceaŭ: Aŭ nu este acesta cel ce ședea și cerea? 10 Alții diceau: Că acesta este. Iar alții diceau : că seamănă cu el Iar acela dicea că eŭ sînt. "Deci îi dicea lui: Cum ți s'a deschis ochii? Rĕspuns-a acela și a dis: Un om ce se numește Iisus, tină a făcut și a uns ochii mei, și mi-a dis mie: mergi la scăldătoarea Siloamului, și te spală; şı mergênd şi spălându-më am vedut. P Şi I-a dis luĭ: Unde este acela? Dis-a: Nu știu. 13 Il aduc pre el la farisei, pre cela ce oare când a fost orb. 14 Si era Sâmbăt când a facut Iisus tina și i-a deschis ochii lui. 15 Deci ĭarăși l-aŭ întrebat pre el și fariseii: Cum a vedut? lar el a dis: Tină a pus pre ochii mei și m'amspălat și věd. 16 Deci diceaŭ oare-cal'il din farisei : Acest om nu este de la Dumnedeŭ, că nu păzește Sâmbăta. Alții diceau : Cum poate om pecatos sa faca semne ca acestea? Si împĕrechiare era între ei. 17 Dis-a orbului ĭarăși: Tu ce dici pentru dênsul că a deschis ochii těi? Iar el a dis: Că profet este. Deci nu aŭ credut Iudeii pentru dênsul, că orb a fost și a vedut, pănă ce aŭ chiemat pre părinții acestuia ce aŭ vědut. 19 Si i-aŭ întrebat pre ei dicênd: Acesta este fiiul vostru carele voi ați dis că s'a născut orb, cum dar acum vede? 20 Respuns-aŭ lor părinții lui și aŭ dis: Știm că acesta este fiiul nostru și cum că orb s'a născut. 21 Iar cum acum vede nu știm, saŭ cine ĭ-a deschis luĭ ochiĭ, noĭ nu știm; însuși vêrstă are, pre dênsulîlîntrebați, el singur pentru sineși va spune. 22 Acestea aŭ dis părinții lui, că se temeaŭ de Iudei, pentru că acum sesfătuise Iudeii că de-l va mărturisi pre el cineva a fi Christos, să se lepede din si-23 Pentru aceea părinții lui a dis: că vêrstă are, pre dînsul să-l întrebați. 24 Deci aŭ chiemat a doua oară pre omul carele fusese orb, și aŭ dis lui: Dă mărire lui Dumnedeŭ ; noi știm că omul acesta pecatos este.

a respuns și a dis: De este pecătos nu știă; una știă, că orb fiind eŭ, acum ved. Si i-aŭ dis lui ĭarăși: Ce a făcut ție? Cum ți-a deschis ție ochii? 27 Respuns-a lor. Am dis voî acum şi nu ați audit; ci iarăși voiți să audiți? Aŭ doară și voi voiți să vě faceți în věțăcei ai lui? 28 Deci l-aŭ ocărît pre el, și aŭ dis luĭ: Tu eștí învěțăcel al aceluia; ĭar noi ai lui Moisi sîntem învețăcei. 29 Noi știm că cu Moisi a grait Dumnedeŭ; iar pre acesta nu-l stim de unde este. 30 Respuns-a omul, și adislor: Că întru acesta este minune că voi nu ştiți de unde este, și aŭ deschis ochii mei. 31 Si stim că pre pecătoși Dumnedeŭ nu-i ascultă, ci de este cineva cinstitor de Dumnedeŭ și face voia lui pre acesta îl ascultă. 32 Dinveac nus'a audit cum că să fi deschis cineva Ochii vre-unui orb din naștere. 33 De nuar fi acesta de la Dumnedeŭ, nu ar putea face nimic. 34 Respuns-aŭ și aŭ dis lui: Intru pecate tu te-ai născut tot, și tu ne înveți pre noi? Si l-aŭ gonit pre el afara. 35 Audit-a Iisus că l-a gonit pre el afară, și aflându-l pre dênsul, I-a dis lui: Tu credi în Fiiul lui Dumnedeŭ? 36 Rĕspuns-a acela și a dis: Si cine este, Dómne, ca să cred într'ênsul? Si I-a dis Iisus luĭ: Si l-aĭ vĕdut pre el, și carele grăĭește cu tine, acela este. 38 Iar el a dis: Cred, Dómne; și s'a închinat luĭ.

venit în lumea acesta; ca cei ce nu ved să vadă, și cei ce ved să fie orbi.

do Si aŭ audit acestea unii din fariseii carii eraŭ cu dênsul, și aŭ dis lui: Aŭ doară și noi sîntem orbi?

lor Iisus: De ați fi orbi, nu ați avea pecat; iar acum diceți, Că vedem, pentru acesta pecatul vostru remâne.

CAP. X.

Pentru păstorul cel bun și năimitul; pentru Iisus când s'a întrebat în pridvor când umb!a prin biserică.

1 Amin, Amin grăiesc voî: Cela ce nu întră prin ușe în staulul oilor, ci sare pre aiurea, acela fur este și tâlhar. Jar cela ce intră prin uşă păstor este Jar cela ce intră prin uşă păstor este lor. Aceluia portarul îi deșchide, ilor. Aceluia portarul îi deșchide, ilor. Aceluia glasul lui, și oile sale le chiamă pre nume, și le scote pre ele. Chiamă pre nume, și le scote pre ele. Chiamă pre nume, și le scote pre ele. Chiamă pre nume, și oile sale, merge înaintra lor, și oile merg după dênsul, căci cunosc glasul lui. Iar după cel strecin nu merg, ci fug de la dênsul, că nu cunosc glasul streinilor. Acestă pildă a dis lor Iisus; iar ei nu aŭ înțeles cera acelea ce grăia lor. Deci iarăși lia dislor Iisus: Amin, Amin grăiesc voî: Căeŭ sînt ușa oilor. Toți câți aŭ venit mai nainte de mine, furi sînt și tâlhari; ci nu i-aŭ ascultat pre ei oile.

Eŭ sînt ușa; prin mine de va întra cineva, se va mântui; și va întra și va eși și păşune va afla. 10 Furul nu vine, fără numai să fure, și să junghie, și să pérdă; Eŭ am venit ca viață să aibă și mai mult să aibă. 11 Eŭ sînt Păstorul cel bun: păstorul cel bun sufetul seŭ își pune pentru oi. 12 Iar nu sunt oile ale lui, vede lupul vind, și lasă oile și fuge; și lupul le

răpește pre ele, și rîsipește oile. 18 Si năimitul fuge, că năimit este, și nu-i este luĭ grijā pentru oĭ. 14 Eŭ sînt păstorul cel bun, și cunosc pre ale mele, și mě cunosc de ale mele. 15 Precum mě cunóste pre mine Tatăl și eŭ cunosc pre Tatăl; și sufletul meŭ îmi puiŭ pentru oi. 16 Şi alte oi am care nu sunt din staulul acesta; și pre acelea mi se cade a le aduce; și glasul meŭ vor audi; și va fi o turmă și un Pästor.

17 Pentru acesta Tatăl me iubește pre mine, că eŭ îmi puiŭ sufletul meŭ, ca ĭarăși să-l ĭaŭ pre el. 18 Nimenea nu-l'ia pre el dela mine; ci eŭ îl puiŭ pre el de sinemi. Stăpânire am să-l puiŭ, și stăpânire am ĭarăși să-l iaŭ pre el; acéstă poruncă am luat de la Tatăl meŭ. 19 Deci iarăși s'a făcut pricire între Iudei pentru cuvintele acestea. 20 Si diceaŭ mulți dintr'ênșii: Drac are, și este nebun; pentru ce-l ascultați pre el? 21 Alții diceau: Aceste cuvinte nu sunt de îndrăcit; au

doară poate drac să deschiqa ochi ar

22 Şi se făceaŭ atuncea înoirile în Ierusalim, și era iarnă. 23 Si umbla Iiorbilor? sus în biserică în pridvorul lui Solomon. 24 Decĭ l-aŭ împresurat pre el Iudeii și i-aŭ grăit lui: Pănă când vei lua sufletele nostre? De ești tu Christos, spune noî fără de sfială. 25 Respuns-a lor Iisus: Am dis voî şi nu credeți: lucrurile care eŭ fac întru numele Tatălui meŭ, acelea mărturisesc pentru mine. 26 Ci voi nu credeți, că nu sînteți din oile mele, precum am dis voi.

27 Oile mele glasul meŭ ascultă și eŭ le cunosc pre dênsele, și vin după mine. 28 Si eŭ le daŭ lor viață vecinică. Si nu vor peri în veac, și nimene nu le va răpi pre ele din mâna mea. 29 Tatăl meŭ, carele le-a dat mie, mai mare decât toți este; și nimenea nu poate să le răpéscă pre ele din mâna Tatălui meŭ. 30 Eŭ și Tatăl una sîntem. Deci Iudeii iarăși aŭ luat pietre ca să arunce asupra lui. 32 Respuns-a lor Iisus: Multe lucruri bune am arătat voî de la Tatăl meŭ; pentru care dintru aceste lucruri cu pietre aruncați asupra mea? 33 Respuns-aŭ lui Iudeii dicênd: Pentru lucru bun noi nu aruncăm cu petre asupra ta, ci pentru hulă; că tu om fiind, te faci pre sineți Dumnedeu. 34 Respuns-a lor lisus: Aŭ nueste scris în legea vóstră : eŭ am dis Dumnedei sînteți? 35 Dacă pre aceia i-aŭ numit Dumnedeĭ, catre cari a fost cuvêntul lui Dumnedeu, și nu pôte să se strice scriptura, 36 Pre carele Tatăl m'a sânțit și m'a trimis în lume, voi diceți: Cá hulă grăești, pentru căci am dis, că Fiiul luï Dumnedeŭ sînt? 37 De nu fac lucrurile Tatalui meŭ, să nu-mi credeți mie. 38 Iar de fac, de şi nu-mi credeți mie, credeți lucrurilor, ca să înțelegeți și să credeți că Tatăl este întru mine și eŭ întru el.

ontru mine și eu întru el.

Deci căutaŭ iarăși să-l plindă pre
el, și a eșit din mâna lor.
el, și a eșit de mâna lor.
mers iarăși de ceea parte de Iordan,
în locul unde a fost Ion întei botezând,
în locul unde a fost Ion întei botezând,
și aremas acolo. 41 Şi mulți veniaŭ la dên-

sul, și diceaŭ: că Ioan nici un semn nu a făcut, iar tóte câte a dis Ioan pentru acesta adeverate eraŭ. 42 Si mulți aŭ credut acolo într'ênsul.

CAP. XI.

Pentru învierea lui Lazăr; pentru sfatul archiereilor și al fariseilor ca să omoare pre Iisus; pentru cele ce a dis Caiafa profețind de Iisus.

din Vitania, din satul Mariei și al Martei surorei ei. ² Si era Maria ceea ce a uns pre Domnul cu mir și a șters piciórele lui cu perul capului ei, al căria frate Lazăr era bolnav. ³ Deci aŭ trimis surorile cătră el dicênd: Dómne, iată acela pre carele iubești este bolnav. ⁴ Iar Iisus audind a dis: Acéstă bólă nu este spre mórte, ci pentru mărirea lui Dumnedeu, ca să se mâréscă Fiiul lui Dumnedeu pintr'și pre sora ei, și pre Lazăr. ⁶ Deci

după ce a audit că este bolnav, atunci s'a zăbovit în locul în carele era, doue dile. 7 Şi a dis după aceea învețăceilor: Să mergem ĭarăși în Iudeia. 8 Dis-aŭ luĭ învĕţāceiĭ: Ravvi, acum te căntaŭ pre tine Iudeii să te ucidă cu pietre, și ĭarăși mergi acolo? 9 Respuns-a lisus: Aŭ nu douĕ-spre-dece ore sunt în di? 10 De va umbla cine-va diua, nu se va împiedeca: că vede lumina lumei aceștia; ĭar de va umbla cineva noptea se va împĭedeca: că lumina nu este întru el. 11 Acestea a dis, și după aceea a grăit lor: Lazăr prietenul nostru a adormit, ci merg ca să-l deștept pre el. 12Deci ĭ-aŭ dis învețăceii lui: Dómne, de a adormit, se va mântui. 18 Acésta dicea lisus pentru mortea lui; ĭar lor le părea că pentru adormirea somnului 14 Deci atuncea a dis Iisus lor arătat: Lazăr a murit. 15 Si me bucur pentru voi, ca să credeți, că nu am fost acolo; ci să mergem la el. 16 Deci a dis Toma, carele se numește gémân, celor-lalți împreună învețăcei: Să mergem și noi ca să murim cu el.

Deci viind Iisus, l-a affat pre el patru ile avênd acum în mormênt. 18 (Si Vitania aproape de Ierusalim, ca seinei-spre-dece stadii). 19 Si mulți din ludei venise la Marta și Maria, ca să mângâe pre ele pentru fratele lor. Deci Marta, după ce a audit că vine lisus, a eșit întru întimpinarea lui; ĭar Maria ședea în casă. 21 Și a dis Mara către Iisus: Dómne, de ai fi fost acea, fratele nostru nu ar fi murit. Ci și acum știu că ori câte vei cere ela Dumnedeŭ îți va da ție Dumneeŭ. 23 Dis-a eĭ Iisus: Invia-va fratele Mi. 24 Dis-a lui Marta: Știŭ că va învia la Inviere în diua cea de apoi. 25 Dis-a el Isus: Eŭ sînt învierea și viața, cel te crede întru mine, de va și muri, viu ⁷⁸ fi. ²⁶. Si tot cel ce este viŭ, și crele întru mine nu va muri în veac. Credi Césta? 27 Dis-a luĭ: Aşa este, Dómeŭ am credut, că tu ești Christosul fiul lui Dumnedeŭ, cel ce aĭ venit lume. 28 Şi acestea dicênd, s'a dus a chiemat pre Maria sora sa în taină, licênd: Invețătorul a venit și te chiamă. 29 Aceea dacă a audit, s'a sculat degrab, și a mers la dênsul. 30 Şi încă nu venise Iisus în sat, ci era în locul unde l-a întâmpinat pre el Marta. 31 Iar Iudeii carii eraŭ cu dênsa în casă, și o mângâiaŭ pre ea, vědênd pre Maria că degrab s'a sculat și a eșit, aŭ mers după dênsa dicênd: Că merge la mormênt ca să plângă acolo. 32 Deci Maria viind unde era lisus, și vědêndu-l pre el, a cădut la piciórele lui, dicênd luï: Dómne, de aĭ fi fost aicea, nu ar fi murit fratele meŭ. 33 lar Iisus dacă o a vedut pre dênsa plângênd, și pre Iudeii carii venise împreună cu dênsa plângênd, s'a răstit cu duhul și s'a turburat pre sine și a dis: Unde l-ați pus pre el? 34 Dis-a luï: Dómne, vino şi vedi. 35 Şi a lăcrămat Iisus. 36 Deci diceau Iudeii: Iată cum îl iubia pre el. 37 Iar unii dintr'ênșii a dis: Aŭ nu putea acesta, carele a deschis ochii orbulul, să facă ca și acesta să nu móră? 38 Deci lisus ĭarășī răstindu-se întru sine, a mers la mormênt, şi era peşteră, şi peatră era preste dênsa. 39 Dis-a Iisus; Ridi-

cați piatra; dis-a lui sora mortului Marta: Domne, pute că este de patru dile. Dis-a ei Iisus: Aŭ nu ți-am spus ție, că de vei crede, vei vedea mărirea lui Dumnedeŭ? 41 Şi a ridicat piatra de unde era mortul zăcênd; ĭar Iisus și-a ridicat ochii în sus și a dis: Părinte, mulțămescu-ți ție, că m'ai ascultat. 12 Şi eŭ ştiam că pururea mě asculţī; ci pentru poporul carele stă împrejur am dis, ca să crédă că tu m'ai trimis. 48 Şi acestea dicênd, a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară! 44 Si a eșit cel mort, legate fiindu-i mânile și piciórelecu fășii, și fața lui cu mahramă era legată. Dis-a lor lisus: Deslegați-l pre el și-l lăsați să mérgă. 45 Deci mulți din Iudeii carii venise la Maria, și aŭ vedut cele ce aŭ făcut Iisus, aŭ credut într'ênsul. 46 Iar oare-cari din eĭ aŭ mers la fariseĭ, și le-aŭ spus cele ce a făcut Iisus.

Peci aŭ adunat archiereii și fariseii sfat și grăiaŭ: Ce vom face, că omul
acesta multe semne face?

** De-l vom
lăsa pre el așa, toți vor crede într'ên-

sul, şi vor veni Romanii şi vor lua şi locul şi neamul nostru. 49 Iar unul órecarele dintr'ênşiĭ, Caiafa, archiereŭ fiind al anului aceluia, a dis lor: Voi nu știți nimic, 50 Nici gândiți, că de folos este noî un om să moară pentru popor, și nu tot neamul să piară. 51 Îar acésta nu de la sine o a dis, ci archiereŭ fiind al anului aceluia, a profețit că vrea Iisus să moară pentru popor. 52 Si nu numaĭ pentru popor, ci și ca pre fiii lui Dumnedeu cei rîsipiți să-ĭ adune întru una. 58 Deci dintru acea di s'aŭ sfătuit ca să-l omoare pre el. Deci Iisus nu mai umbla de față între Iudei, ci s'a dus de acolo într'o lature aproape de pustie, întru o cetate ce se chiamă Efraim; și acolo petrecea cu învětăceii sĕi. 55 Si era aproape Paştile ludeilor; şi s'aŭ suit mulți în Ierusalim din laturea aceea mai 'nainte de Paști, ca să se curățescă pre sine. căutaŭ pre Iisus și grăiaŭ între sine în biserică stând: Ce vi sĕ pare voî, că nu va veni la praznic? 57 Si dedese archiereii și fariseii poruncă, că de va

sti cineva unde este, sa vesueson, să l prindă pre el.

CAP. XII.

Pentru femera ceia ce a uns pre Domnul cu mir; pentru cele ce a dis Iuda; pentru asin; pentru Elinii carii venise și rugaŭ pre Filip; pentru glasul carele s'a audit din ceriii.

Deci Iisus, mai înainte de Paști cu sése dile a venit în Vitania, unde era Lazăr cel ce fusese mort, pre carele l-aŭ înviat din morți. 2 Si 1-aŭ făcut lui acolo cină, și Marta slujia, ĭar Lazăr era unul din cei ce ședea împreună cu dênsul. 8. Deci Maria luând o litră cu Mir de nard de credință de mult preț, a uns picioarele lui Iisus, și a șters cu părul seŭ picioarele lui; iar casa s'a umplut de mirosul Mirului. 4 Dis-a drept aceia unul din învețăceii lui, Iuda al lui Simon Iscarioteanul, carele vrea să-l vêndă pre el: 5 Pentru ce acest Mir nu s'a vêndut în trei-sute de dinari, și să se fi

dat sĕracilor? 6 Iar acesta o a dis: nu că pentru sĕracĭ îi era lui grijă, ci căci fur era, și pungă avea, și ce se punea într'ênsa purta 7 Şi a dis Iisus: Lasă-o pre dênsa, spre diua îngropărei mele e-aŭ păzit pre acesta. 8 Că pre seraci pururea îi aveți cu voi, iar pre mine nu më aveți pururea 9 Şi a înțeles popor mult din Iudeĭ că acolo este: și aŭ venit nu pentru Iisus numai, ci ca să vadă și pre Lazăr, pre carele l-aŭ înviat din morți. 10 Si s'aŭ sfătuit Arhiereii, ca și pre Lazăr să-l omoare. 11 Că muiți pentru el mergea din Iudei, și credeau în lisus. 12 lar a doua-di popor mult carele venise la praznic, audind că vine Iisus în Ierusalim, 13 Aŭ luat stâlpări de finici, și aŭ eșit întru întêmpinarea luĭ, și striga: Osana, bine este cuvêntat cel ce vine întru numele Domnului, împeratul lui Israel. 14 Și aflând Iisus un asin a sedut pre el, precum este scris. 15 Nu te teme fiica Sionului; ĭată împeratul teŭ vine la tine, ședênd pre mânzul asineĭ. acestea nu le-aŭ cunoscut învețăceii lui

mai înainte, ci după ce s'a preamărit lisus, atunci și-aŭ adus aminte, că acestea eraŭ pentru el scrise, și acestea I-aŭ

"Mărturisia drept aceea poporul cafacut lui. rele era cu el, când pre Lazăr l-a strigat din mormênt, și l-a sculat pre el din morți. 18 Pentru aceea l-a și întêmpinat pre el poporul, căci a audit

că el a făcut acestă minune.

19 Deci aŭ dis fariseii între dênșii: Vedeți, că nimic nu folosiți; ĭată lumea merge după dênsul. 20 Si eraŭ óre-cari Elmi din cei ce se suise să se închine la praznic. 21 Deci acestia s'aŭ apropiat la Filip carele era din Vitsaida Galileer, și l-a rugat pre densul, grăind: Domne, voim să vedem pre lisus. Venit-a Filip și a spus lui Andreiŭ, şi larăşi Andreiŭ şi Filip aŭ spus lui Iisus. 23 Iar lisus a respuns lor, dicend: A venit ora ca să se preamăréscă Fiiul omului.

²⁴ Amin. Amin grăesc voî; grăunțul de grîŭ cădênd pre pămênt, de nu va

Noul Testament

muri, el singur remâne; ĭar de va muri,

25 Cela ce-și iubește sufletul seŭ, pierde-l-va pre el; și cela ce-și uraște sufletul seŭ în lumea acesta, în viața cea vecinică îl va păzi pre el. 26 De slujaste cineva mie, mie să-mi urmeze; și unde voiŭ fi eŭ, acolo și sluga mea va fi. Si de va sluji cineva mie, îl va cinsti pre el Tatal meŭ. 27 Acum sufletul meŭ s'a turburat și ce voiŭ dice? Părinte, mântuește-mě pre mine de ora acésta; ci pentru acésta am venit la ora acesta.

28 Părinte, preamărește numele teu. Deci a venit glas din ceriu: și am preamărit, și ĭarășĭ voiŭ preamări. 29 lar poporul carele sta și audia, dicea: Tunet se făcu. Alții diceau: Inger grăi lui. 30 Respuns-a lor Iisus și a dis: Nu pentru mine s'a făcut glasul acesta, ci pentru voi. 31 Acum judecată este lumei aceștia; acum stepânitorul lumei aceștia se va goni afară. 32 Şi eŭ de me voiu înălța de pre pămênt, pre toți voiŭ trage la mine. 33(Iar acesta di-

însemnând cu ce morte vrea să móră). 34 Respuns-a lui poporul: Noi am audit din lege că Christos petrece în reac; și cum tu dici, că se cade să se înalțe Fiiul omului? Cine este acesta Fiul omuluï? 35 Deci a dis lor Iisus: Incă puțină vreme lumina cu voi este; umblați până când aveți lumina ca să nu vě cuprindă pre voi întunerecul. Sicel ce umblă întru întunerec, nu știe

unde merge.

86 Până când aveți lumină, credeți în lumină, ca fii aĭ lumineĭ să fițĭ. Acestea a grăit Iisus, și mergênd s'a ascuns de dênşiĭ. 37 Si atâtea semne făcênd el înaintea lor, nu credeaŭ într'ênsul. ¹⁸Ca să se plinéscă cuvêntul Isaiei Profetului, pre carele l-a dis: Domne, cine a credut audului nostru? Şi braţul Domnului cui s'a descoperit? 39 Pentru acésta nu putea să crédă, că ĭarăși a dis Isaia: 40 Aŭ orbit ochii lor, și aŭ împetrit inima lor; ca să nu vadă cu ochiĭ, nicĭ să înțelégă cu inima, și se vor întór e și-ĭ voiu vindeca pre dênșii. 41 Acestea a dis Isaia, când a vedut

mărirea lui, și a grăit pentru dênsul. 42 Insă și din boeri mulți aŭ credut în. tr'ênsul, dar pentru farisei nu mărtu. risia, ca să nu fie goniți din sinagogă. 43 Ca aŭ iubit marirea omenilor mai mult decât mărirea lui Dumnedeu. 44 Iar Iisus a strigat și a dis: Cela ce crede întru mine, nu crede întru mine, ci întru cela ce m'a trimis pre mine. 45 Si cela ce me vede pre mine, vede pre cela ce m'a trimis pre mine. 46 Eŭ lumină în lume am venit, ca tot cela ce crede întru mine, întru întuneric să nu re-47 Şi de va audi cine-va graĭurile mele, și nu va crede, eŭ nu-l judec pre el; cá n'am venit ca să judec lumea, ci ca să mântuesc lumea. 48 Cela ce să lépădă de mine, și nu priimește graiurile mele, are pre cela ce-l judecă pre el; cuvêntul carele am grăit, acela îl va judeca pre el în diua cea de apoĭ. 49 Că eŭ dela sine-mĭ n'am grăit; ci Tatăl cela ce m'a trimes pre mine, acela poruncă mi-a dat ce voiu dice și ce voiu grăi. 60 Şi știu, că porunca

luĭ viață vecînică este. Deci cele ce grăluĭ viață vecînică este. Deci cele ce grăesc eŭ, precum mĭ-a dis mie Tatăl, așa grăesc.

CAP. XIII.

Pentru spălare; pentru Iuda când a eșit ca să vênță pre Christos; pentru porunca a iubi unul pre altul; pentru Petru
când întreba, unde merge Domnul.

lar mai înainte de praznicul Paştilor, ştiind Iisus că I-a venit lui ora, ca să se mute din lumea acésta către Tatăl, iubind pre ai sei pre cei din lume, pănă la fine I-a iubit pre ei ² Și cină făcêndu-se, (când diavolul acum pusese în inima Iudei al lui Simon Iscarioténul, ca să-l vên dă pre el). ³ Știind Iisus că tôte I-a dat lui Tatăl în mâni, și cum că de la Dumne de u a eşit, și la Dumne de u merse, ⁴S'a sculat dela cină, și ș'a pus vestmintele; și luând ştergatorul s'a încins. ⁵ După aceia a turnat apă în spălătôre, și a început a spăla piciôrele învețăceilor

și a le sterge cu stergătorul cu care era încins. Deci a venit la Simon Petru, și I-a dis lui acela: Dómne aŭ tu vei să-mi speli piciórele? Respuns-a lisus, și i-a dis luï: Ceea ce fac eŭ, tu nu știi acum, ĭar vei cunóste după acestea. 8 Dis a Petru lui: Nu veĭ spăla picĭórele mele în veac. Rĕs. puns-a lisus lui: De nu te voiŭ spăla pre tine, nu ai parte cu mine. Dis-a Simon Petru lui : Dómne, nu numai piciórele mele, ci şi mânile, şi capul. 10 Dis-a lisus lui: Cel spălat nu are trebuință, fără numai piciórele a le spăla, ci este curat tot; și voi curați sînteți, dar nu toți. "Că știa pre cela ce vrea să-l vêndă pre el, pentru aceea a dis: Că nu toți sînteți curați. 12 Deci după ce a spălat pisiórele lor,

și ș'a luat vestmintele sale, ședênd iarăși, a dis lor: Cunoșteți ce am făcut voî? 3 Voi pre mine më chiemați: Invețătorul și Domnul; și bine diceți, că sînt. Deci de am spălat eŭ piciórele vostre, Domnul și Invețătorul, și voi datori sînteți unul altuia a spăla piciórele. 15 Că pildă am dat voî, că precum eŭ am făcut voî, și voi să faceți. 16 Amin, Amin die

voî: Nu este sluga mai mare decât Domnul seŭ, nicĭ solul maĭ mare decât cel ce l-a trimis preel. 17 De știți acestea, fericiți sînteți, de le veți face. is Nu pentru toți voi grăesc; eŭ știŭ pre carii lamales; ci ca să se plinéscă Scriptura: Cela ce mănâncă împreună cu mine pâne, a rédicat asupra mea călcâiul seŭ. 19 De acum dic voî, mai înainte de a se face, ca, când se va face, să credeți, că eŭ sînt.20 Amin, Amin grăesc voî: Cela ce primește pre carele voiŭ trimite, pre mine më priimeşte; ĭar cela ce më primește pre mine, primește pre cela ce m'a trimis pre mine. Acestea dicênd Iisus, s'a turburat cu duhul, şi a mărturisit, și a dis: Amin, Amin grăesc voî: Că unul din voi me va vinde, 22 Căuta drept aceea unul la altul învětăceii nepricepêndu-se pentru cine grăește. 25 Si era unul din învețăceii lui culcat pre sînul lui Iisus, pre carele îl iubea Iisus.24Deci a făcut semn acestuea Simon Petru, să întrebe, cine ar fi de carele grăește. 25 Şi cădênd acela pre pieptul lui Iisus a dis lui: Domne, cine este? 26 Rĕspuns-a Iisus: Acela este căruea eŭ întingênd pânea voiŭ da. Şi întingênd pânea o a dat lui Iuda al lui Simon Iscarioténul. 27 Si du pă pâne atuncea a intrat într'ênsul Satana. Deci a dis Iisus lui: Ce vei să faci fă mai în grab. 28 Si acésta nimenea din cei ce ședea nu a cunoscut, pentru ce a dis lui. 29 Că unii socotea, de vreme ce punga avea Iuda, că îi dice Iisus lui: cumpĕră cele ce ne trebuesc la praznic, saŭ sĕracilor să dea ceva. 30 Deci după ce a luat el pânea, îndatăși a eşit, și era nópte, când a eșit.

omuluĭ, şi Dumnedeŭ s'a preamărit Fiiul omuluĭ, şi Dumnedeŭ s'a preamărit întru el. ³²Dacă s a preamărit Dumnedeŭ întru el, şi Dumnedeŭ va preamări pre el întru sine, şi îndatăşî îl va preamări pre el. ³³Fiilor, încă puţin cu voi sînt; pre el. ³³Fiilor, încă puţin cu voi sînt; că uta-mĕ-veţĭ, și precum am dis ludeică lor, că unde eŭ merg, voi nu puteți veni; lor, că unde eŭ merg, voi nu puteți veni; și voî dic acum: ³⁴Poruncă nouă daŭ voî, ca să vĕ iubiţī unul pre altul, voî, ca să vĕ iubiţī unul pre voi, ca şi precum eŭ v'am iubit pre voi, si Învoi să vĕ iubiţī unul pre altul. ⁸⁵Învoi să vĕ iubiţī unul pre altul.

tru acésta vor cunóşte toţĭ, că aĭ meĭ întru acésta vor cunóşte toţĭ, că aĭ meĭ învĕţăceĭ sînteţĭ, de veţĭ avea dragoste învĕţăceĭ sînteţĭ, de veţĭ avea dragoste între voĭ. 36 Dis-a Simon Petru luĭ: Dómne,
tre voĭ. 96 Dis-a Simon Petru luĭ: Unde
unde merg eŭ, nu poţĭ veni acum după mine,
iar maĭ pre urmă veĭ veni după mine.
iar maĭ pre urmă veĭ pre urmă veĭ veni după mine.
iar maĭ pre urmă veĭ veni după min

CAP. XIV.

Pentru Toma ce nu știa unde merge Domnul; pentru Iuda al lui Tadeŭ când a întrebat pre Iisus; pentru Mângâitoriul.

1 Să nu se turbure inima vostră; credeți întru Dumnedeŭ, și întru mine credeți. 2 În casa Tatălui meŭ multe lăcașuri sînt; iar de nu, ași fi dis voî: voiŭ să merg să gătesc voî loc. 3 Şi de

voiŭ merge să gătesc voî loc, ĭarăşĭ voia veni și ve voiu lua pre voi la mine, cu unde sînt eŭ şi voĭ să fiți. 4 Şi unde eŭ merg ştiţĭ, și calea ştiţĭ. 5 Dis-a Toma lui: Domne, nu știm unde mergi; și cum putem să știm calea? 6 Dis-a lisus lui: Eŭ sînt calea și adeverul, și viața; nimenea nu vine la Tatul, fără numai prin mine. 7 De m'ați fi cunoscut pre mine, și pre Tatăl meŭ ați fi cunoscut; și de acum îl cunoșteți pre el, și l-ați vědut pre el. 8 Dis-a Filip lui: Dómne, arată noî pre Tatăl, și ne va ajunge noî. 9 Dis-a Iisus lui: Atâta vreme cu voi sînt, și nu m'ai cunoscut pre mine, Filipe? Cel ce m'a vědut pre mine, a vedut pre Tatal; și cum tu dici: Arată noî pre Tatăl? 10 Nu credi că eŭ întru Tatăl, și Tatăl întru mine

Grafarile care eŭ voî grafesc; de este? la mine nu le grăiesc; iar Tatăl cela ce petrece întru mine, acela fa-11 Credeți mie, că eu întru Tatăl, și Tatăl întru mine este. Iar de nu, pentru lucrurile acestea

credeți mie. 12 Amin, Amin graiesc voi: Cela ce crede întru mine, lucrurile care eŭ fac, și acela va face, și mai mari de cât acestea va face; că eŭ la Tatăl meŭ merg. 13 Şi ori ce veți cere întru numele meŭ, aceea voiŭ face; ca să se preamăréscă Tatăl întru Fiiul 14 Ori-ce veți cere întru numele meŭ, eŭ voiŭ face. De më iubiți pre mine, poruncile mele păziți. 16 Si eŭ voiŭ ruga pre Tatăl, și alt Mângăitoriu va da voî, ca să rëmâe cu voi în veac. 17 Duhul adevěrului, pre carele lumea nu-l póte primi, că nu-l vede pre el, nici îl cunoște pre el; ĭar voĭ îl cunoșteți pre el, că cu voi petrece, și întru voi va fi 18 Nu vě voiŭ lăsa pre voi sărmani; voiŭ veni la voi. 19 Incă puțin, și lumea pre mine nu me va mai vedea; iar voi me veți vedea Pre mine; că eŭ viŭ sînt, și voiŭ veți fi vii. 20 Intru aceea di veți cunoște voi, că eŭ sînt întru Tatăl meŭ, și voi întru mine, și eŭ întru voi.

²¹ Cela ce are poruncile mele, și le păzeste pre ele, acela este carele me iubeste pre mine; si cela ce më iubeste pre mine, iubise-va de Tatăl meŭ, şi eŭ îl voiŭ iubi pre el, și mĕ voiŭ arĕta pre si ne-mĭ luĭ. ²² Dis-a luĭ Iuda, (nu Iscarioténul): Dómne, ce póte fi că noî vei să te arĕțī și nu lumei? ²³ Rĕspuns-a Iisus, şi a dis luĭ: De mĕ iubește cineva pre mine, cuvêntul meŭ va păzi; şi Tatăl meŭ îl va iubi pre el, şi la el vom veni, şi lăcaşiŭ la dênsul vom face. ²⁴ Cel ce nu mĕ iubește pre mine, cuvintele mele nu le păzește; şi cuvêntul carele audiți nu este al meŭ, ci al Tatăluĭ celuĭ ce m'a trimes pre mine.

25 Acestea am dis voî, la voï petrecênd.
26 Iar Mângâitoriul Duhul cel Sânt, pre carele îl va trimite Tatăl întru numele meŭ, acela pre voi ve va înveța tóte, și va aduce aminte voî tóte cele ce am grăit voî.
27 Pace las voî, pacea mea grăit voî; nu precum lumea dă, Eŭ daŭ daŭ voî; nu precum lumea dă, Eŭ daŭ

Să nu se turbure inima vostră, nici să se spăimânteze. ²⁸ Audit-ați că eu am să se spăimânteze. ²⁸ Audit-ați că eu am dis voî: Merg, și voiu veni la voi. De dis voî: Merg, și voiu veni la voi. De m'ați iubi pre mine, v'ați fi bucurat căci m'ați iubi pre mine, v'ați fi bucurat căci am dis voî, merg la Tatăl; că Ta-

tăl meŭ mai mare decât mine este.

18 Ji acum am dis voî mai înainte pănă a
19 Ji acum am dis voî mai înainte pănă a
19 Ji acum am dis voî mai înainte pănă a
10 Nu
11 ji, ca, când va fi, să credeți.
12 voiŭ mai grăi multe cu voi; că vine stevoiŭ mai grăi multe cu voi; că vine stevoiŭ mai grăi multe cu voi intru mine nu
12 pânitoriul lumei aceștia, și întru mine nu
13 Ci ca să cunóscă lumea
14 are nimic.
15 Ci ca să cunóscă lumea
16 iubesc pre Tatăl și precum mi-a po17 runcit mie Tatăl, așa fac. Sculați-ve, să
18 mergem de aicea.

CAP. XV.

Pentru via cea adeverată, și lucrătoriul, și vița.

¹ Eŭ sînt buciumul vițeì cel adeverat, și Tatăl meŭ lucrătoriŭ este. ² Tótă vița carea nu aduce ródă întru mine, o scote pre ea; și tótă carea aduce ródă, o curățește pre ea, ca mai multă ródă să aducă. ³ Acum voi curați sînteți, pentru cuvêntul carele am grăit voî. ⁴ Rĕ-mâneți întru mine, și eŭ întru voi. Precum vița nu pôte să aducă ródă din sine singură, de nu va rĕmânea în bucium

așa nici voi, de nu veți remânea întru mine 5 Eŭ sînt buciumul vițeĭ, voi vițele; cela ce remâne întru mine, și eu întru el, acesta aduce ródă multă. Că fără de mine nu puteți face nimic. 6 De nu remâne cineva întru mine, se scote afară ca vița, și se usucă; și o adună pre ea, și în foc o aruncă, și arde. 7 De veți remânea întru mine, și cuvintele mele de vor remanea întru voi, orice veți vrea veți cere, și se va face voî. 8 Intru acesta s'a preamărit Tatăl meŭ, ca ródă multă să aduceți, și să ve faceți

aĭ meĭ învĕţăceĭ. 9 Precum m'a iubit pre mine Tatăl, și eŭ v'am iubit pre voi; remâneți întru dragostea mea. 10 De veți păzi poruncile mele, veți remâne întru dragostea mea; precum eŭ poruncile Tatălui meŭ am păzit, și remâiu întru dragostea lui. 11 Acestea am grăit voî, ca bucuria mea întru voi să remâe, și bucuria vostră să se plinéscă. 12 Acésta este porunca mea ca să ve iubiți unul pre altul, precum eŭ v'am iubit pre voï. 13 Maï mare dragoste de cât acésta nimenea nu are, ca

cine-va sufletul seŭ să-și pue pentru prietenii sei. 14 Voi prietenii mei sînteți, de veți face câte eu poruncesc voî. 15 De acum nu vě mai dic voî slugi; că sluga nu stie ce face Domnul seu; ci pre voi v'am dis prieteni; că tôte câte am audit dela Tatal meŭ, am aretat voî. 16 Nu voi m'ați ales pre mine, ci eŭ v'am ales pre voi și v'am pus ca voi să mergeți și ródă să aduceți, și róda vostră să remâe; ca ori-ce veți cere de la Tatăl întru numele meŭ, să daŭ voî.

7Acestea poruncesc voî, ca să vě iubit unul pre altul. 18 De ve uraște pre voi lumea, știți că pre mine mai înainte de cât pre voi m'a urît. 19 De ați fi din lume, lumea ar iubi pre al seŭ; ĭar căcĭ din lume nu sînteți, ci eŭ v'am ales pre voi din lume, pentru acésta uraște pre voi lumea. 20 Aduceți-ve aminte de cuvêntul carele am grăit voî: Nu este sluga maĭ mare decât domņul seŭ. De m'a gonit pre mine, și pre voi ve vor goni; de a păzit cuvêntul meŭ, și al vostru vor păzi. 21 Ci acestea tôte vor face voî pentru numele meŭ; căci nu ştiŭ

pre cela ce m'a trimis pre mine 22 De n'aşı fi venit, şi aşı fi grait lor, pecat n' ar avea; ĭar acum respuns n'aŭ pentru pěcatul lor. 23 Cela ce mě uraște pre mine, și pre Tatăl meŭ uraște. 24 De n'ași fi făcut lucrari întru ei, care nimenea altul n'a făcut, pecat n'ar avea; ĭar acum aŭ și vedut, și m'aŭ urît și pre mine, și pre Tatăl meŭ. 26 Ci ca să se plinéscă cuvêntul cel seris în legea lor: Că m'aŭ urît în zadar. 26 Iar când va veni Mângăitoriul, pre carele eŭ voiŭ trimite voî dela Tatăl, (Duhul Adeverului, carele dela Tatal se purcede), acela va mărturisi pentru mine. 27 Incă și voi mărturisiți, că dinînceput cu mine sîntețĭ.

and the state of the property of the state of

-wa objects har its mount to proposition

-ula mast not they have men of ones to be.

and the selection and the state of the second when we

THE STATE OF STATE OF THE STATE

BIRTHER THE THE PARTY OF THE PA

START THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE PARTY

Print will have by the the older in the cast of

CAP. XVI.

Pentru Iisus când a spus mat înainte cele ce vor să se întêmple învețăceilor; pentru cuvêntul acela: puţin şi me veţī vedea; pentru că va da Tatăl câte vor cere.

· Acestea am grăit voî, ca să nu vě smintiți 2 Scote-ve-vor pre voi din sinagoge. 3 Si va veni timpul, ca tot cel ce va ucide pre voi, să i se pară că aduce slujbă lui Dumnedeu. 4 Si acesta vor face voî, că n'aŭ cunoscut pre Tatăl, nici pre mine. 5 Ci aceste tóte am grăit voî, ca dacă va veni timpul, să vĕ aduceți aminte de ele că eŭ am spus voî; și aceste voî din început n'am spus, căci cu voi eram. 6 Iar acum merg la cela ce m'a trimis pre mine, și nimenea din voi nu mĕ întrébă: Unde mergi? 7 Ci căci acestea am grait voî,întristarea a umplut inima vóstiă 8 Ci eŭ adeverul dic voî; că de tolos este voî, ca să mě duc Eŭ; că de nu mě voiu duce Eŭ, Mângăitorul nu va veni la voi; ĭar de më voiŭ duce, îl voiŭ trimite pre el la voi. 9 Si viind acela, va vădi lumea de pĕcat, şi de dreptate, şi de judecată. 10 De pecat, căci nu cred întru mine, "Iar de dreptate, căci la Tatăl meŭ merg, și nu me veți mai vedea pre mine. 12 Lar de judecată, căci stepânitoriul lumei aceștia s'a judecat. Incă multe am a dice voî ci nu puteți a le purta acum. 13 Iar când va veni acela, Duhul Advěruluĭ va povățui pre voi la tot adeverul, că nu va grăi dela sine, ci câte va audi va grăi, și cele viitore va vesti voî. 14 Acela pre mine më va mări, că dintr'al meu va lua și va vesti voî.

pentru acésta eŭ dic, că dintr'al meŭ va lua și va vesti voî. 16 Puţin și nu mĕ veți vedea; și ĭarăși puţin, și mă veți vedea. Că Eŭ merg la Tatăl meŭ. 17 Deci a dis unii din învețăceii lui între sine: Ce este acésta ce dice noî: Puţin, și nu mĕ veți vedea; și ĭarăși Puţin, și nu mĕ veți vedea; și ĭarăși puţin și mĕ veți vedea; și cum că Eŭ puţin și mĕ veți vedea; și, cum că Eŭ merg la Tatăl meŭ? 18 Deci dicea:

Ce este acesta ce dice, Puţin? Nu știm ce grăește. 19 Deci a cunoscut Iisus, că vrea să-l întrebe pre el, și a dis lor: De acésta vě întrebați între voi, căci am dis: Puțin, și nu me veți vedea, și ĭarăși puțin și me veți vedea? 20 Amin, Amin grăiese voî: Că voi veți plânge și vě vetí tângui, ĭar lumea se va bucura; și voi ve veți întrista, ci întristarea vostră întru bucurie se va întórce. 21 Femeea când naște întristare are, căci a sosit ora ei; iar dacă naște copilul, nu-și mai aduce aminte de scârbă, pentru bucuriea că s'a născut om în lume. ²² Deci și voi acum aveți, întristare ci ĭarăși vě voiŭ vedea pre voi, și se va bucura inima vostră, și bucuria vostră nimenea nu o va lua dela voi 23 Şi întru acea di pre mine nu më veți întrebanimic.

Amin, Amin grăiesc voî: că orice veți cere dela Tatăl întru numele
meŭ, va da voî. 24 Până acum n'ați cerut nimic întru numele meŭ; cereți, și
veți lua, ca bucuria vostră să fie deplin.

25 Acestea în pilde am grăit voî; ci va
veni ora, când nu voiŭ mai grăi în pilde

voî, ci arĕtat pentru Tatăl voiŭ vesti voî. 26 Intru acea di în numele meŭ veți cere; și nu dic voî că Eŭ voiŭ ruga pre Tatăl pentru voi. 27 Că însuși Tatăl iubește pre voĭ, căcĭ voĭ pre mine m'aţĭ iubit, și ați credut că Eŭ dela Dumnedeŭ am eşit. 28 Eşit-am dela Tatăl, și am venit în lume. Iarăși las lumea, și merg la Tatăl 29 Dis-aŭ, lui învețăceii: Iată acum arătat grăiești, și nici o pildă nu dici; 30 Acum știm că știi tóte, și nu trebuește ca să te întrebe cineva; prin acesta credem că dela Dumnedeŭ ai eșit. 31 Respuns-a lor Iisus: Acum credeți? 32 lată vine timpul, și acum a sosit, ca să vě respândiți fiește-carele la a le sale, și pre mine me veți lăsa singur. Dar nu sînt singur, că Tatăl meŭ cu mine este. 33 Acestea am grăit voî, ca întru mine pace să aveți. În lume necaz veți avea, ci îndrăzniți, Eŭ am biruit lumea.

and water to a second wind and and a like the

The same starts men and in the same

CAP. XVII.

Pentru rugăciunea lui Iisus către Tatăl; pentru învețăceii cei ce i s'aŭ dat lui.

1 Acestea a grăit Iisus, și și a redicat ochii sei la ceriu, și a dis: Părinte, a venit ora prea mărește pre Fiiul teu, ca și Fiiul tĕŭ să te prea-măriască pre tine. 2 Precum ai dat lui stepânire a tot trupul, ca tot ce ai dat lui să le dea lor viață vecinică. 3 Şi acesta este viața cea vecinică, ca să te cunóscă pre tine unul adeveratul Dumnedeŭ, și pre carele ai trimis pre Iisus Christos. 4 Eŭ te-am preamărit pre tine pre pămênt; lucrul am seversit, carele mi-ai dat mie sa-l fac. Si acum më preamărește tu Părinte la tine însuți, cu mărirea care am avut-o la tine, mai'nainte până a nu fi lumea. 6Arětat-am numele těŭ ómenilor pre cari ai dat mie din lume; ai těi eraŭ, și mie i-ai dat pre ei, și cuvêntul tĕŭ aŭ păzit. 7 Acum aŭ cunoscut, că tóte câte aï dat mie dela tine sunt. 8 Pentru că cuvintele care aï dat mie, le-am dat lor; și eĭ aŭ priimit, și aŭ cunoscut cu adeverat, că dela tine am eşit, și aŭ credut că tu m'aĭ trimis. 9 Eŭ pentru aceștia më rog, nu pentru lume më rog, ci pentru aceștia, carii ai dat mie, că ai tei sunt. 10 Si a le mele tôte a le tale sînt, și a le tale a le mele; și m'am preamărit întru dênșii. 11 Si nu mai sînt în lume, și aceștia în lume sînt, și eŭ la tine viu; Părinte Sânte păzește-i pre dênșii întru numele teŭ, pre carii ai dat mie, ca să fie una precum și noi. 12 Când eram cu ei în lume, eŭ îi păziam pre ei întru numele teŭ; pre carii i-ai dat mie i-am păzit, și nimenea dintru dênșii n'aŭ perit, fără numai fiiul pierderei ca să se plinéseă scriptura. 13 Iar acum la tine viŭ, și acestea grăiesc în lume, ca să aībă bucuria mea deplin întru ei. 14 Eŭ am dat lor cuvêntul tĕŭ, și lumea ĭ-a urît pre eĭ; căcĭ nu sînt eĭ din lumă precum eŭ nu sunt din lume. 15 Nu më rog ca să-ĭ ĭaĭ pre eĭ din lume, ci ca se-ĭ păzești pre ei de cel viclean. 16 Din lume nu sînt (eĭ), precum eŭ din lume nu sînt. 17 Sânțește-i pre ei întru adevěrul těŭ, cuvêntul těŭ adevěr este. 18 Precum pre mine m'aĭ trimis în lume, și eŭ ĭ-am trimis pre eĭ în lume. 19 Şi pentru dênşiĭ eŭ mĕ sânţesc pre sine-mī, ca și eĭ să fie sânțiți întru adevěr. 20 Şi nu numaĭ pentru aceștia mĕ rog, ci și pentru cei ce vor crede prin cuvêntul lor întru mine. 21 Ca toți una să fie, precum tu Părinte întru mine și Eŭ întru tine, ca și aceștia întru noi una să fie; ca să crédă lumea că tu mai trimis. 22 Şi eŭ mărirea care mĭ-aĭ dat mie o am dat lor, ca să fie una, precum Noi una sîntem. 23 Eŭ întru eĭ, și Tu întru mine, ca să fie ei desevêrșit întru una, și ca să cunóscă lumea, că Tu m'aĭ trimis, și ĭ-aĭ iubit pre eĭ, precum pre mine m'aĭ iubi+. 24 Părinte, pre cariĭ ĭ-aī dat mie, voesc ca unde sînt eŭ, și aceĭa să fie împreună cu mine; ca să vadă mărirea mea, carea aï dat mie, (pentru că maï iubit pre mine) mai înainte de întemeĭerea lumei. 25 Părinte drepte, și lumea pre tine nu te-a cunoscut, ĭar eŭ te-am cunoscut, și aceștia aŭ cunoscut că tu mai trimis pre mine. 26 Si am aretat lor numele teŭ, și-l voiŭ areta; ca dragostea cu care m'aï iubit pre mine, întru dênşiĭ să fie, şi eŭ întru eĭ.

CAP. XVIII.

Pentru vêndarea lui Iisus; pentru Iudeir când aŭ cădut jos; pentru Petru când a tăiat urechia slugei arhiereului; pentru Iisus când l-a dus la Ana și la Caiafa, și la Pilat, și pentru judecata lui.

1 Acestea graind Iisus, a eşitîmpreună cu învețăceii sei de ceea parte de pârăul Cedrilor, unde era o grădină, întru care a intrat el, și învețăceii lui. 2 Si știa și Iuda, cel ce l-a vêndut pre el, locul; căci de multe ori se aduna Iisus acolo cu învețăceii sei. 3 Deci Iuda luând oste, și slugi dela arhierei și de la fariseĭ, aŭ venit acolo cu felinare, și cu făclii, și cu arme. 4 Iar lisus știind tôte cele ce era să vie asupra lui eşind aŭ dis lor: Pre cine căutați? 5 Respuns-aŭ lui: Pre Iisus Nazarinénul. Dis-a lor Iisus: Eŭ sînt. Şi sta şi Iuda cel ce-l vênduse pre el împreună cu dênșii. 6 Deci, după ce a dis lor, că eŭ sînt, s'aŭ întors eĭ înapoĭ, şi aŭ cădut jos. 7 Si ĭarășĭ ĭ-a întrebat pre ei: Pre cine căutați? Iar ei au dis: Pre lisus Nazarinénul. 8 Respuns-a Iisus, și a dis: Am spus voî, că eŭ sînt. Deci de me căutați pre mine lăsați pre aceștia să se ducă. 9 Ca să se pliniască cuvêntul carele a dis : Pre carii i-ai dat mie, n'am perdut dintru dênșii nici unul. 10 Iară Simon Petru avênd sabie, o a scos pre ea și a lovit pre sluga Arhiereului, și i-a tăiat urechea lui cea dréptă; și era numele slugei Malh. 11 Si a dis Iisus lui Petru: Bagă sabia în técă; 12 Paharul, carele mi-a dat mie Tatăl, aŭ nu-l voiŭ bea pre el? Decī óstea și capitenia cea peste o mie, și slugile Iudeilor, aŭ prins pre Iisus, și l-aŭ legat pre el. 18 Şi l aŭ dus pre el la Ana înteiu, că era socru Caiatei, carele era arhiereŭ al anuluï aceluïa.

14 Şi era Caiafa, cel ce a sfătuit pre Iudei că de folos este să móră un om pentru popor. 15 Şi mergea după lisus Simon Petru și celalalt învețăcel; ĭar învețăcelul acela era cunoscut arhiereuluĭ, și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhiereuluï. 16 Iar Petru a stătut la ușe afară. Deci a eșit celalalt învețăcel carele era cunoscutarhiereuluĭ, şi a dis portărițeĭ şi a băgat înlăuntru pre Petru. 17 Si a dis lui Petru slujnica portărița: Nu cumva și tu ești din învețăceii omului acestuia? Dis-a acela: Nu sînt. 18 Si sta slugile și slujitorii carii făcuse foc, că era frig, și se încăldia, și era cu eĭ Petru stând şi încăldindu-se. Deci arhiereul a întrebat pre Iisus de învețăceii lui, și de învețătura lui. 20 Respuns-a Iisus lui: Eŭ de față am grăit lumei; Eŭ tot-déuna am învețat în sinagogă și în biserică, unde toți Iudeii se adună, și întru ascuns n'am grăit nimic. 21 Ce mě întrebí? Intrébă pre cei ce aŭ audit, ce am grăit lor; ĭată aceștia știu cele ce am grăit eu. 22 Şi acestea dicênd el, unul din slugile ce sta înainte, a dat palmă lui Ii-

sus dicênd: Aşarĕspundî arhiereuluĭ?

sus dicênd: Aşarĕspundî arhiereuluĭ?

par de am grăit rĕŭ,

par de am grăit

par de arhiereul.

par diafa arhiereul.

par dindu-se; decă diseră luĭ: Aŭ și tu din

par dindu-se; decă diseră luĭ: Aŭ și tu din

par dindu-se; decă diseră luĭ: Aŭ și tu din

par dindu-se; luĭ eştă? Iar el s'a lepădat,

par a dis: Nu sînt. 26 Dis-a luĭ unul

din slugile arhiereuluĭ, rudenie fiind

al celuĭ ce ĭ-a tăiat Petru urechia: Aŭ

nu te-am vĕdut eŭ în grădină cu dênsul?

Par Si ĭarășĭ s'a lepădat Petru; și îndatășĭ

a cântat cocoșul.

28 Deci aduc pre Iisus dela Caiafa în divan, și era diminéță; și ei n'aŭ intrat în divan ca să nu se spurce, ci ca să mănânce Paștele. 29 Eșit-a drept acea Pilat la ei, și a dis: Ce pâră aduceți asupra omului acestuia? 30 Respuns-aŭ și aŭ dis: De n'ar fi tost acesta făcetor de rele, nu l-am fi dat pre el ție. 31 Deci a dis lor Pilat: Luați-l pre el voi, și dupre legea vostră judecați-l pre el. Si a dis lui Iudeii: Noî nu este cu putință să omorîm pre nimenea;

32 Ca cuvêntul luĭ Iisus să se pliniaseă carele a dis, însemnând cu ce morte vrea să móră. 33 Si a intrat ĭarăşi în divan Pilat, și à chiemat pre Iisus, și ī-a dis lui: Tu ești Imperatul Iudeilor? 34 Respuns-a Iisus lui : Dela tine tu dicī acesta, saŭ alții aŭ grai ție pentru mine? 35 Respuns-a Pilat: Aŭ dóră eŭ Iudeŭ sînt? Neamul teŭ și arhiereii te-aŭ dat pre tine mie, ce ai făcut? 36 Răspuns-a Iisus: Imperăția mea nu este din lumea acésta, de ar fi fost din lumea acesta împerăția mea, slugile mele s'ar fi nevoit ca să nu me fi dat Iudeilor; ĭar acum împerăția mea nu este de aicea. 37 Deci a dis Pilat lui: Au împërat eşti tu? Rëspuns-a Iisus: Tu dici, că împerat sînt eu; eu spre acésta m'am născut, și spre acesta am venit în lume, ca să mărturisesc adeverul. Tot cel ce este din adever, ascultă glasul meŭ. 38 Dis-a Pilat lui: Ce este adeverul? Si acesta dicênd, ĭarăși a eșit la Iudei, și a dis lor: Eŭ nici o vină nu aflu întru el.

Ci este voî obiceiŭ, ca să vĕ slobodesc pre unul la Paștĭ; decī voițĭ bodesc pre unul la Paștĭ; decī voițĭ să vĕ slobodesc voî pre Impĕratul Iusă vĕ slobodesc voî pre Va-toțĭ, dicênd : Nu pre acesta, ci pre Va-toțĭ, dicênd : Nu pre acesta, ci pre Va-toțĭ, dicênd : Varava tâlhar.

CAP. XIX.

Pentru bătaia lui Iisus; pentru restignirea lui Christos; pentru cei ce staŭ lângă cruce; pentru cererea trupului Domnului; pentru îngroparea lui.

Deci atunci a luat Pilat pre Iisus, și l-a bătut. ² Şi ostașii împletind cunună de spini, aŭ pus în capul lui și cu haină mohorîtă l-aŭ îmbrăcat pre el. ³ Şi-i dicea: Bucură-te Impĕratul Iudeilor, și-i da lui palme. ⁴ Deci a eșit iarăși afară Pilat, și a dis lor: Iată adue voî pre el afară, ca să cunoșteți, că întru dênsul nici o vină nu aflu. ⁵ Deci a eșit Iisus afară, purtând cununa cea de spini, și haina cea mohorîtă. Şi a dis lor: Iată omul.

6 Iar dacă l-aŭ vedut pre el arhiereii și slugile, aŭ strigat dicênd: Restigneste-l, restigneste-l pre el. Dis-a lor Pilat: luați-l pre el voi, și îl restigniți, căci eŭ nu aflu întru el nici o vină. 7 Respuns-aŭ lui Iudeii: Noi lege avem, și dupre legea nóstră dator este să moră, căci pre sine fiu al lui Dumnedeŭ s'a făcut. 8 Iar dacă a audit Pilat acest cuvênt, mai mult s'a temut. 9 Şi a intrat în divan ĭarăşĭ, și a dis lui Iisus: De unde ești tu? Iar Iisus respuns nu I-a dat lui. 10 Deci a dis Pilat lui: Mie nu grăești? Aŭ nu știi că putere am să te restignesc, și putere am să te slobodesc? 11 Respuns a Iisus: Nu ai avea nici o putere asupra mea, de nu ar fi fost dat ție de sus. Pentru acesta cel ce m'a da ție, mar mare pecat are. 12 Dintru acesta căuta Pilat să-l slobozéscă pre el; ĭar Iudeiĭ strigaŭ, dicênd: De vei slobodi pre acesta, nu ești prieten Cesarului. Tot cel ce se face pre sinesi împerat, stă în protiva Cesarului. is Deci Pilat audind cu

vêntul acesta, a scos afară pre Iisus, și a ședut pre scaun la judecată, în locul ce se chiama pardosit cu pietre, īar evreeste Gavata. 14 Si era Vinerea Paștelor, și ora ca la a șesea, și a dis Iudeilor: Iată Imperatul vostru. is Iar ei aŭ strigat: I-al, i-al, restignește-l pre el. Dis'a lor Pilat: Pre Imperatul vostru să-l restignesc? Respuns-aŭ arhiereiĭ: N'avem împărat, fără numai pre Cesarul. 16 Deci atuncea l'a dat pre el lor, ca să se restignescă. Şi aŭ luat pre Iisus, şi l'aŭ dus ca să-l restignescă. 17 Şi ducêndu-şī crucea sa, a eșit la locul ce se chiamă al Căpeținei, carele se dice evreește Golgota. 18 Unde l'aŭ restignit pre el, și împreună cu el alți doi, de o parte și de alta, și în mijloc pre Iisus. 19 Şi a scris şi titlu Pilat, şi l'a pus pre Cruce; și era scris: Iisus Nazarinénul Imperatul Iudeilor. Si pre acest titlu mulți din Iudei l'aŭ cetit; căci aprope era de cetate locul, unde s'a restignit Iisus. Şi era

scris; evreeşte, elineşte, rômleneşte. 21 Deci aŭ dis lui Pilat arhiereii Iudeilor; nu scrie, Imperatul Iudeilor, ci cum că el a dis, Imperat sînt al Indeilor. 22 Respuns-a Pilat: ceea

ce am scris, am scris.

23 Iar ostașii dacă aŭ restignit pre Iisus, aŭ luat hainele luĭ, (şi le-aŭ făcut patru părți, fiește-căruia ostaș parte), și cămașa. Si era cămașa ne cusută, de sus țesută preste tot. 24 Si aŭ dis între dênşiĭ, să nu o sfâșiem pre acesta, ci să aruncăm sorț pentru densa, a căruea va fi, ca să se plinéscă scriptura ce dice: Impărțit-aŭ hainele mele loruși, și pentru cămașa mea a aruncat sorț. Deci ostașii acestea aŭ

25 Şi sta lângă Crucea lui Iisus făcut. muma lui, și sora mumei lui, Maria a lui Clopa, și Maria Magdalina. 26 Deci Iisus vědênd pre maica sa, și pre învécelul stând, pre carele iubia, a dis maĭceĭ sale: Femee, ĭată fiiul tĕŭ. 27 După aceea a di, învețăcelului: Iată muma ta; și dintr'acea oră o a luat pre dênsa învețăcelul într'ale sale. 28 După aceea știind Iisus că tóte s'aŭ severșit, ca să se plinéscă scriptura, a dis: Mí-e sete. 29 Si era acolo un vas plin de oțet; ĭar ei umplênd un burete de oțet și în isop puindu-l, l'aŭ adus la gura 3º Deci dacă a luat oțetul Iisus, a dis: Sevêrșitus-aŭ. Si plecându-șī capul, s'a dat duhul. 31 Iar Iudeiĭ, ca să nu remâe pre cruce trupurile Sâmbăta, de vreme ce Vineri era, (că era mare dioa Sâmbeteĭ aceea). Aŭ rugat pre Pilat, ca să le zdrobéscă lor fluerile, și să-ĭ redice. 32 Decĭ aŭ venit ostașii, și celui dinteiu i-au zdrobit fluerile, și celui-lalt ce s'a restignit împreună cu el. 33 Iar la lisus viind, dacă l'a vedut pre el că atuncea murise, nu ĭ-aŭ zdrobit luĭ fluerile. 34 Ci unul din ostași cu sulița cósta lui a împuns, și îndată a eșit sânge și apă. 35 Si cel ce a vědut a mărturisit, și adeverată este mărturisirea lui. Si acela știe că adeverate dice, ca și voi să credeți. 36 Că s'aŭ făcut acestea ca să se plinéscă scriptura:

os nu se va zdrobi dintr'ênsul. 37 Si ĭarășĭ altă scriptură dice: Vedea-vor

pre carele l'aŭ împuns.

38 Iar după acestea a rugat pre Pilat Iosif cel din Arimatea, (fiind şi el învețăcel al lui Iisus, dar într'ascuns pentru frica Iudeilor), ca să ĭa trupul lui lisus; și a dat voe Pilat. Deci a venit și a luat trupul lui Iisus 39 Si a venit și Nicodim, cel ce venise la Iisus nóptea maï înainte, aducênd amestecătură de smirnă și de aloe ca la o sută de litre. 40 Si aŭ luat trupul lui Iisus, și l-a înfășurat pre el în giulgiuri cu mirezme, precum este obiceiul Iudeilor a îngropa. 41 Și era grădină în locul unde s'a restignit, și în grădină mormênt nou, întru carele nimenea nici odată nu se pusese. 42 Deci acolo pentru Vinerea Iudeilor, căci aprópe era mormêntul, aŭ pus pre lisus.

CAP XX.

Pentru învierea lui Christos; pentru arëtarea lui Christos, înteiu Mariei Magdalinei, și apoi învețăceilor fiind ei adunați.

1 Iar într'una din sâmbete a venit Maria Magdalina de diminéță, încă întuneric fiind, la mormênt; și a vedut peatra luată de pre mormênt. 2 Deci a alergat aceea, și a venit la Simon Petru, și la celă-lalt învěțăcel, pre carele iubia Iisus, și a dis lor: A luat pre Domnul din mormênt, şi nu ştim unde l-a pus pre el. 3 Deci a eșit Petru, și celălalt învețăcel, și venea la mormênt 4 Şi alerga amêndoi împreună; și celălalt învețăcel a alergat înainte mai curând decât Petru, și a venit mai întĕiŭ el la mormênt. 5 Şi plecânduse, a vědut giulgiurile zăcênd; dar n'aŭ intrat. 6 A venit și Simon Petru urmându-ĭ luĭ şi a intrat în mormênt, și a vedut giulgiurile singure zăcênd 7 Si măhrama carea a fost pre capul lui, nu cu giulgiurile zăcênd, ci de osebi înveluită într'un loc. 8 Deci atuncea a intrat și celălalt învețăcel, carele venise înteiu la mormênt, și a vedut și a credut. 9 Că încă nu știa scriptura, că trebuea să învieze el din morți. 10 Si s'aŭ dus

ĭarăși întru sine învețăceii.

11 Iar Maria sta la mormênt plângênd afară; și plângênd, s'a aplecat în mormênt. 12 Si a vědut doi îngeri în vestminte albe şedênd, unul de către cap, și altul de către picióre, unde zăcuse trupul lui Iisus. 13 Si aŭ dis eĭ aceia: Femee, ce plângĭ? dis-a lor: Că aŭ luat pre Domnul meŭ, și nu știŭ unde l-aŭ pus pre dênsul. 14 Si acestea dicênd, s'a întors înapoi, și a vedut pre Iisus stând, și nu știa că Iisus este. 15 Dis-a ei Iisus : Femee, ce plăngi? Pre cine cauți? Iară ei părêndui-se că este grădinarul, a dis luï: Domne, de l-aï luat tu pre el, spune-mi mie, unde l-ai pus pre densul? Şi eŭ voiŭ lua pre el. is Dis-a ei Tisus: Marie! Intorcendu-se aceea, a dis lui: Ravuni, ce să dice învețătorule.

lui: Ravuni, ce să dice învețătorule.

lui: Ravuni, ce să dice învețătorule.

Nu te atinge de

Nu te atinge de

lui: Dis-a ei Iisus: Nu te atinge de

mei, că încă nu m'am suit la Tatăl

meŭ, și le

meŭ; ci mergi la frații mei, și le

meŭ; ci mergi la frații mei, și le

spune lor; me sui la Tatăl meŭ și

spune lor; me sui la Tatăl meŭ și

Tatăl vostru, și Dumnedeul meŭ și

Dumnedeul vostru.

18 A venit Maria

Magdalina, vestind învețăceilor, că a

vedut pre Domnul, și acestea a dis ei.

19 Deci fiind séră în dioa aceea întru una din sâmbete, și ușile fiind încuiate, unde era învětăceii adunați pentru frica Iudeilor, venit-a Iisus, și a stătut în mijloc, și a dis lor: Pace voî. 20 Si acesta dicênd, a aretat lor mânele, și costa sa; și s'aŭ bucurat învețăceii vedênd pre Domnul. 21 Deci a dis lisus ĭarăși : Pace voî ; Precum m'a trimis pre mine Tatăl, și eŭ trimit pre voi. 22 Si acésta dicênd, a suflat, și a dis lor: Luați duh sfânt. 23 Cărora veți erta pecatele, se vor erta lor; Si cărora le veți ținea, vor fi ținute. 24 Iar Toma, unul din cei doi-spredece, carele se dice geaman, nu era cu dênşiĭ când a venit Iisus. 25 Decĭ aŭ

dis lui ceialalți învețăcei: Am vedut pre Domnul. Iar el le-a dis lor : De nu voiŭ vedea în mânile lui semnul cuelor, și de nu voiŭ pune degetul meŭ în semnul cuelor, și de nu voiŭ pune mâna mea în costa lui, nu voiu crede. 26 Şi după opt dile ĭarăşī era înlăuntru învețăceii lui, și Toma cu dênșii. Venit-a Iisus, fiind uşile încuiate, şi a stătut în mijloc, și a dis: Pace voî. Apoi a dis Tomei. 27 Adăți degetul teu încoce, și vedi mânele mele; și adă mâna ta, și o pune în costa mea, și nu fii necredincios, ci credincios. 28 Și a respuns Toma, și a dis lui: Domnul meŭ, şi Dumnedeul meŭ. 29 Dis-a Iisus luĭ: Căcĭ m'aĭ vedut pre mine, Tomo, aï credut? fericiți cei ce n'aŭ vedut, și aŭ credut. 30 Multe încă și alte semne a făcut Iisus înaintea învěțăceilor seĭ, care nu sînt scrise în cartea acésta. 31 Iar acestea s'aŭ scris, ca să credeți că Iisus este Christos fiiul lui Dumnedeŭ; și credênd, viață să aveți întru numele lui.

CAP. XXI.

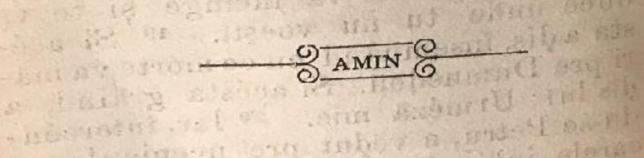
Pentru aretarea lui Iisus după înviere lui Petru și altora, când prindeaŭ pește la marea Tiberiadei; pentru ceea ce s'a dis lui Petru: Paște oile mele.

După acesta ĭarăşī s'a aretat pre sine lisus învețăceilor sei, sculându-se din morți, la marea Tiberiadei; și s'a aretat așa: 2 Era împreună Simon Petru și Toma carele se dice geaman, și Natanail cel din Cana-Galileĭ, și fiiĭ luĭ Zevedeiŭ, și alțĭ doĭ din învețăceii lui. 3 Dis-a lor Simon Petru: Mě duc să vênez pește, dis-aŭ eĭ luĭ: Mergem și noi împreună cu tine, și aŭ eșit, și s'aŭ suit în corabie îndată, și într'acea nopte nu'aŭ prins nimic. Lar dacă s'a făcut dimineță, a stătut lisus la țermuri; dar nu știa învețăceii că Iisus este. 5 Deci a dis lor Iisus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Respuns'aŭ lui: Nu. 6 Iar el a dis

lor: Aruncați mréja de a drépta parte a corabieĭ, și vețĭ afla. Și aŭ aruncat, și numai puteaŭ să o tragă pre ea de multimea pestilor. 7 Dis-a drept aceea învețăcelul acela, pre carele iubia lisus, lui Petru: Domnul este. Iar Simon Petru audind că Domnul este, cu ependitul s'a încins (că era gol), și s'a aruncat în mare. 8 Iar ceĭalalți învěțăcei cu corăbiora aŭ venit, (căci nu era departe de pămênt, ci ca la doue sute de coți), trăgênd mréja cu peștii. Deci dacă aŭ eşit la pămênt, aŭ vedut jăratec stând, și pește pus deasupra, și pâne. 10 Dis'a for Iisus: Aduceți din peștii carii ați prins acum. 11 S'a suit Simon Petru și a tras mreja la uscat, plină de pești mari, o sută-cinci-deci si treï, și atâțea fiind nu s'a rupt mréja. 12 Dis'a lor lisus: Veniți de prânziți. Si nimenea nu cuteza din învețăcei să-l întrebe pre el, Tu cine esti? Stiind că Domnul este. 13 Şi a venit Iisus, şi a luat pânea și le-a dat lor, și peștele așijderea. 14 Cu acesta acum a treia oară sa aretat Iisus învețăceilor sei, după ce s'a

sculat din morti. 16 Deci dacă a prânzit, a dis Iisus lui Simon Petru: Simone al lui Iona iubestemë mai mult decât aceștia? Dis-a lui: Așa Dómne, tu știi că te iubesc. Dis-a lui: Paște mielușeii mei. 16 Dis-a lui ĭarăși a doua oră: Simone al lui Iona, iubește-mě? Rĕspuns-a luĭ: Aşa Doamne, tu stir că te iubesc. 17 Dis-a lui: Păstorește oile mele. Dis'a lui a treia oară: Simone al lui Iona iubește-me? S'a mâhnit Petru, căci a dis lui a treia oară: iubești-me? Si a dis lui: Dómne, tu tote știi, tu știi că te iubesc. 18 Dis-a Iisus lui: Paşte oile mele. Amin, Amin dic ție, când erai mai têner te încingeai pre tine însuți și umblai unde vreai; iar după ce vei îmbetrâni, vei întinde mânile tale, și altul te va încinge și te va duce unde tu nu voești. 19 Si acésta a dis, însemnând cu ce mórte va mări pre Dumnedeŭ. Si acesta grăind, a dis luï: Urméză mie. 20 Iar întorcêndu-se Petru, a vědut pre ucenicul pre carele iubia Iisus, mergênd după el,

carele a și cădut la cină pre peptul lui, și a dis: Domne, cine este cela ce va să te vêndă. 21Pe acela vědêndu-l Petru, a dis lui Iisus: Domne, dar acesta ce? 22 Dis-a Iisus luĭ: De voi vrea să remâie acesta pănă voiŭ veni, ceți este ție? Tu urméză mie. 28 Deci a eșit cuvêntul acesta între frațică înveță celul acestanu va muri; și n'a dis Iisus lui că nu va muri; ci, de voiŭ vrea să remâe acesta până voiŭ veni, ce-ți este ție? 24 Acesta este învețăcelul carele mărturisește pentru acestea, și a scris acestea. Și știm că adeverată este mărturia lui. 25 Sînt încă și altele multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris câte una, nici în lumea acesta (mi se pare) că n'ar încăpea cărțile ce s'ar fi scris.

troine Promise a cidar pro avenient

erreil sidni cloud